

מתזור

ליום ראשון של ראש השנה

לכני אשכנז והנהגים מנהגם יצ"ו,

מדויק היטיב ומבואר יפה ומתורגם אשכנזית.

גכל הענינים הנהוגים בעת הזאת, וכל הדינים וכל
החפלות, כלם נקבצו באו הנה איש איש על מקומו הראוי
לו, ואין מוקדם ואין מאוחר, ואין בו חוספת אף לא סגרת.

רעדעלהיים

שנה תקצ"ב לפ"ק.

(מהדורא חמינאה.)

נייע, דרלאוו פערבעסערטע אונד פערמעהרטע אָריגינאַלאַויפֿלאַנע.

Roedelheim,

verlegt u. gedruckt in der privilegierten Buchdruckeroy
von W. Heidenheim. 1832.

מסודר בשלמות: הסדור ומרויק בתכלית הדיוק

ויבליק ספר
ספר דברי יצחק
ורשימת שאלות
דקדוקיות

ס ס ת י

מאן צל לרואה איל

רעד עלהיים

כדפוס וכרוצאת המבאר והמתרגם.

תפלה לשליח צבור,

למטה ככוכב וברמת וכחלם קודם התפלה.

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שזעתי ברצון ובאמין הלב. כוונ
במוכס"ו כוונ אחד אל חי דין אמת שזפט צדק רחום וחנן. רחם עלי
ושמע תפילתי היום אשר אתפלל בערי ובעד ביתי ובעד עדתי המסבימים
עמי בתפילתי ותכלול תפילתי עם התפללות הישרות והנקיות אשר יעשו
ישראל. ותתנור תחת כסא כבודך כמו שחתרת לתפלת משד (כ"ח
מנשה). ואל יבושו בי שליח ולא אני בהם. יהיו רצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי. אמן סלה: יהי רצון לפניך איום שתתן לי
קול נעים וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני ויהיה קולי נעים
והזק כמו שנאמר ויהי קול השופר הולך וזק: אמן סלה:

תפלה לחנה לנ"ו.

הגני העני מפעש ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות ישראל באתי
לעמוד ולחנן לפניך על עמך ישראל אשר שלחוני ואף על פי שאני
כדאי והגון לכה: על בן אבקשה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.
יי יי אל רחום וחנן. אלהים. שדי איום ונורא. היה נא מצליח הרבי
אשר אנכי הולך לעמוד לבקש רחמים עלי ועל שולחי. ונא אל תפשיעם
בחטאתי ואל תחייבם בעונותי כי חוטא ופושע אני ואל יבלמו בי בפשעי
ואל יבושו בי ואל אבושה בהם וקבל תפילתי בתפלת זקן ורגיל ופרק
נאה וזקנו מנהל וקולו נעים ומערב ברעת עם הפריות. ותגער בשמן
לכל ישטינו. ויהי נא רגלנו עליך אהבה. לכל פשעים תכסה באהבה.
וכל צימותיני וענויני הפוך לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לחיים
ולשלום האמת והשלום אהבו ואל יהי שום מכשול בתפילתי:

ויהי רצון מלפניך יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שכל המלאכים שהם בעלי
תפלות יביאו תפילתי לפני כסא כבודך ופיצו אותה לפניך בעבור כל
הצדיקים והחסידים החיים והישרים ובעבור כבוד שמך הגדול והגבור
והנורא כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים כאי שומע תפלה:

קבלת מרת לומר ד' פסוקים אלו, קודם שמתחיל סוף המלך וקודם הקדים:

ידעתי יי כי צדק משפטיך ואמונה עניתי:

הקשיבה לי וענני אריד קשיחי ואהימה:

ונפשי תגיל ביי תשיש בישעתי:

הגותן תשיעה למלכים הפוצה את דור עבדו מחרב רעה:

תפלת מנחה

א

אשרי יושבי ביתך עזר יהללוך סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שני אלהיו:

סס תהלה לדוד ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוז נוראתיך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודר: סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חירצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: סס"ז אומר ח"ק וחי"ב מתפללין תפילת מנחה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות

ומביא

1 א (Tom 4. & 8.)

ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה. מלך עוזר
ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
לישגי עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה וגאמן אתה לתחיית מתים
ברוך אתה יי מחיה המתים:

קדושה לש"ן קצרת סתמלס.

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים
שמי מרום כפתוב על יד גבאך וקרא זה אל זה
ואמר ק"מ קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו: מ' לעמתם ברוך יאמרו. ק"מ ברוך
כבוד יי ממקומו. מ' וברברי קדושה כתיב לאמר.
ק"מ מלך יי לעולם אלהיך ציון רור תללניה:
מ' לרור רור נגיד גדלה ולנצח נצחים קדושתך
נקדיש ושכחה אהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד
כי אמלה גדול וקדוש אתה.

ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה הנני מאתך
דעה בינה והשכל. ברוך אתה יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלבנו לעבודתך
וחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ב'א' הרוצה בתשובה:
סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלבנו כי פשענו כי
מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חונן המרבה לסלוח:
ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך
כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:
רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה.

והעלה רפואה שלמה לכל מפותיניו כי אֵל מֶלֶךְ רֹפֵא נֶאֱמָן
 וְרַחֲמָן אַתָּה • בְּרוּךְ אַתָּה יי רֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
 בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
 תְּבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ
 מִטּוֹבָהּ וּבְרַךְ שְׁנֵתָנוּ פְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת • בִּ"אֵי מְבָרַךְ הַשָּׁנִים :
 תִּקַּע בְּשֹׁפָר גָּדֹל לְחֵרוּתָנוּ וְשֹׁאֲנִים לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ
 יְהוּד מֵאַרְבַּע בְּנִפְתֵי הָאָרֶץ • בִּ"אֵי מְקַבֵּץ גְּדֻחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
 הַשִּׁיבָה שְׁפָטֵינוּ כְּבִרְאשְׁנָה וְיַעֲצִינוּ כְּבַתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ
 יַגּוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יי לְבָדָד בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים
 וְצַדִּיקָנוּ בְּמִשְׁפָּט • בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :
 וְלַמְּלָשִׁינִים אֵ תְּחִי תִקְוַת כָּל עִשְׂי רִשְׁעָה בְּרַנֵּעַ יֹאבְדוּ
 וְכָל־מְהַרְהֵ יִפְרֹתוּ וְהַיְהוּדִים מְהַרְהֵ תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר
 וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ • בִּ"אֵי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַבֵּעַ זֵדִים :
 עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זְקֵנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְעַל פְּלִטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצְּדִיק וְעֲלֵינוּ יְהִי מוֹרַחֲמִיק
 יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שֹׁכֵר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת
 וְשִׁים חֲלַקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא גְבוּשׁ בִּי כָד בְּטָחְנוּ •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מוֹשֵׁעַן וּמְבַטֵּחַ לְצַדִּיקִים :
 וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשְׁכַּח בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ וּבִנְנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּגֵן עוֹלָם וּכְפֹא דוֹד
 מְהַרְהֵ לְתוֹכָהּ תְּכִין • בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם :
 אֵת צִמְחַת דוֹד עֲבָדְךָ מְהַרְהֵ תִצְמִיחַ וְקִרְנֵנוּ תְרוּם בִּישׁוּעַתְךָ
 כִּי לִישׁוּעַתְךָ קָיָנוּ כָּל הַיּוֹם • בִּ"אֵי מְצַמִּיחַ קָרְן יִשׁוּעָה :
 שְׁמַע קוֹלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרַצוֹן אֵת תְּפִלָּתָנוּ כִּי אֵ שׁוֹמַע תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּגִים אַתָּה •
 וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּבָבוֹ רִיקָם אֵ תִשְׁיָבֵנוּ • כִּי אַתָּה שׁוֹמַע תְּפִלַּת
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמַע תְּפִלָּה :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והלש
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברכון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכנינתו לציון:

מודים לך

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול ותקרוש
על שהחייבתנו וקיימתנו בן תחינה
ותקומנו ותאסוף גלויותינו לחצרות
קרשה לשמך תקיף ולעשות רצונה
ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
מודים לך. ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
גדה לך וגם פרתה לתך. על
חיינו המסורים בידך ועל
גשמותינו הפקודות לך ועל
גסיך שבכל יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל עת
ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לאכלו רחמיה והמרחם
כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד.
וכל חיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת היא ישועתנו
ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי
המברך ארת עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מדע ושפתי מדבר מרסה ולמקללי נפשי תדום
ונפשי בקעפר לכל תהיה פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרהוץ נפשי וכל

החושבים עלי רעה פתרה הפר עצתם וקלקל טחשבתם. עשה למען
 שמה עשה למען מינה עשה למען קדשתה עשה למען תורתה למען
 יחלצון ידידיה הושיעה מינה וענגי: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניה יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומי הוא עשה שלום עלינו ועל
 כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתה:

ערוב תבשילין.

רה וכן מן הסוכות לא יחיל כ"ח באחד מימי בג"ה"ו. ואם חל יצרכו י"ט כו' לאו צריכים לעשות צ"ח
 קודם י"ט וכך מעשהו לוקחין פת שלם וכזית פכיל או כשר או בנה לאוי ומיחזין אותם על
 כפתו ונעל הכית או מי שעשה הציירוב בכילו יתן הציירוב לחברו שאינו סוּך על שלחנו
 שיוכה בציירוב זה ג"כ לאר ישראלים הדרים בעיר הזאת שכתבו ולא עשו פירובו וצריך הוכס
 להגביה הציירוב שפת ממקום שהם מוכת עליו. וחוד בעל הכית וכו' מיל הוכס ומכר.
 כ"א יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב:
 בהרין ערוכא יהא שרא לנא למיפאל בשלא ולא אמנא ולא דלקא שרנא
 ולמעבר כל צורפנא מיומא טבא לשבתא לנו ולכל הדורים בעיר הזאת:

ווער קיין לה"ק פערסטעהט, דער וועג חוץ חוץ דייטש ומגען:
 דורך דייטש ערוב ויימ עז חוננו ערוכט, לו במקקטן, לו קהבטן, ספיווע, ווערן לו
 ערהמוטטן, ויבטט מלולידערן חונד מיכערהויפט מווענו נחטעהגע פמן י"ט חוץ
 שבת לו פערריכטען, זך וועהז חוננו מווערן, דער חין דיעועטן מרטט וועהנט.

קבלת שבת.

א' ח' לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו:
 ב' נקדמה פניו בתורה בזמרות נריע לו:
 ג' כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:
 ד' אשר בירו מהקרי ארץ ותועפות הרים לו:
 ה' אשר לו הים והוא עשהוויבשת ידיו יצרו:
 ו' באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפניי עשנו:

חומם של בית עקר
 הספרים להגאון

ה' כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצִאֵן יְהוָה
 הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹת שִׁמְעוּ: ק' אֶל־תִּקְשׁוּ לִבְכַבֵּם
 כַּמְרִיבָה בַּיּוֹם מִסָּה בַמִּדְבָּר: ה' אֲשֶׁר נִסּוּנִי
 אֲבוֹתֵיכֶם בְּחֲנוּנֵי גַם־רָאוּ פְעָלֵי: ק' אֲרַבְעִים
 שָׁנָה אֶקוּט בְּדוֹר וְאֹמַר עִם תַּעֲנִי לִבְבִּי הֵם וְהֵם
 לֹא־יָדְעוּ דְרָכַי: קו"ח אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאֶפְרַיִם
 גַּם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

צו"ה שִׁירוּ לַיְי שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיְי כָּל־הָאָרֶץ:
 ק' שִׁירוּ לַיְי בְּרַבּוֹ שִׁמּוֹ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לַיּוֹם יִשְׁוּעָתוֹ:
 ה' סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו:
 ק' בִּי גָדוֹל יי וּמְהֵלֵל מְאֹד נֹרָא הוּא עַל־כָּל־
 אֱלֹהִים: ה' בִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלֹלִים וַיְי שָׁמַיִם
 עָשָׂה: ק' הוֹדוּ וְהַדְרִי לְפָנָיו עֲזוֹת פְּאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
 ה' הָבוּ לַיְי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְי כְּבוֹד וְעֲזוֹ:
 ק' הָבוּ לַיְי כְּבוֹד שִׁמּוֹ שְׂאוּ מִנְּהַי וּבֵאוּ לְחִצְרוֹתָיו:
 ה' הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיְי בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ הִלּוּ מִפְּנֵי כָּל־
 הָאָרֶץ: ק' אָמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ אֶף־תִּכְוֹן תִּבְל
 בַּל־תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: ה' יִשְׁמְחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יַרְעֵם הַיָּם וּמִלְאוּ: ק' יַעֲלֶה
 שִׁדְי וּכְל־אֲשֶׁר־בּוֹ אִזּוּ יִרְגְּנוּ כָּל־עַצְי־יַעַר:
 קו"ח לְפָנָיו יי וְכִי בָא בָא לְשִׁפְטֵי הָאָרֶץ יִשְׁפֹט־
 תִּבְל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּאִמוּנָתוֹ:

מ' מ' יי מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים:
 ק' ענג וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו:
 מ' אש לפניו תלקח ותלהט סביב צריו: ק' האירו
 ברקיו תבל ראתה ותחל הארץ: מ' הרים
 כדונג נמסו מלפני יי מלפני אדון כל הארץ:
 ק' הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:
 מ' יבשו כל עבדי פסל המתהללים באילים
 השתחוו לו כל אלהים: ק' שמעה ותשמח
 ציון ותגלגלנה בנות יהודה למען משפט יי:
 מ' בראתה יי עליון על כל הארץ מאד געלית
 על כל אלהים: ק' אחבי יי שנאו רע שמר
 נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים: מ' אור
 זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: ק' וישמחו
 צדיקים ביי והודו לזכר קדשו:

מ' מ' מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות
 עשה הושיעה לוימינו וזרוע קדשו: ק' הודיע
 יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: מ' זכר
 חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי
 ארץ את ישועת אלהינו: ק' הריעו ליי כל
 הארץ פצחו ורגנו וזמרו: מ' זמרו ליי בכנור
 בכנור וקול זמרה: ק' בחצצרות וקול שופר

* שני ארבע הרי"ש בקמץ נס"מ וכ"י וכמשפט העול' ויורד ע"ז לו כח לשנות הנקוד
 כמו האתנח וס"פ, וכמו שכתבתי בספרי משפטי טעמי אמת.

הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: מ' ירעם הים ומלאו
 תכל וישבי בה: ק' גהרות ימחאיבה יחד
 הרים ירגנו: ק' ו' לפני יי כי בא לשפט הארץ
 ישפט תכל בצדק ועמים במישרים:

כ"ט מ' מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנוט
 הארץ: ק' יי בציון גדול ורם הוא על-כל-
 העמים: מ' יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא:
 ק' ועז מלך משפט אהב אפה פוננת מישרים
 משפט וצדקה ביעקב אפה עשית: מ' רוממו
 יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא:
 ק' משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו
 קראים אל-יי והוא יענם: מ' בעמוד ענן ידבר
 אליהם שמרו עדתיו והקנתו למו: ק' יי אלהינו
 אפה עניתם אל גשא היית להם ונקם על-
 עלילותם: ק' ו' רוממו יי אלהינו והשתחוו
 לתר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

כ"ט מ' מזמור לתוד הבו ליהנה בני אלים הבו
 ליהנה כבוד ועז: ק' הבו ליהנה כבוד שמו
 השתחוו ליהנה בהדרת קדש: מ' קול יהנה על-
 המים א' הכבוד הרעים יהנה על-מים רבים:
 ק' קול יהנה בכח קול יהנה בחדר: מ' קול יהנה

שבר

שָׁבַר אֲרָיִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָיוֹ הַלְבָּנוֹן׃
 ק' נִרְקִידֶם כְּמו־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּמוֹ בֶן־
 רֵאמִים׃ מ' קוֹל־יְהוָה הֵצִיב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃ ק' קוֹל־
 יְהוָה יִחִיל מִדְּבַר יִחִיל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ׃ מ' קוֹל־
 יְהוָה יִחֹלֵל אֵילֹת וַיִּחַשֵּׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיבְלוּ כָלוּ
 אִמֹר כְּבוֹד׃ ק' יְהוָה לִמְבוֹל יֹשֵׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה
 מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ ק"ס יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה׃
 יְבַרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם׃

סג' מִכֵּן בְּנַעֲמֶה . רל"ז סְחָרְחִים שְׁלֵמָה הַלְוִי .

לְכָה רִוְדִי לְקִרְאת כְּלָה . פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה׃ לַכַּהֲ
 שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד . הַשְּׂמוּעָנוּ אֵל הַמְּיוֹחֵד . יי
 אֶחָד וְשָׂמוּ אֶחָד . לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת וּלְתַהֲלָה׃ לַכַּהֲ
 לְקִרְאת שַׁבַּת לְכוּ וּנְלַכֶּה . כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה . מֵרֵאשִׁי
 מְקַדְּמֵם נְסוּכָה . סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשַׁבַת תְּחִלָּה׃ לַכַּהֲ
 מִקִּדְשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה . קוֹמֵי צְאֵי מִתְּוֹךְ הַהִפְכָּה . רב
 לְךָ שַׁבַּת בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא . וְהוּא יַחְמוֹל עָלֶיךָ הַמְּלָה׃ לַכַּהֲ
 הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי . לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֵרֶת עַמִּי . עַל־יַד
 בְּן־יִשְׁרָאֵל בֵּית הַלְחָמֵי . קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֻלָּה׃ לַכַּהֲ
 הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי . כִּי בָּא אֲוֶרֶךְ קוֹמֵי אֲוֶרֵי . עוֹרֵי עוֹרֵי
 שִׁיר דְּבָרֵי . כְּבוֹד יי עָלֶיךָ גְּלָה׃ לַכַּהֲ
 לֹא תִבְשִׂי וְלֹא תִבְלָמִי . מַה תִּשְׁתַּוְּחֵי וּמַה תִּתְהַמֵּי . בְּךָ
 יִחְסוּ עַנְיֵי עַמִּי . וּנְבַנְתָּה עִיר עַל־תְּלָה׃ לַכַּהֲ
 וְהִיוּ לְמִשְׁפַּחַת שְׂאֵסִיד . וְרַחֲקוּ בְּלִמְבֻלְעִיד . יִשְׁשֵׁעְלֶיךָ
 אלהיך (Tom 4.) 2 ב

אֱלֹהֶיךָ • בְּמִשׁוֹשׁ חֶזֶן עַל-כֹּלָה :
 לכה :
 י מִיָּן וּשְׂמֵאל תִּפְרָצִי • וְאַתְּ יִי תִּעְרִיצִי • עַל-יַד-אִישׁ בֶּן
 פְּרָצִי • וּנְשִׁמָּחָה וְנִגְיָלָה :
 לכה
 בּוֹאִי בְּשָׁלוֹם עִטְרַת בְּעֵלָה • גַּם בְּשִׂמְחָה וּבִצְהֵלָה •
 תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סִגְלָה • בּוֹאִי כֹלָה • בּוֹאִי כֹלָה :
 לכה
 צַב מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לַחֲדוֹת לַיהוָה וְלוֹפֵר
 לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ : לַהֲגִיד בְּבִקְרַח חֶסֶדְךָ וְאֲמוּנַתְךָ בְּלִילוֹת :
 עָלַי עֲשׂוֹר וְעַל-רִגְלֵי עָלַי הַגִּינוּן בְּכַנּוֹר : כִּי שִׂמְחַתְּנִי
 יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן : מִהֲגִדְּלוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה
 מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבֹּתֶיךָ : אִישׁ בְּעַד לֹא יִדְעוּ כִּסִּיל לֹא-
 יִבֵּן אֶת-זֹאת : בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים וּכְמוֹ-עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל-
 פְּעָלָי אֲנִי לְהַשְׁמָדָם עַד-יָעַד : וְאַתָּה מְרוֹם לַעֲלָם יְהוָה :
 כִּי הִנֵּה אֵיבִיד יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבִיד וְאֲבָדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל-
 פְּעָלָי אֲנִי : וְתָרַם בְּרָאִים קִרְנֵי בְּלֹתַי בְּשִׁמּוֹן-רַעְנָן :
 וְתִבְטַט עֵינַי בְּשׁוּרֵי בְּקָמִים עָלַי מֵרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי :
 צַדִּיק כַּתְּמִר יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה : שְׁתוּלִים בְּבַיִת
 יְהוָה בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּכוּן בְּשִׁיבַת הַדְּשָׁנִים
 וְרַעְנָנִים יִהְיוּ : לַהֲגִיד כִּי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה צוּר יִוְלָאֵעַ לְתָהּ כּוֹ : שֵׁן
 צַב יְהוָה מִלֶּךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עַז הַתְּאוֹר אֶף תִּכּוֹן
 תִּבַּל בְּלִתְמוֹט : נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאֵז מַעֲלָם אֶתָּה : נִשְׂאֵו
 נְהַרְוֹת יְהוָה נִשְׂאֵו נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׂאֵו נְהַרְוֹת דְּבָכִים :
 מִקְלוֹת וּמִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּפָרוֹם
 יְהוָה : עַד-תִּיךְ וְנִאֲמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נִאֲוָה-קֹדֶשׁ יְהוָה
 לְאֶדְךָ יָמִים : קדש ימים

מעריב ליל ראשון של ראש השנה. ו

ח' ס"ז אומר ברכו בקול רם ובנעימה.

והקול עוין יחברך.

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרְךְ:

יְתַבַּרְךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מְלֶכֶךְ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ

מַלְכֵי הַמְּלָכִים תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבְרוֹ מַעְרִיב

שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרָן וּמִכַּלְעֵדֵינוּ

עֲרָבִים בְּחֻכְמָה פּוֹרְחָח

אֵין אֱלֹהִים סְלוֹ לְרַכֵּב בְּעֵרְבוֹת בְּנֵיהֶן

שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מִשְׁנָה

שְׁמוֹ וְעָלוּ לִפְנֵינוּ. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם

עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַזְּמָנִים

עַל כָּל בְּרָכָה וְיִתְחַלֵּף:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֹלָם וָעֶד:

וּמִסֵּדֵר אֶת הַכְּכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבַרְךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יּוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל אֹזֶר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹזֶר. וּמַעֲבִיר

יּוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יּוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת

שְׁמוֹ יַאלֵּ חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמַלּוּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

עַל כָּל בְּרָכָה וְיִתְחַלֵּף:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עֲרָבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת, תּוֹרָה וּמִצְוֹת

חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת, עַל בֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנוּ

וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ, וְנִשְׁמַח בְּדַבְרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ

לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְגֶּה יוֹמָם

וְלַיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אֱלֹהֵי־סִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: (יסיד אומר אל מלך נאמן).

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

שְׁמֵעֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

מְאֹדָּךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

בְּלִמָּה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִירְךָ

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

מְאֹדָּךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִירְךָ

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

מְאֹדָּךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִירְךָ

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

מְאֹדָּךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִירְךָ

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

מְאֹדָּךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִירְךָ

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

מְאֹדָּךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִירְךָ

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

מְאֹדָּךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִירְךָ

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

מְאֹדָּךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִירְךָ

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

מְאֹדָּךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

לֵבְבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְחֶךָ בְּבִירְךָ

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־

וּבְלִכְתֹּךָ בְּדָרְךָ וּבְשִׁבְכֶךָ וּבְקוֹמֶךָ: וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת
 עַל־יָדְךָ וְהָיִינוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעְתָּ שְׁמֵעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לָאֱתָבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־גַּפְשְׁכֶם: וּגְתַתִּי מִטֶּר־אֶרְצְכֶם בַּעֲתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסַּפְתִּי דָגְנְךָ וְהִירֵשָׁה וַיִּצְהַרְךָ: וּגְתַתִּי עֵשׂוֹב
 בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמִירוּ לָכֶם פְּרוֹפֶתָה
 לְבַבְכֶם וּסְרַתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
 מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבַדְתֶּם מִחֵרֶה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַשֹּׁבֵה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־גַּפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יַדְכֶם וְהָיִינוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתֶּךָ בְּבִירְךָ וּבְלִכְתֹּךָ בְּדָרְךָ
 וּבְשִׁבְכֶךָ וּבְקוֹמֶךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵתֵת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וּגְתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנֵּף פִּתְיֵל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי

והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה אלהיכם: יש לנרף אלהיכם לאמת, אכן יתן רוח מעט שלא יבולע האל"ף.

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
זולתו ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו
הגואלנו מבחך בל-העריצים האל הנפרע לנו מצרינו
והמשלם גמול לכל-אויבי נפשנו העושה גדלות עד אין
חקר ונפלאות עד אין מספר, השם נפשנו בחיים ולא נתן
למוטר גלגלו הפודריכנו על במת איבינו וירם קרננו על כל
שנאינו, העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותה ומופתים
בארמת בני חם המכה בעברתו כל-בכורי מצרים ויוצא
את-עמו ישראל מתוכם לחרות עולם: המעביר בננו בין
גזרי ים-סוף את-רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות
טבע: וראו בננו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו
ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לך ענו שירדה
בשמחה רבה ואמרו כלם.

מי-כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא
תהלת עשה פלא-מלכותך ראו בניך בוקעים לפני משה
זה אלי ענו ואמרו: יהוה ימלך לעלם ועד:
ונאמר פי-פדה יי את-יעקב וגאלו מיד חזק ממנו.
ברוך אתה יי גאל ישראל:

השפיכנו יי אהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש
עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו
למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב

וַיְגִדְךָ הַסֵּר שְׁטֵן מְלַפְּנֵנוּ וּמֵאֲחֵרְנוּ וּבְצֵל בְּנִפְיָךְ תִּסְתִּירֵנוּ כִּי
 אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מְלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה
 וְשׁוֹמֵר צְאֲתָנוּ וּבֹאֲנֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
 וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ
 סִבַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:
 לְשֵׁנִי וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֵת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבֵת לְדוֹתֵם בְּרִית
 עוֹלָם: בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעַלְמֵם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
 יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיַּנְּבֹט:
 תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ:
 כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

סו קדיז.

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַעֲדֵר תְּהַלְלֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַגּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיַת הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אָבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.
 זְכַרְנוּ לְחַיִּים. מְלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. וְכִתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מְלֶךְ
 מִמּוֹת וּמַחִיָּה וּמוֹצִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֲבֵר רַחֲמִים. זְכַר וְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וַנֶּאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמַּתִּים:

אֶתֶּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְשׁוֹקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:
 וּבִבְנֵי תֵן פִּתְדָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל כָּל
 מַה שֶּׁבְרָאת וְיִירָאוֹךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל
 הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כְּלֵם אֲנִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי
 שְׁלָם כְּמוֹ שִׁדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵמוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידְךָ
 וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת:

וּבִבְנֵי תֵן כְּבוֹד יי לַעֲמֻךָ תִּתְּלֶה לִירְאִיָּה וְתִקְוֶה לְדוֹרְשֵׁיךָ
 וּבִתְחוּן פֶּה לַמִּיֻּחֲלִים לְךָ שְׁמִיחָה לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ
 וְצִמְיֻחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבִיבָךָ וְעֵרִיבַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָךָ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: וּבִבְנֵי צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׂרִים
 יַעֲלֶזוּ וְחַסִּידִים בְּרַבֵּת נִגְלוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיָּה וְכָל הַרְשָׁעָה
 כִּלְיָה כַּעֲשׂוֹן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מְמוֹשְׁלֵת וְדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אֶתְּךָ יי לְבַהֲךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּחַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁךְ בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁךְ
 יִמְרָךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְדוֹד הַלְלוּיָהּ:
 קְדוֹשׁ אֶתְּךָ וְנִזְרָא שִׁמְךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכַתוּב
 וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהֵאֱלָה הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אֶתְּךָ בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֶתְּכֶתָ אֶתְּנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ •
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִבַּלְתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִבַּלְתָּנוּ
 מִלְּבָנוּ לְעִבְדֶּךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
 וְתִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
 וְאֶת יוֹם הַיּוֹבְרוֹן הַיְיָה • יוֹם זְכוּרֵן הַרוּעָה כֹּאֲהַכָּה
 מִקְרָא קְדָשׁ זְכוּר לִיציאת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִכְרַגֵּנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִזְכְּרוּן אֲבוֹתֵינוּ
 וְיִזְכְּרוּן מִשִּׁית בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְיִזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁךְ
 וְיִזְכְּרוּן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזְכָּרוֹן
 הַזֶּה וְיִזְכְּרוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה נִיבֹ לְכַרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנו
 בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וּרְחֹם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלֹ
 כְּבֹדְךָ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן
 עוֹדֶךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֶרֶץ. וְיִדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
 פְּעַלְתָּ וְיִבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרְתָּ וְיֵאמֶר כֹּל אֲשֶׁר
 נִשְׁמָח בְּאִפּוֹ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלֻכוֹתָו בְּכֹל מִשְׁלָח:

לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו

קְדוּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהֵן חֲלַקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ
 וְשִׁמְחָנוּ בִישׁוּעָתְךָ. (לשׁל) וְהַנְּהִילְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן
 שֶׁבֶת קְדוּשָׁה וְיִגְדֹהוּ כֹה יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהַר לִבְנוֹ
 לְעֲבָדְךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֶמֶת וּדְבָרְךָ (מִלִּנְנוּ)
 אֶמֶת וְקַיִם לְעַד כָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ מְקַדְּשׁ הַשֶּׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן:

רצה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשֵּׁב
 אֶת הָעֶבְדָּה לְרִבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 ותחוינה

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׂאתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִדְּתָה
לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ • וְעַל גַּסִּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְלֵי אֹתְךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרַב וּבִקְרָה וְצָהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּחַ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ •
וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שֶׁמֶדָּה מִלְּבָבוֹ תִּמְדֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכַתּוּב לְחַיִּים טוֹבִים (פֶּלֶא) בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלְהָ וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הֵיאֵשׁוּעַתָּנוּ
וְעוֹרְתָנוּ סֶלְהָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שֶׁמֶדָּה וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:
שְׁלוֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַיְשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
מִלְּךָ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ •

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִגְפָתָב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם:
בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי טָרַע וְשִׁסְתֵי טַרְבַּר מְרַסָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵי תַדּוּם
וְנַקְשֵי בְּעַפְרָ לְכָל תַּהֲיֶה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכָל
הַחַיִּים עָלַי רַעָה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְלָם סַחֲשִׁבְתָּם • עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנֶה עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ לְמַעַן
יִחַלְצוּן רִדְיֶיךָ הַיְשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּינוּ לְבִי
לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי • עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׂיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

מעריב ליל ראשון

שבת אומרים ויכלו ובהרבה קהלות אומרים גם סגן אבות.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות: **ח** ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קנה שמים וארץ:

ק' מגן אבות בדברו מתנה מתים במאמרו המרדך הקדוש שאין כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדשו כי כם רצה לרהיבם להם לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הכרכות אל ההודאות ארון השלום מקדש השבת ומברך שביעי ומניח בקדשה לעם מודשני ענג וקר למעשה בראשית: **ח** אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משופרה ושמוחה בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. ויגדלו ביה ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת: ק"פ.

ב"פ רמ"ן אומרים במה מדליקין גם כחל שבת.

במה מדליקין ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא בלכש ולא בחוסן ולא בכלך. ולא בפתילת האידן ולא בפתילת המדבר, ולא בירוקה שעל פני המים, ולא בנפת ולא בשעוה, ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה, ולא באליה ולא בחלב. נהום המדי אומר מדליקין בחלב מבשל ונחכמים אומרים אחד מבשל ואחד שאינו מבשל

של ראש השנה

אין מדליקין בו: (ב) אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב, רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרון מפני כבוד השבת, וחכמים מתירין בכל השמנים בשמן שמשמין בשמן אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקעות בעטרן ובנפט. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן זית בלבד: (ג) כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן. וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים אלא פשתן. פתילת הבגד שקפלה ולא הבדקה, רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה, רבי עקיבא אומר טהורה היא, ומדליקין בה: (ד) לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ויתננה על פי הבר בשביל שתהא מנטיפת ואפילו היא של חרס, ורבי יהודה מתיר. אבל אם הכרה היוצר מתחלחח מתר מפני שהוא כלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הבר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת, ורבי יהודה מתיר: (ה) המכבה את הבר מפני שהוא מתירא מפני גזים מפני לסטים מפני רוח רעה או בשביל החולה שישישן, פטור. פחם על הבר פחם על השמן פחם על הפתילה, חייב. רבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם: (ו) על שלש עברות נשים מהות בשעת לידתן, על שאינן והירות, בנדה בחלה ובתדלקת הבר: (ז) שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם השכה. עשרתם ערבתם הדליקו את הבר. ספק חשכה ספק אינה חשכה, אין מעשרין את הודאי, ואין מטבילין את הפלים, ואין מדליקין את הנרות, אבל מעשרין את הדמאי, ומערבין ומזמנין את החמין:

חניא אמר ר' חנינא חייב אדם למשמש בכנורו בערב שבת עם חשיכה שמא ישכח ויצא, אמר רב יוסף הלכהא רבחא לשבתא:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים
 מרבים שלום בעולם: שנאמר וכל בניה למודי יי ורב
 שלום בניה: אל תקרא בניה אלא בונה: שלום רב
 לאהבי תורתך ואין למו מבשול: יהי שלום בחילך
 שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום
 בך: למען ביתי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז
 לעמו יתן יי ויברך את עמו בשרים:

כשמקדשים נשנת על הסולתן מתחילים ויכלו תמלאהו בך 9.

סברי מרגו ורבנו ורבותי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בך
 מכל העם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן
 לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה ואת יום הוצאת
 החרב יום זכרון תרועה באהבה מקרא קדש זכר
 ליציאת מצרים. פי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
 העמים. ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על
 כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הוצאתנו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

עלינו קי.

וטובים לאמר איש לחברו:

לחיד לישנה טובה תכתב: ולרבים תכתבו:

ולנקדה לישנה טובה תכתבי: ולרבות תכתבנה:

כסם שמקדשין ננה"כ כך מקדשין בבית (לא שבשבת מתחילין יום הששי וכו').
 ונזעין על הפס ומנרכין המוציא ואוכלין מרובת הנליעה. ואח"כ נוטלין תפוח
 מתוך המלח ונותנין בידו ומנרכין עליו בורא פרי העץ ואוכלין אותו ואח"כ יאמר:
 יהי רצון מלפני יי אלהינו שיתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה:

תפלת שחרית.

קודם שיכנס לבה"כנ יססה מעט נעזרת בה"כנ ויאמר:
בעמך ומן חיו ריח שולע געחט, ומגט ומן:

**וַאֲנִי בְּרַב חֶסֶדְךָ אָבָא בִּירְךָ
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵיכֶל קְדֻשְׁךָ בִּירְאַתְךָ:**

לז' ילך כנחת ולס כפתעפתמו' ויאמר: דמן געהט ומן מיט חכסטמךר חיניין חונד ומגט:

בְּבֵית אֱלֹהִים גְּדוּלְךָ בְּרַגְשׁ:

כשיכנס לבה"כנ יאמר: נמך רעט מיניטריטט חיו ריח שולע ומגט ומן:

מִוֹדֵטְבוֹ אֱהַלְךָ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בְּרַב
חֶסֶדְךָ אָבָא בִּיתְךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵיכֶל קְדֻשְׁךָ בִּירְאַתְךָ: וַיִּ
אֲהַבְתִּי מְעֹזן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה
וְאֶכְרַע אֲבָרְכָה לִפְנֵי עֵשׂוֹ: וַאֲנִי תַפְלְתִּי לְךָ וַיִּעַת
רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ:

נקסה ל' שלמה בן גבירול. כ' תנועות ויתד וכו' תנועות.

שחר אבקשה. צורי ומשגבי אערוך לפניך. שחרי וגם ערבי
לפני גדלתך. אעמד ואקהל ביעינה תראה. כל מחשבות לבי
מודה אשר יוכל. הלב והלשון לעשות ומודה כחי. רוחי בתוך קרבי
הנה לה תיטב. זמרת אנוש על כן אודה בעוד תקיה. נשמת אלוה ביו

**אֲנִי קִרְאַתֶּיךָ בִּירְתַעֲנֵנִי אֵל הַטְּאֹנֶה לִי שְׁמַע אִמְרָתִי:
אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוּנָתְךָ: וַאֲנִי
עֲלֶיךָ בְּסַחְתִּי וַיִּ אִמְרָתִי אֱלֹהֵי אֲתָה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי
בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֵי בְּנֵשׂאֵי יְדֵי אֱלֹהֵי דְבִיר קְדֻשָּׁה: וַיִּ אֱלֹהֵי שְׁנַעְתִּי
אֱלֹהֵי וְתַרְפָּאֵנִי: אֱלֹהֵי וַיִּ אֶקְרָא וַיִּ אֲדַנִּי אֲתַחֲנֵן: הַאֲרִיחַ**

פְּנִיךָ

(*) ארני, כ"ה נכל כ"י וגם נמנה כהוי קלד וולקני
בן חפני כונס כס' אבודרהם וכן העלה המ"ש.

פָּנִיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדֶּךָ: בְּרַלְךָ יְיָ הוֹחֵלְתִי אֶתְּךָ
 תַּעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵי: שְׁמַעְהוּ תַּפְלֵתֵי יְיָ וְשׁוֹעֲתֵי הָאָזְנוֹהָ יֵ-
 דְמַעֲתֵי אֶל־תַּחֲרָשׁ: שְׁמַע־יְיָ וְחַנּוּנֵי יְיָ הִיְהִי וְעוֹד לִי:
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמוּחָתִי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נִלְךָ:
 שׁוּשׁ אָנֹכִי עַל־אֹמְרֵיךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רָב: הַקְּשִׁיבָה לְקוֹלִי
 שׁוֹעִי מִלְּפִי וְאֱלֹהֵי כִי אֲלִיךָ אֶתְפַּלֵּל: יְיָ בִּקֵּר תִּשְׁמַע קוֹלִי
 בִּקֵּר אֶעֱרֹךְ לָךְ וְאַצְפֶּה: אָנֹכִי קָרָאתִיךָ בִּרְתַעֲנֵנִי אֶל
 הַמִּצִּיבָנוֹהָ לִי שְׁמַע אֹמְרֵי: רַגְלֵי עֲמֶדָה בְּמִישׁוֹרֵי
 בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יְיָ:

שיר מן ב' תנועות ויחד וב' תנועות ויחד וב' תנועות כולת וכן בסוגר,
 ובחוכו רצוף יג העקרים על סדר יג כחובים הנרשמים.
 יגדל אלהים חי וישתבח נמצא ואין עת אל-טציאותו:
 אחד ואין יחיד כיחודו נעלם וגם אין סוף לאחדותו:
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף לא געוזה אליו קדשתו:
 קדמון לכל דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו:
 הגו ארון עולם לכל-נוצר יורה גדר לתו ומלכותו:
 שפע נבואתו נתנו אל אנשי סגלותו ותפארתו:
 לא קם בישראל כמשה עוד נביא ומביט את-תמונתו:
 תורת אמת נתן לעמו אל על-יד נביאו נאמן ביתו:
 לא יחליף האל ולא ימיר דתו לעולמים לזולתו:
 צופה ויודע סתרינו מביט לסוף דבר בקדמתו:
 גומלי לאיש חסד כמפעלו נתן לרשע רע ברשתו:
 ישלח לקץ ימין משיחנו לפדות מחכי קץ ישועתו:
 מתים יחיה אל ברב-חסדו ברוך עדי-עד שם תהלתו:

(א) שְׁמַעְהוּ כ"ל ומסור עלי' ל' ק"ח. (ב) מִישׁוֹר פליגי ביה סופרים
 והספרים יש מדגישן כב' ויש מרבים. וכבר דברתי בו בקומצ מאור עינים אלל
 כי במקל עברתי (בראשי לני) ואלל ויחנו במדבר ציון (נמדבר לג לו).
 (ג) גומל רשע וכו', שגורו גומל חסד לכל איש כמפעלו וכו' רע לכל
 רשע ברשתו. ר"ס נ"ח שלו כעתיק דברים ללל כועיל.

תפלת שחרית

ב

שיר סורכב סיחד וב' חנועות ויחד וב' חנועות בדלת וכן בסוגר.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּמִרְם כָּל־יִצְיֹר נִבְרָא:
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל • אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי בְּכָלוֹת הַכֹּל • לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִרְא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה • וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי • לְחַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 כְּלֵי רֵאשִׁית כְּלֵי תְּכָלִית • וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשִׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחֵי נֶאֱלִי • וְצוֹר חֲבֵלֵי בְּעַת צָרָה:
 וְהוּא נֶסִי וּמְנוֹס לִי • מְנַת כּוֹסֵי כְּיוֹם אֶקְרָא:
 כִּידּוֹ אֶפְקִיד רוּחִי • בְּעַת אִישָׁן וְאַעִירָה:
 וְעַם־רוּחִי בְּנִיחֵי • יִי לִי וְלֹא אִירָא:

ככל הברכות והתפלות לריך שיכין פי' הטלות מה שטלוט בשפתיו, ונכזכרו שם הוי' כ"ה יכיון פי' קריתו נלדנות שהו אדון הכל וגם יכיון נכתיבתו שהו הי' הוי' ויהי' ונכזכרו גם אלהים יכיון שהו החקיף ובעל היכולת ובעל הכחות כלם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנּוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יִצַר
 אֶת־הָאָדָם בְּחִבָּמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים
 חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כַּסָּא כְּבוֹדֶךָ
 שָׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
 אוֹ אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לִפְנֶיךָ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ רֹפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

נכרכה קטלות חכנו מתחילים כאן אלהי נשמת.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲשׂוֹק בְּדַבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרַבְנָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנַחֲיִיה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
(וְצִאֲצֵאֵי צִאֲצֵאֵינוּ) וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ וְיֹדְעֵי

שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּחַרְבָּנוּ מִכָּל־
הָעַמִּים וְנִתַּחַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּאִי גוֹחַן תּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחַדְּךָ: וְשֵׂא יי פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיִשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: אֱלוֹ דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר תִּפְאֵה
וְהַכְּבוֹרִים וְהַרְאִיוֹן וְגַמְיִלוֹת חֲסָדִים וְתִלְמוֹד תּוֹרָה: אֱלוֹ
דְבָרִים שְׂאָדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הוֹיָה וְתִקְרֶן קִיּוּמָת
לְעוֹלָם תִּבָּא: וְאֱלוֹ הֵן כְּבוֹד אָב וְאָם וְגַמְיִלוֹת חֲסָדִים
וְהַשְׁכַּמַּת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית וְעֶרְבִית וְתִכְנֶסֶת אוֹרְחִים
וּבִקּוּר חוֹלִים וְתִכְנֶסֶת פְּלֵה וְהַלְגִּית תִּמְתָּ וְעִיּוֹן תִּפְלֵה
וְתִבָּאֵת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֵבֵרוֹ וְתִלְמוֹד תּוֹרָה בְּגִיּוֹד כָּלָם:

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַתְתָּ בִּי מִהוֹרָה הִיא אַתָּה
בְּרַאתָה אַתָּה יְצַרְתָּה אַתָּה גִּפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה
מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֵתִיד לְטַלֵּה מִמֶּנִּי
וְלִהְיוֹרָה בִּי לְעֵתִיד לְבָא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה
בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתַי

רבוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשֻׁמוֹת בְּרוּךְ
 אַתָּה יי המַחְזִיר נְשֻׁמוֹת לַפְּגָרִים מֵתִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
 לְשִׁכְוֵי בֵינָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂנִי נְכָרִי:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂנִי עֶבֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂנִי אִשָּׁה:
 סגדים מועות בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשִׂנִי כְּרֻצָּנוּ:

נ"ק ט"ז מוסיפים באי אלהינו מלך העולם מגביה שפלים (עין ט"ו סי' טו):

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשָׂה לִי כַל־צָרָבִי:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִכִּין מִצְעָדֵי־נֶגֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַעֲמָה כֹּחַ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שְׁנָה מֵעֵינִי
 וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁפְתֵי־גִלְגּוֹל בְּתוֹרַתְךָ וְדַבְּקָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַתְּבִיאֵנוּ
 לֹא לִידֵי חֲטָא וְלֹא לִידֵי עֲבָרָה וְעוֹן וְלֹא לִידֵי נִסְיוֹן וְלֹא לִידֵי
 כּוֹזֵן וְאַתְּשַׁלֵּט בְּנוּ יִצְרָחֵרֶע וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רַע וּמִחֶבֶר

רַע וּדְבַקְנוּ בַיָּצָר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יַצְרֵנוּ
 לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ וּתְנַנְנוּ הַיּוֹם וּבְכַל־יּוֹם לְחַן וּלְחַסֵּד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוּאֵינוּ וּתְגַמְלֵנוּ חֲסָדִים
 טוֹבִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכַל־יּוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת
 פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמִחֶבֶר רַע וּמִשָּׁבֵן רַע וּמִפָּגַע
 רַע וּמִשָּׁטָן הַמְּשַׁחֵת מִדִּין קָשָׁה וּמִבְּעַל־דִּין
 קָשָׁה בֵּין שְׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שְׁאִינוּ בֶן־בְּרִית:
 לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יֵרָא שְׂמִים בְּסִתָּר וּמוֹדָה
 עַל־הָאֱמֶת וְדוֹכֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁכַּח וַיֹּאמֶר:

רַבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
 מָה אֲנַחְנוּ מָה תִּינּוּ מָה חֲסָדְנוּ מַה־צְדָקוֹתֵינוּ
 מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־פָּחַדְנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־
 נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל־
 הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם כָּלֹא הָיוּ
 וְחַכְמַיִם כְּכֹלֵי מִדָּע וּגְבוּרִים כְּכֹלֵי הַשָּׁבַל כִּי רַב
 מְעַשֵּׂיהֶם הָיוּ וַיְמִי תִיּוּדָם הִכָּל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתֵר
 הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אִין כִּי הִכָּל הַכָּל:

אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אֲבֵרָהִם
 אַחֲבָךְ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּתֵר הַמִּזְרֵיָה. זֶרַע יִצְחָק

יחידו שְׁנַעְקַד עַל גְּבֵי־הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵיךָ
 בְּכוֹרֶיךָ שְׂמֵאֵהֶבְתָּהּ שְׂאֵהֶבְתָּ אֹתוֹ וּמִשְׂמֹחֶתְךָ
 שְׂשִׂמְחֶתְבוּ קִרְאתָ אֶת שְׂמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן׃
 לְפִיכָּךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָהּ
 וּלְפָאֲרָהּ וּלְבָרָךְ וּלְקַדְּשׁ וּלְתַת־שִׁבְחָהּ וְהוֹדִיָּה
 לְשִׁמְךָ׃ אֲשֶׁרִינוּ מִה־טוֹב חָלַקְנוּ וּמִה־נְעִים
 גִּזְרָלְנוּ וּמִה־יִפָּה יִרְשַׁתְנוּ אֲשֶׁרִינוּ שְׂאֲנַחְנוּ
 מִשְׂפִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וּבֹקֵר וְאוֹמְרִים
 פְּעֻמִּים בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

כלמט ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד׃

רש"י כפי' נוכח לומר כאן כל הכרש' הראשון' של ק"ט, משום שלפניו' כשאומרי'
 קרובות מתעכבין בקריאת טעם עד אחר זמנם ונזכר הוא יולא ידי סוכת ק"ט.

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
 מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
 הוּא לְעוֹלָם הַבָּא קִדְּשׁ אֶת שְׁמֶךָ עַל מְקוֹדֵי־יִשְׂרָאֵל
 שְׁמֶךָ וּקִדְּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעַלְמֶךָ וּבִישׁוּעַתְךָ תָּרִים
 וְתִגְבִּיֶה קִרְנֵנוּ בִּיאֵי מְקוֹדֵשׁ אֶת־שְׁמֶךָ בְּרַבִּים׃
 אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבַשְּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
 הָעֲלִיּוֹנִים • אֲמֵת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
 וּמִבְּלַעְדֶּיךָ אֵין אֱלֹהִים • קִבֵּץ קִוְיָה מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ
 וַיְבִירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדָּךְ
 לְכֹל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ • אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־

הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם • וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה־יְדִידְךָ
 בְּעֵלְיוֹנִים אוֹ בַתְּחַתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה • אָבִינוּ
 שֶׁבְשִׁמְיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעֵבֹר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
 עֲלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מַה־שִּׁפְתוֹב בַּעַת הַהִיא אָבִיא
 אֶתְכֶם וּבַעַת קִבְּצֵי אֶתְכֶם כִּי־אֵתָן אֶתְכֶם לַשֶּׁם וְלַתְּהִלָּה
 בְּכָל־עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת־לְשׁוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי:

נב"ק טזכח טוטרים כחן נרכבו' בתורה, יברך, או דברי, ויש ט"ט הכסוקי' והטענה.

^{שמות} וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַעֲשִׂיתָ בֵּינִי נְחֻשֶׁת וּכְבוֹד
 נְחֻשֶׁת לְרַחֲצָהּ וּנְתַתָּה אֹתוֹ בֵּין־אֱהֵל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
 וּנְתַתָּ שְׂפֹחַ מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶתְרַגְלֵי וּבְגָדֵי מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: כִּבְאֵם אֶל־אֱהֵל מוֹעֵד וְרַחֲצוּ מַיִם וְלֹא
 יָמְתוּ אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה:
 וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיָּתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם
 לוֹ וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם: וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בָד וּמִכְנָסֵי־בָד
 יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר־תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־
 הָעֵלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּשְׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
 וְלִבַּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מִחוּץ
 לַמִּזְבֵּחַ אֶל־מְקוֹם טְהוֹר:

^{כ"ג} וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוֹ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי
 לַאֲשֵׁי רִיחַ נִיחֹחֵי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 תִּקְרְיֻבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
 שְׁנַיִם

שָׁנִים לַיּוֹם עָלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אַחַד
 תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבִים: וְעִשִּׂירִית הָאֵיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן פְּתִית רְבִיעֵת הֶהָיִן: עֲלֶה
 תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּחֵר סִנִּי לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה
 לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּדֵף גֹּסֵד שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר
 וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

^{ויקרא ט' י"ב}
 וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה
 וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 אֵתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקָּטִיר אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת־
 קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִיט הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. בְּאִשׁר צִוִּיתָ
 אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה גְבִיאֶיךָ בְּפֶתַח בְּתוּרְתֶךָ:

^{שם ט' י"ג}
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים גֹּמֵר וְשָׁחַלְתָּ
 וְחִלְבְּנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָבָה בֶּדֶד בְּבֵד יִהְיֶה: וְעִשִּׂיתָ אֵתָּה
 קְטֹרֶת רִקַח מַעֲשֶׂה רוֹקַח מִמֶּלֶח טָהוֹר קֹדֶשׁ: וְשָׁחַקְתָּ
 מִמֶּנֶה הַדֶּק וְנָתַתָּה מִמֶּנֶה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אִשׁר
 אָנֹכִי לָךְ שֹׁמֵה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וַנֹּאמֶר וְהַקָּטִיר
 עָלֵינוּ אֹהֶלן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־
 הַנֶּרֶת יִקְטֹרְנָה: וְכַהֲעֵלַת אֹהֶלן אֶת־הַנֶּרֶת בֵּין־הָעֶרְבִים
 יִקְטֹרְנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְרֹדְתֵיכֶם:

חט רבנן פטום הקטורת, הצרי והצפורן החלכנה והלבונה משקל
 שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שכולה נרד וכרכום, משקל ששה
 עשר ששה עשר מנה, הקושט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנטון
 חשעה, בורית כרשינה חשעה קבין. יין קפריסין, סאין חלמא וקבין
 חלמא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חורין עתיק, מלח סדומית
 רובע הקב, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל
 שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה :
 רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף, הגוטף מעצי
 הקטף. בורית כרשינה ששפין בה את הצפורן, כדי שתהא נאה. יין
 קפריסין ששורין בו את הצפורן, מפני שהיא עזת. והלא מי רגלים
 יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה, מפני הכבוד :

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הרק היטיב היטיב הרק
 מפני שהקול יפה לכשמים, פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא
 שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם כמדתה, כשרה לחצאין,
 ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה :

חני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שרים
 לחצאין. עוד חני בר קפרא, אלו היה נוחן בה קורטוב של דבש אין
 אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש, מפני
 שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ל' :

יְיָ צְבָאוֹת עֲפָנּוּ מִשָּׁגְבֵינוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלְּהָ : יְיָ צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ : יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ :
 אֵתָּה סֵתֵר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי רַבִּי פִלַּט תִּסּוּבְּכֵנִי סִלְּהָ : וְעַרְבָה
 לִי מִנִּתְת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּי־מִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדַמְנִיזַח :

תפלת רבי כסוניס בן סקנה.

אבני יתק	אָנָּה בְּכַח גְּדֻלַּת יְכוּנִיָּה תַתִּיר צָרוּרָה .
קרע שטן	קָבֵל רַחֲמֵי עַמְּךָ שֹׁגְבֵנוּ מִיְהָרְגֵנוּ נוֹרָא .
נדר יכש	נָא גְבוּר הוֹרְשֵׁי יְחוּדָה כְּבָבַת שְׁמָרִים .
כטר צתג	בְּרַחֲמֵי מַהֲרֵם רַחֲמֵם צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלֵם .
חקב טנע	חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ מוֹבָךְ גַּהֵל עֲדָתְךָ .
יגל פזק	יְחִיד גֵּאָה לְעַמְּךָ פְּגַה זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ .
שקו ציה	שׁוּעַתֵּנוּ קָבֵל וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמֹת .

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

בזמנו חוסיפין: ^{במזמור} וביום השבת שגיי־בְּשֵׁים בְּגֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וְשָׁנִי
עֲשׂוּרָנִים סָלַת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלַת שֶׁבֶת
בְּשֶׁבֶתוֹ עַל־עֲלַת הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ:

אזיהו מקומן הוא כמקו' למוד, וכן כריית' דר' ישמעאל לכן לריך ללמדו זימן הכי'.

ובמים פ"ט

א אֲזִיָּהוּ מְקוֹמָן שְׁלוֹבְחִים קְדָשֵׁי קְדָשִׁים שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן
פָּר וְשֶׁעִיר שְׁלִיּוֹם הַכַּפּוּרִים שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקָבֹל דָּמָן
בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהַ עַל־בֵּין הַבָּדִים וְעַל
הַפְּרָכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן מְעַבְּבֵת שְׂרִי
הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שְׁלַמְזִבְחַ הַחִיצוֹן אִם־
לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב: ב פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשֶׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים
שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן
הַזֵּיהַ עַל־הַפְּרָכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן
מְעַבְּבֵת שְׂרִי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שְׁלַמְזִבְחַ
הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית
הַדָּשָׁן: ג חֲטָאת הַצְּבוּר וְהַיְחִיד אֱלוֹ הֵן חֲטָאת הַצְּבוּר
שְׁעִירֵי רֵאשֵׁי הַדָּשִׁים וְשְׁלַמְזִבְחֹת שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקָבֹל
דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע
קָרְנוֹת: ד בֵּיצֵד עָלָה בְּכַבֵּשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וּבְאֱלוֹ לְקָרְן
דְּרוֹמִית מְזֻרְחִית • מְזֻרְחִית צְפוֹנִית • צְפוֹנִית מְעַרְבִית •
מְעַרְבִית דְּרוֹמִית • שְׂרִי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד דְּרוֹמִי •
וְנֶאֱבָלִין לְפָנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזָכְרֵי כְּהֻנָּה בְּכָל־מֵאֲכָל
לְיוֹם וְלִילָה עַד־חֲצוֹת: ה הַעוֹלָה קְדָשׁ קְדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ
בְּצִפּוֹן וְקָבֹל דָּמוֹ בְּכָלִי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָה טָעוֹן שְׂרִי

מתנות שהן ארבע וטעונה הפשיט ונתוח וכליל לאשים :
 ה זכחי שלמי צבור ואשמות . אלו הן אשמות אשם גולות
 אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם
 מצורע אשם תלוי . שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת
 בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע . ונאכלין לפני
 מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות :
 ו התודה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
 בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע . ונאכלין בכל
 העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות : המזרם
 מהם פיוצא בהם אלא שהמזרם נאכל לכהנים לגשיהם
 ולבניהם ולעבדיהם : ושלמים קדשים קלים שחיטתן
 בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
 ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים
 ולילה אחד : המזרם מהם פיוצא בהם אלא שהמזרם
 נאכל לכהנים ולבניהם ולעבדיהם : ה הבכור
 והפועש ו הפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
 בעזרה ודמן טעון מתנה אחת . ובלבד שיתן כנגד היסוד :
 שנה באכילתן הבכור נאכל לכהנים והפועש לכל אדם
 ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד .
 הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות
 ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי :
 רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
 נדרשת : מקל וחמר ומגזרה שוה . מבנין אב מכתוב
 אחד . ומבנין אב מושגי כתובים . מקבל ופרט ומפרט

וּבְלֵל. בְּלֵל וּפְרַט וּבְלֵל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרַט. מִבְּלֵל
 שֶׁהוּא צָרִיךְ לַפְּרַט. וּמִפְּרַט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְבְּלֵל. כֹּל דְּדָבָר
 שֶׁהִיא בְּבֵלֵל וְיָצָא מִן הַבְּלֵל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ
 יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַבְּלֵל כֵּלּוֹ יָצָא. כֹּל דְּדָבָר שֶׁהִיא בְּבֵלֵל
 וְיָצָא לְטַעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעַנְיָנוּ יָצָא לְהַקְלֵל וְלֹא
 לְהַחְמִיר. כֹּל דְּדָבָר שֶׁהִיא בְּבֵלֵל וְיָצָא לְטַעוֹן טוֹעֵן אַחֵר
 שְׁלֹא כְּעַנְיָנוּ יָצָא לְהַקְלֵל וְלְהַחְמִיר. כֹּל דְּדָבָר שֶׁהִיא בְּבֵלֵל
 וְיָצָא לְהוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחְזִירָו לְבְּלֵלוֹ עַד
 שֶׁיַּחְזִירָנוּ הַכְּתוּב לְבְּלֵלוֹ בְּפִרוּשׁ. דְּבָר הַלְּמֹד מֵעַנְיָנוּ.
 וְדָבָר הַלְּמֹד מִסּוּפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה
 אֶת־זֶה עַד שְׁיִכּוּא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיְכַרְעֵ בֵּינֵיהֶם:
 יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁיִכְבְּדֵה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:
 וְשֵׁם גְּעַבְדְּךָ בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנֵיֹת:

נודקיס הטלית וממעטפס מעומר, וינרך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַתְּעַטֵּף בְּצִיצֵת:

ויכסס ראשו בעלית ויאמר ד' פסוקים אלו:

מִהַיְקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּכְבִּי אָדָם בְּצֵל בְּנִפְיָךְ יַחְסִיִּין:
 יְרוּיִן מִדְּשׁוֹן בִּירְיָךְ וְנַחֵל עַדְנִיָּךְ תִּשְׁקָם:
 כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאַרְיָךְ נִרְאָה־אֲזוּר:
 מִשׁוֹךְ חֲסִדְךָ לִידְעִיָּךְ וְצַדִּיקְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב:

ברוך שאמר יש לנגן נקול נעים, וכריך לאטרו נעמידה, וידקדק בקריאתו כמו גבי ק"ט. ואסור להפסיק מתחילת ג"ט עד לאחר י"ח, ופילו לזרוך מטה, אבל לקדושה ולכרכו דהיינו לומר ברוך ה' הענוך לעולם ועד, ולתיבות מודים אהנו לך, ולקדיש דהיינו לומר יהא שמי' רבא עד יתנך, וגם לענות אמן אחר דאמירן בעלמא ולענות אמן אחר האל הקדוש ואמר אטע תפלה, מפסיק, אבל לאחר אמן לא יפסיק.

אם נא לבית הכנסת ומלא הכבוד בסוף פסוקי דזמיר' אומר ברוך שאמר עד מהולל בתשכחות ואח"כ תהל' לדוד עד מעת' ועד עולם הללויו, ואח"כ הללו את ה' מן השמים עד עם קרובו הללויו, ואח"כ הללו א' בקדשו עד כל הנש' תהלל יה הללויו, ואח"כ ישמחה, ואם יש לו שבות יותר יאמר הודו לה' עד והוא רחום וידלג עד והוא רחום שקודם אשרי יושבי כרי שיתפלל עם הכבוד. ואם אין שבות כלל לא יאמר רק ברוך שאמר ותהל' לדוד וישמחה, ואם כבר התחילו יוכר אור. ואין שבות לומר אשילו דלוג יתחיל ברכת יוכר אור ויקרא ק"ט עם ברכותיו ויתפלל י"ח עם הכבוד ואחר י"ח יתחיל הודו לה'. וכו' עד ישתבח ולא יאמר ישמחה, ויש אנשים כשנאסים לבית הכנסת והכבוד מתחילין יוכר אור המה ג"כ מתחילים ישמחה עמהם וזה אישור גמור כי ישמחה נתקן להיות סוף פסוקי דזמיר' וברוך שאמר הוא ההתחלה ות"כ אם לא אמר קלת פסוקי דזמיר' האין יאמר ישמחה? לכן טוב וכוון להתחיל יוכר אור. אם נא לכה"כ ובתוך שיבדוק הליגי' מתחילין הכנו' יוכר אור טוב שיתפלל עם הכבוד ולא יבדוק הליגי' ויסמוך על הרוב וחזקתו דקול. ויאחו הכ' ליגי' שלפניו כידו הימנית נשעת אמירת ג"ט ובאיסיי' בתשכחות ינאקס ויניחם נכמת מידו.

כתוב בש"ה, קודם ברוך שאמר זריך לאמר צפה מלא:

הריני מוסך את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שְׁאָמַר וְהִיָּה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ
 עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית. בָּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ
 גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ
 מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
 לִירְאָיו. בָּרוּךְ חֵי לְעַד וְקַיֵּם לְנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׂמוֹ. בָּרוּךְ אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֹךְ
 הָעוֹלָם. הָאֵל הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ
 מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו. וּבְשִׁירֵי

דוד עבדך נהללך יי אלהינו בשבחחות ובזמירות
 נגדלך ונשבחה ונפארה ונזכיר שמך ונמליכה
 מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים • מלך משבח
 ומפאך עדיעד שמו הגדול • ברוך אתה יי
 מלך מהלל בתשבחות:

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו:
 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי:
 דרשו יי ועוזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו
 אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: זרע ישראל
 עבדו בני יעקב בחריו: הוא יי אלהינו בכל
 הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה
 לאלה דוד: אשר ברת את אברהם ושבעתו
 ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית
 עולם: לאמר לה אתן ארץ כנען חבל
 נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגורים
 בה: ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם
 אחר: לא הניח לאיש לעשקם ויזכה עליהם
 מלכים: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל
 תרעו: שירו ליי כל הארץ בשרו מיום אל
 יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל

העמים נפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאוד
ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים
אלילים ויי שמים עשה: הוד והדר לפניו עז
וחדוה במקמו: הבו ליי משפחות עמים הבו
ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה
ובאו לפניו השתחוו ליי בהדרת קדש: חילו
מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט:
ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי
מלך: ירעם הים ומלאו ועלץ השדה וכל
אשר בו: אז יהנו עצי היער מלפניו כי בא
לשפוט את הארץ: הודו ליי כי טוב כי לעולם
חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן
והלל ליי: רוממו יי אלהינו והשתחו
להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו
והשתחו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו: והוא
רחום ויכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא תכלא
רחמיק ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
זכר רחמיק ויחסדיך כי מעולם המה: תנו עז
לאלהים

לאלהים על־ישראל גאֹתוֹ וְעִזּוֹ בַשְּׁחָקִים:
 נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֱלֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן
 עֵז וְתַעֲצָמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֶל־נִקְמוֹת
 יי אל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
 הַשֵּׁב גְּמוּל עַל־גְּאִים: לִי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמּוּךָ
 בְּרַכְתָּךְ סֵלָה: יי צְבָאוֹת עֲמֵנו מִשָּׁנִב־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בַּטַּח בְּךָ:
 יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנו כְּיוֹם־קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה
 אֶת־עַמּוּךָ וּבִרְךָ אֶת־נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
 עַד־הָעוֹלָם: גַּפְשָׁנו חֲפַתָּה לִי עֲזָרְנוּ וּמְגַנְנוּ
 הוּא: כִּי־בו יִשְׁמַח לִבֵּנו כִּי בִשְׁם קִדְשׁוֹ
 בְּמַחֲנוּ: יְהִי־חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 הֲרֵאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּהְיֶה לָנוּ: קוֹמֵה
 עֲזַרְתָּה לָנוּ וּפְדַרְנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ: אֲנִי־יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ:
 אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁפְכָה לּוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיֵּי אֱלֹהֵיוּ:
 וְאֲנִי־י בְּחֶסֶדְךָ בְּמַחֲתִי יִגְרָ לְכִי בַיְשׁוּעָתְךָ
 אֲשִׁירָה לִי כִי גַמַל עָלַי:

ראיתי בספר המנהיג לאנן הירחי שאמר: בצרפת נהגו לדבוג בשנמות וי"ט סומור
 לחודה וכן בדין שהיו אומרים אותו בזמן הניח על הקרבנות המודים שהיו מביאין ד'
 הלרכיין להודות ואיכה קריבה בשבת וי"ט דכדריס וכדנות אין קריבין בהם, אבל
 כפרובכלא וספרד זומרין אותו ולא יתכן, עכ"ל, והר"ד אבנדרהס י"ט מכבא ספרד,
 אכן מכהגנו שלא לאמר לא בשבת וי"ט וערב י"ב גם לא בע"פ וס"מ של פסק,
 אכן בק"ק מדלג' רק שמי המינות סומור לחודה ומחילי' הריעו לוי וגו'.

כשבת ובי"ט מוספים מזמורים שלו ונפולין וק"ק אכזב גם נבואע נל רכ"ט.

לְמַנְצִיחַ מִזְמוֹר לְדוֹד׃ הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹדֶיָּךְ וּבְמַעֲשֵׂה
 יְדִיִּי מַגִּיד הַרְקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם יִבְרַע אֶמְרֹךְ וּלְיָלֵה לְלֵילָה יַחֲוֶה
 דַּעַת׃ אֵינִי אֶמְרֹךְ וְאֵינִי דְבָרִים כְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃ כְּכֹל הָאָרֶץ
 יֵצֵא קוֹנָם וּבִקְצֵה תִּבְלֵ מְלִיָּהֶם לְשִׁמּוֹשׁ שָׁם וְאֶהֱלֵ בָהֶם׃ וְהוּא
 כְּחַתָּן יֵצֵא מִחַפְתּוֹ יִשְׁעֵשׁ כְּגִבּוֹר לְרוּחַ אֲרָח׃ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
 מוֹצֵאֵוּ וְתִקּוּפְתּוֹ עַל־קְצוֹתֵם וְאֵינִי נֹסֶתֶר מִחַפְתּוֹ׃ תּוֹבֵרַת
 יְהוָה תִּמְיָמָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֲדוֹת יְהוָה נְאֻמָּה מְחַבֵּימַת
 פִּתִּי׃ פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מִשְׁמַחֵי לֵב מִצּוֹת יְהוָה כְּרָה
 מְאִירַת עֵינָיִם׃ וְרֵאת יְהוָה מְהֻרָּה עֲמַדַת לְעַד מִשְׁפָּטֵי־
 יְהוָה אֲמַת צֶדֶק וְיַחֲדוּ׃ הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפֹרָב וּמְתוּקִים
 מְדֻבָּשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים׃ גַּם־עֲבָדֶיךָ גִּזְרֵךְ בָּהֶם כְּשִׁמְרֹם עֵקֶב
 רֵב׃ שְׂגִיאוֹת מִי־בֵין מִנְסֻתָרוֹת בְּקִנְיִי׃ גַּם מְזוּדִים וְחֹשֶׁךְ
 עֲבָדֶיךָ אֲיִמְשְׁלוּ־בִי אֲזוּ אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רֵב׃ יְהִי
 לְרַצּוֹן וְאֶמְרֵי־פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃
 לֹד לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתָו אֶת־מַעֲמוֹ לִפְנֵי אֲבִי־מִלְכֶךָ וְיִגְרַשְׁהוּ וְיִלְכֶךָ׃
 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכֹל־עַת תְּמוֹד תְּהַלְתּוּ בְּפִי׃
 בְּיְהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם וְיִשְׂמְחוּ׃
 גִּדְלוּ לַיהוָה אֲתָנִי וּגְרוּמָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ׃
 דְּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעַנְנִי וּמִכָּל־מְגוֹרוֹתֵי הַצִּלְתֵּנִי׃
 הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְיֶה וּפְנִיָּהֶם אֶל־יַחֲפְרוּ׃
 זֶה עָנִי קְרָא וְיְהוָה שָׁמַע וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ׃
 חֲנֹה מִלְּאֶךָ יְהוָה סְבִיב לִירְאוֹ וְיִחַלְצֵם׃
 מַעֲמוֹ וְרָאוּ כִרְטוֹב יְהוָה אֲשֶׁר־יְהַגֵּב יַחֲסֵדָבוּ׃

תפלת שחרית

יִרְאוּ אֶת־יְהוָה קֹדְשׁוֹ בִּירְאֵין מִחֹסֶד לִירְאוּ:
 בְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדָלְשׁוּ יְהוָה לֹא־יַחֲסְרוּ כָּל־טוֹב:
 לָכוּ בָנִים שִׁמְעֵרְלִי יִרְאֵת יְהוָה אֶל־מִדְּכֶם:
 מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אֲהַב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב:
 נֹצֵר לִשְׁוֹנֶה מִרַע וּשְׁפָחִיד מִדַּבֵּר מִרְמָה:
 סוֹר מִרַע וַעֲשֵׂה־טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ:
 עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאֶזְנוֹי אֶל־שׁוֹעֲתָם:
 פָּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם:
 צַעֲקוּ וַיְהִי־הוּא שׁוֹמֵעַ וּמִפֶּה־צְרוּתָם הִצִּילָם:
 קְרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּבְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
 רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּלֶם יִצִּילֵנּוּ יְהוָה:
 שִׁמְר כָּל־עֲצֻמֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה:
 תְּמוֹתַת רַשָׁע רַעַה וְשִׁנְאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ:
 פִּדְהָ יְהוָה נַפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ:
 צַדִּיקֵי־לֵב לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מַעֲזוֹן אֶת־הַיִּת לָנוּ
 בְּדָר וָדָר: בְּטָרָם וְהָרִים יִלְדוּ וְתַחֲלֹל אֶרֶץ וְתַבַּל
 וּמַעֲוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶת־הָאֵל: תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד־דַּבָּא
 וְהִיאֲמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: בְּי אֵלֶּף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם
 אֶתְמוֹל בְּי יַעֲבֹד וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה: וְרַמְתָּם שָׁנָה יְהוּ
 בְּבִקֵּר כְּחֹצֵיר יַחֲלֶף: בְּבִקֵּר יִצִּיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יְמוּלֵל וְיִבֶּשׁ:
 כִּי־כִלְיֵנוּ כְּאֶפֶד וּבַחֲמֹתֶךָ נִבְהַלְנוּ: שֶׁת עֹנֵתֵינוּ לְגִגְדֶךָ
 עֲלֵמֵנוּ לְמֵאוֹר פְּגִיעֶךָ: בְּי כָּל־יְמֵינוּ פָּנֵנוּ בְּעִבְרַתֶךָ כִּלְיֵנוּ
 שְׁנֵינוּ כְּמוֹ־הַגָּה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם

(*) סר' נקלחת בטלחזום וסא' נעלם. (° שחה ק')

בגבורת ושמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גו חיש
ונעפה: מרודע עז אפק ובידתך עברתך: למנות ימינו
בנהודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה עד מתי והנחם על-
עברך: שבענו בכקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
שפחנו בימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה לעברך
פעלך והדרך על בנייהם: ויהי נעם אדני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:
צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי
ומצודתי אלהי אבטחבו: כי הוא יצילך מפח יקחש מדבר
היות: באברתו ויסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה
אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר
באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצודך ואלך
ורכבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה:
לא תאנה אלק רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכי
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על פנים ישאונה פך
תנף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס בפיר
ותנין: כי כי חשק ואפלטוהו אשגבהו כידע שמי:
יקראני ויאענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואבברהו:
ארך ימים אשביעוהו ואראהו בישועתי: ארד ימים וכו'.
קלה הללויה הללו את שם יהוה הללו עברי יהוה: שעמדים
בבית יהוה בחרות בית אלהינו: הללויה פירטוב יהוה ופרי
לשמו כי נעים: כרי עקב בחר לו יהוה ישראל לסגלתו: כי
אני ידעתי כי גדול יהוה ואדנינו מכל אלהים: כל אשר

ויִצְאָה יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכֶם
 בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְזֻעַ נְטוּיָה
 לַגֹּיִם יִסְסוּף לַגֹּיִים
 וְהִזְעִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 וַיַּעַר פֶּרְעֹה וַחֲלִלוּ בְּיַם־סוּף
 לְמוֹלִיד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
 לְמַפְּהָ מַלְכִים גְּדֹלִים
 וַיַּהֲרֹג מַלְכִים אֲדִירִים
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
 וַנִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה
 נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
 שֶׁבַשְׁפִּלְנוּ זָכַרְלָנוּ
 וַיַּפְרִקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
 נִתַּן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר
 הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

לַג רַגְנֵנוּ צְדִיקִים בְּיַהֲוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהָ תְהַלֵּךְ:

הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוּר בְּנִבְלָה עֲשׂוֹר וּפְרִדְלוֹ:

שִׁירֵי לֹ שִׁיר חֲדָשׁ הֵיטִיבוּ נִגֻן בְּתַרְוָעָה: כִּי־יִשָּׁר דְּבַר־
 יְהוָה וְכָל־מַעֲשָׂוָהוּ בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
 יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ: בְּדַבְּרֵי יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל־
 צְבָאִם: כַּנֶּסֶס בְּיַד מִי הָיִים נִתְּן כְּאֲצִרֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ
 מִיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגְדּוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תְּבֵל: כִּי הוּא אֱמֹר־
 וַיְהִי הוּא צוּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא

מחשבות עפמים: עצת יהוה לעולם תעמוד מחשבות
 לבו לך ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם ופטר
 לגתלה לו: משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם:
 ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי הארץ: היצר יחד
 לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברכיחיל
 גבור לא ינצל ברכיכח: שיקר הסוס לתשועה וברכחילו
 לא ימלט: הנה עין יהוה איראיו למיחלים לחסדו: להציל
 כפונות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חבתה ליהוה עזרנו
 ומגננו הוא: פירבו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יתלנו לך:

צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להרות ליהוה ולזפור
 לשמח עליזו: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
 עלי עשור ועלי נבל עלי הגיטון בכנור: כי שפוחתני
 יהוה בפעלך במעשי ידך ארנן: מה גדלו מעשיך יהוה
 מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא
 יבין את זאת: בפרח רשעים ופמו עשב ויצונו כל
 פעלי און להשמדם עדיעד: ואתה מרום לעלם יהוה:
 כי הנה איביך יהוה כיהנה איביך יאבדו יתפרדו כל
 פעלי און: ותרים בראים קרני פלתי בשמן רענן:
 ותבט עיני בשוורי בקמים עלי מרעים תשמענה אונני:
 צדיק כתמר יפרח כארו פלכנון ישנה: שתולים בבית
 יהוה כחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינוכחן בשובה רשנים
 ורעננים יהיו: להגיד כר ישר יהוה צורי ולא ע לתה בו:
 צג יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר ארף תכון
 תכל

תִּבְלַל בְּלִתְמוּט: נִכְזָן כְּסֶאֱתָךְ מֵאֵן מְעוֹלָם אֶתָּה: נִשְׁאֵן
 נְהָרוֹת | יְהוָה נִשְׁאֵן נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׁאֵן נְהָרוֹת דְּכִיָּם:
 מִקְלוֹת | מִיָּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵיָּם אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יְהוָה: עֲדִיתִךְ | נִנְאֵמְנוּ מְאֹד לְבֵיתֶךָ נִנְאוּהָ קִדְשׁ יְהוָה
 לְאֶרֶץ יָמִים: (* טפיק א')

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
 יי מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְּוֹרַח שְׁמֵשׁ
 עַד-מְבוֹאֵן מֹהֲלֵל שֵׁם יי: רַם עַל-כָּל-נְוִיָּם יי
 עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹד: יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יי זְכָרְךָ
 לְדַרְוֹד: יי בְּשָׁמַיִם הַכִּיָּן כְּסֵאֵן וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשֻׁלָּה: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
 בְּנֻיָּם יי מֶלֶךְ: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעַלְמֵם
 וְעַד: יי מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָדוֹ נְוִיָּם מֵאֶרֶץ: יי
 הַפִּיר עֲצַת נְוִיָּם הַנִּיא מִחֻשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
 מִחֻשְׁבוֹת בְּלִבֵּי אִישׁוֹ עֲצַת יי הִיא תְקוּם: עֲצַת
 יי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד מִחֻשְׁבוֹת לְבוֹ לְדַר וְדַר: כִּי
 הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּתוֹ וַיַּעֲמֹד: כִּי-בָחַר יי
 בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ: כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי-לֹא-יִמּוֹשׁ יי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ
 לֹא יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יִבְרַךְ עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ: יי
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם-קָרְאֵנוּ:

(* נִנְאוּהָ קִדְשׁ כֵּן נִקְטָן וְכֵן נִחַ' וְכֵן נִחַ' מְדוּיָן וְדִ' וְכֵן עֵיקַר וְכֵן דַּר' פ')

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
אשרי העם שכבה לו אשרי העם שני אלהיו:

קמה תהלה לדוד

ארומקה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:
בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד:
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו:
הדר כבוד הוה ודברי נפלאתיך אשיחה:
ועזו נוראתיך יאמרו וגדלותך אספרנה: וגדולתך ק'
זכר רב טובך יגיעו וצדקתך ירגנו:
חנן ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד: יתיר'
טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:
יודו יהוה כל מעשיך וחסדיך יברכנה:
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
ל הודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו:
מ מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור:
ס זמך יהוה לכל הנפלים וזקף לכל הקפופים:
ע יני כל אלקי ישברו ואתה גותר להם את אכלם בעתו:
פ ותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:
צ תיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
ק רוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראו באמת:
ר צוה קראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
שומר יהוה את כל ארביו ואת כל הרשעים ישמיד:

תהלת D ד (Machsor)

(*) פותח את ידך ל'ת פאי בענין כוויכ עדיני ומ'ת דחך וכופ טס זל מרכס.

תהלת יהוה ידבר פיו ויברך כל־בשר שם־קדשו לעולם ועד:
 קמו ויאנחנו ויברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

קמו הללויה הללי נפשי את־יהוה: אהללה יהוה בתי
 ואמרה ל־אֵלֵי בעודי: אִתְּבַטְחוּ בנְדִיבִים בְּכֹן־אָדָם וְשֹׁאֵן
 לוֹ תְשׁוּעָה: תִצָּא רוּחוֹ וְיָשָׁב לְאֲדָמְתּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ
 עֲשִׂיתֶנְתִּי: אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יַעֲקֹב בְּעֵזְרוֹ שִׁבְרוּ־עַל־יְהוָה אֱלֹהָיו:
 עֲשֵׂה וְשָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר
 אֲמַת־לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֹשׂוֹקִים נִתְּן לַחֵם לַרְעֵבִים
 יְהוָה מִתִּיר אֲסוּרִים: יְהוָה וּפְקַח עֵינַיִם יְהוָה וְקַח כְּפוּפִים
 יְהוָה אֲהַב צַדִּיקִים: יְהוָה שִׁמְרֵם אֶת־גֵּרִים יִתּוֹם וְאֶלְמָנָה
 יְעוּדֵד וְהַרְדֵּךְ רְשָׁעִים יַעוֹת: יִמְלֹךְ יְהוָה וְלְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ
 צִיּוֹן לְדָד וְדָד תִּלְלוּיה:

קמו הללויה ופייטוב ומרה אלהינו פיינעים נאווה תהלה:
 בנה ירושלם יהוה נדתי ישראל יבנם: הרופא לשבורי לב
 ומחפש לעצבותם: מונה מספר לפוכבים לכלם שמות
 יקרא: גדול אדונינו ורב־כח לתבונתו אין מספר:
 מעודד עניים יהוה משפיל רשעים עד־ארץ: ענו ליהוה
 בתודה ומרו לאלהינו בכבוד: המבסה שמים ובעבים
 המכין לארץ מטת המצמיח הרים חציר: נתן לבהמה
 לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בנבנתת הסוס יחפץ
 לא־בשוקי האיש ירצה: רוצה יהוה את־יראיו את־
 המיחלים לחסדו: שבת ירושלם את־יהוה הללי אלהיך
 ציון: פייחוק פריתי שעריך ברוך בניך בקרבך: השם

וְבִלְבָד שְׁלוֹם תִּלְכַּבְּ חַטָּיִם יִשְׁבִּיעֶנְךָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ
 עַד-מִהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הַנְּתַן שְׁלֹג. כְּצֹמֵר כְּפֹר כְּאֶמֶר
 יְפוּר: מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קִרְחוֹ מִי יַעֲמֹד:
 אֲשַׁלַּח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יֵשֶׁב רוּחוֹ וְיִלְוֵ-מַיִם: מִגִּיד דְּבָרוֹ
 לַיַּעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵּן וְלִכְלֵ-נֹוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים כֹּל-יָדְעוּם הַלְלוּהָ: (* דבריו ק')

קִמַּח הַלְלוּהָ וְהִלְלוּ אֶת-יְהוָה מִדְּהַשְׁמַיִם הַלְלוּהוּ
 בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כֹּל-מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כֹּל-צְבָאוֹ:
 הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כֹּל-כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר וּמַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם
 יְהוָה כִּי הוּא צַדִּיק וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקֵי-נֶתַן
 וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִדְּהָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל-
 תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וְכַרְדַּל שְׁלֹג וְקִיטּוֹר רוּחַ סַעְרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ:
 הַדְּרִים וְכָל-זְבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל-אֲרוֹזִים: חַחִיָּה וְכָל-
 בְּהֵמָה רֹמֵשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי-אָרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים שָׂרִים
 וְכָל-שְׁפָטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם-בְּתוֹלוֹת וְקַנִּים עִם
 גְּעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּרְנִישׁוֹב שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ
 עַל-אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיִּרְם קָרוֹן וְלַעֲמוֹ תְהַלֵּה לְכָל-חַסִּידָיו
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּהָ: (* צבאו ק')

קִמַּט הַלְלוּהָ וְשִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתֶּן בְּקִהַל
 חַסִּידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן וְגִילוּ בְּמַלְכָּם:
 יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתַף וְכִנּוֹר וְזִמְרָתוֹ: כִּירְוָצָה יְהוָה
 בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חַסִּידִים בְּכִבוֹד יִרְגְּנוּ

על־משפכותם: רוממות אל בגרוכם וחרב פיסיות בידם:
 לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם
 בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם ומשפט
 פרוצ הדר הוא לקל־חסידיו תל־וייה:

קנ תללויה תלל אל בקדשו תללוהו ברקיע עיו:
 תללוהו בגבורתיו תללוהו פרב גדלו: תללוהו בתקע
 שופר תללוהו בגבל וכנור: תללוהו בתוף ומחול תללוהו
 במנים וענב: תללוהו בצלצלי־שמע תללוהו בצלצלי
 תרועה: כל הנשמה תהלל יה תללויה: כה־ת־יה:

ברוך יי לעולם אמן וואמן: ברוך יי מציון שבן
 ירושלים תללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל
 עשה נפלאות לבדו: וברוך ישם כבודו לעולם
 ויפלא כבודו את־כל הארץ אמן וואמן:

ברוך לעמוד קודם שיתחיל ויברך, ויעמוד עד אהה הוא וכו'.

ויברך דויד את־יי לעיני כל־הקהל ויאמר דויד ברוך
 אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד־עולם: לך יי
 הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פירכל בשמים
 ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל ולראש: והעשר
 והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה
 ובידך לגדל ולחוק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
 ומהללים לשם תפארתך: כמע' ט' אתה הוא יי לברך את
 עשיות את־השמים שמי השמים וכל־צבאם הארץ וכל־
 אשר עליה הימים וכל־אשר בהם ואתה מחיה את־כלם

וצבא השמים לך משתחוים: אתה הוא יי האלהים
 אשר בחרת באברהם והוצאתו מארץ כשדים ושמת
 שמו אברהם: ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו
 הברית לתת את-ארץ הבנעני החתי האמורי והפרזי
 והיבסי והגרגשי לתת לורעו ותקם את-דברך כי צדיק
 אתה: ותרא את-עני אבתינו במצרים ואת-זעקתם שמעת
 על-ים-סוף: ותתן אותם ומפתים בפרעה ובכל-עבדיו
 ובכל-עם ארצו כי ידעת כי הוידו עליהם ותעש-לך שם
 בתימים הנה: והיום בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה
 ואת-רדפיהם שלכת במצולת כמו-אבן במים עזים:
 וישע יהוה ביום ההוא את-ישראל מיד מצרים וירא
 ישראל את-מצרים מת על-שפת הים: וירא ישראל
 את-היך הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם
 את-יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו:

שירת הים לריך ולמלך מעומל כשמתה וככוונס ונמון הטעמים כמו בספר תורה.

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו
 לאמר אשירה ליהוה כרגאה נגאה סוים
 ורכבו רמה בים: עזי וזמרת יהוה יהי-לי
 לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
 אבי וארממנהו: יהוה איש מלחמה יהוה
 שקמו: מרבבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
 שלשיו טבעו בים-סוף: תהמת יבסימו ירדו במצולת כמו-
 אבן: ימינה יהוה נאדרי בכח ימינה
 יהוה תרעץ אויב: וברכ גאונה תהרס

קמיה תשלח חרונך ואכלמו בקש : וברוח
 אפיך גערמו מים נצקו כמזגך
 גולים קפאו תהמות בלבים : אמר
 אויב ארדף אשגי אחקק שלל תמלאמו
 נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת
 ברוחה כסמו ים צללו כעופרת במים
 אדירים : מרכמכה באלם יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשור
 פלא : נטית ימינה תבלעמו ארץ : נחית
 בחסדה עם צו גאלת גהלת בעזה אל-נה
 קדשה : שמעו עמים ירגזו חיל
 אחו ושבי פלשת : או נבהלו אלופי
 אדום אילי מואב ואחזמו רעד נמנו
 כל ושבי כנען : תפל עליהם אימתה
 ופחד בנדל ורועה ידמו פאבן עד
 יעבר עמך יהוה עד יעבר עם צו
 קנית : תבאמו ותטעמו בחר גחלתך מקון
 לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני בוננו
 ידך : יהוה ימלך לעלם ועד : יי
 ימלך לעלם ועד : כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשו בים וישב יי עליהם
 אח מי הים. ובני ישראל הלכו ביבשה בחוד הים :
 כי ליי המלוכה ומושל בנזים : ועלו מושעיים בהר ציון
 לשפט אתהר עשו והיתה ליי המלוכה : והיה יי למלך
 על-כלהארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :
 ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

נְשַׁמַּת כָּל־חַי תְּבַרַךְ אֶת־שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
 וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר תִּפְאֶר וּתְרוֹמָם זְכָרְךָ מְלַכְנוּ
 תְּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל.
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵם וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־
 הַתּוֹלְדוֹת הַמְהַלְלֵי בָּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְּנַהֲג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיִּי לֹא־יָנוּם
 וְלֹא־יִישָׁן. הַמְּעוֹדֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ גְּדוּדִים.
 וְהַמְּשִׁיחַ אֱלֹמִים. וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף פְּפוּפִים. לָךְ לְבָדָךְ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ מְלֵא שִׁירָה בְּיָם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
 בְּהַמּוֹן גְּלִיוֹ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח בְּמַרְחֵבֵי רִקְיעַ.
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמְשׁוֹכְרֵתֵי יוֹדֵינוּ פְּרוֹשׁוֹת
 בְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאַיִלוֹת: אֵין
 אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרַךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אֲחַת מֵאַלְפֵי

* בְּרוּךְ הַתְּשַׁבְּחוֹת, טַעֲמוֹ בְּרִיבּוֹ הַתְּשַׁבְּחוֹת, כְּלוֹמֵר כָּל הַתְּשַׁבְּחוֹת וְאֵף שֶׁכֵּן
 רַבִּים, וְזֶה שִׁמּוֹשׁ מֵלֵת רוֹב בְּלֶשׁוֹן עֲבָרֵי הַהוֹדוֹת עַל רִיבּוֹ הַכֹּלֵל, חֵט טַעַם
 וְרוֹב עֲלֻמוֹתֵי הַסְּפִיד (אִיּוֹב ד' י"ד), כְּגוֹר עֲשָׂרוֹ וְרוֹב בְּנֵי (אֲסַמֵּר ה' י"א)
 רִיבּוֹ בְּנֵי, וְאַמְכֵם רַז"ל הִרְגִּילוּ לִהְשַׁמֵּשׁ בּוֹ בַעֲבֹךְ אֶחָד בְּאַמְרֵם רוֹבוֹ
 כְּבוֹלוֹ, וְהוֹרַכְמוּ לְהַעִיר כֹּאֵן עַל הַעֲבֹךְ הַזֶּה לְהַנִּיחַ דַּעַם הַמַּתְקַשֵּׁם בְּזֶה.
 ° סַמְכָה, הַמ' רַמֵּה כְּמוֹ הַמַּעֲהָר (וּיקר' יו"א) וְכֵן מִשְׁפַּט הַלֶּשֶׁן לְהַרְפוֹת הַמ'
 כַּשֵּׁן הַפֶּעַל בְּנַחַת. * וְכַסִּיָּן כִּי וְהַטַּעַם.

אֵלֶּךָ אֱלֹהֵי אֲלֹפִים וְרַבֵּי רַבְּכַת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת
שַׁעֲשִׂית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמּוּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאֻלָּתֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עַבְדִּים פְּדִיתֵנוּ בְּרַעַב וּנְתָנוּ
וּבְשָׁבַע כָּל־כֹּלֵתֵנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתֵּנוּ. וּמִדְּבַר
מַלְטָתֵנוּ וּמִחַלְוֵי רָעִים וּנְאֻמֵּי דָלִיתֵנוּ: עַד-
הִנֵּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חַסְדֶּיךָ. וְאֵל-
תַּמְשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחַ: עַל-כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלָגְתָּ
בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנִּפְחַת בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
שָׁמַת בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
וַיְרוּמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת-שִׁמְךָ
מִלְּפָנוּ: כִּי כָל-פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל-לִשׁוֹן לְךָ
חֹשֵׁב. וְכָל-בֶּרֶךְ לְךָ חֹבֵר. וְכָל-קוֹמָה
לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל-לִבְבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל-
קָרֵב וְכָל־יֹזֵת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כִּדְבַר שֶׁכָּתוּב כָּל
עֲצָמוֹתַי תֵּאמְרָנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל עֲנִי מִחֶזֶק
מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה לְךָ וּמִי
יִשׁוּהֶךָ וּמִי יַעֲרֶךְ-לְךָ. הֵאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קִנְיַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ: נְהַלֵּךְ
וּנְשַׁבְּחֶךָ וּנְבָאֲרֶךְ וּנְבָרֶךְ אֶת-שֵׁם קְדֹשְׁךָ.
בְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת-יְיָ וְכָל-קָרְבֵי
אֶת-שֵׁם קְדֹשׁוֹ:

האל

הַאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲוֹן: הַגְּדוֹל בְּכַבּוֹד שְׁמֶךְ:
הַגָּבוֹר לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ:

יוצר ליום ראשון של ראש השנה.

חפלה לש"ץ הדפסת כאן בהרכה מחזורים השמטתי מפה, כי שאלתי את פי רבותי וכוהו שאסור להפסיק כאן נאום דבור; לכן הדפסתי אותה לנדה בתחלת הכרך הזה ויוכל הש"ץ לאמרה קודם ברוך שאמר.

הַמֶּלֶךְ

יושב* על כסא רם ונשא:

שוכן ער מרום וקדוש שמו. וכתוב רננו צדיקים בני לישראל נאווה תהלה: בפי

יִשְׂרָאֵל תְּתֶךָ וּמִם: וּבְדַבְרֵי

צַדִּיקִים תְּתֶךָ בְּרַךְ: וּבְלִשׁוֹן

תְּסִידִים תְּתֶךָ קִדְשׁ: וּבְקִרְבֵּי

קִדְוָשִׁים תְּתֶךָ לָל:

ובמקהלות

* יושב על כסא רם ונשא, כן מכהגנו לומר ברה וניה"כ יושב בלא ה' בראש, וכן הגירסא בכל ספרי הדפוס אשר ראיתי; ואולם בכל כתבי יד אשר לי הגירסא המלך חיושב ברה בראש.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה
 יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי הַדּוֹר וְהַדּוֹר שָׁבַן חוֹבֵת
 כָּל הַיְצוּרִים לִפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְחֻדוֹת לְהֵלֵל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדְר
 לְבָרֵךְ לְעֹלָה וּלְקַלֵּם עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹרֵי
 וְתִשְׁבַּחֹת הַדּוֹר בְּן יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ מְשִׁיחֶיךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלִּפְנֵי הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נָאֵה יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשִׁבְחָה הֵלֵל וְזִמְרָה עִז
 וּמְשֻׁלָּה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֳרָה
 קְדוּשָׁה וּמְלֻכוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מְעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבַּחוֹת
 אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
 זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

ועתה יגדלנא כח ארצי כאשר דברת לאמור:

זכר בתמיך יי וחסדיך כי מעולם תמה:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךָ רַבָּא בְּעֻלְמָא דִּי-כְרָא כְרַעוּתָהּ
 וְיִמְלִיךְ מְלֻכוֹתָ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעֻנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵךָ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמֵי עוֹלָמֵי. יִתְבָּרַךְ
 יִשְׁתַּבַּח יִתְפָּאֵר יִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדְר וְיִרְעַלָּה

של ראש השנה

ב

וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֹה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלְא וּלְעֵלְא מִן
כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא וַדְאִמְרִין
בְּעֵלְמָא וַדְאִמְרוּ אָמֵן:

וזהרענד דער חזן ברכו זוגט,
ס' בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבֹרָךְ:
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעֵלְמָא וְעַד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָמִים יוֹצֵר
אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה
שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכּוֹל

זוגט קהל יתברך.
יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּחַפְּאֵר
וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרָן וּמַבְלַעְדֵי
אֵין אֱלֹהִים סָלוּ לְרַכֵּב בְּעֵרְבוֹת בְּיָהּ
שְׁמוֹ וְעֵלְזוּ לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמֵם
עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֵלְמָא וְעַד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אור עולם באוצר תיים אורות מאפל אמר ויהי:
מלך

א מנהג ק"ק פ"א דסיין ה"ז כופל לעלא נשחרית ובמוסף; אבל לא
במנחה וערבית. גם בקדיש יתום אין כופלין.

(*) אור עולם באוצר חיים, מחובר אל מעלה יוצר אור וכו' זאמר
שאר עולם הוא האור שנברא מששת ימי בראשית הוא גננו באוצר
חיים כמו שאמרו ראה שאין העולם כדאי להשתמש בו ונגנו לדקיקים
לעתיד לבוא לעולם שכולו חיים. ועיין בב"ר פ' ג' וניפה תאר סי'
א' וסי' ו' ו' ועוד שם בפ' ר"א, וכן פתח הפייטן ביוצר להפסקה
שני' אורות מאופל הזריק מהדור וכו', ואפשר כי אורות מאופל קאי
על אור המאורות, וקרא לאור הגנוז אור עולם להיותו קיים לעולם
כדאי' בסדר א"ז פרק כ"א ולאור המשמש אנלינו אורות בלשון
רבים כמ"ש הכתוב יהי מארת נרקיע השמים להאיר על הארץ.

מיוסד ע"פ א"ב בראשי הקרואות.

מֶלֶךְ אֲזוּר גְּבוּרָה • גְּדוֹל שְׁמוֹ בְּגְבוּרָה •
 לְךָ זְרוּעַ עִם גְּבוּרָה: מֶלֶךְ בְּגֵדֵי נָקֵם • לְבֶשׁ
 בְּיָוִם נָקֵם • לְצַרְיֹו יָשִׁיב אֶ חֵיקָם: מֶלֶךְ גְּאוֹת
 לְבֶשׁ • יָמִים מִיָּבֶשׁ • וּגְאוֹת אֶפְיָקִים מִכִּבְשׁ:
 מֶלֶךְ בַּעֲשָׂרָה לְבוּשִׁים • הִתְאַוֵּר בְּקְרוּשִׁים •
 אֵל גַּעְרָן בְּסוּד קְרוּשִׁים • קְרוּשׁ:

באור •

א מלך אזור גבורה וכו' עד מלך יעט קבלה, עשרת הקרחים האלה מיוסדים על האלף' בפסיקתא והובא בילקוט בישיב' סי' ס"א נרמז תק"ו: בעשרה מקומות ... וכנגדם לבש הקב"ה עשרה לבושים וכו'. ועוד תמלא המאמר הזה בשנוי מעט ברבות סוף פ' ואתחנן, ובמדרש חוית בפסוק מה יפוד דודך גם בילקוט תהלים ברמז תתמ"ז בשטח אחרת. והפייטן מוכה והולך על סדר א"ב. וידמה כי חלוק הפעולות ושנוי הכחות היואלות מאסדותו יתברך יתיחסו אליו בלבושים כערכים אל העניכים דוגמת שאמרו בזוהר י' ספיריון אינון ולבושין דקוב"ה, וכבר הרחיבו לדבר בעניכים האלה רבינו סעדיה גאון ז"ל במאמר האסדות והרמזים ז"ל במורה בראשון, וביחוד בפ' כ"ו ומ' והראב"ע בפ' דכ"א סי' י"א, וכבר מנה הגאון ז"ל המלות הנשמיות הנהגות בכתובים בתארי האל יתברך ומלא גם אותם עשרה במספר ע"ש במאמר הנזכר והעתקתי דבריו במפורש בפסוק נעשה אדם (בראשית א' כ"ו) ובפסוק וינחם ה' (שם ו' ו'). אזור גבורה, עש"ה אל כאזר גבורה (תהלים סה א). גדול ירמיה י' ו'. לך, תהלים פ"ט י"ד. ב בגדי נקם, עש"ה וילבש בגדי נקם (ישעיה כ"ט י"ז) ומ' ויתגלי למעבד לאתפרעא. ג גאות לבש, דכתיב ה' מלך גאות לבש (תהלים ג"ג) וזה הלבוש כנגד מלחמת הים כדאיתא עליו בילקוט, והוימים מיבש. וגאות אפיקים, גאות גבורים, ל' ומויח אפיקים רפה (איוב י"ב כ"א) ורומז לאנשי מצרים שהיו גסי הרום. בעשרה לבושים וכו', כדאמרן. בקדושים, בשביל ישראל עם קדושו וכמו שמסיים במדרש חוית במקום הנזכר. א כערן, תהלים פ"ט ט',

חרגום אשכנזי •

א קתכיג, מיט הוונגעוואלט חווגירטעט, גרעסאחטטיג חוונט דוין נחמע!
 דוין חוונט מרען חונד קרעפט! ב קתכיג חוונט רעלעגעוונער! ער חוונטוונדערעט
 עוונטן טעגע דער רעלע חונד טרעפֿט ריח ברוט זיינער ווידערעוונערע. ג קתכיג
 מיט העהייט חוונגעבען! חוונט זיעס ער טטיראישע מעערע ערטערקקענע
 חונד דעמיטהיטע דער העכטיגען סטעוונען חוונטערוואטה.
 לעהן חוונטעוונטעוונטע געוונטערער* לעג דער קתכיג חוונט, זיינער חוונט
 ערוונטעוונטע (ישראל) העוונטע; הוונטעוונטע חוונט ער חונד סרעקקוין
 חוונט דער עוונטעוונטעוונט דער הייליגען (מלאכים). קדוש •

(* ויעהע חוונט באור.

קתכיג

מֶלֶךְ דָּר בְּנִהוּרָא • עוֹטָה בְּשִׁלְמָה אֹרְהָ •
 מִשְׁפָּטֵנוּ יוֹצִיא בְּאֹרְהָ: מֶלֶךְ הַתְּאֹר עוֹז •
 יְמִינוֹתַעֲזוּ • וְאַנּוּשׁ אֵיעוּז: מֶלֶךְ וַיִּלְבַּשׁ צַדְקָה •
 וְנִקְרַשׁ בְּצַדְקָה • לְדַיִּי הַצַּדְקָה: מֶלֶךְ זֶה הַדְּרוֹר
 בְּלְבוּשׁוֹ • וְכוּבַע יְשׁוּעָה בְּרֵאשׁוֹ • אֱלֹהִים יֵשֵׁב
 עַל כֶּסֶף קָדְשׁוֹ: מֶלֶךְ חֲמוּץ בְּגָדִים • בְּדָרְכוֹ
 בּוֹגְרִים • יִבְצָרוּחַ נְגִידִים: מֶלֶךְ טְלִיתוֹ כְּשִׁלְג
 מְצַחֶצֶח • צַח וּבְצַח צָחוֹת יִצְחָצֶח • מְצַחֶצְחִים

וכמו שדרשונו בויקרא רבה פ' כ"ט דף קנ"ט א' ד' דר בנהורא, ע"ה וכוהורא עמי' שרא (דניאל זכנ). עוטה, תהלים ק"ד ב'. ה התאור עוה, תהלים ז', וזה בשעת מתן תורה כדכתי' ה' עח לעמו יתן. ימינו תעוה, ע"ש תעוה ידך תרום ימיך (תהלים פט"ד), ועיין ברבות ריש פ' משפטים. ו וילבש צדקה, (ישעי' כ"ט י'), ות' ויתגלי למעבד זכוה לעמיה. וזה הדור, ישעי' ס"ג א', וכדאי' שם בילקוט. וכובע, שם כ"ט י'. אלהי', תהלי' מ"ז ט'. ה חמוץ בגדים, ע"ה מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה (ישעי' סג א'), וכל דבר שהוא מתכאץ לעין ויוקנו וכמ"ש רבינו סעדי' הגאון ז"ל בל' עזרי, וידענו כי האדם מתכאץ לעין ויוקנו וכמ"ש רבינו סעדי' הגאון ז"ל מאמר י' שער י"ג מספרו האמונות והדעות, ולכן נופל ל' חמוץ על בנד שמראיתו אדום, וחמוץ המראה יקרא בל"א גרעין. ט עלייתו כאלג מצופת, לבשו כאלג מלבן כדכתיב לבושי' כתלג חור (דניאל ז' ט'). נח, תאר להקב"ה ע"ה דודי נח ואדום (שיר ה י), ואז"ל בשיר רבה דודי נח לי ברה, והא ילחמנ בנחמות אותם המנחמים פעלם כדי ללחץ בדין. נח ונחמות לזון לכוון וזכות הן ורומן להא דאי' בילקוט ישעי' סי' ס"א על פסוק מי זה בא מאדום וגו', הקב"ה נוטל כל עוונותיהם של ישראל ונותנם על בנדיו וכעשים אדומים כתולעת שני וזוב מכנסן עד שנעשים כאלג שאמר לבושי' כתלג חור עכ"ל. והמפרש אשר לפני פירש פעלם לנחמ. "ישראל מנחמים פועל שלהם הוא הקב"ה" וכו'. ומלכד שהפ"י הזה בלתי מצופת הנה לא יאבה לו להלצן

ד קתיבחת ליכטער ווההונג, דער זיכט חוההיזט וויח חיינ געוומכד; ער ווירד עו חוהיזיהרען, חונוער רעכט, וויח ווהנענזליכט! ה קתיב חין וועגערויזונג! זיינע רעכטע וועגט! חיהת טרמטלע דער וויכטען קיינער! וקתיב חית מלוגע דער גערעכטיגקייט, געהייליגט דורך גערעכטיגקייט! דין, ק עוויגער, חוט דיח גערעכטיגקייט! קתיב! חית פרמטגעוומכד, דען העלן דען טרוהויל חויל זיינען חויפטע, חויטלט ער, גמטט, חויל זיינען הייליגטן טהרע: ח קתיב חין גרעלער קוילרוג! ער לערסטמושפט דיח טרויזונען, דעמוטהיגט דען חקט, וווחט דער פרויטען! ט קתיב חוט ריינעט געוומכד, ווייס וויח סענע! הייטער חוט

פְּעֵלִים לְנִצָּח: מְלֶךְ יַעֲטֵק קְנָאָה. קְנָא קְנָא גְּנָאָה
 גְּנָאָה. כְּאִישׁ מְלַחְמוֹת יַעִיר קְנָאָה: מְלֶךְ כָּל
 אַפְסֵי אֶרֶץ. יִשְׁתַּחֲוּוּ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בִּי
 בָּא לְשֹׁפֵט אֶת הָאָרֶץ: מְלֶךְ לְיוֹם קוֹמוֹ לְעַד.
 כָּל יִצְוֹר לְפָנָיו יִרְעַד. רַם וְנִשְׂא שׁוֹכֵן עַד: מְלֶךְ
 מוֹשֵׁל עוֹלָם בְּגְבוּרָתוֹ. יִרְעֵשׂוּ הָרִים מִגְּאוֹתָו.
 וּכְאִילִים יִרְקְדוּ מִגְּעָרָתוֹ: מְלֶךְ נוֹרָא לְמַלְכֵי
 אֶרֶץ. חוּל תַּחֲוִל הָאָרֶץ. מִיּוֹשֵׁב הַפְּרוּבִים
 תִּגְנוֹט הָאָרֶץ: מְלֶךְ שְׂאֵתוֹ מִיַּעֲצָר כַּח. וְהוּא

כי הפרט גדול יש בין פעלים לפועלים זה כופל על המפעל ושעמו שיצל
 שלהם ר"ל חפצתם דומת ויגד להם פעלים (איזב לו ט), אבל פועלים
 כופל על הפועל, כמו יוצרם, שטעמו יוצר שלהם כמכואר היטיב בפי' רש"י
 לישעי' א' ל"א על פועלו לכיוון ע"ש. י יעט קבאה, ע"ש יעט כמעיל
 קבאה (ישעי' נט יז) ות"י ויתב נקמתא לבעלי דבוכאי, ול' קבאה נדרף עם
 ל' נקמה אלא שהוא קודם לו בזמן, עיין פירש"י ריש פ' פנחס. כאיש מלחמות,
 ישעי' מ"ב י"ג. כ כל אפסי ארץ וכו', ע"ש בוכרי' י"ד ט"ז. ל ליום קומו
 לעד, נפכו' ג' ס', ות"י ליום אתגלויותי למידן, וע"ש רש"י ונרבות דף
 קכ"ד ג'. רם וכשא וכו' ע"ש בישעי' כ"ו ט"ו. מ מושל עולם, תהלים ס"ו ז'
 ירעשו, שם מ"ו ד'. נ נורא, שם ס"ו י"ג. חול תחול, יחזקאל ל' י"ז. לו
 תלחלה, מיושב, תהלים ל"ט א'. מ שאתו, פחדו, כמו משאתו יגורו אילים
 (איזב מ"א י"ז) או טעמו כוודו כפירש"י ומשאתו לא אוכל (שם לא כנ) והיינו גזירתו

חיות ער דענטן, דוח נחך ריינטן טהמטען סטרעבען. י קתיג, חין חייפער
 געהילצט, ענטפלוהמט פתן ערעלונטען, ערהתבענטען חייפער, וויח חיון
 העזר, דער פֿרעפֿעלן ההנדעט! כ קתיג! חווער וועלט, ענדען בעוועהנער
 ווערדען חיהן פֿערעהרען, דען קתיג חווער וועלטען, ווען ער חיינט
 קהמטען ווירד, דוח ערדע לו ריבטען. ל קתיג! חיינט ווירד ער זיך
 ערהעבען, דחו רעכט לו טפרעכען; דחו ווערדען חווערשפֿעכענע ווענען
 פֿחר חיהן בעבען! ער, דחו חווערהתפֿעטע, חווערהתבענטע ווענען, דחו דוח
 חונענדויכקייט בעוועהנט! מ קתיג! זיינע חוועהכט רעגירעט דוח וועלט!
 בערגע בעבען פֿחר זיינער התהייט, חונד וויח ווידער ענטפֿהרען זיח
 חיהרער סטעלונג, ווען ער דרעהט. נ קתיג! פֿורכטכער חיות ער דען
 ערדעקתיגען! דוח ערדע בעבעט, טווענקט פֿחר דען, דער חויל כרוכים טהרמט!
 ס קתיג! זינע פֿעהרענגייסע זינד חונתהרערויך, זיינע חוועהכט ערהמלט
 דחו

נושא כל בכת. נותן ליעף כח: מלך עמרו
 לדין. ביום הדין. שפוט גאים בדין: מלך פלש
 סוד המעמקים. לסתיר עצה במעמקים.
 יחשף ויגלה עמוקים: מלך ציה מכל רוח.
 עריציגסי הרוח. לאפפם בשטף רוח: מלך
 קהל מלכי ארמה. בסערו משא רומה. יפקד
 על צבא רומה: מלך רם וגבה במשפט. ועז

וכמו שתי ממנו משפטו ושאתו (חבוקו א' ז') מיכל דיכל' וגזירתו, וכתב
 ל' שאת אל הגזרה שהיא כמשה מוטלת על הכגור ואין מי שיצור כח להחלט,
 חבו, מי יעזור כת, דוגמת ומי יעזור כח לבנות לו בית (דכ"ב ב' ה') וע"ש בפי'
 המיוחס לרש"י ז"ל. ע עמרו לדין, עש"ה ועומד לדין עמים (ישעי' ג' יג'). שפט
 גאים, לענוש גאים עיין פירש"י פ' תנוה כ"ח ט"ו. פ פלש, בשו' שמאל,
 מן התדע על מפלשי עב (איוב ל"ז ט"ו) שפירש"י גילו עב. ובכ"י של י"ח כתיב
 פלם נש', ושיעור המאמר, הוא מגלה סוד של אותם המעמיקי' להסתיר ענה
 במעמקים כענין. הכתוב הוי המעמיקים מה' לסתיר ענה וגו' (ישעי' כ"ט ט"ו).
 יחשף, מן חשף ה' (ישעי' כ"ב י') לשון גלוי. צ צוה וכו', שייעורו לזה על עריצי
 גסי הרוח מכל רוחות העולם לאפפם ברוח שוטף כענין לאחוז בכנפות הארץ
 ויכערו רשעים ממנו (איוב ל"ח יג). לאפפם, לשון הקפה וסבוב כמו כי אפפו עלי
 רעות (תהלים מ יג) ויסוד המרוח הזה בנוי על הכתוב והי' כמון עובר המון עריצים
 וכו' ברעם וברעש וקול גדול סופה וכערה וגו' (ישעי' כ"ט ה'). ק נסערו משא
 דימה, נפקדו המשא הכבדת על דומה, עיין רש"י ישעי' כ"א י"א. נסערו, נפקדו,
 וביוס פקדי ופקדתי (שמות ל"ב ל"ד) ת"א וביוס אכערותי ואסער. יפקדו וכו',
 עש"ה יפקוד ה' על כנא המרום במרום (ישעי' כד כא) וכמו שפירש"י מטעם רז"ל
 שיפיל שרי האמות תחלה. ר רם וגבוה במשפט, דכתיב והוא רמים ישפט (איוב

דמו ונטלמן חזר גיבט דען ונטטען קרמט. ע קתיג! חן געריכטונטקע
 טטעהט ער דח. דמו חורטהילן לו ספרעלען, לו בעטטרמחשען דוח טטחולען נחך דען
 רעכטע פ קתיג! ער ענטרעקקט דחו געהייזניס דערער, דוח טיען חיהרע
 חנטלוקע פערבערקען; פרייח חונד חשעען זיך חיהת חולע פערברגנענהייטען!
 צ קתיג, ערטהיילע דען בעפעהן, לחס יח חויו חולען ויזרען לונחשטעטרייבען,
 דוח חשכטיטהיגען טירמנגען! גיב יח דען וויכטיטירמען לונן ספיעלע חיהרער
 וזירבען היו! ק קתיג! ער טרייבע יח לונחשטען, דוח קתיגע דער עררע,
 ווען ער דוח ווייזמנגען חיבער דומ* חין ערפילונג ברינגען חונד הייזונלען וזיר דחו
 הייזונליטע העער! ר קתיג! חשכערהחבען חייט ער חין געריכטע! חיו חמלע
 טיגער

* ויעהט ישעי' קתיפטען כ"א י"א. (°) דח:עלבוט כל כ"א י"א.

מִלֶּךְ אֱהָב מִשְׁפָּט • מְכוּן בְּסֵאוֹ צָדֵק וּמִשְׁפָּט •
 מִלֶּךְ שׁוֹפֵט צָדֵק • לִפְנֵי יְהוָה צָדֵק • לְהִלִּיץ
 בְּעַד רוּדְפֵי צָדֵק: מִלֶּךְ תִּקְוָה בְּמִשְׁלָה •
 וּכְסֵאוֹ תִּלְהַלֵּם לְמַעַלָּה • וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה:
 פ' מִלֶּךְ תַּחַת חֶלֶד מִהַבִּיטוֹ • מִרְעוּד יִסוּד
 בְּהַבִּיטוֹ • בְּכָל מִשׁוֹטְט מִבְּמֹו: מִלֶּךְ תָּר בְּכָל
 פֶּעַל • בְּכָל מָה יַפְעַל • בְּמַטָּה וּבְמַעַל:
 מִלֶּךְ אֱלֹהֵי עוֹלָם • הַמְלִיכוֹהוּ עִם
 עוֹלָם • יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם • קְדוֹשׁ:

כ"א (כ"ב). ועוון תהלים ל"ט ד'. מכוון שם ל"ו ב'. ש לפניו יהלך צדק, שם
 כ"ה י"ט. ה תקיף בממשלה, עש"ה מושל בגבורתו עולם (תהלי' סו ז). וכסאו תלה
 למעלה, כדאי' בפרקי ר"א פ"ד, ד' כמות של מלאכי השרת מקלסין לפני הקב"ה ...
 וכסאו גבוה ותלוי למעלה באויר וכו'. ה תחת חלד מהביטו, מרעיד יסוד וכו',
 כענין המניט לארץ ומרעד (תהלי' קד לז) וכדכתיב המרגיז ארץ ממקומה ועמודי,
 יתפללון (איז' טו ז). ועיין פירש"י על תחת גערה נמזין (משלי יז). בכל משוטט
 מצטו, דכתיב עיני ה' המה משוטטים בכל הארץ (זכרי' ד י). ה תרו מן אשך
 תרו אותם (במדבר יג לב) ל' סיקור וסיפוט. פעל, ל' פעל פעלת נימיהם (תהלים
 מד ב) ועיין לעיל אות ט'. עם עולם, ל' הכתוב נישע' מ'ד ז' ע"ש פירש"י.
 ויתכן שישראל נקראו עם עולם עש"ה ותכוון לך את עמך ישראל להיות לך לעם
 עד עולם (ש"ב ו' כ"ד), וכתוב כן יעמוד זרעכם ואמכם (ישעי' סו כב).
 המליכוהו, על הים ואמרו ה' ימלוך לעולם.

טיגער קהניג, דער גערלעכטיגקייט ויעבט; זיינע טהרשענע פֿענטע — ביזויגקייט
 חונד רעכט! ש קהניג חונד גערעכטער ריכטער! פֿער חיהסן הערגעהט דיוח
 גערעכטיגקייט חונד ספריכט דענען דרו; ווהרט, דיוח נחך חיהר סטרעבען.
 ה קהניג חונד מחטטיגער רעגענט! ער הַמט זיינען טהרמן חין יענער
 הַהקט בעפֿעטטיגט, חונד זיינע העררשעפט ווהלטעט חיבער הַווען.
 ה קהניג! ער ערסיטטערט דיוח עררע מיט זיינען נחבליקק, שויט דיוח גרונד
 פֿענטע הַו, חונד יוח בעבט; זיין בויקק טוועבט חיבער הַווען! ה קהניג! ער
 דורכפֿהרסט יעדע טההטן, חייכעניעדען טהוון, חין דער טיעפע, חין דער הַהקע!
 דעטן קהניג חונד עוויגען גהטט הווריגט חיינע חיוועררווהרענדע נחלימו*;
 דער חונדענדיכע ווירד עוויג רעגייערען! קְדוֹשׁ.

של ראש השנה

ה

כשנח

כחול

הכל יודוך ותכל ישבחוך. ותכל יאמרו אין
 קדוש בני: תכל ירוממוך סלה יוצר הכל.
 האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח:
 ובקוע חלוצי רקיע. מוציא חמה ממקומה
 ולבנה ממכון שבתה: ומאיר לעולם בלוי
 וליושבינו. שפרא במדת רחמים: המאיר
 לארץ ולדריים עליה ברחמים. ובטובו
 מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית:
 המלכה המרמם לבדו מאז. המשבח והמפאך
 והמתנשא מינות עולם: אלהי עולם
 ברחמיך הרבים. רחם עלינו ארון עזנו צור
 משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו: אין
 כערך ואין זולתך. אפס בלתיך ומי דומה
 לך: אין כערך ואין אלהינו בעולם הזה. ואין
 זולתך מלבנו לחי העולם הפא: אפס
 בלתיך גואלנו לימות המשיח. ואין דומה
 לך מושיענו לתחית המתים:
 אל ארון על כל המעשים. ברוך ומכבדך
 בפי כל נשמה: גדלו וטובו מלא עולם. בעת
 ותבונה סבבים אותו: המתנאה על חיות
 הקדש. ונהדר בכבוד על המרפכה: זכות
 ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים לפני
 כבודו: טובים מאורת שפרא אלהינו. וצדק
 בבעת בבינה ובהשכל: כח ויבורה נתן פהם.
 להיות מושלים בהרב תכל: מלאים זיו
 ומפיקם ננה: נאה זיום בכל העולם: שמחים
 בצאתם וששים בכאם. עשים באימה רצון
 קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו. צלה
 ורנה לזכר מלכותו: קרא לשמש וירח אור.
 ראה והתקין צורת הלבנה: שבח נותנים

לו

המאיר לארץ
 ולדריים עליה
 ברחמים ובטובו
 מחדש בכל יום
 תמיד מעשה
 בראשית: מה רבו
 מעשיך יי. כלם
 בחכמה עשית
 מלאה הארץ
 קניגוד: המלך
 המרום לבדו מאז
 המשבח והמפאך
 והמתנשא מימות
 עולם: אלהי עולם
 ברחמיך הרבים
 רחם עלינו ארון
 עזנו צור משגבנו
 מגן ישענו משגב
 בעדנו: אל ברוך
 גדול העה והבין

ופעל

(Tom 4)

שחרית ליום ראשון

בשבת

מחול

לו בל צבא מרום . תפארת וגדלה שרפים
 ואופנים ונחיות הקדוש :
 לאל אשר שבת מקל המעשים ביום
 השביעי התעלה וישב על כסא כבודו :
 תפארת עשה ליום המנוחה ענג קרא ליום
 השבת : זה שבח של יום השביעי שבו שבת
 אל מקל מלאכתו : ויום השביעי משבת
 ואומר מזמור שיר ליום השבת טוב להודות
 לוי : לפיכך יפארו ויברכו לאל כל יצוריו .
 שבח יקר וגדלה יתנו לאל מלך יוצר כל .
 המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו
 ביום שבת קדש : שמך יי אלהינו יתקדש .
 וזכרך מלבנו יתפאר . בשמים ממעל
 ועל הארץ מתחת : תתברך מושיענו
 על שבח מעשה ידך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה :

ופעל זיהוי חמה
 טוב יצר כבוד
 לשמו : מאזרות
 נתן סביבות עזו :
 פנות צבאיו קדשים
 רוממי שדי תמיד
 מספרים כבוד אל
 וקדשתו : תתברך
 יי אל הינו
 על שבח מעשה ידך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה :

תתברך צורנו מלבנו וגאלנו בורא קדושים ושתבח שמך
 לעד מלבנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים
 ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקל דברי אלהים חיים
 ומלך עולם : כלם אהובים כלם ברוחים כלם גבורים
 וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים
 את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים
 ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים
 את שם ה' המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא :
 וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים
 רשות זה לזה להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה
 ובנעימה קדשה כלם באחד עונים ואומרים ביראה
 קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו :

כבודו, אהל כהיום ברחמים מלך. בוחן
 כל עשהונות צעיר ורב מלך. גאות ועוז
 התאזר מלך. דוק וחלד יחרדון מאימת מלך:
 היוצר יהד לבם יחון מלך. ומבין אל כל מעשיהם

כבודו, כינוי לשמים עשה על השמים כבודו (תהלים קיג ד). אהל, הכין
 לאהל כדכתיב הנוטה כדוק שמים ומתחם כאהל לשנת (ישעיה' מ' כ"ג). כהיום, ברה"ט
 וכמ'ל תשרי כנראה העולם. ברחמים, כמאמרם ז"ל ראה שאין העולם מתקיים במדת
 הדין והקדים מד'הרשעה למד'ה', וזהו שסמך אליו בוחן כל עשותו וכו' כלומר
 להיותו בוחן כל עשותו של קטן וגדול וראה שאין העולם מתקיים במד'ה' לכן הקדימו
 ברחמים. ורב מלך, כמו ומלך רב, כלומר קטן וגדול. גאה ועוז התאזר, בשעת
 בריאת העולם כדכתיב ה' מלך גאות לבש לבש ה' עוז התאזר אף תכון תבל כל תמיט
 (תהלים נג). דוק וחלד, שמים וחרן. יחרדון מאימת מלך, כמאמרם ז"ל (חגיג' דף
 יב א), עמודי שמים ירוספו ויתמהו מנגרתו (איוב כו יא) מלמד שגער בהם הקב"ה
 ונקראו מאימתו וכו', וכן פי' רש"י בפסוק יהי רקיע. עד כאן פירשנו כל המאמר
 בפרט על ר"ה של בריאת העולם; ויתכן לפרשו בכלל על ר"ה בכל שנה וזהו וכו' וכו'
 בפסיקת' דף ע"ג ובש"ט מזמור נ"ב ונלקוט פ' פנחס בראשון תשפ"ב על פסוק ובחדש
 השניעי, ברה"ט כנראה אדם הראשון, בשעה ראשונה עלה במצבה וכו' בעשירי חטאו
 באחד עשר נידון, בשמים עשר ינא זכאי מלפני הקב"ה אמר לו הקב"ה אדם אתה
 סמך לנביך כשם שנכנסת לפני דבין ביום זה ויבאת זכאי כך עתידין נביך להיות נכבד
 לפני דבין ביום זה וינאין זכאים וכו'. וכן איתא ברבות ויקרא ריש פ' כ"ט ואמרו עוד
 בתנחומא ונלקוט תהלים קי"ט, מהו לעולם ה' דברך נבד בשמים? אמר דוד, רבון
 העולם אין אתה בא עלינו דבין לא במדת הרקמים אלולי כך לא היינו יכולים
 לעמוד אפילו עת' אחת, לעולם אל הים הרקמים כאן, לא לעולם הים, כמה
 אתה דבנו? באותה מדה של רחמים שנאמר ה' אל רחום, ולא לנו בלבד לא אף
 לאדם הראשון יציר כפיך אלולי שמתפס מד'ה' בשעה שנת אתו לא היה עומד,
 וכך התיב עמו לדון לבניו ולזכותם וכו', מהו נבד בשמים? קיים דברך
 שהתקנת עם אד'ה' שכשם שנת אתו ברחמים כך אתה דן את כל הבניות אחריו
 ברחמים וכו' עכ"ל וזהו כבודו אהל כהיום ברחמים וכו', כלומר כהיום בכל
 שנה הוא מאהיל מנוחת כבודו ית' במדת הרחמים כמו שיעד לאד'ה'. גאות ועוז
 התאזר, כשהוא יושב על כסא המספט ואז דוק וחלד יחרדון מאימתו. ובפרקי ר"א
 פ' י"א אמר אד'ה' המליך הקב"ה ראשון ואמר ה' מלך גאות לבש וגו'.
 היוצר יחון ומבין וכו', עשה היוצר יחד לבס המבין אל כל מעשיה' (תילי' לג טו). יחון

כבודו, דחולעט וייבער וחייעט: חטט החט ער חן דיעעטן טעגעוויט בחרו
 הערליגקייט חויעטעטאגען, דער קתיג! ער, דער חוונג גערמקען דעריפט פתח יערט
 ריגטען, ביו לזט ערההכענוטען קתיג, ער שטייעג חין פרחטס חונד זייעגעריוטונג,
 דער קתיג; דח בעבטען היימעל חונד ערדע פחר דעטן טרעקקליבען, דעטן קתיגעט.
 היוצר, דער דיח הערלעטן: חטטוויך געבילדעט, ווירד חיהרער שטעטן, דער
 קתיג; דער חוונג חיהר טהון בעזערקט, ווירד יח רעכטעטערישען, דער
 קתיג

אופן ליום ראשון

יִצְדִיק מְלֶךְךָ • זָכְרוֹן הוּא יוֹם תְּרוּעַת מְלֶךְךָ • מ' חֵק לְיִשְׂרָאֵל
הוּא לְזִבּוֹתֵם מְלֶךְךָ • טָרַף נֶתַן לִירְאָיו מִמְלִיךְ כָּל
מְלֶךְךָ • יִזְכּוּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ בְּזָכְרוֹן טוֹב מְלֶךְךָ :

כָּל הָאֵל תַּעֲשֶׂה לְשֵׁאֲרֵית בְּנֵי מְלֶךְךָ • לָבֵן אֶתְנֶנּוּ
לְךָ מִלְּבָנֵינוּ מְלֶךְךָ • מֵאֶת מוֹל קַדְמָנוּךְ לְחִלּוֹתֶיךָ
מְלֶךְךָ : מ' נָא נִצּוֹר חֶסֶד לְגִינֵי שְׁלַחֲחוּ לּוֹ שְׁלֹשֶׁת

יחזון כמו וכער לא יחזון (דברים כ"ג ג'). יצדיק מלך, כ"כ ברוב הנוסחאות גם בכ"י של שנת י"ח, וי"ג צדיק ומלך, והראשון יותר נכון שהקב"ה יחזון ויצדיק בתרועה, כמו שיבאר. זכרון וכו', דכתיב זכרון תרועה (ויקר' כ"ג כ"ד) שעי התרועה אנו נזכרים למקום, כפי' רש"ם ע"ש. חוק לישראל הוא, דכתיב תקעו בחדש אפר כי חוק לישראל הוא (תהלים פ"ד), ואמר לזכותם כלשון המאמר הנזכר שהתנה עם אדם הראשון וקיים לו לדון לבניו ביום זה ולזכותם, ועוד שם בפסיקתא מהו למשפטך עמדו ביום? אמר הקב"ה, אדם הראשון אני דכתי אותו חכיתי איתו ביום משלי אף אתם כשהיו באים לפני בדין ברה"ה היו באים בשופרות ואפילו יש לכם כמה קטגורים אני אזכיר עקידת יצחק ואזכה אתכם בדין. ע"כ. וזה שאמר יום תרועת מלך הוא חוק לישראל לזכותם כי שם שם לו לאלה"ר חוק לזכותם בתרועה, וזה ש"ס יזכור לעולם בריתו וכו'. ועוד שם בילקוט הנ"ל ריב"ן בשם רז"ל פתח עלה שהים בתרועה ה' בקול שופר (תהלים מזו) בשעה שהקב"ה עולה ויושב על כסא דין (לדון ולשפוט תבל) בדין הוא עולה (לדין ולשפוט ע"פ חריצת הדין) שאל' עלה אלהים (מדת הדין) בתרועה (לשון התרועעות ורלינה, כמו רועה התרועעה ארץ (ישעיה כ"ט י"ט), כי בדין אין העולם יכול להתקיים) ובשעה שישראל נוטלין שופר ותוקעין עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמי' דכתי' ה' (מדת הרחמי') בקול שופר (ע"י קול שופר) ומתלא עליהם רחמים ומרחם עליהם והופך להם מדת הדין (המרומו בשם אלהים) למדת הרחמים (המרומו בשם הוי') עכ"ל, ועל זה יסד הפייטן לקמן כע"ל בדין עלות בתרועה וכו'. בלה א תעש, עש"ה ואותך לא אעשה כלה ויסרתיך למשפט (ירמיה מז כח). כתי מלך, ישראל בני מלכים הם. מאתמול, מערב ר"ה. לחלותך, לחלות פניך, ועיין כפי' הראש"ע בנזמור ע"ז על ואמר חלותי היא. לא כלור וכו', מזכיר אבות הקדושים שבצבילם אנו זוכין בדין כדאי' בילקוט במקום הנזכר אמר הקב"ה לישראל אם מבקשין אתם לזכות לפני בדין תהיו מזכירין זכות אבותיכם ואתם זוכין לפני בדין. לכתי

קמניג. הייטע קממען וויר חין מנדענקען פֿהר חיהטן, חט טמגע, דח וויר חיהטן שופר בלחזען, דעת קמניגע. עו חיוט חין ישראל געוועטן, ער וןסט ויחויגעטן, דער קמניג! ויינען פֿרממען גיבט ער חונטערהחוט, דער קמניגע קמניג, בעהמזוט עוויגדיך ויינען בוגר חית בעוועטן מנדענקען, ער, דער קמניג!
בלה, ערהחוטט דען חיבעררעט: דער מֿבקממניגע דעו קמניגע (אברהם)! וויר טרעטטן פֿהר דיק, קמניג, חונטערן קמניג! זייט געווערן טיקקטען וויר חונט טמן חון, דיק מֿלובעטען, ח קמניג! ח, וןסט דיינע הונד דען ענקען דעסטען (אברהם'ג) מֿגדעדייטען, דעת נוגעמֿנדט וחוורדען דרייח וּמֿבטיגע דע:

אֵילֵי מַלְאָךְ: סְכוּת בְּאֵי בְּתַחַן לְמַר בְּכוֹ אֲרָאֵלִי
מַלְאָךְ: עֲנוּתָם בְּל תָּבוּ לְלֹן בְּמַקּוּם עָלוּ וַיִּרְדּוּ
בוּ מְלֵאכֵי מַלְאָךְ:

פְּדָם הַיּוֹם מִדִּין גְּמוּר מְלַחֲיָבִים מַלְאָךְ: ס' צִדְקָם
בְּרַחֲמִים וּפְקָדָם לְטוֹבָה מַלְאָךְ: קָשׁוּב קוֹל
תְּקִיעָה מִתּוֹקְעֵי (בשנת קָשׁוּב וּזְרוּן תְּקִיעָה מִזּוֹכְרֵי
לך

וכו', לכינוי של אברהם שזולתו לו שלשה מלאכים כדכתיב וירא והנה שלשה אנשים נכבים עליו (בראשית י"ח ב'). סכות, ל' הסכת ושמע ישראל (דברים כ"ז ט') ורליכו הקשב והאזן אל הנאום לפניך בתחנה בזכות האיש שנשנילו מר בכו ארזלי מלך בשעת העקידה כמו שאמרו בז"ר פ' כ"ו על פסוק הן אראלם בעקו חובה מלאכי שלום מר יבכיון (ישעי' לג ו'), ואע"ג שנקרא ארזלם כתיב דרשוהו כמו ארזלים כמו שפי' רד"ק בראש אראל. ודע שכל המדוויק' וכ"שני האלפי"ן בסגול והל' דגש כדיון, ונעל מקנה אברהם בשער השמות כתב שהיחיד ארזל בנ' בתחין ולא ידעתי מאי ל'. ענותם כל תנו, בעקתם כל תנוה והוא ע"ש כי לא בזה ולא שקן ענית עני (תהלי' כ"ה כ"ב) וע"ש פי' רש"י לכן יש לנקד הע' במקטף סגול. ללן וכו', בשכיל יעקב שלן במקום וכו'.

פדם וכו', גמור מלחייבם, שלא לחייבם כלי' ח"ו כשתדון אותם במדת הדיון. גמור ל' כליון הוא, עשה כלה (בראשית י"ח כ"א) ת"א לעבר עמהון גמירא. קשוב תקיעה, ועל ידו תעורר רחמים כמאמר ריב"ן על עלה אלהים בתרועה

דע: קתיג: (1). פערניט חיהר געבעט, חות דעסענטוויזען (בזכות יצחק), פיר וועלצען זיח ביטטער וויינטען, דיח ענגעלדעו קתיג: (2). ה, פערמכטע חיהר פֿלֿועהען זיכט, דעסענטההלבען (בזכות יעקב). דערמן יענטען פרטע חיבערניכט; טעט הפֿטטע, ווף זיח חויל' חונד רב טטיעגען, דיח ענגעל דעו קתיג:!

פדם, בעפרייע זיח, לזם זיח טוהרמן: פֿחן געריכטע געהן, ה קתיג: דיינע כמדוזהערניקייט ערקוטרע זיח חונטוויג חונד פֿערהתקגע גוטע: חיבער זיח, ה קתיג:! הפרע דען טמן תקיעה, דען ממן דיר הייטע בלוקט, ה קתיג:! (חן שנת זמגט ממן: הפרע דיח ערוונהאנג דער תקיעה, ווקרמן ממן

(1) אברהם אבינו וחוררת פֿמן דרייח ענגעלן בעזכט. זיעהע חיו פ' וירא.
(2) זיעהע חיו באור.

י"א קשוב קול זכירה מזוכרי? לך היום מלך.
 רחמים תעזרר למחכיך מלך:

ק"ס שעה שועת עם משחריק מלך. תפן
 בתומכי ברוך ונברכה אלהים חיים ומלך:

ברוך קהלות אשכנז אמרי' והאופנים. בפולין וקנת קהלות אשכנז אמרי' והחיות.

והחיות ותיות והאופנים ותיות והחיות ישוררו וכרבים יפארו ושרפים ירנו ואראלים יברכו פני פלחיה ואופן וכרוב לעמת שרפים לעמתם משפחים ואומרים.	והאופנים ותיות והחיות ותיות והחיות ישוררו וכרבים יפארו ושרפים ירנו ואראלים יברכו פני פלחיה ואופן וכרוב לעמת שרפים לעמתם משפחים ואומרים.
---	---

ברוך כבודי ממוקמו:

לא לברוך געימות יתנו. למלך א חי וקיים ומירזת יאמר
 ותשפחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה
 חכשות בעל מלחמות וזרע צדקות מצמיח ישועות בורא
 רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות המחדש בטובו
 בכל

שהענקו בדף הקודם לזה. למחכיך, למחכים לך, וכנר מלאנווה נהנערפו עם הפעול, כמו ואלהיה חכה את איוב בדברים (איוב לד).

שעה וכו', שעה אל שועת עם המשחרים אותך, ל' וישע ה' (סד' ד'). תפן, תפנה. בתומכי ברוך, ישראל תומכי הנרכה על כל העול' כמאמרם ז"ל (יבמות ס"ג א') אפילו משפחות הדרות בארמה אינן מתברכות אלא בשביל ישראל אפי' ספיכות הבאות מגליא (Gallien) לאספמיא (Spanien) אינן מתברכות אלא בשביל ישראל. ולפרש המפרש יקשה שהי' לו להכתב בתומכי ברוך. —

הוא דרך הייטע ערמינגערט) חונד וחס בחרוהערליגקייט טבווהטען חייבער יענט, דוח דיינער החרטנו, ח קחניג!

שעה, ויח חיהת גענייגט, דעס געבעטע חייבער טחןקע, דחודיר טועהט, ח קחניג! זענדע דיון חטא'טן דענען, דוח דען וועלטעגען חונטערהטען * חונד וויר בענערייען דך, זעבענדיגער גחטט חונד קחניג!

(* ישראל. זיעהע חין באור.

בְּכַל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: בְּאָמוּר לַעֲשׂוֹה
 אוֹרִים גְּדִלִים בִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: אֹר חֲדָשׁ עַל־צִיּוֹן תִּבְאֵר
 וְנִזְכָּה כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַתְּכָה רַבָּה אֱהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה
 חֶמְלָתְךָ עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלְּכָנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ
 וַתִּלְמְדֵם חֲקֵי חַיִּים בֶּן תִּחַנְּנֵנוּ וְתִלְמְדֵנוּ: אָבִינוּ הָאֵל
 הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
 לְשִׁמְעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 תִּלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַק
 לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיַּחַד לִבְכָּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׂמֵחַ וְלֹא־
 גְבוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: בִּי בָשָׂם קִדְשֶׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ
 נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאֲרַבַּע
 כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמֵמִיוֹת לְאַרְצֵנוּ: בִּי אֵל פּוֹעֵל
 יִשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְכֹחַ מַכְּלָעִם וּלְשׁוֹן וְקִרְבָּתֵנוּ לְשִׂמְחָה
 הַגְּדוֹל סֵלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: יחיד סומך א סלך נאמן

שְׁמַע^{י"ג} יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 בלשם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַתְּבִתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל־לִבְכֶּךָ וּבְכֹל־
 נַפְשֶׁךָ וּבְכֹל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם עַל־לִבְכֶּךָ: וּשְׁנַנְתֶּם
 לְבַנְיֶיךָ וּדְבַרְתֶּם בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁבְכֶךָ וּבְקוֹמְךָ: וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת

עַל־יְהוָה וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
 וּבְתַבְתֵּם עַל־מְזֻזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃
 וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לֵבְךָ אֶת־יְהוָה
 וְלֵהִיבֹכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם׃ וְנָחַתִּי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעָתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת רֶגֶגֶךָ וְחִירֶשֶׁךָ וְיִצְרֶיךָ׃
 וְנָרַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶבְלַת
 וּשְׂבַעַת׃ הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּח לְבַבְכֶם
 וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם׃ וְחָרְרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָזַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יְהִי מִטֶּר וְהַגֶּדְמָה לֹא תִהְיֶן
 אֶת־יְבוּלָה וְאֶבְרֹתֶם מִיֹּרֵה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטְּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם׃ וּשְׁמַתֶּם אֶת־
 דְּבַר־יְהוָה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְרֵכְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתּוֹךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְכֶךָ
 וּבְקוֹמְךָ׃ וּבְתַבְתֵּם עַל־מְזֻזֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעְרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם
 לָתֵת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

בְּמִלְיוֹן אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית
 הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְכַבֵּדְכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
 קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יש ללמד כי אלוהים לא עת.
 אֶמֶת וַיֵּצֵיב וְנִכּוֹן וְקַיָּם וַיִּשְׂר וְנֶאֱמָן וְאֶהוּב
 וְחָכִיב וְנִחְמָד וְנֶעִים וְנִזְרָא וְאֶדִיר: וּמִתְקָן
 וּמִקָּבֵל וּמִטוֹב וַיִּפֶּה הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעַד: אֶמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְכָּנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
 יִשְׁעָנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וְשָׂמוּ קַיָּם וְכִסְאוֹ
 גָּבוֹן וּמִלְכוּתוֹ וְאֶמוּנָתוֹ לְעַד קַיָּמָת: וְדִבְרֵי
 חַיִּים וְקַיָּמִים גְּאֻמָּנִים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל־כַּנְּפֵינוּ וְעַל
 דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֵיךָ:
 עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבָר טוֹב וְקַיָּם
 לְעוֹלָם וָעַד: אֶמֶת וְאֶמוּנָה חֵק וְלֹא יַעֲבוֹר:

אִמַת שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ
 יוֹצֵרֵנוּ צוֹר יִשׁוּעֵתָנוּ פּוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם
 שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבִנְיָהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ וּמוֹשְׁפָטֶיךָ
 וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁר־יֵאמְרוּ אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרֶיךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ: אִמַת אֶתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמּוֹךָ
 וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבִים: אִמַת אֶתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֶתָּה
 הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֲלֵ וּמוֹשִׁיעַ: מִמְּצָרִים
 גְּאֻלְתָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֶבְדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
 הִרְגַתָּ וּבְכוֹרֶיךָ גְּאֻלְתָּ וַיִּסְּחוּ בְּקַעֲתוֹ וַיִּזְדִּים טַבַּעַת וַיִּדְרִידִים
 הַעֲבָרָת וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא גוֹתֵר: עַל־זֹאת
 שָׁבַחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וּנְתַנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבַּחוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ וְנִקְרָא: רָם וְנִשְׂא
 גְּדוֹל וְנוֹרָא מְשֻׁפֵּל גְּאִים וּמְגַבִּיהַ שְׁפִלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
 וּפּוֹדֵה עֲנֻוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֵה לְעַמּוֹ בְּעַת שׁוּעָם
 אֱלֹהֵינוּ: תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מִשָּׁה וּבְגִי
 יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנִי שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֶם.

מִי־כִמְכָה בְּאֵלִים יִהְיֶה מִי־כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ שְׁנוֹרָא תְּהַלֵּת
 עֲשֵׂה פְּלֹא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְּאֻלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְתֵי
 הַיָּם יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ. יְיִוִּי מֶלֶךְ לְעֵלָם וְעַד:
 צוֹר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֲזַרְתִּי יִשְׂרָאֵל וּכְדָה כְּנֵאמְרֵי הַיְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל
 (גְּאֻלְנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל) בְּרוּךְ אֶתָּה יְיִ גְּאֻלֵּי יִשְׂרָאֵל:

של ראש השנה

אֲדַבְרֵי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
 גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
 גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: וְזָכְרֵנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ
 חַפֵּץ בַּחַיִּים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:
 מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָהֶם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַבְרֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 גּוֹפִלִים וְרוֹמֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 לִישֵׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵא לְךָ מֶלֶךְ
 מַחֲיָה וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים. וְזָכְרֵנוּ יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
 וְנִצְמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיָה הַמֵּתִים:
 אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה:
 וּבְכֹן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימְתָךָ עַל כָּל
 מַה שֶּׁבְרָאת וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְלִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל
 הַבְּרוּאִים וְיַעֲשׂוּ כֹלֶם אֲנָךָ אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָם
 שְׁלָם כְּמוֹ שִׁדְרַעְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטוֹן לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידְךָ
 וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאת:
 וּבְכֹן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירְאִיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֵׁיךָ
 וּבְתַחֲוֹן פֶּה לְמַיְחָלִים לְךָ שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ וְשִׂשׂוֹן לְעִירְךָ
 וְצִמְחַת קָרְן לְדוֹד עֲבָדְךָ וְעִרִיבְתָנִי לְבָן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחְךָ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

(*) דִּיחַ דְּרִיטְסַע חִיבְעֵר: עֵטְלוֹנֵג הֵיעֵמָן יֵיעֵה חֵין מוֹסֵף.

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וחסידים
ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה וכל הרשעה כלה
בעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ :

ותמלוך אתה יי לבהך על כל מעשיך בחר ציון משכן
בבונך ובירושלים עיר קדשך בפתוב ברברי קדשך
ימרוך יהנה לעולם אלהיך ציון לדר ודר תללויה :
קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה מפלעדיך בפתוב
ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה
ברוך אתה יי תמלך הקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים . אהבת אותנו ורצית בנו .
ורוממתנו מכל הלשונות . וקדשתנו במצותיך . וקברתנו
מלכנו לעבודתך . ושמך הגדול והקדוש עלינו קבאת :
ותפוד לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
ואת יום הזכרון הזה . יום זכרון הרועה באהבה
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו
וזכרון משית בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפלטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון
הזה וזכרנו יי אלהינו לטובה ופקדנו לברכה והושיענו
בו לחיים . ובדבר ישועה ורחמים . חוס וחסנו ורחם עלינו
והושיענו . כי אלהי עינינו . כי אלהי חנו ורחום אתה :
אלהינו ואלהי אבותינו מלך על כל העולם כלה

בְּכַבֹּדָהּ וְהַנִּשְׂאָה עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָהּ וְהוֹפֵעַ בְּהַדְרָא גֵּאוֹן
 עֲנֶה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֲרֻצָּהּ . וַיַּדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אַתָּה
 פָּעַלְתָּהּ וַיִּבִּין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יִצְרָתָהּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
 נִשְׁמָה בְּאָפוֹ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֶּךְ וּמַלְכוּתָהּ בְּכָל מִשְׁלָחָה :

לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַתֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעֵנּוּ מִטּוֹבֶךָ
 וּשְׂמֹחֵנוּ בִישׁוּעָתֶךָ (לשנת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון
 שבת קדשה ויגוהו בה ישראל מקדשי שמה) . וַיִּטְהַר לִבֵּנוּ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרֶךָ (מלכנו)
 אֱמֶת וְקִים לְעַד . בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְּכוּרֹן :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם . והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך .
 ותחוינה עינינו בשוכה לציון ברחמים . ברוך אתה
 יי המחזיר שכינתו לציון :

מודים 7777

<p>מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו כל בשור יצרנו ויצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייטנו וקיימתנו בן תחינו ותקיימנו ותאסוף גליותינו לחצרת קדשה לשמך חסיד ולעשות רצונה ולעבדך בלכב שלם על שאנחנו מודים לך . ברוך אל ההודאות :</p>	<p>מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו . אתה הוא לדור ודור נודה לך וגם שר תהלתך . על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיק שבכל יום עמנו ועל נפלאותך ומצותך שבכל יום</p>
--	---

ערב וּבֶקֶר וְצִהְרִים • הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם
כִּי לֹא־תִמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִינֵנוּ לָךְ :

וְעַל כָּל־מַיִתְכֶרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תִמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד •
וּבְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים (כָּל־) בְּנֵי בְרִיתֶךָ :

וְכֹל הַחַיִּים יִזְדְּקוּ וְיִהְיֶה לָלוֹאֵת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הֵיאֵל שְׁוֹעֲתֵנוּ
וְעִזְרַתְנוּ סִלְּהָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת :

בַּקֵּת קַבְלֵת עוֹלָם הַכֶּסֶּסִּים לְדוֹכֵן וּמְדוּוֹ תַמְנָא בְּסוּף הַמַּסּוּרִי •

לֵאמֹר אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַקְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ הָאֲמִירָה טַפִּי אֶהְרֵן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ כְּאֲמִירָה : יְבָרְכֶךָ יי
וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנְּךָ : יֵשָׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׂמַע לְךָ שְׁלוֹם :
שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכְתָּ חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ כִּי
בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאֶהְבֵּת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֶךָ
אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־עַת וּבְכֹל־שְׁעָרָה בְּשְׁלוֹמָךְ :
בְּסִפְּרֵי חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻכָּה טוֹבָה נִזְכָּר וּנְכַתֵּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכֹל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם :
בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי טָרַע וְשׁוֹפְתֵי מַדְבַּר מְרַמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדְרוֹם
וּנְפִשֵׁי בְּעַמְרָ לְכֹל תַּהְיֶה פֶתַח לְבִי בַתּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי וְכֹל
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִתְרָה הַפֵּר עֲצָתְסִי וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתִּים • עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן מִינְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ לְמַעַן
יִחַלְצוּן וְיִרְיָדָה הוֹשִׁיעָה מִינְךָ וְעַנְגִּי : יְהִי לְרַצוֹן אֲמִירָה פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְנוֹאֲלִי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוָמִיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמִירוֹ אָמֵן : יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁבְּנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתוֹן חֶלְקֵנוּ בַתּוֹרַתְךָ :

וּשְׁם נַעֲבֹדךָ בִּירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹת •
וְעִרְבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹת •

קרובות בחזרת התפלה • יב

בלשׁ אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 יִזְכֹּר אֶתְּךָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא וְ
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
 מְסוּדֵי חַכְמִים וּנְבוֹנִים • וּמְלֻמְדֵי דַעַת מְבִינִים • אֶפְתָּחָה
 פִּי בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים • לְחִלּוֹת וּלְחַנּוּן פְּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים וְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים (כ"א פני סמ"ה סלא רחמים):

מין פפר"ם חזר מעהרערען קהלות וזיר דיענעני ניכט
 געזעגט; מן פקנט וקגליך מן את חיל ח"ו.

רשות לש"ק • שהמ"ס בראשי הסדרות יקח ואל בר משה חזק.
 יִרְאֵתִי בַּפְּצוֹתַי שְׁיִחַ לְהִשְׁחִיל • קוֹמֵי לְחִלּוֹת פְּנֵי גּוֹרָא
 וְדַחִיל • וְקִמְנָתִי מַעַשׂ לְכֹן אֲזַחִיל • תְּבוּנָה חֲסָדֵי וְאִיד
 אֲזַחִיל • יוֹצְרֵי הַבִּינְנֵי מוֹרְשָׁה לְהַנְחִיל • אֵילָנֵי וְאִמְצָנֵי
 מִרְפְּיּוֹן וְחִיל • לְחַשֵּׁי יִרְצָה כְּמִנְטִיף וּמִשְׁחִיל • בְּטוּנֵי
 יְמַתֵּק כְּצוּף נַחִיל • רְצוּי בְּיִשָּׁר וְלֹא כְּמִכְחִיל • מִשְׁלַחֵי
 לְהַמְצִיא כְּפָר וּמְחִיל • שְׂאֵנֵי יַעֲרֹב וְלֹא כְּמִשְׁחִיל • הַעֲתֵר
 לְנַגְשִׁים וּנְחֻשָׁבִים כְּזַחִיל • חַנּוּן כְּהַבְטִיחֵךְ לְבַנְקֵרֵת מְחִיל •
 זַעֲקֵי קְשׁוּב בַּעַת אֲתַחִיל • קִרְבֵי יַחְמְרוּ בְּחֶקְךָ חִלּוֹחִיל •

ומאימת

יראחי בצפנתי שית, צפתחי תפלה. להחיל, להוליא, ודחיל, וטורא, ולי'
 ארמי הוא, אוחיל, אורא, מורשה, תורה, אילכי, חוקני, לחסי, תפלתי.
 ירבה, יהי נרבה לפני הקב"ה, כמנטיף ומשחיל, כתפלת כ"ג שהקטיר נטף
 ושחלת, בטווי, דבורי, יומתק, יהא מתוק, ככוף נחיל, כדבש של נחיל
 דנורים, ולא כמחיל, ולא כאיש ננוע שאין תוכו כנרו, ומחיל, ומחילה.
 שאני יערב ולא כמחיל, שאני יערב לך ולא יהי' כשאגת קול ששל שנועק
 ואין ערבות בשאגתו, וכמחיל כוחיל, ישראל מכניעים ומשפילים עלמס
 בתפלתם עד שנחשבים כוחילי עפר, כהבטיחך לבנקרת מחיל, כמו שהבטחת
 למשה רבינו בנקרת הזור שלא תהי תפלת ישראל סתרת ריקס מלפניך, יחמרו,
 מתכוונו מאימה, בחקך סוחיל, כשתחקור הוללות בני, והוללות בלננס
 קהלת

קְרוֹבוֹת לְיוֹם רִאשׁוֹן

וּמֵאֵימַת הַדִּין נִפְשֵׁי תִבְחִיל. אִם בְּגִמּוּל הַלֵּב יִחִיל.
מְקוֹרֵי עֲפֵעֵפִי אֲזִיל כְּמִזְחִיל. צְדָקָה אֶקְוֶה מִמֶּה וְאוֹחִיל.
יִשָּׁר הוֹרֵי זְכָרָה לְהֶאֱחִיל. חֵם לִבִּי בְּהִגְיֵי יִגְחִיל.
יִסְתָּעַר בְּקִרְבֵי בְּעַת אֶת חִיל: סוּגְרִין הַאֲרִיץ.

מיוסד ע"פ א"ב.

אֶת חִיל יוֹם פְּקֻדָּה. בְּאֵימּוֹ כָּל לֶחֶם לְשִׁקְדָּה.
נְשִׁים בּוֹ בְּרָךְ לְקוֹדְרָה. דַּעַם לְיִשָּׁר בְּעַל
מוֹקְדָּה: הַיּוֹצֵר יַחַד כָּסֶל נִשְׁפָּט. וְשׁוֹעַ וְדַל
בְּפִלוֹם יִשְׁפָּט. זָכַר לֹא יַעֲשֶׂה מוֹשְׁפָּט. חֵין

ערכו

(קהלת ט' ג') מתרגמינן וחול חולתא בלבניהן, ה' ללות רעה (שם י' ג')
חולתמתא בשא, ותיקרא רבה פ' כ' דף קפ"ו א' אלו שלכם מלא עליהם
חלחלות רעות. תנחילי תקצר, ל' וגם כשם בחלה ב' (זכרי' יא ח). אם
כגמול, אם תשיב לנו כגמול ידנו. אזיל, אוריד דמעות. כמחילי, כמכור
אוחלין בו המים לארץ. יושר הורי, זכות אבותי. להאחיל, למחול. בהגיגי
יגחיל, בקרבי תבער כמו אש גחלת. יכתעה, ל' ויסער לב מלך (מ"ב
ו' י"א) תרגומו ואסתער בני, ל' אחיות שער ורעהה.

אח חיל, באה חלחלה של יום פקודת עונות היינו ר"ה. אח לאון ביאה. כל
למוס, כל בשר (לפני' א יו). לשקדה. בשו' שמאל, וככ' לסקדה ועיין רש"י ז"ל
בפירושו על נשקד עול פשעי (איכ"א יד). ברך ליקודה, לכרוע על ברכיהם, וקידה
היא ל' כריעה כי כן כל ויקוד וישתחו (בראשית מג כח) ונתמו' במס' מגילה דף כ"ב ב'.
איהם מפורש אלל ויקדו וישתחו (בראשית מג כח) ונתמו' במס' מגילה דף כ"ב ב'.
דעם, הרהורם ומחשבותם. כעל מוקדה, כעולה היא העולה על מוקדה והיא המבוסס
שנקרבות שכולה כליל לאישים והיא באה על הרהור הלכ כדאי' בויקרא רבה פ' ז'.
כסל, כנוי ללב. נשפט, התוכח. וגם שוע גם ל' יושפט בפ"ס ומאזני משפט
(משלי יו א), וכת"ב ולא נכר שוע לפני דל (איוב לז יט). זכר לא יעשה
משפט, וזכרונו של תפלת אברהם שאמר השופט כל הארץ לא יעשה משפט. ח' ין

אח חיל. כון חיוט ער דח, דער טרעקקויבע טהגדער חונטערנונג; חוונ געטשפּע
לחגען חין בּהנגער ערווּמרטונג. זיח (ישראל) טרעטען חין געבעטע הערמן זייט גע
בייגעטען קיעטען חוכד חרדנען זיהרע געדחנקען טיכטערן, וויח בייח פייערשפּע
היוצר. דער טחפּע, דער חוונ הערנען פּהר געריכט זמרעט, דער רייך חונד
חרט חייט דער ווּחגע ריכטטט, ער ווירד דער בעשערקונג; קיינע וועלט קמן בייח
דער סטרענגע דעו געריכטו בעסטעהען, דיעזער פּהר-טרעפּליכען בעשערקונג
אברהם!

עֲרְבוּ יוֹכֵר בַּמִּשְׁפָּט: מָרַם כָּל מַפְעֵל חָצֵב. יוֹם
בַּמַּחְשֶׁבֶת צוּר חָצֵב. בְּאֶחָזֹר וּקְדָם בַּפֶּתַח
נִחְצֵב. לַיְהִי עָלָיו כָּל הַמַּחְצֵב: מִנְתּוֹ כַּהוּם
בַּחֲדָשָׁנָה. נֶצֶר לַחֲהַנִּיט לַתְּשׁוּעִים שָׁנָה. סִימָה
אוֹת הַיּוֹת לְשׁוֹשָׁנָה. עֵבוֹר לְפָנָיו בְּיַהּ רֵאשׁ
הַשָּׁנָה: פְּלִצוּ פְּרִיָּהּ בְּיַהּ (כ"א בְּחֻק) יוֹם. צַנְתָּם

ערכו, פסוק הוא באיוב ט"א ג' ונכ"ר פ' מ"ט דרשו כלפי אנדרהס ואמר, חן נתן
בעריבת שפתים, בשעה שנקש רחמים על סדומים.... ואמר לו הקב"ה, חייך
שאיני נותן לכניך כפרה בהם וכו', ואולם לא הזכיר הסייען בכל תפלתו של
אנדרהס כי אם הדבור הזה של לא יעשה משפט, בעבור ההוכחה שנו
על הכרח היותו ובטו שאמרו עליו נכ"ר, אמר ר"ל השופט כל הארץ לא
יעשה משפט? אם עולם אתה ענקש אין דין ואם דין אתה ענקש לית עולם,
את תפוס חבלא בתרין ראשי צעי עלמא וצעי דיכא! אי לית אתה מותר נצטר
(מעט) לית עלמא יביל קאים וכו', וכן איתא בויקרא רבה פ' י'. טרם כל מפעל
חנכ וכו', קודם שיכר כל ילד הי' חוצב במחשבתו על בריאת העור שזמנו
חולכנו הוא אנדרהס, בדכתיב הניצו אל לור חלמנתם.... הניצו אל אנדרהס אביכם
(יעי' נא ח) ואולם לא נכרא כ"א בתוך ובאמצע הדורות בין אחור וקדם בדי
לעמום עליו מאז של כל היורים, וכדאי' נכ"ר פ' י"ד, ויכר ה' אלהים את
האדם, בזכותו של אנדרהס, אמר ר"ל האדם הגדול בענקים זה אנדרהס, ולמה
קורא אותו גדול? שהי' ראוי להנרחות קודם אדה"ר, אלא אמר הקב"ה שמה
יקלקל ואין מי שיבוא לתקן תחתיו.... כך למה נצח הקב"ה את אנדרהס
באמצע הדורות? כדי שיסביל דורות שלפניו ודורות שלאחריו.
עכ"ל. חצב ונחצב ומחצב, כולם ל' פסילה ויטירה (ביארעו). ליהב, לעמום,
והוא פעל נגזר מן השלך על ה' יהבך (תהלים נה כג). מנתו, מנת חלקו מה' היינו
שרה אשתו. כהי' שר"ה מתדשנה כבח נערות, שהרי אחרי בלותה היתה לה עדנה
עד שהיתה ראויה להחניט נכר, להוליח ענף ולהלמיח פרי, ונכ"ה כתקבלה
תפלתה ונפקדה כמו שקבלנו, והנה נסמנה להיות לאות לישראל המוכנה שזנה לעבור
לפניו בתפלה ולהפקד נכ"ה. סוימה, לאון סמן, והלאון הזה ידוע באגדות, כמו וסייענו
אותו, נכ"ר פ' ח' סי' ט"ו. עבור לפניו, ל' העובר לפני התיבה. פוללו, חרדו,
ל' פללות בעתתני (יעי' כא ד). אנתם וכו', עמידתם לפני כסא של כורא.

(אנדרהס:), ויירר ער בי'ס מורטהיו זיך ערמינערו. טרם. בעמ"ק נקח
חיינ געשפן חויו ויינעט ניכטו הערפֿהרגערזען ווקררען, רחבטע דער שטפֿטער
שמן מן ריעוען פֿעלוען (אנדרהס), ווקפֿהן וויר שטחטוען; ער סויל חיילן חבער
ליויסען דער פֿהר וחויר נפֿלועט, דמיט ער היינע שטימלע דער פֿהר חונר
נקח חיהקן ערשטלענען ווענען ווייח. מנחו, ויינע הקלפטע (ויינע פֿרויח שרה)
ווחרד מן ריעועטן שחגע ערחרט חונר היט ויגעברקפֿטע בעגחבט, מן
חחרעט נייליגוטען יחרעט נקח סייחנער לו ווערען; ריעו ריענטע חחרען נחב
קחטוען לוק לייכעו, דחט דער הייטיגע שחג — ראש השנה — געחייגעט חיוט,
חיינ געבעטע פֿהר גחטט לו ערטיינען. פלצן. חיהרע שפרחטען נחחרען זיך

פְּנֵי כֶסֶם אֲזוּם • קוֹל דְּבוּכֶם יִרְחִישׁוּ כְּחַיִּים •
 רוֹגְשִׁים לְהַרְיֵעַ לְמִצּוֹא פְּדוּם: שְׁעוּנִים
 עֲלֵיהֶם בְּהַ לְחַפְקָה • שׂוֹאֲגִים בְּלֶחֶק דְּלִתּוֹת
 לְשִׁקְדָה • ה' תְּמוּכִים בְּרֶשֶׁן שָׁה עֲקָדָה •
 הַשָּׁר אֲשֶׁר בּוֹ גִּפְקָדָה:

בַּעֲלָה בְּרִין עֲלוֹת בְּתַרְוֶעה • גִּיא עִם דְּרִיָה לְרוֹעֶעה •
 ה' בְּשׁוֹפָר (כַּסֶּת בְּזָכוֹן שׁוֹפָר) אֲפַתְנּוּ (כ"א אֲרָצֶנוּ)
 וּבְכַרְךָ כְּרִיעֶעה • בְּמַגֶּנֶת רַעִים בְּגַנוּ אֲתַרְוֶעה:

פומחים הארון

זָכַרְנוּ לַחַיִּים • מְלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים • וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מְלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עָפָר מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מְלֶךְ
 מַמְיֹת וּמַחִיָה וּמְצַמֵּחַ לְשׁוֹעֶה • סוגרים הארון

הַאֲלֹת זוֹ בְּחַפֵּץ לְהַתְעִיל • שְׁעַ עֲרוֹךְ לְמַדָּם

דְּבוּכֶם, ל' דבור. ירחישו, ינענעו בשפתם. עליה, על שרה. בה, בזכותה. בלהק, בקהל.
 ל' להקת נביאים (ש"א י"ב ב'). נעלה בדיון וכו', כשהוא עתולה בדיון, הוא עולה
 בהתרועעות ונרליה לרועעה גיא עם דריה, אבל באשר אשתנו וכו', כשחוזר
 שטאטוס ז"ל על עלה אלהים בתרועה, והעתקתיו לעיל באופן כבודו אהל. רעים,
 ישראל, בלחית' נרבות דף קס"ד ח' ור"ג ח', ומגננו ה' (תהלים נב יב).
 בגנו, כנע"ט, כענין בלתי לגני (שיר ה א). אחרועעה, אריס קול תרועת שופר.
 חאלה, טן תאלתך להם (איכה ג טה). עיין רש"י. להתעיל, ל' רפאות

חיטע ליטטערנר דען ריכטערסטוח דעו הווארעכטערטן, וויס וויטער סטיאטע
 פּרמגען ויה חיהר פּאליטען פּר חוגר בעטען חויברייטיג חוין עלחחוב.
 שְׁעוּנִים. געטרומט — וועגען דער פּרמאייגקייט חיהרער וואטטער (שרה) — ער
 אַתָּרט לוֹ וועררען, ביטטען ויה חוין פּערמאטעטען קערען, פּחלענר חוין
 דייכע פּעקרטען חוגר געטטיטלט חוין דיה חסע דעו געבליטענען וּמְחַוֵּעַ
 (עקדת יצחק), וויס וועלכען ויה (שרה) בעטענקט וּמְחַרְרֵנוּ.
 חאלה. חוין ייגן געטטיטלער וויזען דיה פּערגעחובגען דיענען פּחלוקי (ישראל)

לְהוֹעִיל. רֹחַן הַדְּרִי קָדָם הַמּוֹעִיל. קָרוֹא בְּרֹחַן
 מִזְקֵשׁ לְהוֹעִיל: צְדָקָם לְהַקְפּוֹת בְּגִיב שְׂוֵעָה.
 פְּעֵלָם בְּקָרֵב שָׁגִים לְשִׁמְעָה. יַעַת רָצוֹן וַיּוֹם
 יִשְׁוֵעָה. סְבִיבַת קָרָן וּבְרִית שְׂוֵעָה: נוֹבְבִים
 בְּגִישָׁרַת חוֹתְמוֹת הַשְּׁעָרָה. מִסְפָּר שְׁתוֹת
 וְחוֹתְמֵיהֶן הַשְּׁעָה. לְמַנִּין פְּלוֹל שִׁמּוֹת הַשְּׁעָה.
 בְּחַנְנָה עֲקָרָה יִלְדָה שְׂבָעָה: יֵאָמְרוּ עַז מַלְכֵיכוֹת

תעלה חין לך (ירמי' ל יג), וטעם המאמר, כאשר חפץ הקב"ה להעלות
 דמאות תעלה לתאלתם של עם זו, למדס תפלה לערוך לפניו להועיל להם.
 שוע, תפלה, ל' היערוך שועך (חיוב לו יע). רוח, ל' רנה ותפלה. הדרי קדם,
 אבות העולם. קרווא, לקרווא. מוקש, משטין, חו הוא כנוי למעא. להועיל, ל'
 הרחקה ולשון הפלטה. צדקס, של הדרי קדם. להקפוט, להגביה, ל' דמוקשיא
 כפשיה, (שנת דף קבח ט). בניב שועה, נשפתי תפלה. פעלס, פעולתם
 שפעלו בקרב שני חייהם להשמיע ולהזכיר אותם עת רלון יום ישועה של
 עקידה כשנאסו האיל בסך בקרניו, וברית שנעשה שנמעמד הוא. נובבים,
 מדברים. נגישת וכו', בתפלה החותמת בע' ברכות והיינו ג' ראשונות וג'
 אחרונות וג' אמצעיות במלכויות וזכרונות ואספרות. מספר שתות וכו', המפרש
 הביא ד' פירושים וכולם לחולים ודחוקים. ולי נראה פשוט שהמאמר הזה
 הוא בדמות באור א' הקודם, ויהי' טעם מספר שתות מספר התפלות והשיחות
 הרבות אלו שוכני לפני ה' הם לבי חתימתם תשעה ובדלערוך. שתות, שיחות,
 ול' ארמי הוא, יערש עלי שיחי (תהלים קד לד) מתרגמינן שותי, וכן רבים.
 למנין פלוול וכו', למנין תשעה שמו' שהזכירה בתפלתה העקרה אשר ילדה שנעה והיינו
 חנה כדכתיב עד עקרה ילדה שנעה (ש"א ט ה) וכדאי' במס' ברכות דף כ"ט א', הני
 תשעה דר"ה כנגד מי? כנגד תשעה אזכרו' שאמרה חנה בתפלתו וכו'. יאמירו וכו'.

געבעטערט פֿערֿהאָגעט, אַזערטע ערויח סיִקקליכע געבטעט; ער עפֿטֿהאלן מיחה
 כען — חוס קלוג היירערניסע פֿכלנווענדען — דיח פֿירמאנערען געבעטע דער
 פֿאָילער דער פֿערֿוועלט (חונורער שטחאנעֿטער) לויט לז בעטען, מיהרער טוגעט;
 דען לז ערווהתען, מיהרע גרֿהטען טחֿטען, דיח זיח מיחן לזיע מיחה
 רער יחֿרע חיוגעמיבט חֿטטען, מיח עררחינגערנג לז ברינגען, יענג
 גֿהטטגעֿהלויגע לייט, יענען טֿהג רעז חילוג, חן וועלכען דער ווידער
 מיחן געבישע יך פֿערווירטע (נשעת עקדה), חונר ווֿח ער דען כונר דער
 פֿרויע געסוֿוֿהרען חֿטטעט. כון ברינגען וויר חונערע געבעטע פֿֿֿחן מיחן כיין
 פֿכטישטען; וויר חֿכען חוניערע פֿלועגענחייטען מיט מיהרען ברכות חֿכ ענדע
 מיחן כיין פֿכטיילונגען געברחֿט, נחך מילחחל דעו גֿהטטוילכען, הייליגען נחטענו,
 וועלכער כיינחחן ערווהתען חונורדע מיחן געבעטע דער פֿרֿוואטען חנה, דיח,
 ערויח חונכרובֿחֿבר, נחֿלחער ווטטער פֿֿֿן ויעבען ווהתען ווֿהרד*.) וויר ערווהתע

(* יעחע חין מסר שמואל קמפיטעל א'.

עֶשֶׂר • מְבוּעוֹת לְשֵׁם בְּחַן בְּעֶשֶׂר • חָק זְכוּרֹנוֹת
 וְקוֹלוֹרַת עֶשֶׂר • זֶכֶר מְבָרָךְ גְּבִיר (כ"א גְּבִירֹ)
 בְּעֶשֶׂר: וַיִּפֶן בְּאַהֲבָה אֶת־יְנֵהוּ נְחָרִים • הֶעֱקֹד
 בְּהַר מֹר אַחֲזָרִים • דִּשְׁנֹ יֵרָא לְחֹן שִׁירִים •
 גְּשִׁים עָדְיו בְּקָר וְצַהֲרִים: בְּזֶה פָּרַק חֲנֵן
 עֲתִירָה • בְּעַד אַסּוּרָה עַד הַתָּרָה • מ' אֲנִקֵּת
 אֲסִיר אֲז בְּהַכְתָּרָה • אֵלֵי לְהַעֲתֵר כְּמוֹ נְעֻתָרָה:
 ק' מְלֶךְ עֲלִיּוֹן וְנֹרָא • מִשְׁפָּטְנוּ יוֹצִיא כְּאוֹרָה •
 מ' אֵיחֲלֵנוּ בְּתֵר לְעִטְרָה • בְּמַלְלֵי תַחֵי בְּחֶסְדֹ אֶתְפָּאֲרָה:
 שׁוֹמֵחִים הָאֲרוֹן •
 מִי כְּמוֹךְ אֵב הַרְחֵמִים • זֹכֵר יִצְוִרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
 וְנֶאֱמָן אֶתְהָ לְהַחַיּוֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

סוגרים הארון

י' פסוקים של מלכו' הועצנו לזכר עשרה נסיונות שנתנסה ונכתב בס' אברהם והמליך
 הקב"ה על כל העולם, ואלל מלכויות נוכל ל' עוז בדכתי' ויתן עוז למלכו (ש"א ב').
 חק, הוֹחֵק, וְקוֹלוֹת, קוֹל הַשּׁוֹפֵר. זכר וכו', זכר לַיִּחָק שֶׁבְּךָ לַיִּעֲקֹב גְּבִיר אֲחִיו בְּעֶשֶׂר
 דְּבָרוֹת, כְּדֹא' בְּפִרְקֵי דר"פ' ל"ב וְכַרְבוֹת דְּרַפ"ד ג'. וַיִּפֶן, וַיִּסְתַּכַּל. בְּאֵהוּ וכו'
 בְּזֶן אֲהוּב לְאֲבֵרָה' שֶׁנָּא מֵאֲרַם כְּהָרִים וְהֵייוֹנוּ יִלְחַק שֶׁנֶּעֱקֵד בְּהַר הַעֲזוּרִיהַ עֲקֵדַת יִד וְרַגְלָהּ
 לְאֲחִירֹו. דְּשֵׁנו אֲשֶׁרֹו שִׁירִים, שְׁאֲרִית יִבְרָא. בְּזֶה פָּרַק, כְּר"ה. חֲנֵן, הַתְּפַלֵּל יִלְחַק;
 צַעַד אֲסוּרָה, צַעַד אֲשֶׁרֹו הֶעֱקֵר', וְהֶעֱקֵרָה נִקְרָאת אֲסוּרָה בְּבֵית, כְּדֹא' צַ"ר רִישׁ פ'
 ע"א. אֲנִקֵּת אֲסִיר, אֲנִקֵּת יִלְחַק, וְהוּא עַש"ה לְשִׁמּוֹעַ אֲנִקֵּת אֲסִיר, וְלַעֲוֵל מֵיכִי' כִּנְהָ אֵל
 תְּפַל' הַעֲרַעַר (תְּהַלֵּי' קַב), ל' עֲרִירֵי. כְּהוֹכֵת', כֹּאֲשֶׁר נִתְעַטַר וְנִתְקַבַּל' בֶּן יַעֲתַר אֵי.

כֵּן לְעוֹן פְּסוּקִים עָמוּ מַלְכוּיּוֹת *), דִּיעוּעַ חֲמִבְעֵן מִיִּחְרַעוּ גְרוֹנֵר חֵין לְעוֹן עֲרַעַר
 זְבוּנְגֵעוּ, וַיִּחַיֵּם אֲבֵרָהֶס אֲדִינוּ עֲרַפְרִיבֶט וּמִחֲרַעוּ. זְכוּרֹנוֹת חוֹדֵר קוֹלוֹת וַיִּכְדֵּ
 עֲבַעֲנֵמָלוֹ: חוּיָ לְעוֹן גַּעֲזַעֲטֶלֶט וּמִחֲרַעוּ, לֹסֵן מְרַעֲבֶקֶען דַּעַר לְעוֹן דְּבָרוֹת, וּמִחַיִּים
 יִלְחַק וַיִּינַעַן וַחֲמוּ יַעֲקֹב גַּעֲזַעֲטֶט, דְּחַיִּים דַּעַר מְאֻוִּיִּשִׁיגַע עֲמַטְעַר יִיד דַּעַר
 גַּעֲזַעֲטֶטוּ וַחֲמוּ: אֲבֵרָהֶס', דַּעַר חוּיָ דַּעַר בַּעֲרִיג מוֹרִיהַ לֹסֵן מְסַעֲרֵר גַּעֲכּוּבֵ
 דַּעֲנַעַן יִלְחַק עֲרַחֲיִנְעֶרַע, וַיִּינַעַ חֲשַׁע טוִיעַ חוֹדֵר בַּעֲחַיִּים וַיִּידַע דַּעַר חִיבְעַר,
 רַעוּט: וַיִּינַעַר מְבַקְחָמְאוּוִּיגַע, דִּיחַ עֲרִיהַ חוֹדֵר סַפְחָט עֲמָר מִיִּהֶב בַּעֲטַע. עֲבַעַן
 חוֹסֵן דִּיעוּעַ לִישׁ (כ"ה) עֲלוֹחֲטַע חוּיָ עַר (יִלְחַק) וּעֲגַעַן וַיִּינַעַר מוֹכְרֵבִסְבַּחְמַרְעַן
 עֲרוּיחַ (רַבְקָה), דְּחַס וַיִּחַ עֲרוּבְטְבָר וַעֲרַדַּעַן מְחַבְטַע; גַּחֲטַט וַיִּעַס יִיד עֲמָן
 מִיִּהֶב עֲרַעֲחַעוּ. ח, מְחַבְטַע עַר וַיָּךְ עֲבַעֲנֵחַ חוּיָ עֲמָן חוֹנוּ עֲרַעֲחַעוּ וַחֲמַעַן!

(* ויעהע חֵין בְּאוֹר.)

אֲבֵן חוּג מְצוּק נְשִׂיָה • תְּחוּם רַבָּה צוּל שְׂאֵתָה •
 בְּפִנֵּת רֹאשׁ יוֹסֵד שְׁלִישִׁיָה • שְׁתַּתּוֹ שְׁעוֹן פָּה
 לְשַׁעֲיָה: גְּבַעַת שְׂרַשׁ מְאוּסַת בּוּנִים • רַבְעָה
 הַיּוֹם מְאַרְבָּעָה אֲבָנִים • דְּמַעוֹת מְבַכָּה עַל
 בָּנִים • קְשֻׁבָה מְנַעֵי אִם תְּבָנִים: הָאֲדָמוֹן כְּבֹט
 שְׁלֵא חָרָה • צָבָה לְקַחְתָּהּ לוֹ וְנִתְּבַחְלָהּ •
 וּפְלָלָה רַבִּים בְּעַד תְּחוּחְלָה • פְּדוּתָה מִיּוֹד וְלֹא
 חָלְלָה: זָכַר לָהּ יִשְׂרָאֵל אֲרָחוֹת • עוֹבֵר לְהַמִּיר

אבן חוג, יסוד שמים, ע"ס וחוג שמים (איו"ב כ"ד). מלוק נשיה, יסוד הארץ, ל' בחרץ נשיה (מהל"ס פ"ג). ולול שאי, ומגולות יס, ל' שאון ימים (תה"ל" סה ח). שלשי, רחל שהיתה שלשי' לאמהות. שותתו, נשתתו ונתיסדו. לשעי', לדבוק, ועסם המאמר השמים והארץ והתהום גם הוא כולם נשתתו כנרכת יוסף שהוא פנת ראש ויסוד של רחל השלשי' להיות הנרכות כולן חלות על נביה, ורומזו לכרכת יעקב ליוסף, כמו שאמרו בב"ר סוף פ' ל"ח על נרכת שמים מעל נרכת תהום וכו'. נבעת שרש וכו', רחל שהיתה גבעת שרש ועקר של הבית, כמו שאמרו בב"ר פ' ע"א. רובעה היו"ס, נתרבעה ע"י נכיס של ללה והיתה כמו סגורה כמרוכז של ד' אבנים; כי אחרי שילדה לאה ד' בנים כתיב ותקנא רחל צאחותיה וגו' והיתה מנכה דמעות להיות גם היא זוכה לבנים וקננה קול קורא לה, מנעי קולך מנכי, את אס הבנים! והוא ליטנא דקרא בירמי' ל"א ע"י. ומה שבי' המפרש מתנגד אל ל' הפייטן בשמוך, מטות שנים מנה הסביר. האדמו"ן כנע וכו', כלו מנאר נשי' רש"י בפסוק ויזכור אלהים את רחל (בראש' ל' כב). אדמו"ן, תאר לעשו שהי' אדמוני. שלא חלה, שלא ילדה רחל, לשון חיל ביולדה. לכה, רכה. ופללה רבים, התפללה תחנונים רבים כנגד תוחלתו של עשו להיות כפדה מידו ולא תתחלל. עובר להמיר, להחליף ולהמיר העובר שנצטן אחותה לאה לתוך בטנה, ובדאי' נתי' (בראשית ל' כא), ושמיע קדם ה' ללותא דלאה

אבן חוג. דער תיאורעל חונר דוח עררע, דער תבגורנר חונר דח: סטיריאטע מענער ערעהלעטען פֿענטיקייט דורך דען זעגען, ווּחַיִּיט פֿעטער יעקב זיינען ווּחַו יוסף זעגעטעט, יוסף, דען פֿערזיגליבטען ווּחַו רחל' דער דריטטען חונרער אַמְהוֹת. יוח — דוח ווּחַוּרלעו דער סטקאטע — ווּחַר חֲבֵנְגוּ נילט געבֿעטעט, נוח ווּחַר נחך חונפֿרוֹטבֿחֿר, ווּחַהרענר חיהרע סוועטער לאה יוח מיט פֿיער ווּחַהנען חוּחַגבֿ. שחַרְתֵּנּוּ פֿלֶחֶסען חוּי' חיהרע ווּחַגנען, דער קינדער האַבנען; דח חַרְטע יוח חיינע סטיוואטע, רוֹטער: „יִיחַ גערטרוֹט, דוח ווּירוֹט נחך חוּטטער פֿיעלער זחַחנע ווערדען!“ דער רחַטחליכע (עזא) זחַח, דחַס יוח חונפֿרוֹטבֿחֿר ווּחַר, חונר חַחַפֿטע דחַחער, לוֹ חיהרעט בעייטלע לוֹ געלחַגנען; יוח ערשרחַק חוגר כחַט חַחַטחַוּךְ, דחַס גחַטט יענע חַחַפֿטנִג פֿערחייטען חוגר דער

בְּבִטָּן אַחוֹת. הַשָּׁבָה בְּהַיּוֹם זָכְרָה לְהַאֲחוֹת.
 סְלוֹף דִּינָה בִּירוֹסָף לְהַנְחוֹת: מְבַע כְּבִלֵי יוֹזֵר
 הַעֲבִיר. גַּם־י חֵילִים לְהַעֲצִים וּלְהַנְבִּיר. יָה
 בְּסִכַּת אֲנָקַת גְּבִיר. מִטּוֹת שָׁנִים מְנַה הַסְּבִיר:
 בַּעֲקַרְת בֵּית בְּתָחַל גְּבִירָה. בְּבִבּוֹר רֵאשִׁית
 בְּרֵאשִׁית בְּבִירָה. חֵלְבִדְיָה רֵעָמוֹד בְּיוֹם
 זְכִירָה. לְהַזְכִּיר לָמוּ בָמוּ גִזְרָה:

ואי תחלפו עוברי ארץ כמעטיון והוא יהי יוסף בצעה דרחל ודינה בצעה דלאה וכו', וכן משמע ברכות, ובנגד זה יסד השיטתן עובר להמיר... סלוף דינה בירוסף להנחות, והוא שלא במשמעת האגדה דמס' ברכות דף ס' א'. חושבה כהיום וכו', נפקדה כהיום ב"ה. זכרה להנחות, כי זכר לה אלהים שמסרה סמנים לאחותה, כמו שפי' רש"י שם בסוף ויזכור אלהים. להנחות, להניח ולהשיג, ורומז על ההולכה וההעברה מבתן לבתן. טבע כבלי יוזר וכו', כ"ב נב"י ודפוס' ישנים והוא ל' בראשית רבה סוף פ' ע"ב, היתה אשתו מעוברת.... אמר ר"י בן מנחם היושבת על המשבר ויכל להשתנות, הה"ד הכיוולר הזה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל? הנה בחומר ניד היוולר כן אתם דידי בית ישראל! (ירמיה יח י) מה היוולר הזה לאחר שילר הפך שוברו וטעה אחר חף אחי עושה כן, אשילו על המשבר וכו', וזה מטעם השיטתן שהקט"ה העביר העצב כבלי של יוזר כדי להעלים ולהגביר כמים חיים. אנקת גביר, תפלת יעקב. מטות שנים, יוסף ובנימין. טנה השבירה, מטנה העמיד וכלכל. בעקרת בית, בעקרה בבית, ל' טושיבי עקרת הבית (תהלים קיג ט) וכמו שפרשונו בנ"ל דף כ"ע ב'. בתחיל, בתחלה. כוכבה, נחשבה ככוכבה, אבל בתכל, בסוף ובתכלית, בזכרה, נעשית ככוכב ועקר, כמו שאמרו רז"ל על בני רחל אשת יעקב (בראשית עו יט), ועל אלה תולדות יעקב יוסף, שהרי הברכות גוי וקהל גויים מחליטין ילאו לא נאמרו כ"א על בני רחל. לבדיה, לבניה, כמו לא כן בדיו (ישעי' י"ו ו').

פרעפער ויה ניכט ענטווייען אהעטע. אהטט גערמלשטע זיחרעו פרעהאטען
 ווהנדעו חונר יעס דיה פרעלשטע מוי: זען לייבע זיחער טוועטער ללה חין רען
 זיחריגען זיבערגעהן; דהזויש זיחר זערעקען פערענויגט ווערע, וחוורע דינה
 חין יוסף פערנוהערלשט*. היער חמט דער מוואהעלטיגערויח נחטור — וויח דער
 טהעפער דיה זיירענען געפחטע — חוואגעפחראט חונר דיה וחוואדערקילשטע
 זייער מוואהעלש געליגט. ער חמט יעקב' פלעהטן ערהערט חונר ויעס לוייזע
 סטחואטע פון רחל זבסטמחואטע. חמפחגע ווהרד זיח, מו: זייער חוואהעלטיגע
 פרויח, פערמלשטע, חס ענדע זבער פריגעלנגען וויח ערוואנגעפרישטע. חו
 אהעלשע זיחרע פרהוואיקייט זייטע זיחרען זחענען זיחסטעהן חונר אהעלשט
 חן זיח עבענטן דענקען, וויח ער זיינט חן רחל דרמלשטע.

(* זיעהע חין כחור דיה בעטחפעהנהייט דיעענו וחוואדערו.)

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר תִּלְלוּהָ:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

(ליון פ"מ ויירד ריעונו כ"ט בעומר, ומהו ס' חגג' מן העיר וחריע חו"ו. מיומל ע"פ א"ב. פותחים הסרון.)

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: גִּבּוֹר וְנִעְרָץ. דָּגוּל
מְרַבֵּבָה: הוּא שָׁח וַיְהִי. וְצוּה וּגְבֻרָאוֹ: וְכָרוּ לְנִצָּח. מִי
עוֹלָמִים: מְהֵרָ עֵינַיִם. יוֹשֵׁב סִתְר: כִּתְרוֹ יְשׁוּעָה.
לְבִישׁוֹ צְדָקָה: מַעֲטָהּ קִנְיָה. גִּאֲפָד נִקְמָה: סִתְרוֹ יִשְׂר.
עֲצָתוֹ אֱמוּנָה: פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. צַדִּיק וַיִּשְׂר: קְרוֹב לְקוֹרְאֵיו
בְּאֱמֶת רַם וּמִתְנַשֵּׂא: שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹלַח אֲרִצָּע לְבִלְמָה:
מִי וְקָם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקְדוֹשׁ: (סוגרים הסרון.)

חג סנת ויירד ד'הו היערכבטן סטעו
הענרע ובכן ויי פקד את שרה
חו"ו בע'מגט.

הָעִיר וְחָרִיעַ. לְהַכְרִית
כָּל מִרְיעַ. וְרִמְקֵישׁ
בְּיַדְעֵי לְחָרִיעַ. קְדוֹשׁ:
אֲדַרְת

דְּבָבָה הַיּוֹם אֲנִי נְדוּנָה. הַנְּבִי עֲגוּמָה כְּכֹלֹת עֲרָנָה.
וְתַחְתָּם בְּצַדֵּק לְבַל הָיוּת עֲגוּנָה: זֹאת בְּהַתְּבַשְׂרָה
הַיְשָׁקְדָה. חִלּוֹת פְּנֵי צַח שְׁקָדָה. מָרָם קְרָאָה מִיַּד
נִפְקָדָה: יִצְחָק כָּל שׁוֹמֵעַ זֹאת שְׂמֹחָה. כִּי גַלְמוּדָה לְלֹא
עֵת צְמֹחָה. לָהּ כָּל שְׁמֵעֵי אִם תִּבְנִים שְׂמֹחָה: מְצַאָה

יטלך וגו', מהלים קט"ו י'. ואתם קדוש וגו', שם כ"ב ד'.

יִמְלֹךְ. דער הערר רעגערט ענוויג'ן, דיין גחטט דורך מ'לע לייטען ציון! הללויה.
ואתה, דומ, מ'לוער הייזיגטער, ס'הרמזים חגטער ו'מבועי'קגען ישראל! אל נא

שם"ק נחאזי הכרונות אלתיך בירי בקליך

אֲדַרְתָּ מִמְלֻכָּהּ • עַל
 מָה הַשְּׁלָכָהּ • וְעוֹד לֹא
 מְלֻכָּהּ: לְבַל הַמְּלִיכָה.
 וְיִתְחַדְּדוּ הַקְּלָבִים.
 שְׁלֹא בַּהֲלָכָה:
 עֲלֶיהָ

קִשְׁת רוח אשר העקרה. רפאה לקץ תשעים כגתבקרה.
 שלחה פארות ולא שקרה: מ' תפן בנצרים אשר חוללו
 בהיום. ושלש עקרות שהפקדו בזה יום. תצדיק
 בצדקתם מיוחקה איום: צאצאיה כן פקוד לטוב היום קדוש.
 מ"ק שמוז מפארים ערת חבלו. ונערץ באראלי
 קדש הלולו. ובהיכלו כבוד אומר פלו. קדוש:
 מ"ק שומרי מצותיו עוד ישובין לבצרון. נדברים יראו
 בהכשר ויתרון. ויקשב יי וישמעו וכתב ספר זכרון. קדוש:
 מ"ק שפרו מעשיכם וברית לא תופר. נאקתכם יאזין
 שחקים שפר. ותיטב ליי משור פר. קדוש:

מ"ק שבטי מקראך עלה והמשל. גמישות צרים בהתיזך
 לבישל. כי ליי המלוכה ומושר.
 מ"ק שבויתנו ממרחק עלות לבר קדשו. ונפארנו תמיד
 בדבר מקדשו. כי זכר את דבר קדשו. קדוש:

כל

אדרת מעלכה, ישראל שהיתה תפארת מעלכה. השלכה, שנאמר השליך
 עצמים ארץ תפארת ישראל (איכה ד א). ועוד לא מלכה, ומעת שהשלכה
 לא מלכה עוד, ונאססה להמליך עליה עובדי אליל כל, כלומר עובדי ע"א.
 והאליל כל ידוע כשקן כנל"ים, כמנאר ניסעי' מ"ו א' ובשאר מקומות, והיוכים
 יקראו לכל: Zeus, והרומים יקראו לו: Jupiter. ואחריו הלכה, כעל כרחה, לקיים

אדרת ממלכה, ריח בעוילערין רעו פרמכטיגוסען רייכ, פך, וחרוט וחרד
 ויח פערורט-פען? ויח חיוט כפך יעטלט לעפעטרוק. ויח אויסעע גמטלענדיגענען
 חורדיגען

כשנת

(כל יושבי תבל ושוכני ארץ.
 יאמרו תמיד הגדיל יי לעשות
 בארץ. והיה יי למלך על כל
 הארץ. קדוש:)
 ס' אדר והוד אתן בצביון.
 שוע אערוד בגיב והגיון.
 ק' אקרא לאלהים עליון:
 ס' ביום הנבחר משמי
 ערץ. מישרים לשפוט
 קדשתו להערץ.
 ס' ק' יי מלך תגל הארץ:
 באותו גדלה עלם מהכיל.
 עוזו לספר פח מי יכיל.
 ק' מלך על כל הארץ אלהים
 זכרו משכיל: שמו מפארים.

עליה המלכה. גברת
 ממלכה. עד תופיע
 מלוכה: זבולי חרבה.
 מתמימי פרקה. ונתן
 לה ארכה: רחבה
 וארכה: וקשת הרבה.
 ועל האריכה: בעתה
 ברבה. והנה הרובה.
 ועד עתה מולכה:
 יסודות ערמה. ערה
 והחרימה. ועד יסוד
 ערמה: ראש הרימה.
 וסוד הערימה. ויריה

דע

רמה

גרותיו של הכלכה. גברת ממלכה, תאר לממלכות כשדים נישעי' מ'ו ה'. עד תופיע,
 עד שתתגלה עלינו מלכותו יי'. הרבה וארדה, כ' כשני כ' ודפוס ין ושניה' פועלים
 המה דוגמת ורמזה ונסנה (יחוק' מאז) כי ארכו לו (בראש' כו ט). זרכה,
 ב' שראל הרכה והמעונה. יסודות ערמה, יסודות ב'ה. ערה, כמו כי ארזה ערה
 (נפני' ב' ד), שהיא מל' ערו ערו (תהלי' קלו). ויריה רמה, כ' ככל כ' י; ויש

הזריגעו, חיהנען געהערבעטן, רעכטווירדיגען פֿערפֿרדונגען. זיח מוסטע זיך
 מוכטערענערעטן דער געוונקט חיינעו וחקטיגערן רייזו — ביז דער גלחן
 דעו גקטטליכען רייזו ערטיינען ווירד. — דינעו געוונקט הקט חיינע ווקה
 כוכג פֿערנענגט, חיינע פֿרעהמען מויפֿגעריעכען, חוגר דענכקך ומוזרדע מיהר
 דויער פֿערליעהען. זיח הקט זיך מוויגערענהט חין דוח ברייטע, חין דוח
 זקבע, הקט דען כקגען געספֿענגט חוגר מיהר יקך ווייט מוויגעסטערקקט,
 זיח הקט דיון לפרטליכעו פֿחוק ערסרעקקט, מיט פֿיסטן געטרעטען חוגר
 מיכט נקך יעטלט מיהרע העררסונכט חויו; זיח הקט דוח פֿפֿיליזער חונדעו
 הייליגטהונו: מוויגעוויינט חוגר פֿערהעערט, ביז חויל דען טיעפֿעטען
 גורנד פֿערהעערט, זיח טרעקט סטלן חיהר הויפט, סחיערעט הייחויך רקמ
 קע, חוגר מיהרע הגרד טרויחפֿירט! מקגעפֿויערט פֿחן מקגלוט, סטייגט
 זיח

קרובות ליום ראשון

בשנת

רָמָה: בְּעֶרְהָ מְעַרְמָהּ
 וְעַד שַׁחַק רוּמָהּ.
 וְתֵאֵפוֹד מְלוֹכָהּ:
 יִרְעוּתֵי גְדָדָהּ. אֱהֵלִי
 שְׂדָדָהּ. וְחַרְשָׁהּ
 וּשְׂדָדָהּ: קְצִינֹת
 רְפָדָהּ. וּמְלִכוּת
 אֶפְדָהּ: וְזֹאת הַקְּפִידָה:
 יִזְמָה וּמְרָדָהּ. עֶבֹד
 לְזֶרְתָרְדָהּ. וְחֻלְלָהּ
 מְלוֹכָהּ: לְחַצְרוֹ בְּנֵי
 מֶלֶךְ. וּפְצָה לְעֵינַי מֶלֶךְ.
 מִי לִי בְּדוֹק מֶלֶךְ:
 יִהְרֶה
 הַדָּשׁ. יוֹם זֶה אִם יִקְרָה בְּשַׁבָּת קֹדֶשׁ. ק' וְכִרְוֹן
 תרועה

פ' דַע יְשִׁימוּ כָל בְּרִיּוֹתָיו.
 וַיִּדְעוּ בִּי גְדָלוֹ גְבוּרוֹתָיו.
 ק' זָכַר עֲשָׂה לְנַפְלֵי אוֹתָיו:
 פ' הַצִּיב וַיִּרְה אֶבְנֵי פְנֵיתָיו.
 גַּחְלֵי אֵל עֶבֹד לְשַׁעֲשַׁע
 בְּאֶמְתּוֹ. ק' זָכַר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ: פ' וְרָשָׁם בְּחֵק בַּת
 הַגִּיּוֹנִי. בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה
 לְזִכְרוֹ זְכוּרָנִי. ק' לְזִכְרוֹן
 בְּהֵיבֵל יוֹ: שוּמְרֵי מִצְוֹתָיו.
 פ' יָבֵחַ קֹדֶשׁ בְּדַבְרֵי אֵז
 בְּעֵינָיו. רַגְלֵי תְמוֹנָתוֹ אֵיל
 לְהַקְרִיב לְפָנָיו. ק' אֶחָד
 גִּיחֹז בְּפִסְבֵּךְ בְּקִרְבָּנִי:
 פ' הַבֵּם תְּנִיטְיוֹ לְתַקְוַע בְּזֶה
 יִהְרֶה

גורמי ובידיה. גדלה, ל' קריעה וכריתה. אהלי שדה, ל' אהלי שודד (ירמיה, כ). ומרשה ושלדה, ל' יסרוש וישרד ארמתו (ישעי' כח כד), וכתוב בש' שאל. רפדה, הסויק'. אפרה, חגרה. וזאת, עם זו ישראל. הקפידה, הכעיסה. זמה ומרדה, חשנה מוזמות ומרדה כה'. סרדה, מהרה. בני מלך, ישראל. ופלה, ואמה. בדוק, בשמים.

זיח היוחטון חונד חוטגרטט דוח קמגיילע טחרפע. זיח הגטט חייכע הייליגען טעפסילע לערעטעלט, חייכע וטקהונג לערטריווחערט, געמקקערט דערזיל חונד געטפליגט, זיח הגטט זיך דער חבערהעררטתפט בעתחכטיגט, דען פורפור תגעלעגט, חונד קרמקט כון דיטענו פמוק (ישרא); זיח ויכנט — פמולט חב — כייחט גמטלען מן חונד ענטווייהט דמז היוחעלרייך; זיח קוולט דעז עוויגען קמגיג קינדער, ערערעכט זיך, לז ספרעכען חין דער מולגעגענומרט רעו וועלטקמגיג; „ווער זמולז חיר קמגיג זיין חין יענער היוחעלנהתחע?" סמולן ספירכט זיח פמקט טהרמקע הערמב

בשנת

יְהַרְהַבְכֶם מֶלֶךְ יִזְוֹלְתִי
 אִין מֶלֶךְ אָנִי וְאַפְסִי
 מֶלֶךְ: אִרְם עַל כָּל
 מֶלֶךְ הַגְּעִילָנָה מֶלֶךְ
 וְלֵךְ תִּשָּׁב מְלוּכָה:

(תְּעִיר וְתִרְעֵ. לְהַבְרִית כָּל טְרֵיעַ.
 וְתִקְדֵשׁ בְּיַדְעִי לְהִרְעֵ. קְדוּשָׁה.)
 נִקְיָה פֶּסַח דְּמִיין וְכֹחַ אֲשַׁכְנֵנוּ מִדְּלָגִים
 זֶה וְמִמְחִילִים מֶלֶךְ סַמְלַט טְרַעָה וְכוּ'.
 וְגַבְנוּ וְיֵי פִקְדוֹן אֶת שָׂרָה בְּאִשְׁר
 אָמַר: וְצִאָצְאִיהָ בֶן פִּקְדוֹן לְטוֹב
 הַיּוֹם קְדוּשָׁה:

אִם אֲשֶׁר בְּצַדֵּק נִתְיַשְׁנָה. בְּמוֹ
 נִתְיַאֲשֶׁה בְּתַבְלֵךְ רִשְׁנָה. גֹּזְהָה פִּקְרָה

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה: הַבְּכָה הַיּוֹם אָנִי נִדְוֹנָה. הַנְּנִי עֵגוּמָה בְּכָלוֹת עֲדָנָה.
 וְהַתְּהַם בְּצַדֵּק לְכָל הַיּוֹת עֵגוּנָה: זֹאת בְּהַתְּפִשְׁרָה הַשְּׂקָדָה. חִלוֹת פְּנֵי
 צַח שְׂקָדָה. טָרַם קְרָאָה מִיַּד נִפְקָדָה: יִצְחָק כָּל שׁוֹמֵעַ זֹאת שְׂמַחָה. כִּי
 גִלְמִנְדָה לְלֹא עֵת צְמַחָה. לֵךְ כָּל שְׁמִיעוּ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה: סְצֵאָה
 הַשְּׂקָט אַחֲרֵי בְלוֹתָה. נִתְחַדְּשָׁה בְּנִשְׁר בְּנוֹתָה. שְׁשׂוּ שְׂרוֹת לְלוֹזוֹתָה:
 עֲלוּי וְשִׁישִׁי עֲבוֹרָה נִקְרָא. פְּצוּ עֲדִיָה רַנִּי עֲקָרָה. צְמַקוּ שְׂדִיָהוּ וְעוֹד בָּם
 יִקְרָה: קִשְׁתֵּי רוּחַ אֲשֶׁר הָעֲקָרָה. רְפָאָה לְקִין תְּשַׁעִים בְּנֵי תְּפָקָרָה. שְׁלַחָה
 פִּאֲרוֹת וְלֹא שְׂקָדָה: אִי תִפְן בְּנִצְרִים אֲשֶׁר חוֹלְלוּ בְּהַיּוֹם. וְשִׁלַּשׁ עֲקָרוֹת
 שֶׁהִפְקְדוּ בְּהַיּוֹם. תְּצַדִּיק בְּצַדִּיקְתֶּם מִיַּחְלִיךְ אִיִּים: וְצִאָצְאִיהָ וְכוּ'.

מלך

יְהִרְהַבְכֶם מֶלֶךְ יִזְוֹלְתִי
 אִין מֶלֶךְ אָנִי וְאַפְסִי
 מֶלֶךְ: אִרְם עַל כָּל
 מֶלֶךְ הַגְּעִילָנָה מֶלֶךְ
 וְלֵךְ תִּשָּׁב מְלוּכָה:

הַעֲרַחֵב: "חִוִּסְטֵר חִיר גִּיבֵט'ג קִינֵעַן קִמְיִג: חִיד חֲלוּיִן רֵעִיבֵרֵעַ, חוֹנֵד חֲחַנֵּעַ
 חִיד — נִיבֵט:!" חִיד דוּחַ עֲרַחֲחַבֵּנוּטֵעַר, חֲלוּעַר קִמְיִגֵּעַ קִמְיִג, סְטִוֵלֵעַ
 יִחַ חֲחַן טַחֲחַחֵנֵּעַ חוֹנֵד נִיט עוֹ דִיר ווִיעֵרֵעַ, דְּחִי רִיד!

קרובה ליום ראשון

בשנת

מִיָּמֵי מֶלֶךְ מַמְלַט לְעֵלָם וְעַד: ס' לָךְ יֵאָתֶה
 מִרְעוּתוֹ. לְיִדְעֵי כְבוֹד וְעֹז הַגּוֹיִם. חֲלָד וְכָל
 תְּרוּעָה. הָאֵל קְדוֹשׁ: שׁוֹכְנֵיָהּ וְכָל הָאֲיִים. ק' מִי
 מֶלֶךְ זֹכֵר אַחֲזוֹ קָרְן. לֹא יִרְאֶה מֶלֶךְ הַגּוֹיִם: שְׁכֵטִי.
 לְרִזְקֵי (לָךְ) הַיּוֹם ס' מִמַּטַּת צָרִים שֶׁבֶר
 בְּקָרְן. נוֹרָא וְקְדוֹשׁ: וְהַכְתִּידִם. וְרוֹוִיָהּ קִבְּץ וְחֲנָם
 תִּפְרִים. ק' זֹכֵר עֲדַתְךָ קִנְיֹת קָדָם: ס' נְדִיבֵי עַמּוּם יִנְחַמוּ
 בְּכַפְלֵים. קְמִיָהּ עַל פְּנֵימוֹ גְּלֵה שׁוֹלִים. ק' זֹכֵר יִי לְבָנֵי
 נוֹרָא וְקְדוֹשׁ: אֲדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם: ס' סְלוּל מִסְלַחְנוּ יִשְׂרָאֵל
 דְהִרְוֵהוּ

ע"פ א"ב. החזן בנגון.

אֲאֵפִיד נֹר אֲיוֹם. בְּשֵׁלוֹשׁ קְדוֹשָׁה בַיּוֹם:
 גְּבוּרֵי כַח גְּדֻלָּתוֹ. דְהִרְוֵהוּ
 לְצַעֲדוֹ. וּבֵן יִקְיָרֶה קְרִסֵל לֹא יִמְעוֹד. ק' פְּנִמָּה זֹכֵר
 אֲזוֹכְרֵנוּ עוֹד: שְׁבִיחַנו. ס' קְרִיַת מְשׁוֹשׁ הַיֵּבֶל וְאוֹלָם.
 מְזִבַח יְשׁוּב וְכִלֵּי שְׁרֵיַת פְּלָם. ק' יִי יִמְלֹךְ לְעֵלָם:
 ס' שְׁמַיִם וְאָרֶץ יִרְגְנוּ לְשִׁמּוֹ. יַעֲרוֹת יִמְחֲאוּ כָף לְהַנְעִימוֹ.
 ס' כִּי פֶקֶד יִי אֵת עַמּוֹ: ס' תִּקְרָה אֲרָאֵלִים וְכֹכְבֵי צַפֵּר.
 תְּהַלּוֹת יִתְנוּ שִׁבְחָ לְהַשְׁפֵּר. ק' הִלְלוּהוּ בְתַקְעַ שׁוֹפָר:
 (כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ. יֵאָמְרוּ תְמִיד הַגְּדִיל יִי
 לְעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ. וְהָיָה יִי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. קְדוֹשׁ:)

ישפט

אאפיד וכו'. הפיוט הזה מיוסד ע"פ א"ב כפול, כי התנה הראשונה גם השלישית
 מכל קרוז הלך ילכו על סדר א"ב אאפיד נור איוס, בשלוש קדושה ביום וכו'; לכן
 ברור, שטעות ככל באות מ' שדפס משרתי נחיל ומור א, ונ"ל שרתי נחיל מורא
 בלא ו', ומי שהוסיף ו' חשב לתקן הלשון ושנה מדעת מחברו וכן לא יעשה; וכבר
 הפליגו רז"ל בסגול' המיוחדת אל השירי' והתפלות הכתובי' ע"פ א"ב. ויתכן שהמחבר
 בסדורו רמז על ענינים כגנבים לא ידענוס, לכן אין לשנות מטבע לשונו. אאפיד, לשון
 תקין וקאטע, עיין פירש"י שמות כ"ח ה' אלל ואפדת לו. נבדוי כס, כנוי לישראל,
 כדאי'

של ראש השנה ^{סוף} ים
 דהרוהו בבית הגילה: ישפט תבל בצדק ולאמים
 רווגי הגה המלה: במישרים. האל קדוש:
 ותקוהו בהלל ומלה: סוף והוא באחד ומי ישיבנו.
 זוכר לעד זכורת: ונפשו אותה ויעש. נזרא
 חדשוהו זמר חיות: וקדוש:

טוב עומם טרח: כנגן אאפיד.
 יחרוהו בחדוש ירח: אתן לפועלי צדק. ביום
 בובש כל בעסים: הנבחר מעש להבדק:
 לבל אף להשים: באותו מאוד גדלה. הרך
 משרתי בחיל מורא: ענותו לפי הגדלה: הוא
 נכחם הללו נזרא: אדון העולם. ומי הקשה
 שרפי סביב סערה: אליו וישלם: זוכר הזקה
 ענו למעביר עברה: בתם. חונן ועושה דין
 פליאים: יתום: טהור מרזם ונשא.
 לא ימאם. לגבוה בעיניו
 יפה בעתו הכל עשה: כפיר

נמאם: מפאר רוכב ערכות. גנה נגדו ואש להבות:
 סועף בחרבות שוננות. עבד יתומים ואלמנות: פעל
 אדם ישלם. צר פה ומשים אלם: קונה הכל ברחמים.
 רם ומשפיל רמים: שופט יצוריו בחנינה. תמים
 פעל אל אמונה: שופטי ארץ פתהו. מפחדו יבהלו

ויתמהו

כדאי' בריש ויקרא רבה. דפחיהו בנית דגילה, עליו לפכיו בנה"כ. דהר"ל ריקח של
 שמחה הוא. הוגי וכו', רומז למלאכים, עש"ה קול המולה (יתוסקאל' כ"ד). ותקוהו,
 שבחיהו. טוב, תאר לאל ית', שגא' ונח ישראל טוב (הושע סג), והוא שם תאר, ככתוב
 בשמים. עומם מורח, נושא עון. נחיל מורא, כנ"ל כמ"ש בסמוך, וכן מלאתי בכי'

יש

גשנת

פְּלִיגִים פָּצְחוּ פָּה • וַיִּרְמְהוּ: עוֹשֶׂה מוֹשֶׁמֶט
 צִלְצְלוּ הַכֹּל צוֹפָה: עֲמוּ וַתִּחַלְגֶה מִקִּדְמָם מִפְּנֵי
 קַהֲלוֹת עִם קְרוֹשִׁים • וְעֲמוּ: נְדִיבִים בְּדִקְדוּקָם
 רוֹמְמוֹרוּ רַבְבוֹת • יִחַלוּ בְּאִשְׁרֵי מוֹשֶׁמֶטוֹ פִּעְלוֹ:
 רוֹעֵשִׁים: שָׁמַע קוֹל רֹאֶה כָּל תַּעֲלוּמוֹת • יוֹשֵׁב
 שׁוֹפֵר • תִּצְוֶינָה וְאִשְׁמָה בְּנִגְבְּהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפָה כָּל
 רִוּפֵר: נוֹלֶדֶת חוֹפֵשׁ כָּל הָעֵתִידֹת:
 קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מְרֹאֵשׁ • קוֹרֵי לֵב לְתוֹר וּלְדְרוֹשׁ:
 בְּהַר הַקֹּדֶשׁ • וְאִשְׁלֵשׁ קוֹיִס זוֹכֵר בְּרִית רֵאשׁוֹנִים •
 קְדֻשָּׁה בְּקִדְשׁ: קַיִם שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים •
 קוֹיִס זוֹכֵר אֶהְיֶה קְרוֹן • לְתוֹקְעֵי (יִשְׁפּוֹט תִּבְל בְּצִדְקָה • וְלֹאֲטִים
 לְךָ הַיּוֹם בְּקָרוֹן • נִרְאָה וְקְרוֹשׁ:) בְּטִישְׁרִים • הָאֵל קְרוֹשׁ:)

פּוֹתֵחֵן הָאֲרוֹן •

וַיִּבְכּוּ בְּמִלִּיקָה:

יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ לְעֵלָם וְעַד:

אֲדִירִי

יִסְנוּטָה, שְׂכַת גִּרְר הוּא, פְּלִיאִים, הַמְּלֹאכִים שֶׁמֶס פְּלִיאִי. אֲשֶׁר כָּל, וְכִכְבֵּי
 כִּי וְהוּא שֶׁ דְבַר. תִּשְׁלַט שׁוֹפְרוֹת וְכוּ', עֵתִיד הַקְּבִיָּה לְתוֹקְעֵי ג' שׁוֹפְרוֹת, א'
 לְקַבֵּץ גְּלוּת וְא' לְפַחַד הָאֲמוּת, וְא' לְהַסִּיחַ הַמַּתִּים". כִּכְ הַמְּפָרֵשׁ, וְסַפְּתֵי
 אַחַר הַמַּאֲמָר הַזֶּה וְלֹא מִצִּדְתֵי.
 ה' מֶלֶךְ ה' מֶלֶךְ וְכוּ', זֶה אֵינוֹ מִן הַכְּתוּבִים בְּמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, אֲבָל הַמְּלֹאכֵי אֲמוּרֵי
 כֶּךָ, כְּדֹאִימָא בְּפִרְקֵי הִיכְלוֹת, וְהֵס כִּנְגַד הוּא וְהִיב וְהִיב. וְאֲמַר תַּחֲלֶה לְשׁוֹן הוּס
 שִׁים לְהַמְּלִיכוֹ תַחֲלֶה עַל הַהוּס הַיּוֹם וְאִסְכִּי עַל הַעֲבָר וְאִסְכִּי עַל הָעֵתִיד. כִּכְ
 אֲבֹדְרֶהֶס בְּנוֹסַחַת יִרְאוּ עֵינֵינוּ.

ה' מֶלֶךְ. גִּחְטֵט רַעְגִיעֶרֶט, גִּחְטֵט הַחֵט רַעְגִיעֶרֶט,
 גִּחְטֵט וְיִרְד רַעְגִיעֶרֶטן חִימַעַר מוֹכֵר עוֹוִיג!

של ראש השנה

כ

והקבל חזרה

מיוסד ע"ס א"ב משולש

הס' מנן

י"י מלך:

אדירי איומה יאדירו בקול

י"י מלך:

ברואי ברק יברכו בקול

י"י ימלך:

גבורי גבה יגבירו בקול

י"י מלך י"י מלך י"י ימלך לעלם ועד:

י"י מלך:

ה' דתרי דולקים ידובבו בקול

י"י מלך:

המוני המלה יהללו בקול

וחילים

אדירי איומה, אדיר ל' גדולה ותשיבות, ואיומה תאר לישראל, ע"ס איומה כנגלות (שירו ד), אומה הדומה לדגלי המלאכים, כדאי' בשמות דבה פ' ק"ו דף ק"ל א' ובמדבר רב' ב' פ' ב' דף ר"א א'. ועיין מה שבארתי בסוף מוסף ל' א' של פסח בתפלת טל. יאדירו, יתנו אדר וכו' לה'. והפיוט הזה מקושר עם שלשתיו, לאל עורך דין וכו', אלא שבקהל מפסיקין אצל כל ארח בפסוק ה' מלך וכו'. ברואי ברק, תאר למלאכים, ע"ס ההשלח ברכים וילכו (איוב ל"ח ל"ה), וכדאי' עליונ' למדנו, ה' ד' וכמנציה עבדי בחיל שמיא (דניאל ד' ב'). פעמים שהוא עושה אותם מלאכים, אש, שנאמר ושרתיו אש לוהט (תהי' ק"ד), פעמים שהוא עושה אותם לפידים, שנאמר ומראיהם כמדאש הלפיד' (ישוקאל א' ג), פעמים שהוא עושה אותם ברכי', שנאמר התשלח ברכים וילכו? (איוב ל"ח ל"ה) פעמים שהוא עושה אותם שרפי', שנאמר ויעף אלי אחד מן השרפים (ישעיהו ו' ו'), פעמים שהוא עושה אותם רוחות, שנאמר עושה מלאכיו רוחות (תהלים קד ד), וכן אתה מוצא ויאמר מנוח אל מלאך ה' מי שמך (שופט' י"ג י"ו), אמר לו המלאך איני יודע גדמות מי אני עשוי, בכל שעה הוא מחליפני, למה זה תשאל לשמי והוא פלאי, פלאים הוא עושה בי, וכן אתה מוצא באברהם מלאכים וכדמו לו כאנשים ובסדרם כדמו כמלאכים שנאמר ויבואו שני המלאכים סדומה (בראשית י"ט א). גבורי גבה, כ"כ בני כ"י ודפוס יסן וכן נכון כי הפיוט הזה נכנה ע"ס א"ב משולש, ואם תאמר גבורי כח, יהרס הבנין, ומי שהג' כן תשג לתקן אתר ל' הכתוב וקבל הענין. עיין מ"ש בתפלת הפיוט הקודם לזה. והאופנים נקראו גבורי גובה ע"ס גובה להם (ישוקאל א' י"ח). דוהרי דולקי' והמוני המולה, תארים למלאכים. ידובבו, לשון דובב שפתי ישינם (שיר ז' י"ג) עינין הגיון ודבור. המוני המולה, ע"ס בחיות, קול המולה (ישוקאל א' כ"ד), וכתבי' וקול דבריו

- א דוח ההכבועטקטלטנו (ישראל) הוודיגען זויט: ד' מלך.
- ב דוח בויטלגעטשפפעענטן (מלאכים) בעבערדיען זויט: ד' מלך.
- ג דוח ופחטיגהההעטן רופען זויט: ד' ימלך. ה' מלך וכו'.
- ד דוח פייערשפיייענרען (מלאכים) פערקירען זויט: ה' מלך.
- ה דוח רויטענדען היימעל: זעט דערע זויט: ה' מלך.

- ק' וְחִילִים וְחִזּוֹרֵי יוֹעָדוֹ בְּקוֹל • יי ימלך •
- יי מַלְךְ יי מַלְךְ יי ימלך לְעֵלָם וְעַד •
- ס' זִזְכְּרֵי זְמִירוֹת יוֹמָרוּ בְּקוֹל • יי מַלְךְ •
- חַכְמֵי חִידוֹת יַחֲסֵנוּ בְּקוֹל • יי מַלְךְ •
- ק' טַפְסָרֵי טַפּוּחִים יִטְבְּסוּ בְּקוֹל • יי ימלך •
- יי מַלְךְ יי מַלְךְ יי ימלך לְעֵלָם וְעַד •
- ס' יוֹרְשֵׁי יַקְרָהּ יִשְׁירוּ בְּקוֹל • יי מַלְךְ •
- כְּבִירֵי כַח יִכְתִּירוּ בְּקוֹל • יי מַלְךְ •
- ק' לְבוּשֵׁי לְהַבּוֹת יִלְבְּבוּ בְּקוֹל • יי ימלך •
- יי מַלְךְ יי מַלְךְ יי ימלך לְעֵלָם וְעַד •
- ס' מְנַעֲיָמֵי מַלְל יִמְלְלוּ בְּקוֹל • יי מַלְךְ •
- נִצְצֵי נְגִהָה יִנְצְחוּ בְּקוֹל • יי מַלְךְ •
- שרפים

קקול המון (דכאל יו). יחסנו, פעל נגזר מן חוסן, ל' תוקף וחוק. טפסרי טפוחים, שרי מעלה, לשון וטפסריך (נחוס ג' יז), ול' וימיני טפסה שמים (ישעיה מ"ח י"ג). יטכסו, יאפידו נזר, ואפדת לו (שמות כ"ט ה') ת"י וטכס ל'. יורשי יקרה, ישראל שהתורה מורשה להם. ילבבו, לשון לכנתכי (שיר ד' ט'). נוצלי נגה, עש"ה בחיות, וכוזאים כעין נחשת קלל (יחזקאל א' ז') וכתוב שם וכוה לו סניב. ינצחו, לשון בכורות על השמינית לכנת (דה"א טו כא).

- ז דיח הייליגען זעגן וינגען חזק חיות בעליגען זויט: ה' ימלך, ה' מלך וכו'.
- ז דיח פון זענטענדיגע זעגן זויט: ה' מלך.
- ח דיח טריפטענדיגע בעקערטע זויט: ה' מלך.
- ט דיח הייזענדיגע ערעהרען זויט: ה' ימלך, ה' מלך, וכו'.
- י דיח ערבען רענו טעטלכערען געזעטענדיגע זויט: ה' מלך.
- כ דיח אקטע זעגן ערעהרענדיגע זויט: ה' מלך.
- ל דיח זייט פון זענטענדיגע זעגן זויט: ה' ימלך, ה' מלך וכו'.
- מ דיח זענטענדיגע ערעהרען זענטענדיגע זויט: ה' מלך.
- נ דיח ערעהרענדיגע זענטענדיגע זענטענדיגע זויט: ה' מלך.

ז' שָׁרְפִים סוֹבְבִים יִסְלְסְלוּ בְּקוֹל. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

ח' עוֹרְכֵי עוֹז יַעֲנוּ בְּקוֹל. יי מֶלֶךְ:

ט' פְּחוּרֵי פְּלִאִיָּה יִפְצְחוּ בְּקוֹל. יי מֶלֶךְ:

י' צְבָאוֹת צְאֲנָךְ יִצְלְצְלוּ בְּקוֹל. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

יא' קְהֵלוֹת קִדְשׁ יִקְדְּשׁוּ בְּקוֹל. יי מֶלֶךְ:

יב' רַבְבוֹת רַבָּה יִרְגְּנוּ בְּקוֹל. יי מֶלֶךְ:

יג' שְׁבִיבֵי שְׁלֵהבוֹת יִשְׁגְּנוּ בְּקוֹל. יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

יד' הוֹמְכֵי תְהֵלוֹת יִתְמִירוּ בְּקוֹל. יי מֶלֶךְ:

טו' הוֹקְפֵי תְפֹאֲרֶתְךָ יִתְמִימוּ בְּקוֹל. יי מֶלֶךְ:

טז' יִתְמִימֵי תְעוּדָה יִתְנוּ בְּקוֹל. יי יִמְלֹךְ:

סי'ק יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

עורכי עוז, ישראל העורכים התורה הכקראת עוז. צבאות לאכך, עש"ה ואתן
לאני (יחזקאל לד לא). וצללו, יסלסלו, ל' צלצלו תרועה (תהלים קכ ה).
רבות רבה, עש"ה ורבי רבן קדמוהי (דכ"א י י). תוקפי תפארתך וכו',
תמימי תעודה וכו'. שני התרומים האלו אינם בכ"י של י"ח, ובכ"י אחרת ישנם
ונכתב בגליונו: „אין אומרין"; ועדיין הקהלות חלוקות.

- ס דים שרפים חסן פייערקריינע טמען לויט ה' ימלך, ה' מלך וכו'.
- ע דים דמו געזעטן פֿהרטרגען, ערוועדערן לויט ה' מלך.
- פ דים פֿון דיינען וואונדערטהעטען דורכדרונגענען ערקלערען לויט ה' מלך.
- צ דים העערדען דיינער שטעפע שטימען לויט ה' ימלך, ה' מלך, וכו'.
- ק דים הייליגען פֿרע הייליגען לויט ה' מלך.
- ר דים ווירדען טויערעדע בעוויגען לויט ה' מלך.
- ש דים פֿונקענטפריהענדען פֿערוויכערן לויט ה' ימלך, ה' מלך. וכו'.
- ת דים לויט וקב בעקדמטען (ישראל) בעטהייערן לויט ה' מלך.
- ח דים דיינע העררליכקייט פֿערעדען, בעקענען לויט ה' מלך.
- ה דים חסן געזעטע פֿוקממענען פֿרויען לויט ה' ימלך, ה' מלך.

וּבְכֵן דִּין אֲמַת אֶתָּה: (כ"א וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל לְבִתְרוֹ):

לְבַחֵן לְכָבוֹת בְּיוֹם דִּין:	פּוֹתֵחַן הַאֲרוֹן חֲזוֹן מִיּוֹמֵד עִס א"ב קהל
לְדוֹבֵר מִיִּשְׂרָאֵל בְּיוֹם דִּין:	לְגַלְּהָ עֲמוּקוֹת בְּדִין:
לְזוֹכֵר וְעֹשֶׂה הַסֵּד בְּיוֹם דִּין:	לְהוֹנֶה דַּעוֹת בְּדִין:
לְחֹמֶל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין:	לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בְּדִין:
לְיוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:	לְטַהֵר חוֹסְיוֹ בְּדִין:
לְלוֹבֵשׁ צַדִּיקוֹת בְּיוֹם דִּין:	לְכוֹבֵשׁ בַּעֲסוֹ בְּדִין:
לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין:	לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בְּדִין:
לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:	לְסוֹלֵחַ לְעֲמוּסָיו בְּדִין:
לְצוֹפֵה גִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין:	לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בְּדִין:
ק"ח לְרַחֵם עִמּוֹ בְּיוֹם דִּין:	לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בְּדִין:
לְתוֹמֵךְ תְּמוֹמָיו בְּיוֹם דִּין:	לְשׁוֹמֵר אֲהָבָיו בְּדִין:

סוגרין הארון

ובכן דין וכו' וכן לך וכו' אינס נכל כ"י אשר לי. לא עורך דין וכו', הפיוט הזה מקושר עם הפיוט אשר לפניו ורובו שדרי מעלה עם דרימטה יברכו ושנחו לא עורך דין וכו', ולכן שני הפיוטים שנים במספר אחת. עורך דין, ל' ערכתי משפט (איר' ג' יח). לעמוסיה, לישראל העמוסי' מני בטן (ישע'י' מז ג).

לא. א דעתן חלל ומחטיגטן, דער עז מן הרדנעט, דח: געריכט, ב דער חלל הערלען פריפט מן געריכטוטמג, ג דער דיח געהייזניסע חויפדעקסט ביי'ט געריכטע, ד דער דח רעכט ספריכט מן געריכטוטמג, הדער חללער חיינגען חיבערדענקט ביי'ט געריכטע, ו דער טוגנד חונד הינדע חיבט מן געריכטוטמג, ז דער זייכען בונד געדענקט ביי'ט געריכטע, ח דער זיך זיינער געטמפדע ערבחרט מן געריכטוטמג, ט דער זיינע דערטרויטען ענטזינדגט ביי'ט געריכטע, י דער חללער גערמג קען קענט מן געריכטוטמג, כ דער זיך זיינען לחרנו ענטהלט ביי'ט געריכטע, ל דער דען חללג דער גערעכטיגקייט חללעגט מן געריכטוטמג, מ דער דיח זיכדען פערגיבט ביי'ט געריכטע, נ דער פורכטבחר חית זוכע חיות מן געריכטוטמג, ס דער זיינען ניח חיבערוחטיגטן (ישראל) דערלייהט ביי'ט געריכטע, ע דער זייכען חנרדערן חנטוחרטעט מן געריכטוטמג, פ דער זיינע בחרהערליגקייט וחללעטן זחסט ביי'ט געריכטע, צ דער חללע דערבחרגענהייטען טויט מן געריכטוטמג, ק דער זיך זיינער דיענער מניחוט ביי'ט געריכטע, ר דער זיך זיינע דחמק: ערבחרט מן געריכטוטמג, ש דער חיבער חללע, דיח חיהו זיעבען, וחלט ביי'ט געריכטע, ח דער זיינע דחחוטען סיטלט מן געריכטוטמג!

ובבו לך תעלה קדשה. כי

אתה (הוא) אלהינו מלך:

מלך במשפט יעמיד ארץ. עליון על כל
 הארץ. יבירו וידעו כל הארץ. כל יושבי תבל
 ושכני ארץ. מקצה הארץ ועד קצה הארץ.
 כי הוא בורא קצות כל הארץ. עושה משפט
 וצדקה בארץ. בקומו למשפט ישקיט הארץ.
 להושיע כל ענוי ארץ. לעשות פתחו שופטי
 הארץ. לאחוז בכנפות הארץ. לגער כל
 רשעי ארץ. וקול ישמיעו בשמים ובארץ.
 מה אדיר שמך בכל הארץ. ובמלכו על כל
 הארץ. יריעו תחתיו את ארץ. ישמחו השמים
 ותגל הארץ. ואשר בשמים ממעל לארץ.

ותגל

מלך במשפט גוי, ל"ה במלוי כ"ט ד', וז"ל לראוהו על מטה הקנה, שנרא ומקיים
 עולמו במשפט. לעשות כתוהו, ישע"מ' כ"ג. לאסח וכו', איז' ל"ס י"ג. מה אדיר, תכלי'

ובכן. כון וקלז יוח דיר חויכטטייגען, דוח הייליג
 גוג, דען דוח ביוט חונער גחטט, ח קתיג!

מלך. דער קתיג, דורך דער רעכט ערהמלט ער דיח וועלט, ער, דער הקלוטע
 חיו חלוצער וועלט! זיח ווערדען עו חיינועהט, חלוצ וועלט, חלוצ ערדע בכירגער,
 חלוצ וועלט בכע וחקער פון ענדע לו ענדע ווערען עו ערפחהרט, דחם ער, דער
 וועלטספפער, רעכט חונר גערעכטיגקייט חיוחייבט. ער ווירד זיך חויקמחלען
 זונ געריכטע — דער ערדחון שווייגט — לו רעטטען דיח חונטערדריקקטען מיט
 חקדע חונר דיח סחולען ערדעכבעהעררשער לו פערניכטען, דיח ערדע ביח דען
 ענדען לו פחסטן חונר דיח פרעפער דחפון חבלוסיטטען. חייכע סטיחאע ער
 טחולט דחן מיטן היחועל חונר חויל דער ערדע: „וויח רוחה פחול חייט דין כחע חויל
 ערדען!“ זיין רייך ערטערקקט זיך חייבער דיח גחלע ערדע; זויט טחיען דער
 ערדע טיעפט, דיח היחועל פרייטן זיך, דיח ערדע פחחהקקט, חונר חלוצען מיט
 היחועל חייבער דער ערדע חונר חלוצען מיטן וחקסער חונטער דער ערדע,
 חלוצען

וְאֲשֶׁר בְּמִים מִתַּחַת לְאָרֶץ. וְאִזּוּ יִפְצְחוּ רִנָּה
 בְּעָרֶץ. כְּבוֹדוֹ מְלֵא כֹל הָאָרֶץ. יי מֶלֶךְ תִּגְל
 הָאָרֶץ. וּבְכֵן יִשְׁלַשׁ שׁוֹפְרוֹת עָרֶץ. וַיִּפְחִיד
 חֲזוֹרֵי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. וַיִּהְפֹּךְ כִּסֵּא מַמְלָכוֹת
 הָאָרֶץ. וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס בְּאָרֶץ.
 מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכֹל הָאָרֶץ. וַיְכוּנֵן מְשׁוֹשׁ
 כָּל הָאָרֶץ. וַיַּעֲזֹר כָּל יִשְׁנֵי אָרֶץ. וַיַּעֲלוּ
 זְמִירוֹת מִכִּנֹּף הָאָרֶץ. שִׁירוּ לַי כָּל הָאָרֶץ:
 אָרֶץ וְדָרְיָה יִצְפוּ לְדִין. וַיִּחַתּוּ וַיִּיחַרְדוּ מֵאֵימַת
 הַדִּין. כִּי גָדוֹל יוֹם הַדִּין. וּמִי יִכְלֵנוּ לְהַצְטַדֵּק
 בְּדִין. וְכָל יוֹשְׁבֵי עַל מְדִין. וְכָל יוֹדְעֵי דַת וְדִין.
 וְכָל שֹׁנְעֵי שָׂה בּוֹדִין. אוֹלֵי יַחֲנוּ בְּשַׁעַת הַדִּין. כִּי
 אֵין רַחֲמִים בְּדִין. וְלֹא יִשָּׂא פָּנִים בְּדִין. וְהוּא

ס'. ישלש אופרו ערן, כתב המפרש: עתיד הקב"ה לתקועג תקיעות וכו' ולעיל בסוף פיוט ארפידי הביא המחמ' הזה בל' אחר, ועיין מה שאכתבתי סס. ומי יוכלנו, ל' ולא יכילו גוים זעמו ירמל' י'. ושני על מדין, אופטיס ה' י'. והוא עד ובעל דין, ידענו כי מי

חֲלוֹנֵנו וְיִירַד חֵיהֶנּוּ יוֹיֵלְנֵנו: ,,פִּתְחוּ חַיִּט דִּיחַ גְּחֹלְעַ עֵרְדַּע וַיִּנְעַר חֲמִיעֵנוּ טַחֲטֵ! דַּעַר עוֹנֵיגַע רַעֲיָעֵרַט, פִּרְחַח חַיִּט דְּחֵנוּ עֵרְדֵרִידִךְ! דְּרִיחֵחֵנוּ וְיִירַד עַר דְּחֵנוּ שׁוֹפֵר בְּחֵינֵנוּ חוֹזֵר טַרַעֲקֵקֵנוּ דִּיחַ פִּירוֹטֵטֵנוּ דַּעַר עֵרְדַּע חוֹזֵר טַטִּירְלֵטֵנוּ דַּעַר טַהֲרָנוּ דַּעַר עֵרְדַּענְקֵקֵיגַע, חוֹזֵר חֲלוֹנֵנוּ, וַחֲנוּ חֲטָהֲעַת הוֹיכְט, וְיִירַד חֲמִירוֹזְפֵנוּ: ,,וַיִּיחַ רוֹהַאֲפֵחֵנוּ חַיִּט דִּיחַ כְּחַע חוֹיָל עֵרְדַּענוּ!"" עַר וְיִירַד דְּחֵנוּ בַּעֲגֵרִידֵנוּ דִּיחַ פִּרִּידַע דַּעַר עֵרְדַּע, חוֹזֵר חוֹיפֵאוֹוִקֵקֵנוּ, דִּיחַ חוֹן חִיָּהַר טַוֹוִחֵעֵנוּ; גַּעַחֲקֵגַע וְעֵרְדַּענוּ דְּחֵנוּ חוֹיפֵטַטוֹיגַענוּ חוֹי חֲלוֹנֵנוּ עֵרְדַּע עֵרְדַּענוּ: ,,יִיגַט דַּעַר הַעֲרָנוּ, חֲלוֹעַ וְעַלְט!""
 דִּיחַ עֵרְדַּע: וְחֵאוֹט חִיָּהֲרַענוּ בַּעֲחֵקֵהֲעֵרָנוּ עֵרוֹמֵרַטֵנוּ דְּחֵנוּ גַּעֲרִיכְט, וַיִּחַ לִיטַטֵּעֵרָנוּ חוֹזֵר בַּעֲבִיטֵנוּ פִּתְרַעַר טַרַעֲקֵקֵנוּ לִיטַטֵּעֵרָנוּ גַּעֲרִיכְט; גַּרְחַס חַיִּט דַּעַר גַּעֲרִיכְטוֹטֵטֵנוּ, חוֹזֵר וְעַר חַיִּט פִּרִּידֵקֵגַעֲבַד, וַיִּךְ לוֹ רַעֲכְטֵטַעֲרַטוֹיגַענוּ? חוֹזֵר חֲלוֹנֵנוּ, דִּיחַ חוֹיָל רִיכְטֵעֲרַטֵי הַשׁ לָטֵנוּ וַיִּטְלֵנוּ חוֹזֵר חֲלוֹנֵנוּ טַרִּיפְט, חוֹזֵר רַעֲכְטֵטַגְעַלְטֵהֲרַטֵנוּ חַיִּט עַז — עַבְעֵנוּחַ וַיִּיחַ יַעֲרַעַן חֲמֵרָנוּ, דַּעַר פִּתְרַעַר גַּעֲרִיכְט גַּעַחֲמַרַענוּ וְיִירַד — חוֹגַעֵנוּיִס, חָב וַיִּחַ בֵּינֵנוּ גַּעֲרִיכְטֵטֵנוּ בְּגַנְדִּיקֵט וְעֵרְדַּענוּ; דַּעַר חַיִּט חַיִּט פִּתְרַעַר טַחֲטֵטֵנוּ גַּעֲרִיכְטֵטֵנוּ, חוֹזֵר חֲטָהֲעַנוּ חֲמִיעֵנוּ

עד ובעל דין. לדעת בארץ מעשהו בדין.
 וביד כל אדם יחתום דין. ולפי משטרו יעשה
 לו דין. ובפעלו יפעל לו דין. ומעשיו יזיחו
 אותו בדין. ואכן מקיר תזעק בדין. וכפיים מעין
 יעננה בדין. הכל באמת והכל בדין. במדת
 רחמים ובמדת הדין. והיום הובן עמים בו
 לדין. לעשות אות ליום הדין. וכל נפשות בו
 ידין: והוא עשוי הק ופרון. ליום ראשון וליום

אחרון

שפוסק הדין הוא הדין, ואשר לו הדין הוא בעל הדין, לכן פירש והוא עד ובעל
 דין, האדם הוא העד והוא הבעל דין כי האד' מעיד על עמלו לפי חתימת ידו ממש, וכמו
 שמבאר הפייטן בלחמך, לדעת בארץ מעשהו בדין וביד כל אדם יחתום וכו', והוא ע"ה
 באיוב ל"ז ו' וביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשהו, וכמו שדרשוהו ר"ל במס'
 תענית דף י"א א', וכן פי' ספר ר"י ז"ל: „כשאלם חוטא לפניו האדם עמלו חותם
 כתב ידו ביום מותו על עבירות שעבר הכתובות לפניו, לדעת כל אנשי מעשהו, להודיע
 על מה הוא כדון“. עכ"ל. ולפי משטרו, ולפי הכתוב בשטר שלו, ל' התאים משטרו בארץ
 (איוב לח לב), וכן פירש רד"ק בשרשו מלשון שטר חוב הכהוג בדברי ר"ל. ואכן מקיר
 וכו' וכפיים מעין וכו', ע"ה כי אכן מקיר תזעק וכפיים מעין יעננה (חכוק ב"א)
 ואמרו עליו רז"ל (תעני' י"א א) אנכי ביתו של אדם וקורות ביתו של אדם מעידין
 בו. לעשות אות, כ"כ בכל כ"י, וכן גרס המפרש והוא ל' את וסמן ורומז
 על מאמר האל ית' לאד"ר, אדם, אתה סמן לבניך! וכו' כדאי' בפסיקתא
 שהתקנו לעיל באופן כבודו אהל ע"ה. ואולם בספרי הדפוס כתוב לעשות
 אותו. ליום ראשון, שבו נדון אד"ר כדלמך. וליום אחרון, לעתיד לבוא ביום

הנוהגות בוויבט פתן חיהת חובעמחטעט, דער געריכטעטע ועלזנט חיות חויד
 זיין חייגער לייגע; דען חייגעו יערען טחון חיות — רחמיט דית ערדענמחטעט
 חיהרען לעבענמחטעט ועלזנט חייגעוהן חונד מנערקענען חיסען — חיות
 דעסען חייגער המדרש'יפט חונטערלייכעט; ער ווירד דתן געריכטעט, לויט
 זיינער ועלזנטעטייניגונג, חונד בעלמחטעט נחך זיינען פערדיענטע. ית,
 זיינע חייגען המחלונגען לעהנען זיך ווירער חיהן חויל, ועלזנט דתי
 געווייער חית הוינע חונד דתן געבחק לייגען ווירער חיהן טרייליך
 חונד געווינח, דער רעדיפקייט געמחטס חונד דען רעכטע. דער הייטי
 גע טחג חיות'י, מן ועלזען נחלימחטען פחך געריכט געלמגען ווערדע
 פתן מחביגין ווירד ער מן געריכטמחטעט בעלייכעט חונד מן חיהת ווירד יעדע
 ועלזע געריכטעט. ער חיות דען געוועלען חייגעדענק, מן ערוטען חונד
 ייגענטן

אחרון. להזכר בו ישיני הברון. בצלם
 להחבאות הבצלת השרון. בהם להצדיק
 שבים לבצרון. תוקעי בשופר וקוראי בגרון.
 למצוא בצדקם מעשה כשרון. כם להנצל
 מאף וחרון: וכשמראב דרך משפט וצדקה.
 יעשה לניניו כמשפט חסד וצדקה. וכינת
 אלים זרע לצדקה. יקצרו ניניו אמת וצדקה.
 ובנתן

זא יוס' ה' הגדול והנורא. ישיני חכרון, האנות הקדושים שנמעת המכילה אשה
 בחרון. נלס, נלל שלהם. חננלת השרון, כנוי לישראל נשיר השירים ז' א'.
 שנים לנרון, ישראל, עש"ה שנו לנרון אסירי התקוה (זכר' ע"ב). וכשמר
 אה, אנרהס. וכינת אלס, תאר ליצחק שפוט בוארו לשחיטה כינה אלמה. זרע
 לנקה, כפרקי דר"א פ' ל"ג, ויזרע יצחק, וכי יצחק דגן זרע ח' ? אלא שלקח את
 כל מעשר ממונו וזרע נדקה לעניים, כד"ל זרעו לכם לנדקה (הושע יב)
 וכו'. והפייטן מזכיר כאן ענין הנדקה אצל אנרהס יצחק ויעקב ואצל כסא
 הכבוד. ויאמר ידידי הרבני הכסם השלם מוהר"ר יאקב נ"ב מ"כ נעל כחלם
 יעקב, שהמאמר הזה כולו מיוסד על הא דאיתא בילקוט פ' וירא (כג ד'
 ז"ל: גדולה נדקה וכו' אבותיט הראשונים מפני מה זכו צדיק' ולימות המשים
 ולעב"ב? מפני שנהנו עלמן בנדקה שנאמר כי ידעתי וכו'; יצחק לא
 כשתבא אלא בנדקה שנאמר קטנתי מכל החסדים, אין קטנתי אלא מעט
 ואין מעט אלא נדקה, שנאמר טוב מעט נדקה (משלי י"ח), ואף כסא
 הכבוד כשתבא בנדקה שנא' לך ומשפט מכון כסאך (תהלי' פט ח). "עכ"ל ועל

ויקוטטן טהגע, יענע חין חכרון טוואוערנדען* חין ערמיננערונג לז בריכג
 גען, חונד חיהרע טפרחטען (ישראל) חין דערטן טהטטען לז בערגען, דורך
 דיח פרחטיגקייט יענער, דיגע חויל ערוואונג החרערנדען (ישראל) לז
 רעכטפערטיגען, דיח יעטלט שופר בוחגען חונד אהכטיג ביטטען, חיהגען
 דיח טוגענדען חיהרער פהטער חגעדייהען לז חסען, דחייט זיח גערעט
 טעט ווערדען חגען פהר לחין חונד גריסן. זח ויח יענער פהטער (אנרהס)
 חין וועגע דער גערעכטיגקייט חונד ביליגקייט געוואנדענט, זח חגען חויל
 זיינען ענקען ביו"ט געריכטע גערעכטיגקייט חונד ביליגקייט ווערעפחערען,
 חונד ויח יענער זחכטע דווער (יצחק) חוירטהטיגקייט געוועט חמט,
 זח חגען חויל זיינע ענקען טרייע חונד חוירטהטיגקייט חוירטרייען, חונד זח
 ויח יענען רעכטעפחענטען (יעקב) פיר טרייע גערעכטיגקייט בעטייעדען וחוורע,
 זח

(* חונערע הייליגע אבות, דיח חין חכרון בעגרבען זינר.

וּבְנִתָּן לָתֶם בְּאַמַּת צְדָקָה. יִנְתָּן לְגִינּוֹ אַמַּת
 וּצְדָקָה. וְכִסָּא כְבוֹד מְתָקֵן בְּצְדָקָה. לְפָנָיו
 יַעֲמוֹד מַלְיָן וְיִלְמֹד צְדָקָה. וְכַעֲלוֹת שׁוֹפָר
 מִדְּלֵי צְדָקָה. יִחַגְּנוּ וְיִפְגִּיעוּ אֲבוֹת הַצְּדָקָה.
 וַיֹּאמְרוּ לְפָנַי אוֹהֵב צְדָקָה. חֲלִילָה לָךְ מְדַבֵּר
 בְּצְדָקָה. מַעֲשׂוֹת מוֹשֶׁפֶט בְּלֹא צְדָקָה. וּבִמְקוֹם
 מוֹשֶׁפֶט אֵין צְדָקָה. וּבְאֵין מוֹשֶׁפֶט יֵשׁ צְדָקָה.
 וְאַתָּה בְּמוֹשֶׁפֶט תַּעֲשֶׂה צְדָקָה. לְשִׁפּוֹט תִּבֵּל
 בְּמַעֲשֵׂיךָ הַצְּדָקָה. וּמְכוֹן בְּסֵאֵף מוֹשֶׁפֶט
 וּצְדָקָה. וּבַחֲפִשְׁךָ מַעֲשִׂים מִבְּלֵי צְדָקָה. הַזִּכָּר
 לְטוֹב מַעֲט בְּצְדָקָה. וּבְמַתְנֵת הַנֶּם תַּעֲשֶׂה
 צְדָקָה. לְפִתּוּחַ לְמוֹ אוֹצְרוֹת הַצְּדָקָה. וְאִם
 יִצְאָה גִזְרָה דְחוּקָה. לְחַבֵּל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ אֲרָקָא.
 בְּבוּקָה וּמְבוּקָה וּמְבֻלָּקָה. הַסְּתִיבֵל בְּתַבְנִית
 אֲשֶׁר בְּכִסָּא חֲקוּקָה. וּבַתְּכָה אֲשֶׁר תַּחֲתָיו
 פְּקוּקָה. וְנִפְשׁוֹת צוּרִים בְּתוֹכָה נְקוּקָה.

המאמר הזה סובב והולך כל'ל הפייטן וימשך כל הענין על כבוד. לתם, יעקב איש תם.
 באמת, דכתיב תתן אמת ליעקב (מיכ'ז כ). וכסא כבוד, כנ"ל. מדלי צדקה, משפטי
 צדקה ל' דל שפתי (תכלי' קמא ג), או יהי' טעם מדלי צדקה, מדליים מצדקה, כלומר
 שאין להם צדקה. מדבר בצדקה, תאר לא ית' עש"ה אני מדבר בצדקה (ישעי' סג ח).
 הזכר לטוב מעט בצדקה, מבואר ע"פ המאמר כנ"ל. יושבי ארקא, יושבי הארץ.
 בבוקה וכו', פסוק הוא בכסוס ב' י"ח, וכלם ל' השמחה וחורבן. בתבנית וכו', דמות
 יעקב חקוקה תחת כסא הכבוד. פקוקה, סתומה. וכפשות צורים, כפשות

וְחַמְדָּה חוּדָא וְיִיטֵן עֲנֵקְטָן טְרִייע חוּדָא גֵרעטִיגִיקִיט בעטיעדען ווערדען!
 (דער חיבריקע טהייל דיענעז פּוּט'ז עכטהאַלט לויטער רמוּס
 חוּדָא סודות חוּדָא לְטַס יודִ תְּהַנֵּע עֵינעט טוועריגִיקִיטען, חוּמֵרִי
 בּוּגֵטן חוּדָא חוּינִטִּבּוּגֵטן כִּיטֵט וּוְהֵן חוּינִטִּבּוּגֵטִיטען.)

וּבַעֲטָרָה אֲשֶׁר בְּרֹאשׁהּ זְקוּקָהּ • וּבִשְׁם יִשְׂרָאֵל
 בְּכַנּוּי מְחֻזָּקָה • וּבְדַמּוֹת שְׁבָטִים מְעֻזָּקָה • וּבֵין
 כְּתָפָיו שָׁבַן בְּחֻזָּקָה • וּבָם אֲשַׁעֲנָה וּבָם
 אֶתְחַזְּקָה: כִּי בְשִׁבְתּוֹ בְּכֶסֶף לְשִׁפְטֵי • יַעֲמֶדוּ
 כָּל־ם לְפָנַי שׁוֹפְטֵי • לְהִרְמִים בְּשׁוֹפֵר בַּעַל
 מִשְׁפָּטֵי • לְהַזְלִיץ בְּעָרֵי וְלִזְכּוֹרֵת יִשְׁפָּטֵי •
 וּכְמִשְׁפָּטֵי הַגּוֹיִם בְּלִי לְשִׁפְטֵי • כִּי לְאֹר יוֹצִיא
 מִשְׁפָּטֵי • וְנִגְהָה כְּאֹר תִּהְיֶה בְּהַשְׁפָּטֵי: רֹאשׁוֹ
 כֶּתֶם פֶּזֶז לְצַדִּיקֵי • לְבוּשָׁה כְּתֹלַג חֹרֶר לְנָקִי •
 וְשַׁעַר רֵאשִׁיה פְּעַמֵּר נָקִי • בְּנִינָה לֹא יִנְקָה
 לְנָקִי • בְּאִמֵּר יִמְלֹט אִי נָקִי • וְהוּא רֹכֵב

יסודי עולם ובשם ישראל בכנוי מחזקה, בראשו של הקב"ה בשם כנוי של
 יעקב הוא ישראל. מחזקה, מעוטרת. עוקא הוא טבעת. ובין כתפיו שכן
 בחזקה, כמאמר (בילקוט סי' תתקכ"ז) מכני מה זכה בנימין שתשרה שכינה
 בתלפו וכו'. ישפטי, ישפטני, וכמשפטי הגוים.... כי לאור וכו', מבוחר על
 פי מאמרם בבראשית רבה פ' ז', אמר ר"ל אין הקב"ה דן את אומות העולם
 אלא בלילה בשעה שהם ישנים, ואינו דן את ישראל אלא ביום בשעה שהם
 עסוקים במצוות, ה"ל והוא ישפוט תכל נזק ידיו לאמים במישרים (תהלי'
 ט ט). עכ"ל. והענין הזה יותר מבוחר בילקוט תהלים בפסוק הכל ע"ש.
 וזה מטעם הפייטן וכמשפטי הגוים בלי לשפטי, ר"ל בלילה. כ"ל לאור....
 ונוהג כאור תהיה בהשפטי, ר"ל ביום בשעה שאני עוסק במצוות. כן פי'
 לי מהור"ר יאקב ג"ב הכל והוא פירש באה מאוד. ראשו כתם פז לצדקי
 לבושה כתלג חור וכו', מבוחר ע"פ מאמרם במס' חגיגה דף י"ד ז', כתוב
 אחד אומר ראשו כתם פז שחורות כעורב וכתוב אחד אומר לבושה כתלג
 חור ושער ראשי' כעמר נקי? לא קשיא, אחד לדין ואחד לנזקה.... ראש' ע
 אומר א' לכסא וא' לשרפרף וכו', ובילקוט ישעיה ס"א על פסוק מי זה בא
 מאדום אמרו, הקב"ה נוטל כל עוונותיהם של ישראל ומתכס על בגדיו ונעשים
 אדומים כתולעת שני וזוב מכנסן עד שנעשים כשלג שנאמר לבושי' כתלג חור.
 עכ"ל. בנקה לא ינקה לנקי, לנקי בנקה לא ינקה ורומז למאמרו ע"פ ירמיה (מוח)
 ויסרתיד למשפט ונקה לא אנקד; ויש ספרים גורסים, ונקה לא ינקה ינקי, ועיין
 במנחםא ריש פ' קדושים. באומר, במאמר. אינקי, הצדקי בנער ונאבקה מתוך
 תשובה; וכו' יתירה בתבה, וכן כראו רש"י ז"ל באינו כ"כ ל'מפי ר' יעקב. והוא רוכב
 ע"ה

בערבות מכה קי • ויושב בחדרי תימן ככקי •
 בגפול פנימין כצלצח לנקי • ורגלי החיות אשר
 במושור ערבות • ועד למעלה למעלה רבות •
 וסלסול לברוך ממקומו מרבות • ופחדות
 ומשיקות סליחה לתרבות • לחצדיק במשפט
 אלפי רבבות • כמראה בזק רצות ושבות •
 ומראות תמונת דמיון מתחבאות • ומטיפות
 כנופת רשפי שלהבות • להעשות נדר היגור
 אשר להבות • ועל ראשיהם נטוי כמורא • רמות
 רקיע כקרח הנורא • ושמי מעונה מקום מה
 נורא • ושם אתו שרא נהורא • וממעל לרקיע
 כאבן יקרה • כמראה אבן כפיר כס תפארה •
 ובו יושב עזמה אורה • הוצב מפיו הלמוד תורה •
 ומשם שומע שועת עתירה • ומימינו אש דת

ט"ה סלו לרובכ בערבות (תהלים ס"ה) ואמרו עליו בנמדבר רבה פ' ג'
 דף רע"ו ב' ברא קיינס וברה לו ח' מהם זה ערבות ונמס' חגיגה דף
 י"ב אמרו ערבות שבו דלק ומשפט לדקה וגמזי חיים וכו' מזה יקי כ"כ
 בספרינו ופי' המפרש הקב"ה שהוא יושב ואזן בערבות הוא ענה יק שהוא
 ל' מלאך ומאיר ע"ל. ואולם באני ב"י שלי כתיב ככקי ויהי עשמו עשניה
 שלי • ועש כחדרי היטן ככקי • הקב"ה יושב בחדרי כה"ע של מעלה שמכוון
 כנגד כה"ע של עטה שהוא בדרום כדאמרינן במדרש (במדבר רבה פ' ג')
 עורי לבון ובחז' תימן (איר ד' ט"ו) יבוא טלך העשיה שהוא נתון בלבון
 ויבנה כה"ע שהוא נתון בדרום. ע"ל. וזהו ענבל בנימין, שבה"ע בחלקו
 בללח, שם עקום סמוך לכה"ע. לבקי, לנקה אותי מחטא כאביל קרבות
 שמקריבין כה"ע למעלה, בן פי' המפרש. ורגלי החיות וכו', מכלל
 ואילך קבץ הפייטן ענינים מסודות המרכבה מחוכרים ולקחיס עמאטרי
 רז"ל אנה ואנה, ועיין בלקוט ריש יחזק' ונפרק ד' מפרקי ר"א. מתחנאות,
 עמאטריות פניהן מלראות כשינה. וכו' אחד מלאתי גורם ומראה
 תמונת. ומעיונות כנופת רשפי שלהבות וכו', כפרקי ר"א פ"ד עזיעת פניהם של

כְּחֹרֶה: וְשֵׁם בְיָמֵינוּ יֵשׁ חֲלוּנוֹת. בְּצַד רֵאשִׁי
 הַבְּהוּבִים בְּמַעֲוֹנוֹת. כִּי דֶרֶךְ אוֹתָן הַחֲלוּנוֹת.
 יֵאֱזִין הַפְּלוֹת וַיִּקְשִׁיב הַחֲנוֹת. פְּעָמִים פְּתוּחוֹת
 וּפְעָמִים צְפוּנוֹת. בְּכֵן עֵתִים הֵם לְהִתְעַנוֹת.
 בְּעַת רְצוֹן לְהַפְתִּיחַ וּלְהִתְעַנוֹת. וּבְשִׁיחֲפוּץ רַחוּם
 לְשַׁעוֹת וּלְעֵנוֹת. יִגְזוֹר וַיִּפְתְּחוּ אוֹתָן הַחֲלוּנוֹת:
 וַיֵּצְאוּ בָּם אֶלֶף וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת. הַמְּלִיצִים יִשְׂרָאֵל
 מִשִּׁפְטֵי לְגֵאוֹת. וַיִּקְבְּלוּ הַפְּלוֹת מִלְּבוֹת בְּאוֹת.
 וַיִּתְּנוּם בְּרֵאשׁ אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. בְּכֶתֶר וְנִזְר
 בְּרֵאשׁוֹ לְהִרְאוֹת. עֲשׂוֹת בְּמֹו לְטוֹבָה אוֹת.
 בְּיוֹם הַרְוֵעָה מוֹפֵת לְהִרְאוֹת: וְאִז אֱלִים יִשְׁלְשׁוּ
 קְדוּשׁוֹת. שְׁתֵּים לְעַם קְדוֹשׁ מִתְּפָרְשׁוֹת. וְאַחַת
 בְּרֵאשׁ קְדוֹשׁ מִקְדִּישׁוֹת. וְקְדוֹשׁ בְּכָל מִינֵי
 קְדוּשׁוֹת. מִיָּדוּ נָתַן שְׁתֵּי קְדוּשׁוֹת. וַיִּקְדֹּשׁ בְּאַחַת
 מִשְׁלֹשׁ קְדוּשׁוֹת. וַיַּעֲרַב לוֹ מִלְּמִטְרֵי שְׁלֹשׁ
 הַקְּדוּשׁוֹת. בְּמֹו מִלְּמַעְלָה שְׁלֹשׁ קְדוּשׁוֹת:

י' בַּפְּתוּב עַל יַד גְּבִיאָד. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר

תִּירֵם קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יֵי צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

חיות כהר של אש מושך ויואל לפניו שאל' כהר דיבור כגיד ונפיק מן קדושה וכו'.
 ע"ש יותר ובמסכת חגיגה דף י"ג ב'. ואלו חלים ישלשו קדושות שמים לעם
 קדוש.... מידו נתן שתי קדושות וכו', בויקרא רנ' פ' כ"ד, משל לכני מדינה
 ששאו ג' עשרות למלך, מה עשה המלך? נתן בראשו אחת ושמים בראשם של
 בניו. כך בכל יום ויום העליונים מכתירים להקב"ה ג' קדושות, מה
 הקב"ה עושה? נתן בראשו אחת ושמים בראשו של ישראל, הה"ד דבר אל
 כל עדת בני ישראל קדושים תהיו, והתקדשתם והייתם קדושים. עכ"ל. וזהו
 מידו נתן שתי קדושות וכו'.

אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו:

שם העומר חתום כלואי החרות בפלים בנימך כר שמואל אמנו:
 וחיית בנערות מראיהן כנחלי אש: בזחל סובלות כס אש אוכלה אש:
 נסתמות גויותיהן ברשפי לבת אש: נאם הרבור משמוע התן באש:
 יסבלו סבל גוזלים על ראשיהם אש: יעיר לו ללו ולא נשקעת האש:
 משלחים יד שרפים תחת כנפי אש: משלכים בכנפיהם גחלי לחבות אש:
 נפורות למקום רשעים להכניעם באש: נאלחים בסם פהונג מפני האש:
 בית לחשמלה מראה במראית אש: בגנה סביב פקשת בענו אש:
 רצוא ושוב החית דאות באנפי אש: רחשות ברוך כבודו בלחק יקודי אש:
 שעונות במאמצי רם שכניתו באש: שואנות בארי קול בלהב אש:
 מאחד כתר בפלל בית יעקב אש: משביעו שרף לוחם שביב אש:
 ומודעזעים חלי מרום משלהבי אש: ומרעש מתגלגלים גלגלי כס אש:
 אף רקיעים אחותם חרדת אש: אז ישלשו פקדש לנשפט באש:
 לשמאל ולמימין שני שרפי אש: לואמים התל מלהוכיר עגל אש:
 אנא עונו ונבור נערץ בבתי אש: אליך העל שוע לוקחי דת אש:
 מפעל הר מוד נעקר עלי עצים ואש: מצוקה נגצל ממדורת עצים ואש:
 נא אם חטאה נמשכה ובערה באש: גחומיה יגלו בשכתה על כסא אש:
 והבסא יפגיע לרוכב במרכבת אש: וישד יליצו בערנו חיות אש:

אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו:

ק"ס ברוך כבוד יי במקומו:

ממקומך מלבנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגביל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולקצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך בדבר האמור בשירי עזרה על ידי דוד משיח צדקתך:

סיומך ט"פ א"ב

אחד קדוש אש אוכלה אש: בנערות טוענות בסאך מראיהן כנחלי

אֱשׁ: גִּאֲוֹתֶיךָ בַּפְּחָנֶיךָ רַעַשׁ וְאַחַר הָרַעַשׁ אֱשׁ: הַיְגִמַת שִׁכְנֶיךָ כַּעֲשׂוֹן
 חֲשָׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: הֲלֹא בְּהִרְאוֹתֶיךָ נָתַת זְרוּעֶיךָ בְּאֵשׁ: וַיַּחֲתוּ וַיִּמְסוּ
 מִשִּׁנְאֵיךָ כִּדְהַנֵּג מִפְּנֵי הָאֵשׁ: זַעַן מִיֹּסֶם תִּקַּע חֲרִידֵי דְבָרֶיךָ בְּאֵשׁ: חֲלִים
 וְרוּעֵדִים מִדְּיָגָה נִשְׁפָּט בְּאֵשׁ: מַעֲטָם יִכּוּן בְּקִטְרוֹת נִתּוּן עַל הָאֵשׁ:
 יִחַשֵׁב מַעֲוֵי חֲלָבָם וְדַמָּם כְּנִיחָח מִן הָאֵשׁ: כִּשְׁר מַעַשׂ אֵיתָן מִצֵּל
 מֵאֵשׁ: לִיֹּס צָרָה יַעֲמֵד לְבָאֵי בַמַּיִם וּבְאֵשׁ: מַעֲרַכַת עֲרֶה וּבִירוֹ מֵאֲכַלֶּת
 וְאֵשׁ: נִינְיֹו בְּהַיְנָצֵלוֹ מִמְדוּרַת עֲצִים וְאֵשׁ: סָעוּ אַחֲרַיִךְ בַּמִּדְבָּר בְּנַחֲמֵת
 עַמּוּד אֵשׁ: עֲזֵה אֲהַבְתָּם תּוֹכּוֹר רִשְׁפֵיהָ רִשְׁפֵיהָ אֵשׁ: פְּלֹאֲיֶיךָ יִרְעוּ תִשְׁפִי
 יִחַדְךָ בְּעֲנִית אֵשׁ: צֹעֲקֶיךָ גַם הַיּוֹם תַּעֲנֶה הַיּוֹם דַּת אֵשׁ: קִנְאָ לְעִירֶיךָ
 אֲשֶׁר הִיָּתָה לְשׁוֹרְפֹת אֵשׁ: רִצְף שִׁכְנֶיךָ בְּתוֹכָהּ לְכַבּוֹד סְבִיבָה חוֹמַת אֵשׁ:
 שְׁעָה שְׁעָת עַמְּךָ בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ: תִּשְׁכַּלֶּל הַיִּכָּל קִדְשֶׁךָ וְאֵל תִּתֵּן אֵשׁ:
 תְּמִימִיךָ יִמְלִיכֶיךָ בְּמַלְאֲכֵי רוּחַ מִשְׁרְתֵי אֵשׁ:

(ממקומך מלכנו חופיע וחמלוך עלינו כי מחכים אנחנו לך) מתי
 חמלוך בציון בקרוב כימינו לעולם ועד חשכון: התגדל וחתקדש
 בחך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך
 כדבר האמור בשירי עזך על די דוד משיח צדקך.

קים: מלך יי לעלם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

* לדור ודור נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחה
 אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

ובכן חן פחדך וכו' עד עושה השלום ואומרים אבינו מלכנו, וכנחט ט"ס.
 פותחים הארון.

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה:

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ:

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲדַשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּפֶל מַעֲלֵינוּ כָּל-גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת:

אבינו. חונער פֿחטער חונר קתיג, וויר חֲבַעַן דויר געוויכריגט.
 חונער פֿחטער חונר קתיג, וויר חֲבַעַן קיינען קתיג חויסער דויר.
 חונער פֿחטער חונר קתיג, ווילאָפֿהרע חונר, דווינען רוהמע: ווילאָנ.
 ח"ה"ק, ערנייערע חונר חוין גויקויבען יחור.
 ח"ה"ק, פֿעריכטע חוילע בקוּע פֿערהאָנגניסע.

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי בַּטָּל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּלָה כָּל-צַר וּמִשְׁמִיּוֹן מְעֲלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי סְתוּם פִּיּוֹת מִשְׁטֵינָנוּ וּמִקְטָרֵינָנוּ:

אָ מִכְּלָה דְּבַר וְחָרָב וְרֵעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית (ויצפה) מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מָנַע מַגֵּפָה מִנִּחַלְתְּךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי סָלַח וּמְחַל לְכָל-עֲוֹנוֹתֵינוּ (כ"ט טחל וסלח):

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ (וחסאחנו) מִמְּנַגֵּד עֵינֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי מַחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמּוֹךְ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי קָרַע רוּעַ גִּזְרֵי דֵינָנוּ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלִּפְנֵי כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:

ח"פ"ח"ק, פֶּרֶדֶרִיכְסֶט דִּיח עֲטוּוֹרֶע חוֹנוֹרֶער פֿײַנדֶע.

ח"פ"ח"ק, פֶּרֶדֶרִיכְסֶט דִּיח חֲסוֹתְקֶע חוֹנוֹרֶער חֲסֶער.

ח"פ"ח"ק, כַּעוּיִטִּיגֶע יַעֲרֵן חוֹנוֹרֶער כַּעוּיִדִּיגֶער חוֹנֶר פֶּרֶרֶחֶטְהַעֲרֶ.

ח"פ"ח"ק, וְחֶס יַחִין פֶּרֶסֶטוּוּוּוּ, דַּען חוֹנֶר חוֹנוֹרֶער פֶּרֶרֶחֶטְהַעֲרֶ חוֹנֶר פֶּרֶרֶיִוּוּוּוּוּ.

ח"פ"ח"ק, ווערע חב פעוט, קריעג, חונגערוגהטא, געפֿהנגענסתט חונד פֶּרֶרֶעֶרֶבֶען פֶּחֶן דֵּינֶען בּוֹדֶעֶזְקִינֶערֶן.

ח"פ"ח"ק, ענטפֿערנע יעדע פֿאָנגע פֶּחֶן דַּער דִּיר חֵיגֶענֶען כֶּחֶלֶתְךָ.

ח"פ"ח"ק, פֶּרֶגִּיב חוֹנֶר פֶּרֶרֶיִיחֶע הָוֵע חוֹנוֹרֶער יִנֶּען.

ח"פ"ח"ק, טִּיגֶע חוֹנֶר כַּעוּיִטִּיגֶע חוֹנוֹרֶער חֵיסֶטְהַטְטֶען פֶּחֶר דֵּינֶען חוֹיגֶען.

ח"פ"ח"ק, וְחֶס דֵּינֶע גְרַחֶסֶע כַּרְוּחֶעֶרֶלִּיגִיקִיט הָוֵע חוֹרְקוֹדַען פֶּרֶרֶיכְסֶט, דִּיח חוֹנו חֲסוּוֹרִיגֶען.

ח"פ"ח"ק, פֿיחֶרֶע חוֹנו דוּרְך פֶּחֶלֶקְהַטְטֶענֶע בּוּסֶע ווּוערֶער לֹו דִּיר לֹוּרִיקֶק.

ח"פ"ח"ק, וַעֲנֶרֶע פֶּחֶלֶקְהַטְטֶענֶע גַענֶעֶנוּגֶוּ דַּען קַרְחֶקֶען דֵּינֶענֶע פֶּחֶלֶקֶען.

ח"פ"ח"ק, לַעֲרֵיִיסֶע דְּחֹו חֵיכֶער חוֹנו פֶּרֶרֶחֶטְקֶגֶטֶע טוּוּוּוּוּוּוּ חוֹרְטְחֵיִי.

ח"פ"ח"ק, רַעֲנֶקֶ חוֹנוֹרֶער לֹוֹט גוּשֶׁען.

ח"פ"ח"ק, סְרִיבֶּ חוֹנו חֵיין חֵיין דְּחֹו כּוּך דַּען גִּיקֶקְלִיכְטֶען אַעֲבַעֶנוּ.

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִגְסָה וְכִלְפָּלָה:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּרָת:
 אָמֵן כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה (נ"ט מחילה וסליחה):
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הִצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרִם קַרְן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרִם קַרְן מְשִׁיחֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא יְדִינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מִלֵּא אֲסַמְיִנוּ שָׁבַע:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׂמַע קוֹלָנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתָנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְסְלָתָנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זְכוּר כִּי עָפָר אָנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֲלִיתְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
 אָמֵן תְּהִי הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:

ח"פ"ח"ק, סרייב' חוננו חיון חין דמו בוך דער עלחוננג חונר דעו חיון.
 ח"פ"ח"ק, סרייב' חוננו חיון חין דמו בוך דער נחחרונג חונר סערפסלוענג.
 ח"פ"ח"ק, סרייב' חוננו חיון חין דמו בוך דער עלרלייחונג חונר סערגעבונג.
 ח"פ"ח"ק, וחס חוננו בחריגע חילפע ערבווען.
 ח"פ"ח"ק, ערעבע דמו חחרן דיינעו סחוקו ישראל.
 ח"פ"ח"ק, ערעבע דמו חחרן דיינעו געוהובטען.
 ח"פ"ח"ק, פילוע חונערע חחרע מיט דיינען זענען.
 ח"פ"ח"ק, פילוע חונערע ספיינער מיט חיבערפלוס.
 ח"פ"ח"ק, ערעחרע חונרע ספיינע, סחנע חונר ערבררעע דוך חונער.
 ח"פ"ח"ק, ניח מיט ערבררען חונר ווחחאגעפחלוען חונער געבעט מן.
 ח"פ"ח"ק, חפסנע חונערען געבעטע דוח הייחעלענעפחערטען.
 ח"פ"ח"ק, וחס ען דיר הייגעדענק ויון, דחם וויר כור סטיב וינר.
 ח"פ"ח"ק, מן וחס חוננו ניכט חונערחרט סחן דיר געטען!
 ח"פ"ח"ק, ח וחס דיר דיעע סטונרע חיינע סטונרע דער ערבררונג חונר
 דעו ווחחאגעפחלוענו ויון!

אָבִינוּ מִלִּבְנוּ חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמַפְסִינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִידֶךָ:
 אָמֵן עֲשֵׂה לְמַעַן בְּאֵי בָאֵשׁ וּבִמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ נְקוּם לְעֵינֵינוּ נְקַמֵּת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּףִי:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם-לֹא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָמֵן עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עֲלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ חַגְנוּ וְעַנְנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
 עֲמָנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְעַתָּה יְגַדְלֵנָא כַּח אַדְנִי כַּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ לְאִמְרֵי.
 זְכוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲלָם הָפָה:
 יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיךָ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתֵיהּ
 וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתֵיהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי רַבְל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

ח"ה"ה, סתתע חונו, חונטערע זינגלונגע חונד קינדער.
 ח"ה"ה, וילוףחרע חונו, דער חטרטירער דייכענע הייליגען נחונענ ווילען.
 ח"ה"ה, וילוףחרע חונו, דער פיר דייכע חייכהייט חונגעקחחונענ ווילען.
 ח"ה"ה, וילוףחרע חונו יענער חחובען, ריח דער פחוטער פחון פחיער
 חונד חחטער ענטגעגענחחילטען לור הייליגענ דייכענ: נחונענו.
 ח"ה"ה, רחע פחר חונערן חויענן דחן פערנחטטענע כוזט דייכער דיינער.
 ח"ה"ה, וילוףחרע חונו דייכטעחחובען, ווען ניכט חונ:ערטחחובען.
 ח"ה"ה, וילוףחרע חונו דייכטעוועגען חונד עררעטטע חונו.
 ח"ה"ה, וילוףחרע חונו, דייכער גרענלענחחונען כחחחחערליגקייט חחובען.
 ח"ה"ה, וילוףחרע חונו, דייכענ גחחטען, חחחטיגען חונד פורכטכחחרען
 כחחענו חחובען, נחחך וועלכעט וויר גענחכנט וועררען.
 חחטער פחחטער חונד קחחגי, בעגיינטיגע חונד חחחחחרטטע חונו, דען וויר
 חחבען קיין פעררוענט; ערלייגע חונו חירדע חונד גיטע, חונד חחח חונד!

אָמֵן יִהְיֶה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְסוּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא יִתְבְּרַךְ
 וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִרְתַּעֲלֶה
 וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקִיּוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא וְלְעֵלְא מִן
 כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאַמִּירָן
 בְּעֵלְמָא וְאַמְרוּ אָמֵן:

ק' קבל ברחמים ובכרצון את תפלתנו:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קְדָם אַבוּהוֹן דִּי
 בְּשִׁמְיָא וְאַמְרוּ אָמֵן: ק' יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 יִהְיֶה שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שִׁמְיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־
 יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: ק' עֲזֵרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצָן:
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

סדר קריאת התורה

נקנת קהלות לומר:

(אין קמזה באלהים אדני ואין כמעשיה: מלכותה מלכות כל עלמים
 וּמַמְשִׁלְתָּהּ בְּכָל הַיּוֹם וְרַד: יי מַלְכָּה יי מַלְכָּה יי מַלְכָּה לְעֵלְמָּ וְעַד: יי עַז
 לְעַמּוּ יִתְּנוּ יי יְבָרַךְ אֶת עַמּוּ בְּשְׁלוֹם:

אב הרחמים היטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים:
 כִּי בָהּ לְבַד בְּטַחְנוּ מַלְכָּה אֵל רַם וְנִשְׂא אֲרֻזֵּי עוֹלָמִים:)

פומחיס ארתן הקודש ומוניסוס ס'ת ולמורים:

וְיִהְיֶה בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וְיִאמָר מוֹשֶׁה קוֹמָה יי וַיַּפְצוּ אֲבִיךָ וַיְגַסּוּ
 מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרַתְךָ וְדָבַר יי מִירוֹשְׁלָיִם:

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

תפלה משערי ציון לומר בשעת הנזלת ס"ח.

יהוה יהוה אלהינו ורחום ותנון ארץ אפים ורכחסד ואמת:

נצור חסד לאלפים נישא עון ופשע וחסאָה ונקה גיב.

רבנו העולם מלא משאלותינו לטובה והפק רצוננו ותן לנו שאלתנו
 ומחול על כל עונותינו ועל כל עונות אנשי כתינו מחילה בך חסד
 מחילה ברחמים וטהרנו מחטאינו ובעונותינו ופשעשעינו וזכרנו
 בזכרון טוב לפניך: ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים וזכרנו לחיים טובים
 וארוכים ולשלום ולפרנסה וכלפלה ותן לנו לחם לאכול וכבוד ללבוש
 ועשר וכבוד וארץ ימים להגות בתורתך ולקיים מצוותיה ושכל ובינה
 להבין ולהשפיל עמקי סודותיה ושלח רפואה לכל מקאובינו ותברך את
 כל מעשה ידיו ותנוור עלינו גזרות טובות ישועות ונתחמות ותבטל
 מעלינו כל גזרות קשות ותשא לב המלכות ויועציה ושירה עלינו
 לטובה. אמן וכן יהי רצון יהיו לרצון אמריפי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי
 ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים בך בך חסדך ענני באמת ישעך: א"ב

דיח וויבער זמגען דייענע רבונו של עולם.

רבון. הערר דעו וועטמאָן, ערפּילן זע מונזערע הערלענע וויכטע זאָן גוטען,
 וויזלעמערע חזנו חזר געוועהרע מונזערע ביטטע; פּעריב מונזערע חזר
 מונזערע הויגענחטען מיטטהעטען, חזי גאָדע חזר במרהערליגקייט;
 רייניגע חזי פּען מונזערן זיכרען, פּען מונזערן מיטטהעטען חזר פּערה
 ברעטען; זייח מונזער מיינגעדענק זאָן גוטען, חזר בענזע מונזערע היין
 חזר טרמיט; טענקע חזי חזי גויקקליכע חזר זאָגע זעבען, פּריעדען,
 כּהרונג חזר מונזערהאָט; גיב חזי ברמד לור קמיט, געווענד לור
 קוידונג, רייכטהוק, עהרע חזר זאָגע זעבען, דייע זעהרע לו ער
 זערכען חזר דערען געבטע ערפּילן זאָן קחטען, חזי פּערטעניג חזר
 מייניכט, מיהרע טיעפּען געהיימיסע ערגינדען חזר ערפּטרטען לו קחטען;
 זענדע גענענזאָ פּיר מונזערע טשערלען; זעגען מונזער טהון; בענ
 סליעסע גויק, היין חזר טרמיט מיבער חזר, חזר פּערטייכע יעדע מיסגעטיקק
 כּייגע דעו הערן דעו רעגעטען, זיינער רחטהע חזר בעמחטען לו מונזערען
 בעוטען! אמן וכן יהי רצון.

יהוה לרצון. ומהו זמגען דיר געפּילן דיר רעדען זיינע חזרען, דיח
 געדחנקען זיינע הערלענע דיר, עווער, חזי חרס חזר חזי ערלזער!

הערנין ווירד ואני הפלתי דרוימחזן געמיט.

ספר רבי שמעון כד מפקין ספר מורכב כנכורא למקרי ביה ספחתי תרעו דשמאי
דרחמין וסעורין אמ סאכנסם לעילא ואנעי ליה לנר נש לסימר הכי :

ברוך שמה רמבא עלמא בריה בתרה ואתרה . יהא רעותה עם עמה
ישראל לעלם . ופוקרון ומינה אחוי לעמך בבית מקדשך ולאמטוניה לנא
משוב גהורה ולקבל צלותנא ברחמין . יהא רעא קדמה דתורה לן מנין
בטבותא . ולתוא אנא פקדא בגו צדיקיא . למרחם עלי ולמנטר נתי
נות כל די לירי לעמך ישראל . אנת הוא ון לכלא ומפרנס לכלא . אנת
הוא שליט על כלא . אנת הוא רשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא .
אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר אורייתא
בכל עדו ועדו . לא על אנש רחיצנא . ולא על בר אלהין סמיכנא .
אלא באלהא רשמיא . דהוא אלהא קשוש . ואורייתא קשוש . וגיבאיה
קשוש . ומסנא למעבר טבון וקשוש . בה אנא רחין . ולשמה קדישא
קירא אנא אמר תושבחן . יהא רעא קדמה דתפתח לבי באורייתא
ותשלים משאליו דלבי . ולבא דכל עמך ישראל . לטב ולחיו ולשלם :

במ"ק פס"מ ובנתיב אין אומרים שמע ישראל

(ס"ג) אומר בקל כס שבע ישראל יי אלהינו יי אחד :

אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש (ונורא) שמו :

ס"ז לוקס ס"ט ואומר גדלו ליי אתי . ונרוממה שמו יחדו :

והקהל טובה
לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי
הממלכה והמתנשא לכל לראש : רוממו יי אלהינו והשתחוה להדום רגלך
קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש יי אלהינו :

מגבי הסדר בידו למעלה והולך עם הס"ט ומונה דרך מינו ועולה עמו למגדל שקורין
סס, וכל מי סס"ט עובר לפניו חייב לעמוד מפניו ולחנקו בשמי ידיו אם אפשר לו ולנשקו
בפה מלא, כזמן לו רוק בפניו ורוק מחלה בהפוך פניו אל הגד והא"כ ינשק, ולא ינשק
ואח"כ ירוק. (ולריך להשגיח על הילדי' הקטנים כשצאים לנשק הס"ט שלא יהיו
מלוכלכים בלואת הסוטס וירייה הפה אלא ינקו אותם מחלה יפה שלא יהי' עונש
למציאוסס.) וכל הסוגע בס"ט לריך ללואו עד הבימה, וכדרך הליכתו אומרים :

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא :
שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : בעולמות
שברא העולם הזה והעולמים הבא : כרצונו וכרצון יריאיו וכרצון
כל בית ישראל : צור העולמים ארון כל הבריות אלוהיך

הנפשות: היושב במקרחי מרום השוכן בשמי שמי קדם:
 קדשתו על החיות וקדשתו על כפא הכבוד: ובכן יתקדש
 שמה בנו יי אלהינו לעיני כלחי: ונאמר לפניו שיר תדש
 בפתוב: שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב בערכות ביה
 שמו ועלו לפניו: ונראהו עין בעין בשובו אל גוהו בכתוב:
 כי עין בעין יראה בשוב יי ציון: ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל
 בשר יחדו כי פי יי דבר:

דרך הליכתו אומרו אב הרחמים.

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו
 מן השעות הרעות ויגער בגיגור הרע מן הנשואים ויחון אותנו
 לפלטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

בהגיע השן על הנימה מניח הס"ט על השולחן ומתח ואומר:

ויעזור ויגן וישוע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הפל הכו גדל
 לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן קרב. יעמוד (פלוני בר פלוני הכהן):
 ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו: תורת יי תמימה משיבת נפש
 עדות יי נאמנה מחבימת פתי: פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה
 מאירת עינים: יי עז לעמו ויגן יי יכרה את עמו בשלום: האל תמים דבר
 אמת יי צרופה כגן הוא לכל החוסים בו:

קהל ואתם הדי בקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:

העול לתור יאחו בשתי ידיו בריעו התור ע"י משה של ס"ת, וקול הנרכ' פותח הספר
 ורוא' הפסוק שנר' להתחיל בו וינשק הס"ת ויאמר בלחש עץ חיים היא לחתוקים בהי

סוכך פניו ללד שמאל ומנךך בקול **ברכו את יי המברך:**

והעם עונים ברוך יי המברך לעולם ועד: וסוחר המנךך ב"ה ל"ו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
 העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יי נותן התורה:

כשמחיל הקורא לקרו' בתור יסיר ידו השמאל' מהס"ת וישאר יד ימינו לכהן וסוף ג' בס"ת
 כל זמן הקריא' וגם הוא יקרא בלחש עם הקורא מלה במלה. ואחר הקריאה גולל ומנךך.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת

וְחַי עוֹלָם נְטַע בְּתוֹכְנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

גרסינן בפ"ק לברכות, ועוזני ה' יכלו, זה המניח ס"ת כשהוא פתוח ויולא, אבל בגיבולא לגברא מותר לנאת ע"י דוחק ואונס, אבל בלאו הכי אין לנאת.

וקוראים בס"ח ראשון וה' פקד את שרה בפרשת וירא.

וַיְהוֹה פָּקַד אֶת־שָׂרָה בְּאִשְׁרָךְ אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה
 בְּאִשְׁרָךְ דְּבַר: וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו
 לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֱתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת־
 שָׁם־בְּנֵו הַנּוֹלֶד־לּוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה וַיִּצְחָק: וַיִּמַּל
 אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנֵו בֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים בְּאִשְׁרָךְ צִוָּה
 אֱתוֹ אֱלֹהִים: לֵאמֹר וְאַבְרָהָם בֶּן־מֵאֵת שָׁנָה בַּתּוֹלֵד לֹאֵת
 יִצְחָק בְּנֵו: וַתֹּאמֶר שָׂרָה צָחַק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשְּׁמַע
 יִצְחָק־לִי: וַתֹּאמֶר מִי מֵלֵל לְאַבְרָהָם הִינִיקָה בָנִים שָׂרָה
 בִּירְלִדְתִּי בֶן לְזִקְנָיו: וַיִּגְבַּל הַיֶּלֶד וַיִּמַּל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם
 מִשְׁתֵּה גְדוֹל בְּיוֹם הַגְּמִל אֶת־יִצְחָק: (בשנת ג) וַתֵּרָא שָׂרָה
 אֶת־בֶּן־הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק:
 וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת־בְּנֵיהָ כִּי־לֹא
 יִירֶשׁ בֶּן־הָאִמָּה הַזֹּאת עִם־בְּנֵי עַם־יִצְחָק: וַיִּרַע הַדָּבָר
 מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אֹדֶת בְּנֵו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־
 אַבְרָהָם אַל־יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל־הַנָּעַר וְעַל־אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר
 תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה שָׁמַע בְּקִלָּהּ כִּי בִי־צָחַק יִקְרָא לָהּ זָרַע:
 ג (בשנת ד) וְגַם אֶת־בֶּן הָאִמָּה לְגוֹי אֲשִׁימְנוּ כִּי זָרַעָהּ הוּא:
 וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם וּבִבְקָר וַיִּקְחֵהוּ לְחֵם וְהַמֹּת מִיַּם וַיִּתֵּן אֶל־
 הַגֵּר שָׁם עַל־שִׁכְמָה וְאֶת־הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַחֵהּ וַתֵּלֶךְ וַתִּתַּע
 בְּמִדְבַר בְּאֵר שָׁבַע: וַיְכַלּוּ הַמַּיִם מִן־הַחֲמֹת וַתִּשְׁלַךְ אֶת־
 הַיֶּלֶד תַּחַת אֲהֵר הַשִּׁיחִם: וַתֵּלֶךְ וַתִּשְׁכַּב לָהּ מִנְּגַד הַרְחֵק

כמטחוי

במִפְחוּי קִשְׁתְּ כִּי אָמַרְהָ אֵל-אֲרָאָה בְּמוֹת רֵיגְלֵךְ וּתִשָּׁב
 מִבְּגֵד וּתִשָּׂא אֶת-קִלְחֵךְ וּתִתְבַּךְ: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-קוֹל
 הַנֶּעֱר וַיִּקְרָא מִלְאָךְ אֱלֹהִים וְאֵל-הַגֵּר מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
 לָהּ מַה-לָּךְ הַגֵּר אֵל-תִּירְאִי כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶת-קוֹל הַנֶּעֱר
 בְּאֲשֶׁר הוּא-שָׁם: (כִּשְׁמ"ה) קוֹמוּ שְׂאֵי אֶת-הַנֶּעֱר וְהַחֲזוּקֵי
 אֶת-יְהוָה בּוֹ כִּי-לִגְוֵי גְדוֹל אֲשִׁימְנוּ: וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת-
 עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בְּאֵר מַיִם וּתְלַךְ וּתְמַלֵּא אֶת-הַחֲמַת מַיִם
 וּתִשָּׁק אֶת-הַנֶּעֱר: וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת-הַנֶּעֱר וַיְגַדֵּל וַיִּשָּׁב
 בַּמִּדְבָּר וַיְהִי רַבָּה קִשְׁתָּה: וַיֵּשֶׁב בְּמִדְבַר פָּאֵרָן וַתִּקְחָה
 לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: פ ד- (כִּשְׁמ"ו)

וַיְהִי בַעֲתָה הַזֹּאת וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֵל שֶׁר-צָבָאוּ אֵל-
 אֲבֵרָהָם לֵאמֹר אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכֹל אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה:
 וְעַתָּה הִשָּׁבְעָה לִּי בְּאֱלֹהִים הַנָּה אִם-תִּשְׁקַךְ לִי וּלְגִינִי
 וְלִנְכְרֵי בַחֲסֵד אֲשֶׁר-עֲשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם-
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר-גֵּרְתָה בָּהּ: וַיֹּאמֶר אֲבֵרָהָם אֲנֹכִי אֲשָׁבַע:
 וְהוֹכַח אֲבֵרָהָם אֶת-אֲבִימֶלֶךְ עַל-אֲדוֹתָ בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר
 גָּזַל עִבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עֹשֶׂה
 אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם-אַתָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא
 שָׁמַעְתִּי בְּלַתִּי הַיּוֹם: וַיִּקַּח אֲבֵרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן
 לְאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית: ה- (כִּשְׁמ"ז) וַיֵּצֵב אֲבֵרָהָם
 אֶת-שֶׁבַע בְּבִשְׁתַּת הַצֹּאן לְבְרֵהוֹן: וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֵל-
 אֲבֵרָהָם מַה הַנֶּה שֶׁבַע בְּבִשְׁתַּת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבְרֵהוֹן:
 וַיֹּאמֶר כִּי אֶת-שֶׁבַע בְּבִשְׁתַּת תִּקַּח מִיָּדִי בְּעִבּוֹר תִּהְיֶה לִּי
 לְעֵדָה כִּי הִפְרַתִּי אֶת-דְּבַרְךָ הַזֶּה: עַל-כֵּן קָרָא לְמָקוֹם

הַזֶּה

ההוא בְּאֵר שֶׁבַע בִּי שֵׁם גִּשְׁבָּעוּ לְשֵׁנֵיהֶם: וַיִּכְרְתוּ בְרִית
 בְּבֵאֵר שֶׁבַע וַיִּקְּם אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכַל שְׂרָ-צָבָאוּ וַיִּשְׁבוּ אֶל-
 אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים: וַיִּמְעַ אֲשֵׁל בְּבֵאֵר שֶׁבַע וַיִּקְרָא שֵׁם
 בְּשֵׁם: וְהִזָּה אֵל עוֹלָם: וַיַּגֵּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
 יָמִים רַבִּים: פ

מניחים ס"ח שכי אצל הרמזון ואחר חצי קדיש על שניס, ומנזיחיס
 וגוללים ס"ח שקלחו נג, ופוזתקיס ס"ח נ' וקוריס נ' למפטיר נפ' פינחס.

ובחדש השביעי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 כָּל מִלְאָכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם:
 וְעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ לְרִיחַ גִּיהִחַ לַיהוָה פֶּר בַּדָּבָק אֶחָד אֵיל
 אֶחָד כִּבְשִׂים בְּגִי-שֵׁנָה שֶׁבַעַה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם סֵלֶת
 כָּלִילָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל:
 וְעֶשְׂרֹן אֶחָד לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשֶׁבַעַת הַכִּבְשִׂים: וְשְׁעִיר-
 עִזִּים אֶחָד חֲפָאֵת לְכֶפֶר עֲלֵיכֶם: מִלֶּכֶד עֲלֵת הַחֹדֶשׁ
 וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וּגְסָבִיָּהֶם כַּמִּשְׁפָּטָם
 לְרִיחַ גִּיהִחַ אִשָּׁה לַיהוָה:

מיסנך, ומנזיחיס וגוללים. כשמנזיחיס הס' מנזיעין נגד הכתב שלס' מ' ואומרים.
 וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי ייביר משה: עץ
 חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה
 שלום: אָדָּה ימים בימניה בשטאלה אשר וקבוד: ייחפז למען צדקו
 יגדיל תורה ויגדיר:

קודם קריאת הכפעה ואחר שגמר הגולל ינך המפטיר ברכה זו.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

בַּחַר בַּנְּבִיאִים מוֹכִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם
הַנְּאֻמִּים בְּאָמַרְתָּ בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבּוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמִשְׁהַ עֲבָדָיו וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי
הָאֱמֶת וְצָדֵק;

הפטרת יום א' של ראש השנה בשמואל א' סמן א'

וַיְהִי אִישׁ אֶחָד מִן־הַרְמְתִים צוֹפִים מִהַר
אֶפְרַיִם וּשְׁמוֹ אֶלְקָנָה בְּנֵי־רַחֵם בֶּן־אֵלִיהוּא
בְּדַתְחוֹ בְּרִצּוֹף אֶפְרַתִּי: וְלוֹ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם
אֶחָת חַנָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פְּנִנָּה וַיְהִי לַפְּנִנָּה
יָלָדִים

באור.

א. הרמתיים צופים, שתי רמות היו שזופות ורואות זו את זו, ועיין צפי' רד"ק. ב. גם אחת חכה, הי' לו לאמר גם האחת כמנהג הלשון בכל המקרא, גם האחד אלדד וגם השני מירד (במדב' יא כו), גם האחת שפרה וגם השנית פועה (שמות א טו), ואמר גם אחת בלא ה' בראש לחלק ההלטרפות שנייהם ולהדור' שהיא היתה השאונה והמיוחד' נכאזו כי את חכה אהב. דוגמת זה אמרו רז"ל (מגיל' דף כח א) אמר לו, רבי אם כאמ' כבש (ז"ל הכבש) למה נאמר אחד? א"ל אחד המיוחד שזעדרו, ופירש"י אם נאמר כבש' דכתיב את הכבש אחד תעשה בנקר (במדב' כח ד) עכ"ל; וכונת השאלה לפי פירש"י מבואר שהיא על הקרא שפ' פינחס דכתי' גם את הכבש אחד ושנה מלשוננו שפ' תזיה דכתיב גם את הכבש האחד, וזוה מתבארים מעלמס דברי רש"י התמוהים והיופלאים שבמס' מכות דף כ' ע"א שאמרו, אבל נתחנך המוכח אפי' ראשון בין הערבים, ופי' רש"י ז"ל דכתי' שפ' פינחס ואת הכבש השני תעשה בין הערבים וזהו קרא לא כתיב את הכבש האחד תעשה בנקר (כז"ל וכן העתיק הרב ברע כורא משמואל אלא שזדפוס נפלה הה'), וכונתו מבואר שזכפול הה' כתחלק ההלטרפות שבינותם, ואין להאריך. וכי תרצה לדעת עקר ההבדל שבין שתי הלשונות עיין צפ' מאזנים להראב"ע (דפוס אופינאך) דף כ"ב ב' ומה שנארתי עליו. ויהי לפננה ילדים, דוגמת ויהי אבנים אשר היו עמא'י, והעעס פראשני בתורת אלהים מפורש אלל והיה הכער' (בראש' כה יד).

חרגום אשכנזי

א. עז וחר חיינ ומהן חיינ רמתיס צופיס, חוינ דענן געבירגע אפריס, נחמגענ; אלקנה ומהן ירחם' ומהן אליהוא' ומהן חח'ו' ומהן דענ' אפרתיטען לוף. ב. ער המטטע לוויית ווייבער, חיינע הים חנה, דיח לווייטע פננה; דייענע המטטע קינדער

יְלָדִים וְלַחֲנָה אֵין יְלָדִים: וְעֹלָה הָאִישׁ הַהוּא
 מְעִירוֹ מִיָּמִים יְמִימָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבַּח לַיהוָה
 צְבָאוֹת בְּשִׁלְהָ וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי־עָלִי חָפְנִי וּפְנֵחָם
 רַבְהֲנִים לַיהוָה: וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וּגְתָן
 לְפָנֶיךָ אֱשֶׁתוֹ וְלִכְל־בְּנֵיהָ וּבְנֹתֶיהָ מְנוֹת:
 ה' וְלַחֲנָה יָתָן מְנָה אַחַת אַפִּים כִּי אֶת־חֲנָה אָהָב
 וַיְהִי הַסֵּגֶר רַחֲמָה: וּבַעֲסַתָּה צָרְתָּה גַם־כַּעַם

ולמכה אין ילדים, בתנא דבי אלי' מלאתי, שהיתה עקרה י"ט שנים וששה חדשים.
 ג. ועלה האיש, ל' הווה הוא עולה הי'. מיימים ימימה, ה' בסוף מקוס ל' בתחלה,
 ופירושו משנה לשנה, דוגמת ושמרת את החקקה הזאת למועדה מימי' ימימה (שמות יג'
 ג). ופנחס, דין לחוד חסר י' וזולתיו מלאים, כנמסר בגליון המסרה ריש פ'
 פינחס. ד. ונתן לפניכה, הי' לו לאמר ויתן כמכה הלשון במאמר ספורי,
 אכן הוא פעל עבר מוחלט וע"ד שתרגמתי. ובנותי', ברוב המדויקים מ'ו ובמקצתן
 חסר וכן ככ"י של כ"ד, ובמסרת סוף פ' חקת אמר: „בנותי' ה' חסר ו' וסי' כל או'
 תענד עקרון וכי'.” והמסרה הזאת מוטעת ואית בה תברא מינה ובה, שהרי בכלל
 מסר ה' ובפרט מכה ד', ועוד מדמטיים וכל כתובים דכוותי' מלא בר מו' מכלל
 דעד השתא מן המלאים דבר לא מן החסרי', ועוד דבכלל מסר בר מו' ובפרט מסיק
 דה'. ואולם הגירסא הנכונה מלאתי במסרת כ"י ב"ה א' ז' וז"ל: „ובנותי' ו' מלא
 (רבונו בכתובי') וסי' מגדו ובכותי' דור ובכותי' תרויהון בפסוק (ד"ה א' ז'
 כט) בית אל ובכותי' ישנה ובכותי' (ד"ה ב' ג' יט) שוכו ובכותי' תמכה
 ובכותי' (שם כח יח), וכל כניאים דכוו' מלא בר מן ה' חסר וסי' עקרון (יהושע
 שומה) תענד (שם יו יא) יבלעם תענד דשופטי' (א' כו תרויהון בפסוק) ובנותי' באש
 תצתנה (ירמיי' מט ב) וכל או' דכוו' חסר.” עכ"ל מסכמת עם הכפרים המדויקים.
 מכות. ת"י חולקין. ה. מכה אחת אפים, ת"י חולק חד צחיר; וכן פירש'
 ורש"ם צפי' לחס הפני' (שמות כה ל). וה' כגר רחמה, אע"פ שה' סגה, וזה
 אחד טשמוני ה' להוראת אע"פ, והוא השמוש השמיני לפי הסדר שמה נעל ערצת
 הנוסם. ו. צרתה, פכנה אשת בעלה. כל שתי כאים לאי אחד נקראות צרות זו לזו

קידערה, סכה חבצר קיינט. ג דער ווחן פֿלועגטע פֿון יתהר לו יתהר פֿון ויינען
 ווחהגערט הינוין' כמד שילה לו ריינען, חזק רען עוויגען כבאות דערט מלובעטען חוזר
 חיהן לו חפֿעֿערן. — ביידע זעהנע פֿון עלי, חפני חוזר פנחס, דיענטען דרמי: זעבזט
 ח'ו פריוטער רען עוויגען. — ד חיינע: טהגען, ח'ו אלקה חפֿעֿערטען חוזר
 זיינער פֿרויח פֿיכנה, זק וויח יעדען זיהרער זעהנע חוזר טהֿטער, חיינען טהיין
 געגעבען העטטע, ה גחב ער דער סכה חיינען ועהר חזנהאזיכט טהיין; רען סכה
 זיעטטע ער, חבטחן דער עוויגע חיהרע געברחוטטער פֿערטלחטען העטטע.
 ו חיהרע נעבענפֿרויח (פכנה) העהנטע ויח חיומערפֿערט, חוזן ויח לו
 קרטיקען

בְּעִבּוֹר הָרַעְמָה בִּירְסָגֵר יִהְיֶה בְּעַד רַחֲמָה:
 וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָהּ בְּבֵית יְהוָה
 בֵּן תִּכְעַסְנָה וְתִבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל: וַיֹּאמֶר לְהַ"ח
 אֲלֶקְנָדָה אִישָׁה חָנָה לָמָּה תִבְכִּי וְלָמָּה לֹא
 תֹאכְלִי וְלָמָּה יִרְעֶה לְבַבְךָ הַלּוֹא אֲנִי טוֹב לָךְ
 מֵעֲשָׂרָה בָּנִים: וַתִּקַּם חָנָה אַחֲרַי אֲבִלָה בְּשֵׁלָה
 וְאַחֲרַי שָׂתָה וְעָלִי הִכְהִין יֹשֵׁב עַל־הַפֶּסֶא עַל־
 מִזְוֹת הַיֵּכָל יְהוָה: וְהִיא מֵרַת נַפְשׁוֹת תַּפְלָלִי
 עַל־יְהוָה וּבְכָה תִבְכֶּה: וַתִּדְרֹג דְּרֹג וַרְאֵאמֹר י"א

יהוה

לפי שגדוהו הן אויבות זו לזו. גם כעס, כעס אחר כעס חמיד לכך כאמר גם, וכן אמרו בפסיקתא מעסת וחורת ומכעסת. מה הוות ל"ז? זבנת לנכד רבא סודר וכתונת ומלק וכו'. הרעיה, ל' רעמו פניס (יחזקאל כו לה) ענין זע, ו' והר' דגסה; ויש לה חנריס. עיין מכלול דף ס"ג. וכן יעשה וכו', המפרשים פירשו וכן יעשה אלקנה, לכן הולכנו להוסיף ו' על כן תכעיסנה, להיות וכן תכעיסנה ואין נדון, כי וכן יעשה וכמעשה זה כעשה שנה בשנה. ח ל' שיה ול' שיה שלשם שבסוף מלעיל והמ' רפה וכסגול. ט אחרי אכלה, מקור בתוספות ה', בפלס ולדנקה בו (דנרי' ל כ) לקדנה אל המלאכה (שמות לו ב), וטעמו אחרי שאכלו ואחרי שמתו, ועיין רש"י. על מזונת, אכל מזונת. י ותתפלל על ה', ת"י וונל"א קדם ה' ויהי' על מקום אל וכ"כ רד"ק. והכסם רב"ג פ"י שהתפלל כנגד קדש הקדשים והכר ההוא הי' לפני ה' ר"ל מה שיביט לכד המערבי שהי' בו ארון כרית ה', והיתה בזכה בעת התפלל כי שעדי דמעה לא נכעלו והכ' לא הזכיר הכתו' מה שהתפללה לפי שהתפללה בלשם ככתוב בסמוך אבל עיין הכר כבר גלתה היא עממה ככתוב להלן. יא ותדר וגו',

קרקרקטו, ויין דער עויגע חיהרע געבטרווטטער פֿערטאקסען העטטע. ז חזרד וז' גיג עו פֿון ימהר לו ימהר, וז' מֿטט יח ווייערד. הינדיפֿרייטע נכך דען הויגע גֿעטטען, זכטע יענע יח לו הֿעהנגעקען; חכה וויינטע חזרד חס ליכט. ח דח טפרמך חיהר שחן אלקנה לו חיהר; „חכה, וחרוזן וויינט דוח? וחרוזן חיסעזן דוח ליכט, חזרד וחרוזן גרמזט זיך; ח דיון הערן? בין חיד דיר ליכט טחטלברער מוז לעהן וְחֵהזע? ט כֿפרעטן חחן לו שילח געגעסטן חזרד געטרוכען העטטע, סטמיר חכה חויל (דער פֿרייעטער עליזחם עבען חויל דען טטוהזע נעבען חיינער פֿפֿערטע דעו היכל דעו עוויגען) — י יח וחרר בעטריכטער זעעלע — חזרד בעטטע זון עוויגען חזרד וויינטע העפֿטיג, יא טהחט חוין געוירדע חזרד טפרמך

יְהוָה צְבָאוֹת אִם־רָאָה תִּרְאֶה יִבְעֵנִי אֲמֹתָךְ
 וּזְכַרְפָּנִי וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמֹתָךְ וְנִתְחַסְרָה
 לְאֲמֹתָךְ זֶרַע אֲנָשִׁים וְנִתְתִּיו לַיהוָה כְּלִימֵי
 יב תִּיּוֹ וּמוֹרָה לֹא־יַעֲלֶה עַל־רֹאשׁוֹ׃ וְהָיָה כִּי
 הִרְבֵּתָה לְהַחֲפִלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעָלִי שֹׁמֵר אֶת־
 יג פִּיהָ׃ וְחֲנָה הִיא מְדַבֶּרֶת עַל־לְבָתָרְךָ שְׁפָתֶיהָ

ונתתיו לה', כויד קודש לה'. ומורה, תער כחנרו דשמון. יב והיה כי הרבתה להתפלל, לא מלאנו ל' רבוי תפלה כ"א במקום הזה ועוד אחר גס כי תרבו תפלה (ישע' א' ט"ו) ושניהם יורו על עולם ההפלה שלא כמנהג. ועלי שומר את פיה פי' רש"י מצפה שתפסוק, כך תרגמו יונתן ועלי מוריד לה עד שתפסוק; שומר, ל' המתנה כמו וחנו שומר את הדבר (בראש' לו"א) לא תשמור על חטאתי (איוב יד יו) עכ"ל, והורה לנו שדעת יונתן שלא שמר עלי עד שפסקה תפלת' אבל הפסיקה הוא, לכן לא תרגם עד דפסקה ותרגום עד דתפסוק שה' ממתין ומנפה שתפסוק ובראותו כי לא פסקה ויחשבה לשכורה וגו', ונעבור שהכור אסור להתפלל לכן הפסיקה עלי בתפלת' שלא כהלכה. יג וחסה היא מדברת וגו', שב למעל' על ותתפלל חנה על ה', ולכן אמר וחסה היא מדברת ולא אמר ותדבר חנה, וכמו שבארתי בהפטרת שמחת תור'. ויחשבה עלי לשכורה, מחובר עם וה' כי הרבת' להתפלל, כי בעבור שהאריכה כל כך בתפלת' אחר שאכל' ושת' חשבה עלי לשכור', ואולם הוצרך להוכיח כאן וחסה היא מדברת על לבה ור"ל שהתפללה בלחש לפי שאלו הית' מתפללת בקול והי' עלי שומע באות הסדור ולאות המליצה בתפלה לא הי' לו מקום לחשוד אותה לשכור', אבל עכשו שלא שמע קולה חשב כי שכרותה סנה להארכת תפלתה, גס מתשובת חנה כתברר כן וכמו שבאר שם; וראיתי לרש"י ז"ל שפי', ויחשבה עלי לשכורה, לפי שלא היו רגילים להתפלל בלחש עכ"ל, ועד' פרשו הרד"ק ויתר המפרשים, ולדעתם ויחשבה עלי לשכורה הוא מחובר עם וקולה לא ישמע, וזה תימה גדולה, כי מלבד שפרוש זה מתנגד ל' הלשון והמליצה, אבל הוא מתנגד גס אל האמת, כי כבר קודם חנה היו רגילים להתפלל בלחש ע"פ תקנה ישנה, כדאי' במס' סוט' דף ז"ב, אמר ר"י משום רש"י, מפני מה תקנו תפלה בלחש? שלא לבייש את עובדי עביר', ופי' רש"י מפני מה תקנו שיהי' אדם אומר תפלתו בלחש, כדאשכחא בחנה וקולה לא ישמע עכ"ל, הרי לך כי מעולם לא הי' היחיד מתפלל בקול כי אם בלחש וע"פ תקנה קדמונית שלא לבייש ומה שאמרו במס' ברכות דף ל"א א', כמה הלכתא גבורתא איבא למשמע מהכי קראי דחכה, ומכ"ה היא מדברת על לבה, מכאן למתפלל שצריך שיכווין לבו,

ספרתך, עוויגער, לבאות, וירוז רוח רחמי עונכר דייכער וחגר חנועהטן, חיד בעט דענקטן, דייכער וחגר ניכט פֿערגעסטן חונד מיהר חיין ומיכזיבעט קינד טענקטן, זיך זקלן עז דעטן עוויגטן זעבענוזלמיג געווייהט ויין, חונד קיין טעעראטעסער זימן חויל זיין הויפט קומוטן. יב חזו יוח כון חנהחוטטער פֿער דעטן עוויגטן בֿהט חונד עלי חויר געוויפטען בעהבֿלעטטעט — יג דען חכה ספרתך חין מיהרעטן הערלעטן כור, בֿזקס

נְעוּת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע וַיַּחֲשֹׁבָה עָלַי לְשִׁכְרָה:
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי עַד-מִתִּי הַשְׁתַּכְרִינִי הַסִּירֵי יָדַי
 אֶת-יַיִנְךָ מֵעַלַיךָ: וְהַעֲזִיבֵנִי וְהֵאמֶר לֹא אֲדַנִּי טו
 אִשָּׁה קִשְׁת־רוּחַ אָנֹכִי וַיַּיִן וְשִׁכְרָה לֹא שְׁתִּיתִי
 וְאֶשְׁכַּף אֶת-נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה: אֲלֵהֶנּוּ אֶת-טו
 אֶמְתִּיךָ לִפְנֵי בַת-בְּלִיעַל כִּי מֵרַב שִׁחִי וּכְעָסִי
 דִּבַּרְתִּי עַד-הֵנָּה: וַיַּעַן עָלַי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם י

רק שפתיה נעו, מכאן למתפלל שיחידק בשפתיים וקולה לא ישמע מכאן שאסור להגזיח קולו בתפלתו, ויחשבה עלי לשכורה, מכאן שאסור אסור להתפלל וכו', אין הרצון שעד סכה לא היו נזהרין בכל אלה, דאטו שעד סכה היו מתפללין בשכרות הוא כאלו עובד ע"ז? וכן יתר הענינים, אמנם הרצון באמרים זה כי מהני קראי דח"ל איכא למשמע כמה הלכות שהיו בישראל מעולם מימות משה אע"פ שלא מצאנו שאלו עליה' שהיו בפרוש בתור', מ"מ כן היתה הלכ' בישראל מעולם וזה הוא אשר שמענו מן הוכחות הזה שבין עלי וסכה, כי בלי ספק כי גם עלי גם כן שניהם עשו כהלכ' כל מה שעשו, לא שעלי טעה בשקול דעתו שחשבה לשכור', ולכן עשה מה שעש' כהלכ' גם סכה עשתה הכל כהלכ', ולכן פי' רש"י קשה אם לא נאמר שכונת רש"י שהתקנה הוזהר עדיין לא נתפשט' בימי עלי בכל ישראל עד שיהיו רגילים בה כל העם מאז עד אשה מקטן ועד גדול ולכן נרף עלי שתי הכונות יחד ויחשבה לשכור', אכן משה שפי' רש"י על ועלי אומר את פיה ועל מרוב שיחי וכעסי דברתי עד הנה, כנ"ל כי ה' הוא, לסי' שלא היו רגילים להתפלל בלש"ן איננו מפירושו ז"ל, אבל איזה תלמיד כתבו בג"מ והכניסו בפני' בפ"י רש"י שלא מדעתו, יד עד מתי תשתכרין, תשתכרי עמך יותר ברבוי דברי' כי רבוי הדבור מבלבל דעת השכור' ומוסיף שכרות. הסירי את ייכך מעליך, ע"י שנה שמינו היין. טו אל תקן את אמתך וגו', שהמתפלל בשכרות כאלו עובד ע"ז; לזאת אמרה א' תשדכני לבת בליעל, כי מרוב שיחי וכעסי דברתי עד הנה, כתרגומו ארי מהני אקטיתו וארגיזותי אוריכת בכלו עד כען, ל' רש"י, ומתאונה זאת כתנברה, כי סבת הפחד ה' ברבוי התפל' לא הלחיסה, אלא כן ה' לה לתת טעם על מה שלמשה והוא לא נתנה טע' כי אם על מה שהאריכ' שאמרה כי מרוב שיחי וגו', ר"ל מרובי שיחי וכעסי הולכתני

בזמן חיהרע ויפגעו רעגטן זיך, קהנע דתם ומן חיהרע טימאיע הקרטע —
 דת היענט זיח עלי פיר בעטרוקטן יד חונד ספרמך לו חיהר: , וויח זעהר בעז
 רויטענט דומדיך ! ענטוועדיגע דרך דיינע ווייז: ! טו סכה חבער ערוועדערטע
 חונד ספרמך: , ניכט דמך, היין הערר ! מיך בין היין טוערזיטיהיגע ווייב,
 חבער וועדער וויין נאך זינעט עטומז: בערויסענרעו בעטרוקטעו, חבער מיך
 ערגיעסט היינע זעלע פאר גקסט. טו הקוטע דייכט חמד ניכס פיר היין יערערת
 טרמקטיגע ווייב ! וזמחרוך, פון דער זעגע היינע קוועטער חונד פער
 דרוסעו חקבע מיך ביזער געטפרמלען ! " יז עלי געטווקרטעטע חונד ספרמך:
 יק

וְאֵלֵי יִשְׂרָאֵל יִחַן אֶת־שַׁלְתָּךְ אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ
 יח מֵעַמּוֹ: וְהָאָמַר תִּמְצָא שִׁפְחָתְךָ חֵן בְּעֵינַיִךְ
 וְתִלְךָ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וְתֹאכַל וּפְנֵיהָ לֹא־הִיוּ-
 יט לָהּ עוֹד: וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה
 וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתָם הַרְמַתָּה וַיִּדַע אֶלְקָנָה
 כ אֶת־חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיְיַבְרָהּ יְהוָה: וַיְהִי לְתַקְפוֹת
 הַיָּמִים וְתִהְיֶה חַנָּה וְתִלְךָ בֵּן וְתִקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
 כא שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה שְׁאַלְתִּיו: וַיַּעַל הָאִשָּׁאֶלְקָנָה
 וְכָל־בֵּיתוֹ לְיֹבֵחַ לַיהוָה אֶת־זִבְחַת הַיָּמִים
 כב וַאֲתִנְדְּרוּ: וְחַנָּה לֹא עָלְתָהּ כִּי־אָמְרָהּ
 לְאִשָּׁה עַד־יִגְמַל הַנָּעַר וְהִבִּיאֲתִיו וְנִרְאָהּ
 כג אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב שֵׁם עַד־עוֹלָם: וַיֹּאמֶר לָהּ
 אֶלְקָנָה אִשָּׁה עָשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי עַד־

להארריך בדבור עד הכה, והעש' אריכת בכלו עד כען, יו' שלח' מן י'ז מילין דל'א
 מפקין א' צמס'ג בס' מ'ג י'ג יח ופסיה, פכיס זועפס סהו לה, כב ויאמר לה...

,, ויח ריוע דען גליקקויד! דער גחטט ישראל! בעטיידע דיין בעגערה, וומרוצן
 דוח מיהן געבעטען הענט! יח יענט ספרתך: ,,ח, וחס דייע דיענערין סערנער
 געווקגענהייט מין דיינען חויגען פֿינרען!'' נון גינג זיח מיהרען וועגען, כהסן
 ספיינע לז זיך, חונד העטטע חויך מיהר קוואערפֿחֿזען חזנעטן ניכט
 מעהר, יח דעז ווקרגענז דערזיך מחלטען זיח זיך פֿריה חויך, וומרפֿען זיך
 גיעדער פֿער דעטן עוויגען, ריינטען: חדמן גמך הוינע לזריקק חונד קמוען גמך רמה;
 אלקנה ווקהטע זיינער פֿרויח סכה בייח, חונד דער עוויגע בערמלטע זיח.
 כ כמך פֿערזיך דער לייט מיהרער טווחגערטמחט, געבמך זיח חיינען
 חיהן חונד נאנטע מיהן שמואל, דען, ספרתך זיח, ,,מך המכע מיהן פֿמן גחטט
 טרבעטען.'' בא דער חמן, אלקנה, ריוטע מיט זיינער פֿחזיליע וויעדער היז
 חויך, דעטן עוויגען דמן וקיהרזילע חפער חונד ווקו ער: חכנט געחמט העטטע,
 דערלזבריגען. כב סכה גבער ריינטע ניכט מיט; זיח וקמטע לו מיהרעטן חמנע:
 ,,וען דער קחבע מיינט ענטווקהנט זיין וויהר, דמן בריג' מך מיהן היכזיך,
 דמס ער פֿער דעטן עוויגען ערטינע חונד עוויג דמועלזוט כזיבע.'' כב מיהר
 גחטטע אלקנה חנטווקרטעטע היערזיך: ,,ומחטע ען, וזיח עז דיר גוט דינקט—
 בזיבע

גַּמְלֶךְ אֹתוֹ אֵךְ יִקַּם יְהוָה אֶת־דְּבָרוֹ וְתִשָּׁב
 הָאִשָּׁה וְתִינַק אֶת־בְּנֵהּ עַד־גְּמֻלָּהּ וְאֹתוֹ: כו
 וְתִעַל־הוּ עִמָּה בְּאֲשֶׁר גְּמַלְתוּ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה
 וְאִיפֹה אַחַת קָמַח וְנָבֵל יִין וְתִבְיָאָהוּ בֵּית־יְהוָה
 שְׁלוֹ וְהִנְעַר גֶּעַר: וַיִּשְׁחָטוּ אֶת־הַפָּר וַיִּבְאֹו
 אֶת־הַנְּעַר אֶל־עָלִי: וְתֹאמַר בִּי אֲדָנִי חֵי כו
 נִפְשֶׁךָ אֲדָנִי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצְעַבְתָּ עִמָּכָה בְּזוֹה
 לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה: אֶל־הַנְּעַר הַזֶּה הַתְּפַלְלָתִי
 וַיִּתֵּן יְהוָה לִי אֶת־שְׂאֵלְתִי אֲשֶׁר שְׂאֵלְתִי מֵעַמּוֹ: כו
 וְגַם אָנֹכִי רַחֵם אֶת־יְהוָה לִיחֻזָּה כָּל־הַיָּמִים כח
 אֲשֶׁר הָיָה תוֹא שְׂאוֹל לִיחֻזָּה וַיִּשְׁתָּהוּ שָׁם

אך יקם ה' את דברו, גם הפסוק הזה לעד, כי ואלהי ישראל יתן את שלמך
 האומר למעלה לאן כנראה, שאלו לאן בקצה, מאי יקם ה' את דברו? ולמה
 ופניה של זעם לא היו לה עוד? — כיוצא בו הוא שלח מלאכו (בראשית כד
 ז) ל' נבוא' לא ל' בקשה, והעד ותהי אשה לכן אדוניך כאשר דבר ה', והיכן
 דבר? ש"מ של' נבוא' הוא, לא ל' בקש' (תוספת רבינו יוסף בר שבעון). וישיב
 כנ' בסנוט בעבור הנביאה שהיא מלעיל, בסנת הו' הפתוחה, דוגמת וישיב את
 ראשה (מ'ב ט'ל') וכן דינס. כד נפרים שלשה. כן הוא מניין במקרא כ"י של
 שנת כ"ד. והנער נער, עודנו קטן ורך ואף על פי כן לא המתיכה מלהביאו.

בויבע נחך, ביו דוח חיהו ווירוט ענטווקהנט העבען. ויגעב נור דער
 עוויגע זיינע פֿערהייסונג ערפֿילזען! דוח פֿרויח בויבע חזקן לו הויעע חונד
 זייגעט מיהרען זעהן ביו לו זיינער ענטווקהונג. כד זמכחוד ער זבער ענטע
 ווקהנט וומר, נההק יוח חיהו מיט היזניל — נעביט דרייט שטיערען, חיינער
 אפיסע מעהלו חונד חיינעט טוויך זויין — חונד ברפֿכטע חיהו זח נחך שילה חין
 דמה הויו דעו עוויגען, חונגעפֿכטעט דער קנחכע נחך ועהר יונג וומר. כה
 נחכרען זיחו דען שטיער געטופֿכטעט העטטע, ברפֿכטע זיחו דען קנחכען
 דעטן עלי. כודח שפרמך זיח: „חונן פֿערלייהונג, זויין הערר, זח ומהר דוח
 זעכט, הערר, חיד ביו דימועלכע פֿרויח, דיח היער נעבען דיר געטשפֿרדען העט,
 דעטן עוויגען לו פֿלעחען! כו חונן דיעזען קנחכען היער החכע חיד געבעטעט,
 חונד דער עוויגע געטווקהרטע מיר דמו, וומרונן חיד חיהו געבעטעט. כח חיד
 החכע חיהו חבער לוגויך חיד דעט עוויגען געווירמעט, חונד זחופֿגע ער זיין
 וירר, זקלן ער חיד דעט עוויגען געווירמעט בויבען. היערויף ביקקטע

ב ליהודה: ותתפלל חנה ותאמר עלן לבי ביהודה
 רמה קרני ביהודה רחב פי על אויבי פי שמחתי
 ב בישועה: אין קדוש ביהודה פי אין בלתיך ואין
 צור באיני: א תרבו תדרו גבהה גבהה יצא
 עתקמפיכם פי רעות יהודה ולא נתבנו עללות:
 ד קשת גבורים חתים ונכשלים אזורי חיל: שבעים
 בלחם נשכרו ורעים חדלו עד עקרה ילדה

א קרני, הקרנים מוקף החיה, ויחסס לאדם עד'מ, להורות על חוקפו, כדכתי' וקרני
 ראס קרניו בהס עמים יבנח (דברי' ל"ו יו). רחב פי על אויבי, כענין יורחיבו עליו פיהס
 (תהי' להכא), על מי תרחיבו פה (ישעי' מד), שטעמס כטע'אז ומלא שזוק פיו
 (תהי' קבו). על אויבי, פכנה ופנדותיה. ב כי אין בלתיך, כי אין להי' בלתיך. ואין
 צור, אין תקיף שיוכל להפוך הטבעים, גס יתכן להיותו כמו יוצר, וז'ל אמרו אין ציור
 חלשטס על יסוד אחד הס כשעני'. ג א תרבו תדרו, מה שפי' המפרש' קש' על הלשון.
 ולי נרא' שאין כאן לא מסרוין ולא כפל, לא שתינת ג בה ה הראשון הוא שס דבר, ע'מ
 עבודה ל' גאות ושררו' ועוכה על א תרבו, והשני עוכה על א תדרו והטע' א תרבו גאון
 ול תדרו דברי גאות דוגמת ועשיר יעכה עזות (משלי יב כג) וא לא עתק מפיכ', ומלת
 אל עומד במקו' שלש'. עתק, דבור קשה. כי א דעות ה', יודע מה שכלבנכס. ולו כתכו
 עלילות, כל מעש' האדם כמנין לפניו, רש'י, ועיין בפירושו אלל ואת מתכנת הלכניס
 (שמו' ה ח). ודע שכ'י של כ'ל תנת ולא בטעס טפק', נחכנו במרכ' וכן מסתבר לפי
 הקרי'. ד קשת גבורי' חתים, טעס חתים על גבורים לא על קשת כיה' לו לאמר קת ה,
 ופרוש חתים הס וקשטס, כ"כ רד"ק, ורי"א ז'ל אמר שטעמו גבורי קשת וכעבור
 שהקדים קשת הוכרך לומר גבורים נב', ולי נרא' שתינת קשת מושך ענמו ואחר עמו
 וככה הוא, קשת גבורים קשת חתים והטעס קשת גבורים הוכס לקשת חתים, והענין
 כפידש'י, כך אומנתו של הקב"ה מתיש את הגבורי' ומחזיק את החלשים משניע רעבים
 ומרעיב שבעים. ה שבעים כלחם. בעבור שנעל הטעמים הפסיק תינת בלחם לכן
 הוא מחובר עם שבעים לא עם נשכרו ופרושו, אותס שהיה להס גאון שנעת לחס

ער (שמואל) ויד פֿהר דענן עוויגען. א חכה געריעטה דמן חין טיעפע חנדחֿט
 חוזר טפרחך: ,, חיין הערן פֿרחהןקקט דענן הערון, חיין חחרן שטיעג חמך דורך
 חיהן; גון חיוט ערוויכען פֿיינדען חפֿען, חיין חוזר, דען חוך פֿריי' חב דייענער
 היזעט חיד. ב קיין הייזיגער גלייכט דענן עוויגען! (דען חויסער דיר גיכט עני חן
 קיינען!) קיין חמרט חוונערטן גמטט! ג ח, הייכט ניכט זח טטחון. טפרעכט
 ניכט חן חמך! קיין טפֿטט ענטפֿהרע חייערטן חוזדע נמך! דער עוויגע חיוט
 חיין חווייסענדער גמטט, חיה חן חיוט חוונער טהמטען חיהחחוט בעקמנט.
 ד דער טמחרקען וועהרע ברעכען חפֿט, חוזר טומוזינגע חויגירטען קרמט;
 ה דיח חמטן חוין חיבערפֿונס געזעכט, נעהמען דייענט בון חן, חוזר דחרבנדערע
 פֿערנחטן

שְׁבַעַה וּרְבַת בְּנִים אִמְלָלָהּ: יְהוָה מִמִּירָהּ
 וּמִחֵירָהּ מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל: יְהוָה מוֹרֵישׁ
 וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף־מְרוֹמָם: מְקִים מַעֲפָר
 דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עֵס־נְדִיכִים
 וּכְסֵא כְבוֹד יִנְחֵלֶם כִּי לַיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
 עֲלֵיהֶם הַבַּל: רַגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר וְרַשְׁעִים
 בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ כִּי־לֹא בָבֶחַ יִגְבַּר־אִישׁ: יְהוָה
 יַחֲתוּ מְרִיבֵי עֲלוֹ בַשָּׁמַיִם יִרְעֵם יְהוָה יִדְרִין אֲפִסֵּי־
 אֶרֶץ וַיִּתֵּן־עֵז לְמַלְכֵי וַיְרַם־קֶרֶן מִשִּׁיחוֹ:

מסורתי
 מסורתי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור בל העולמים

צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר

כולנו להשתכר בעבוד פרכתם ורעני' שהיו כשכרי' למונות' חלו ומשכרות'. גם כן
 כולל כל מאכלי, רשי ויקר' כ' י'. ה מנאי ארץ, עמודי ארץ, כי הוא ית' הוא
 קיום העולם ומעמידו ומעמידו הארץ לו הם ובכחו עומד הכל וסדר היישוב בארץ
 להעמיד היצורים עלי', והוא שאמר וישת עליהם תבל כי מקומות הישוב יקראו תבל.
 ט ישמור, שלא ינפלו, ידמו, יכרתו, והט' דגש בכ"י וס"מ. י ישתה, ישתכרו.
 ויאמר רלב"ג, שהתפלל' בעבור ככה שחתו מריבו ובעבורו ירעם ה' בשמי', וכן הו'
 במלחמה ראשונה שלחם שמואל בפלשתים, שנא' וירעם ה' בקול גדול ביום ההוא
 על פלשת' ויהם (לקמן ז'), וטעם ידן אפסי ארץ כי הוא הלך ממקום למקום
 לשפוט את ישראל, ויתן ה' עוז למלכו אשר ימליכהו שמואל והוא שאל בסופן איכתי
 אויביו, וירם קרן משיחו, אשר ימסכהו שמואל בקרן השמן והוא דוד, אשר רמה קרכו
 מאוד לכנח כל אויביו וכתבה לו המלוכה ולורעו אחריו לעולם.

פֶּעַרְוֶסְטֵן חִיהוּ; חִיכְרֵס דִּיחַ חוֹכְרֵסְטֵטְבֶּהֲרַע יַעֲבֵטֵן גַּבְעִהֲרַט, וְעוֹקֵט דִּהֲהִין דִּיחַ
 קִיכְרֵרִיכְבֵּן. ו דַּעַר עוֹיִגַע טַהֲדַטַעַט חוֹכֵר בַּעֲטֵבט חוֹךְ וַוִיעֲדַעַר, וַעֲנַקַט לֹר
 גְּרוֹכַט חוֹכֵר הַכַּבֵּט חוֹךְ הַעֲרוֹיךְ! וְדַעַר עוֹיִגַע חוֹטֵף, דַּעַר חֲרַט מַחֲכַט חוֹכֵר
 רִיךְ, עִיכְרֵעֲדִירִיגַעַט חוֹכֵר וַוִיעֲדַעַר עֲרַהֲעֵבט, ה דַּעַן גַּעֲרִיגַעַט פֶּחְטֵן טַטִּיב חוֹיִכְבֵּן
 רִיכְטַעַט, דַּעַן דִּירִפֶּטִיגַעַט פֶּחְטֵן קַחַטַה עֲרַהֲעֵבט, נַעֲבֵטֵן פֶּירוֹטַעַט חִיהוּ לֹוֹטַעֲלַעַן
 חוֹכֵר דַּעַר עֲרַהֲעַט וַיִּטֵּן חִיהַטֵן לֹוֹטִיהוֹלַעַן; דַּעַן דַּעַר עֲרַהֲעַט פֶּיִינַעַר וַיִּכֵּר דַּעַטֵן עֲחִיגַעַט,
 עַר הַחַט דַּעַן עֲרַבְחֹזֵן דַּחְרוֹיךְ גַּעֲטִיטַעַט! ט עַר בַּעֲחִיהֲרַטַט וַיִּכְעֵר פֶּרְחִיחַטַעַטֵן
 טִרִיטַטַט, פֶּרַעֲפֹנַעַר פֶּעֲרַגַּעַהֵן חִיטֵן פֶּיִינַטַעַטֵר; דוֹרַךְ חִיגַעַט קַחַטַה וַיַּעֲטֵטֵט נִיכְט
 דַּעַר חֲחֵן! — וְחֵס וַיִּחַ, חֵ עוֹיִגַּעַר, פֶּעֲרַלְחִיגַעַט וַיִּכְעֵ וַוִיעֲרַחֲכֵעַר! וַיִּכְעֵטֵטֵט חֲחֵבֵטֵן
 דַּחֲנַעַר פֶּחְטֵן הַיִּחַטַעַט הַעֲרַחֲב! עוֹיִגַּעַר, וְחֵס חִיהוּ רִיכְטַעַטֵן דַּעַר עֲרַהֲעַט עַבְדַּעַטֵן,
 פֶּעֲרוֹיִהַעַט וַיַּעַג וַיִּכְעֵטֵט קַחֲכִיגַעַט חוֹכֵר עֲרַהֲעֵבט דַּחֵן חֲחֵן וַיִּכְעֵטֵט גַּעֲחֵבֵטַעַטֵן!

ומקים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו
 ונאמנים דבריו ודבר אחד מדבריו אהור לא ישוב ריקם
 כי מלך נאמן ורחמן אתה. ב' א"י ה' הנאמן בכל דבריו:
 רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת גפוש תושיע
 במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בבגיה:
 שמחנו יי אלהינו באלהינו הנביא עבדך ובמלכות בית
 דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על פסאו לא ישוב זר
 ולא ינחלו עוד אחרים את פבורו. כי בשם קדשך נשבעת
 לו שלא יכבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:
 עליה תורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל איוש השבת
 הזה ויום הזכרון הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה
 לכבוד ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנחנו מודים
 לך ומברכים אותך. יתברך שמוך בפי כל חי תמיד לעולם
 ועד ודברך אמת וקים לעד: ברוך אתה יי מלך
 על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

הלכות שופר וטעמי הקיעה.

כתב אבודרהם בשם רבינו סעלי מה שנטו הנורא ית' לתקוע בשופר
 צ"ה יש צוה עשרה ענינים:

הענין הא' מפני שהיום תחלת הנביא' שבו נרא הקב"ה העולם ומלך עליו; וכן עושי
 המלכים תחלת מלכותם שתוקעין לפניהם בחטונות ובקרנות להודיע ולהשמיע בכל
 עקום תחלת מלכותם, וכן אטו ממליכים עלינו את הנורא יתברך ביום זה.
 וכך אמר דוד בתהלים צ"ה ו': „בחטונות וקול שופר הריעו לפני המלך ה' יי
 הענין הב' כי יוס ר"ה הוא ראשון לעשרת ימי תשובה ותוקעין בו שופר להכריז
 עלינו כומו שמוהיר וחומר, כל הרול' לשון ישוב ואם לאו א יקרא תגר על עצמו, וכן עושין
 המלכי' מזהירין את העול' תחל' בגרות' וכל העובר אחר האזהר' אין שומעין לו טעכה.
 הענין הג' להזכירנו מעמד הר סיני, שא' בו בשמות י"ט פ' ט"ו: „וקול שופר
 חזק מאד, וקבל על עצמנו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע.
 הענין הד' להזכירנו דברי הנביאים שנמשלו בתקיעת שופר שא' ביחוקא
 לו: „ושמע השמע את קול השופר ולא נהר ותנא חרב ותקחהו דמו
 בראשו יח'... והוא נהר את כפשו מלט".
 הענין הה' להזכירנו חורבן בה"מ וקול תרועת מלחמו' האיובי'. כמו שא'
 בירמי' ד': „כי קול שופר שונעת כפשי תרועת מלחמה, וכשאתו שומעים
 קול השופר ננקש מאת ה' על בנין בה"מ.

הענין הו' להזכירנו עקדת יצחק, שמסר נפשו לשמים, וכן אהבתנו נאמור ככשנו על קדושת שמו ויעלה זכרוננו לפניו למנוחה.

הענין הו' כשנשמע תקיעת האופר נירא ונחרד ונשבר עצמנו לפני הבורא, כי כן הוא טבע האופר מרעיד ומחריד כמו שנאמר בעמוס ג' ו': „אם יתקע אופר בציר ועם לא יקרדו?"

הענין הח' להזכיר יום הדין הגדול ולירוא ממנו, שנאמר בלפני' א' י"א: „כי קרוב יום ה' הגדול קרוב ומהר מאד" — „יום אופר ותרועה" (שם ע"ז).

הענין הט' להזכירנו קנין כדמי ישראל ולהתאוות אליו שנאמר בו בישיעה כ"ז י"ג: „והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ונאלו האזובים בארץ אזור" וגו'.

הענין הו' להזכירנו תחיית המתים ולהאמין בה. שנאמר בישיעה י"ג: „כל יושבי תבל וזוכי ארץ כנשאו כס הרים תראו וכתקיע אופר תשמעו, ואמרו במדרש: כל השנה השטן מקטרג על ישראל לפני הקב"ה, והקב"ה דוחה אותו לר"ה ליום הדין, ונר"ה בא השטן לקטרג ומביא הקמה להעיד על עוונותיהם של ישראל, והקמה מעידה והקב"ה אומר לה הרי עד אחד ואין עד אחד כאמין, הבא עד אחר עמך והוא הולך להביא את הלכנה ואינו מונח אותה שהיא נכסית שנאמר תקעו בנדש אופר בכסה ליום חגנו ויום שללכנה מתבקשת ואינה כמנצחת שהיא מוכיבה. ועוד תנאל בכסה בני' לבנה, לרמוז שהיא מתכסה בו. ואמרינן בפסיקתא: רבי דברי' פתח: תקעו בנדש אופר בכסה ליום חגנו, וכל המדשים אינם נכסים אלא ליום חגנו, והלא ניסן חדש וככסה ויש לו חג בפני עצמו, אלא חדש ויש לו חג וסגנו בן יומנו, ואיזה זה? תשרי. השרר כתיב על שם תשרי ותשנוק על טוביהן, אימתי? בנדש השביעי.

בשבת אין תוקעין, ותוקעין ביום שני ואומרים שהחיינו.

חנה לחוקע לפני התקיעה.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי השמים ואלהי הארץ אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגביר והנורא שחשלח לי המלאכים הקדושים והטהורים נאמנים משרתים ונאמנים בשליחותם חפצים ורצויים לזכות את ישראל ואת המלאך הגדול פצפ"ציה הממונה להוציא זכיותיהן של ישראל בעת שהיום תוקעים בשופר ואת המלאך הגדול חש"ב הממונה להשמיע זכיותיהן של ישראל ולהבעית השטן בתקיעתם ואת השרים הגדולים הממונים על השופר אנקת"ם פסח"ם ומלאכים הגדולים הרנ"יאל וסנדל"פון הממונים על תקיעתנו המעלים תקיעתנו לפני כסא כבודך ואת המלאך שמש"אל הממונה על התרועה ואת המלאך פרס"טא הממונה על קשר"ק להיוחס מומונים בשליחותם להעלות תקיעתנו לפני הפרוכת ולפני כסא כבודך והמלא על עמך ישראל ברחמים והכנס להם לפניך משרת הדין והנהג עם בניך כמדת רחמים והעלה תקיעתנו לפני כסא כבודך והסחכל באפרו של יצחק הצבור על גבי המזבח וזכור לנו עקדתו היום לזרעו של יצחק כי אל מלך נאמן וזכור ברית אהיה, ברוך (אחה ה') זוכר הבית:

אלו המלאכים הממונים על התקיעות:

אנקתם, הוא בנימטריא השופר ונגמטריא שר הכ"סה והוא מעל' את השופר. שברים, בנימטריא שר יהואל והוא מעלה את השברים. תרועה,

בנימטריא שמשויאל והוא שר של מזרח והוא מעלה את ההרועה חקיע
בנימטריא הרניאל וסנרלפון והס מעלין את התקיעה. חקיעה גימטריא השרף
גם הוא מעלה את החקיעה. פס' חב' בנימטריא חקיע, כמו כן מומיה על
התקיעה. גם האוחז מקני עזרא וזרבל ובהס שמות זהס טונים
למדת הדין ולמדת הרס מים והס מעלי' את השופר. כל זה מ'כ' בספריאן.

הועתק משל'ס: צריך התוקע לכבות השופר בשעת הנכרה ובין כל ס' וס' צ"ח.

ויכון באלו שני שמות יקרהו' עה יש המו'נה והס נ"פ הוי'ה וימערבים זיכיהס
אותיות קר'ע שט'ג, שעל ידי זה נקרע השטן. ואח'כ' יאמר עלה חלבים
בתרועה ה' קול שופר. וא'כ' יאמר חלו הפסוקים שר'ת שלהס קרע שטן.

קוֹלֵי שְׂמֹעֵת אֱלֹהֵי תְעֵלֶם אֲזַנְךָ לְרוֹחֵתִי לְשִׁיעֵתִי: (אבכגנו)

רֵאשִׁיבְךָ אִמְתָּ וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּטְךָ קָדָךְ: (תהל' קיט קס)

עֲרֵב עֲבָדֶיךָ לְטוֹב אֱלֹהֵי שְׂקִי וְדָיִם: (תהל' קיט קכב)

שֵׁשׁ אֲנִיבִי עַל־אִמְרֵתְךָ כְּמוֹזֵאָא שְׁלָל רֵב: (תהל' קיט קכב)

טוֹב טַעַם וְדַעַת לְמַהֲגִי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הָאִמְנָתִי: (תהל' קיט סי)

גִּדְבֹת פִּי רִצְהֵנָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לְפִמְהִי: (תהל' קיט קח)

ואחר חלו הפסוקים יאמר תפלה זו.

יהי רצון מלפניך יי אלהי המושפט שעהה יהיה עת רצון
לפניך וחקרע ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים כל המסכים אשר
הם מכדילים בינך ובין עמך ישראל היום והעבד מלפניך כל
המשטינים והמקטרגים על עמך ישראל. סתום פה שטן ואל ישטן
עלינו כי עליך הליוות עינינו ארוסמך אלהי המלך אלהי המשפט
שמע קול הפלות וחרועות עמך ישראל היום ברחמים אבן.

כתב החכם ראב"ע צ"פ שמות ג' י"ח: "כל שמע אשר אחריו ל' אוב', הטעם
שישמעו הענין שזשא את הקול ולא לשמוע הקול". וכ"כ הר"ד אבודרהס: "קידם
שיתקע מצדך: צ"ח י"ח א"מ"ה א"קבו"ש לשמוע קול שופר, וסחיינו". וכתב רבינו האי:
"הלכה רווחת בישראל לנרדך: לשמוע קול שופר, ולא תזון מינה". וכ"כ בה"ג, והכי
איתא בירושלמי. ואין לאמר: "בקול שופר" צ"ח, שהב' אינה כופלת אלא על לשון
קבלה, כמו שאמר: אס שמוע תשמעו בקולי, ומתרגמין, אס קבלה תקבלין.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצַנְנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפֵר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

שְׁהַחֲיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן בְּהִי:

תקיעה

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:
 תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:
 תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

שב.

קשר"ק נגימטרי' פרכת וכו' מעלה את הפרכת למעלה וכו' סס של הב"ה.
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות ק"ש"ר"ק
 שאנחנו חוקעים היום העשה ממנה עטרה על יד הממונה
 שרש"ה להעט עולה ולישב בראש אלהי ויעשה עמנו זאת
 לטובה וימלא עלינו ברחמים. כרוך (אהה יי) בעל הרחמים:

תקיעה: שברים: תקיעה:
 תקיעה: שברים: תקיעה:
 תקיעה: שברים: תקיעה:

שב.

קש"ק נגימטרי' שר וכו' סס של שר שרש"ה נקרא וכו' מעלה את הקש"ק.
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעות ק"ש"ק שאנו
 חוקעים היום הוא מרוקמת על היריעה על יד הממונה טרטיאל
 כשם שקבלת על יד אליהו זכור לטיב וישוע' שר הפנים שר
 מטטרו'ן וחמלא עלינו ברחמים. כרוך (אהה יי) בעל הרחמים:

תקיעה: תרועה: תקיעה:
 תקיעה: תרועה: תקיעה:
 תקיעה: תרועה: תקיעה גדולה:

קר"ק נגימטרי' אליהו הנביא זכור לטוב וכו' מעלה קר"ק
 ונגימטרי' ישעיה'ה כך שמו של שר הפנים מטטרו'ן.
 ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו
 אלו המלאכים היוצאים מן השופר ומן החקיעה ומן
 השברים ומן התרועה ומן ק"ש"ר"ק ומן ק"ש"ק ומן ק"ר"ק
 לפני כסא כבודך וימציצו טוב בערינו לכפר על כל חטאתינו:
 ואח"כ מתקיל בג' נקולרס אשרי העם וכו'. וכשת אין אומרים.

אשרי העם ידעי תרועה יי באור פניך יהלכון:

יְקוּם פּוֹרְקָן מִן שְׁמַיָא הִנָּא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמֵי
 וְחַיֵּי אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רִיחֵי וְסִיעָתָא דְשְׁמַיָא
 וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וּנְהוּרָא מְעֵלְיָא: זְרַעַא חַיָּיָא
 וְקִימָא. זְרַעַא דִּי לֹא יִפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל
 מִפְתָּגְמֵי אֹרִיתָא: לְמַרְגָּן וּרְפָגָן חֲבוּרְתָא
 קוּדִישְׁתָּא דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי בְּכַבְלֵי לְרִישֵׁי
 כְּלֵי וְלְרִישֵׁי גְלוּתָא וְלְרִישֵׁי מְתִיבְתָא וְלְדִינֵי
 דִּי בְּכַבְלֵי: לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וְלְכָל־תַּלְמִידֵי
 תַּלְמִידֵיהוֹן וְלְכָל־מִן־דְּעַסְקִין בְּאֹרִיתָא. מְלָפָא
 דְּעֵלְמָא יְבָרַךְ יִתְהוֹן יִפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיִסְגָּא יוֹמֵיהוֹן
 וְיִתֵּן אֲרֻכָּה לְשָׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְכְּבוּן מִן כָּל
 עֲקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוּן מָרְזֵן דִּי בְּשְׁמַיָא
 יְהֵא בְּסַעֲדֵיהוֹן כָּל־זְמַן וְעַדן וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פּוֹרְקָן מִן שְׁמַיָא הִנָּא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אַרְיֵי
 וּמְזוּנֵי רִיחֵי וְסִיעָתָא דְשְׁמַיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וּנְהוּרָא
 מְעֵלְיָא זְרַעַא חַיָּיָא וְקִימָא זְרַעַא דִּי לֹא יִפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל
 מִפְתָּגְמֵי אֹרִיתָא: לְכָל־קְהֵלָא קוּדִישָׁא הִדִּין. רַבְרַבִּיא עִם
 זַעֲרִיא טַפְלָא וּגְשִׁיא. מְלָפָא דְּעֵלְמָא יְבָרַךְ יִתְכּוֹן יִפִּישׁ
 חַיֵּיכוֹן וְיִסְגָּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אֲרֻכָּה לְשָׁנֵיכוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן
 וְיִשְׁתַּזְכְּבוּן מִן כָּל־עֲקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישׁוּן. מָרְזֵן דִּי
 בְּשְׁמַיָא יְהֵא בְּסַעֲדֵיכוֹן. כָּל זְמַן וְעַדן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שְׁפָרַךְ אֲבוּתֵינוּ אֲבֹתָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרַךְ אֶת־כָּל
 תַּקְהֵל תַּקְדוּשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהֵלוֹת תַּקְדוּשׁ. הֵם וּגְשִׁיהֶם
 וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אִשְׁרֵיהֶם. וּמִי שְׁמִיתֵדִים בְּתֵי

בגם יזית לתפלה • ומי שבאים בתוכם להתפלל • ומי שנותנים נר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה וירפא לכל גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

אשרי יושבי ביתך עוד יתללך סלה:

אשרי העם שבכה לו אשרי העם שניי אלהיו:

תהלה לדוד ארומקה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין הקר: דוד לדור ישבח מעשיך וגבורתך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה: ועזובוד אתה יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר רב טובך יגיעו וצדקתך ירגנו: חנו ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך יבררו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשתלתך בכל הדור ודר: סומך יי לכל הנפלים וזקף לכל הפופים: עיני כל אליה ישברו ואתה נוהג להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:

וּבְנֵי נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

כ"ג לוקח ס"ח בידו להוליכו מן הכיסא ולהסמיכו בהיכל ואומר:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁגָב שְׁמוֹ לְבָדוֹ

וסקל עונים הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה

לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הַלְלוּיָהּ:

כ"ד כשהל בחול

כ"ד

כשנת

כ"ד

מְזוֹר לְדוֹר הַבּוֹר לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים
תָּבֵל וַיִּשְׁבֵי בָהּ: כִּי־הוּא עֲלֵי־יָמִים
יִסְדָּהָ וְעַל־יְהִרֹת יִכְנַעְנָה: מִי־יַעֲלֶה
כְּהַר יְהוָה וּמִי־יִקְוֶם בְּמִקְוֶם קִדְשׁוֹ:
יָקִי בַפִּיִם וּבִרְלֻבִי אֲשַׁר לֹא־יִשָּׂא
לִישׂוֹא נִפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁפַע לְמִרְמָה:
יִשָּׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וַצְדָקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דִּרְשָׁנוּ
מִבְּקָשֵׁי פִגְוֵי עַקֵּב סֵלָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רְאֲשֵׁיכֶם וְהִנְשִׂאוּ פִתְחֵי
עֲלֵם וַיָּבֹאוּ מִלֶּדֶת הַתְּכַבֹּד: מִי זֶה
מִלֶּדֶת הַתְּכַבֹּד יְהוָה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה
גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רְאֲשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ
מִלֶּדֶת הַתְּכַבֹּד: מִי הוּא זֶה מִלֶּדֶת הַתְּכַבֹּד
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מִלֶּדֶת הַתְּכַבֹּד סֵלָה:

הַבּוֹר לַיהוָה קְבוֹד נֶעַז: הַבּוֹר לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה כְּהַרְרֹת
קִדְשׁוֹ: קוֹל יְהוָה עַל־הַיַּמִּים אֵל־
הַתְּכַבֹּד הַרְעִים יְהוָה עַל־יָמֵים רַפִּים:
קוֹל יְהוָה בְּכַת־קוֹל יְהוָה כְּהַרְרֹת:
קוֹל יְהוָה שֹׁפַר אַרְצוֹת וַיִּשְׁפַר יְהוָה
אֶת־אֲרָצוֹ הַלְבֵנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמֹד
עֲגַל לְבָנוֹן וּשְׁרִיזוֹן כְּמֹד בְּדָרְאִים:
קוֹל יְהוָה חֲצֹב לְהַכּוֹת אֵשׁ: קוֹל
יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר
קִדְשׁוֹ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל אֵילֹת
וַיַּחֲשֶׁה יַעֲרֹת וּבְהִיבְלוּ כָּלוּ אֲמֵר
כְּבוֹד: יְהוָה לַמְּפִיל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב
יְהוָה מִלֶּדֶת לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ
יִתֵּן יְהוָה יִכְרַח אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כשמחזיקין הספר תוך ההיכל ואומרים.

וּבְנֵיחָה יֹאמֵר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה
יְהוָה לְמַנוּחַתְךָ אֲתָה וְאֲרוֹן עֲוֹךְ: כִּהְנִיחָה יִלְבָּשׁוּ צַדִּיק
וְחַסִּידֶיךָ יִרְגְּנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבָדְךָ לֹא־תֵשֵׁב פְּנֵי מִשִּׁיחָה:
כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים
הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֵיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דִּרְכֵי־נֶגַעִם
וְכָל־נִתְיֹבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה
חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְבְּךָ:

תפלת מוסף.

תפלה לש"ץ חטא לנעלה.

ועתה וגדל נא כח ארצי כצדק דברת לאמור:
זכר בתמידה יי וחסדך כי מעולם חסדך:

יהגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די בר א ברעותה
וימליך מלכותה בתיכון וביומיו ובחייך כל בית ישראל
בעגלא ובזמן קריב ואמרו

אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי ועלמיא יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרוםם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא ולעלא מן
כל ברבא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן
בעלמיא ואמרו אמן:

ביחיד לא יתפלל אדם תפלת מוסף ברה"ט עד אחר ג' שעות על היום.
ארצי שפתי תפתח ופי נגיד תהלתיך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו

חרגום אשכנזי.

ארני הערר, תפגע וייעט ויפגע, דחם דייכען רוהנן חיינן חונד פערקיינע!
ברוך געמאכט וייט דוח, עוויגער, חונדער, גמטט חונד גמטט חונדער
פחטער, גמטט אברהם, גמטט יצחק, חונד גמטט יעקב! דוח, דער
גרמטט, מחטטיגע חונד פורכטמער גמטט, דחן תפגעטע וועטען, דחן
ווחהטעמטען וויט גיטע פערגיטט, דער חויגענטהיטער דען וועלטמאן,
דער דיח פרחוויגקייט דער מורפחטער געדענקט חונד זיעברייך חיינען
ערותער מיהרען טפחטעזטען ענקען ברינגט, זיינע נחמטען האלבען.
געדענקע

וְכָרְנוּ לַחַיִּים • מְלֶכֶךְ חַפְצֵי בְּחַיִּים • וְכָתְבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא הוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
 לַיְשָׁנֵי עַפְרַיִם מִי בְּמוֹדֵךְ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶכֶךְ
 מְמִית וּמְחַיֶה וּמְצַמִּיחַ לְשׁוֹעֵה :

מִי בְּמוֹדֵךְ אַב הַרְחָמִים • זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶה הַמֵּתִים :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה :

וּבְכֵן תִּן פְּתִיחָה יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימְתֶךָ עַל כָּל

מַה

זכרנו. געדענקע חונדער לזן זעבען, ן קחניג, דער דוח ווהאגעמזונען
 האזט חסן זעבען! סרייב' חונד חיון חין דחזי בוך דענו זעבענו, חונד
 דיינטטווילזונען, הערר דענו זעבענו! קחניג חונד העלפער, עררעטטער
 חונד בעטיטלער! געזחבט זייזט דוח, טוויגער, טינד אכרעס'!

אחה. חקטיג ביזט דוח חין טוויגקייט, ן הערר! דוח בעזעבט דוח

טחדטען וויעדער, חקטיגער רעטטער!

דיינע גחמדע רעכחרט דוח זעבעדען, דיינע חונדענליכע בחרהערליגקייט
 זחסט דוח טחדטען וויעדערמחילעזעבען; דוח ביזט דער ווחקענדען סטיטלע,
 דער קחמקען הייל חונד בעכרייער דער געפעסטזונען, דוח חולוט חיהגען
 טרייליך דיינע לזחגען יענען, דוח חין דער ערדע טזווחערן. ווער גזייכט דיר,
 ן דוח דער חזחחבט הערר! ווער חוזט דיר חהחליך, קחניג דענו טחדענ
 חונד דענו זעבענו חונד ספענדער דענו היילן!

מי כחוך. ווער גזייכט דיר, פחטער דער בחרהערליגקייט, דער זייגער
 געטחפכע ערבחחזוגחמזונען לזן זעבען געדענקט!

דוח ביזט דייגער פכרהייסוג געטרייח, דוח פכרשחחבענען חייזט וויעדער
 לז בעזעבען, געזחבט זייזט דוח, גחטט, דער דוח טחדטען בעזעבט!

אחה. דוח ביזט הייליג, הייליג דיין חחחע, חונד הייליגע פרייזען דיר טחגזיך. סלכה.
 זח פכרברייטע דען, גחטט חונדער הערר, דייזען טרעקען חויבר חזזע דיינע
 ווערקע

כזה שפראת ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל
 הברואים ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך בלבב
 שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניך עו בידך
 וגבורה בימינה ושמה גורא על כל מה שפראת:
 ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראוך ותקנה לדורשיך
 ופתחון פה למיחלים לך שמחה לארצה וששון לעירך
 וצמיחת קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחך
 במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו וחסידים
 ברנה יגילו ועולתה תקפין פיה וכל הרשעה כלה
 בעשן תכלה כי תעביר ממשלת זרון מן הארץ:
 ותמלוך אתה יי לבהך על כל מעשיך בחר ציון משכן
 כבודך ובירושלים עיר קדשך בפתוב בדברי קדשך

ונרקע חונד דייכע פֿורכט חיבער מוֹזען, ווּמז דוח ערשטפֿלען, דחם דיך
 טהרפֿירכטען מוֹזע ווערקע, היגעטטרעקט דיך חכבעטען מוֹזע געטמפֿלען, דחם
 זיח מוֹזע חין חייבען בונד לזונחאטענטרעטען, חונד געשיינעטמפֿלען דייעטן
 וויוֹזען מיט חויפֿריכטיגען הערלען לז ערפֿיוֹזען; דען וויר ערקענען ען,
 עוויגער חונדער גמטט! דיין חיוט דיח העררטמפֿלען, דער זיעג חין דייכער
 חנה, טמקרקע חין דייכער רעכטען, חונד דיין נאָמע חיוט פֿורכטבחר
 יעדען וועטען, דמז דוח ערשטפֿלען.

ובכן • זך טמפֿלען, זך עוויגער, דייכען פֿמוקע עהרע, דייכען פֿערעהרען
 רוהט, חונד חויזיכט דענען, דיח דיך זכען, חונד חוטה לז רעדען דענען, דיח
 דייכער חעררען, פֿריירע דייכען חנה, חונד דייכער טמחדט פֿרחהזיכקייט!
 זום עיפֿערמוזבונדן: דח: גוקקעהרן דייכען קעכטען לז, חונד העזן וויכטען דיח
 חויפֿע דען זמהנען יז, דייכען געזומבטען, בחזר, חין חויכערן טמגנען.

ובכן • דמז ווערדען דיח פֿרמחוטען ען זעהטן חונד זך פֿרייען, דיח רערזילען
 פֿרמהוקקען, דיח הייליגען חין פֿריידענגעטרייח חויברעכען, חונד דמז חוֹטער
 ווירד פֿערטטוואטען חונד דער פֿרעפֿען גמלזיך וויה ריך הינטווינדען; דען
 דוח ווירט פֿערטייכען דען: פֿרעפֿען געוואוסט פֿון דער ערדע הינזאג.
 והמלוך • דוח ווירט, זך עוויגער, מוֹזיין רעגירען חיבער מוֹזע דייכע ווערקע,
 חין דען בערג לזין, דען טהרמן דייכער העררויכקייט, חונד חין ירושלים, דער
 רעידענן דייכער הייליגקייט, זך ווירט ען געטריעבען חיוט חין דען טריפֿען

יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֹךְ וְאִין אֵלֹה מִבְּלַעֲדֵינוּ בְּפִתּוּב
וַיִּגְבְּהַ יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה •
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלֹךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אַהֲבַת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ •
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִבַּלְתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִבַּלְתָּנוּ
מִלִּבְנוֹ לְעִבּוֹדְתֶךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִבְּלָתָהּ:
וְתַתְּנֵנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
וְאֵת יוֹם הַיּוֹבְרוֹן הַזֶּה • יוֹם זִכְרוֹן הַתְרוּעָה בְּאַהֲבָה
מִקְרָא קָדֵשׁ וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי הַטָּאִינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַקְנוּ מֵעַל
אֲדָמָתָנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ

היינוגטן (דוד): דער הערר רעגירט עוויגליך; דיין גוטט דורך מ'זע לייטען ציון! הללויה!

קדוש הייניג בייט דוח, פֿורבטבמך דיין נחמע, חונד חויסער דיר מינט קיין גוטט! זך לויטעט חויך יענער טפרוך; גרמס ווירד זיין דער עוויגע זכאית חין געריכטן דער הייניגע גוטט געהייניגט דורך גערעכטיגקייט געמאכט זייט דוח, עוויגער, דער קחיג, דער הייניגע!

אחה • דוח המוט חוני חויו מ'זען פֿאקערן ערקמערן, ליעבטעט חונד חונד לייג טעט מ'ן חונד דיין ווהגועפֿה'זען, ערהמבוס חונד חיבער מ'זע נחלימאטן, הייניגעטעט חונד דורך דייע געבטעט, נההערטעט חונד, מ'ז חונדער קחיג, דייעטעט דיענטעט חונד נחכטעט חונד נחך דייעטעט גרמסען חונד הייניגען נחמען! וחתן ל'נו • חונד חויו ליעבע המוט דוח חונד, עוויגער חונדער גוטט, דייעטען (שבת חונד דייעטען) טמג דעו מ'זענעטע: מ'געמ'רדעטע, חיון טמג דעו חרוערה באזענען (שבת. חיון טמג ל'ז ערווה: מ'זע דעו חרוערה באזענען) חונד דער פֿערה קינדוג דער הייניגקייט, ל'זן מ'זענעטע דעו חויו: מ'זע חויו מ'זע.

ומפני הטאינו. חבער חונדערער זיכרען החובטן זיכר וויר חויו חונדערעט פֿמטערע, ו'זעט פֿערטריעבען חונד ווייט ענטפֿערטע פֿחן חונדערעט חייגעטע ערדרייכע. כ'ן קמנען וויר חונדערע פֿלויכטען ניכט מעהר ערפֿיל'זען חין יענעטע פֿחן דיר ערקמערען

בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ:
 יְהִירְצוּן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ
 רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ
 אָבִינוּ מִלְּכָנוּ גְּלוּתָהּ כְּבוֹד מִלְּכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
 וְהוֹפֵעַ וְהַנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ בְּנֶגֶם מִירְבַּת־אָרֶץ
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ הַמִּידִים בְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים
 בְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוֹסְפֵי יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם)
 הַזְּכָרוֹן הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה

טעמפען, חין יענען גרמסען חונד הייליגען הויזע — דרו דייען נאמען געטעיהרעם —
 וועגען דער געוואלט, דיח מן דייעען הייליגהאטן חייגעטחיבט וועררען.
 ח, מחבט' ענדיר געמלויג זיין — עוויגער, חונזער חונד חונזערע רעטער גמטט!
 ערבמרונוגעמלויגער קחיג! — מיט דייער חונזער הערליכקייט לוריקקלוקע הרען,
 דיק חונזער חונד דייענע הייליגען טעמפען: לו ערבמראען, חיהו בחוד וועדער לו
 ערבויטען, חונד לו ערההטען דעסען הערליכקייט! ח פמטער חונד קחיג, חס יוח
 חגו בחוד קונד וועררען, דיח הערליכקייט דייער רעגירונג! ערטייע חונד
 ערהעבע דיק פמר דען חויגען מלוער זעבענדיגען! פיהרע חונזער לערסטרייען
 חויז דען פמלוקערן הערבייח חונד נחמאוע חונזער פערבמאנטען חויז מלוען וויכ
 קטן דער ערדע. ברינג' חונד דמן נחך דייער סטמטס לין מיט וועכע, חונד כנך
 ירושלים, דער וועהנונג דייענע הייליגהאטן, מיט עוויגער פריידע — דערט וועלוען
 וויר דיר חונזער פלויכטגעמחטען פפער לבעררייען, דיח טמליכען נחך מרדונג
 חונד דיח מוספים נחך דער פמירטריעט. דיח מוספים (דיענע זכר חונד) דייענע
 טמג דען מוערעקעט וועלוען וויר מיט פערדיגען לבעררייען חונד דיר דמיר
 ברינגען

בְּמִצְוֹת רְצוֹנָה בְּמֵוֶה שְׁבַתְכֶם עָלֵינוּ בְּחֹרְתָהָ
עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבֹדָה מִפִּי כְבוֹדָה בְּאִמּוֹר:

גַּם וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִים
וְשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְגִסְכּוֹ:
עֲלֵת שְׁבֵת בְּשִׁבְתוֹ עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד וְגִסְכָּה:

(זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור:
ליתא ככ"י וס"מ ואין לחומר וכ"כ יענף.)

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא־
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
יוֹם הַרְוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עִלָּה לְרִיחַ
נִיחַחֲלֵי פַר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע־הָ שְׁבַע־הָ תְּמִימִים: וּמִנְחָתָם
וְגִסְפֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וְשְׁנֵי
עֶשְׂרִים לְאַיִל וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ וַיִּזֶן בְּגִסְכּוֹ

בריבוע נחך דייבעטן וועלדיגע פֿון געבטע, זי וויח דוח עין דיינער זעהרט
דורך דיינען דיענער משה חיה דעם ווגרע דיינער הערליכקייט חזק כיעדער
טרייבעטן וועטען, חזק וועלבע זי וועטעט:

(לכא—) חס שבחטק לוייח יתהריגע וקווער חזק זעהרט, חזק זיט
וועלדיגע לוייח לטעהטען לוייח חזק זעהרט חזק זעהרט חזק זעהרט
נעבט דעם טיחקעפער דעם. דיעטע חזק זעהרט חזק זעהרט חזק זעהרט
לכא, חזק זעהרט דעם טיחקעפער, נעבט דעם ווייחקעפער.)

ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא-
קודש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו
יום הרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח
ניחחלי פר בן בקר אחד איל אחד כבשים
בני שנה שבעה שבעה תמימים: ומנחתם
וגספיהם כמדבר שלשה עשרים לפר ושני
עשרים לאיל ועשרון לכבש ויזן בגסכו

(כ"א וכסא כבוד) בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְשָׁכַנְתָּ עִוָּן בְּגִבְהַי מְרוֹמִים; הוא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"א אחר). אָמַרְתָּ מִלְכָנוּ אָפֶס זִוְקַתוֹ בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וְהַשָּׁבָת אֶל־לִבְכָךָ כִּי יְהוָה הוא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד: על כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאזֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲוֹךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת יְבָרְתוּן • לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכַל־בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ • לְהַפְנוֹת אֱלֹהֵי כָל־דְּשֵׁי אָרֶץ • יִבְרֻוּ וַיִּדְעוּ כָל־יֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לָךְ הַתְּכַרַע בְּלִבְרָךְ הַשָּׁבַע כָּל־לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ • וּלְכַבֹּד שִׁמְךָ יִקְר יִתְּנוּ • וַיִּקְבְּלוּ כָלֶם אֶת־עַל מַלְכוּתֶךָ • וְתַמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תַּמְלוֹךְ בְּכַבֹּד • בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וַנֵּאמָר לֹא הַבֵּיט אֶזְנוֹ בְּיַעֲקֹב וְלֹא רֹאֵה עֵמֹל בְּיִשְׂרָאֵל

יעבר חונטראעסליכען הקהעל | ער מוֹזֵיין חֵיט חונטער גחטט, זקנט קייכער וּמְהֵרָה לִיךְ, חונטער קחגי חֵיט ער, חונט חֵיסער מֵיחַס נֵיט־חַד! זק טטעהט חוץ חֵיט געזעטלע געטריבען: „ערקענעט מֵונח חונט נעהט וּמְהֵרָה לֹא הערע לֵעַן, דחס דער עוויגט, ער מוֹזֵיין גחטט וַיִּחַ חֵבֵען חֵיט הַיּוֹמַעַל חונט חונטען חוץ דער ערדע, חונט זקנט קייכער.”

דחוסן הקִטְצֵעַן וויר, גחטט, חונטער הערר, בחוד רוח העררליכקייט דייכער מֵיחַס טחט וַיִּיעֲדֵרלוֹטוֹיט; דח גרין ווערדען דחן פֿחן דער ערדע פֿערבחנט חונט דח גחטלען חוֹיגערחטטעט ווערדען; דורך דחן רייך דען מוֹזֵיין חֵיט גען וויר דח וועלט פֿערפֿחן וקמחטעט ווערדען חונט מוֹזֵיין קייכער דען פֿוֹיטענע דייטען חֵיטען חֵיט רחטען; לוריר ווערדען וַיִּחַ ווערדען, מוֹזֵיין פֿערפֿלֹער דער ערדע, חונט מוֹזֵיין וּמְהֵרָה דען ערדחִדענע ווערדען ער קענען חונט חֵיטענען, דחס דיר מוֹזֵיין מוֹזֵיין קייכער וַיִּחַ בייגען חונט מוֹזֵיין לנגען טוֹחֶרען חֵיסען; פֿחֶרדִיך, עוויגער, חונטער גחטט, ווערדען וַיִּחַ הֵינְקֵיעַען, ניעדערפֿחן מוֹזֵיין, דח עהרע דייטען נחשענע פֿערהערר, לֵיכֵט חונט וַיִּחַ חֵיט דחן רייכע דייטען טחיענען, דחס רוח חֵיטענער חֵיכער זח רעגֵיערעט. דחן דין חֵיט דחן רייך, דח ווירט ען ריהמֵיך רעגֵיערען חֵיט עוויקייט, זק וַיִּחַ ען חֵיט דייכער זעהרע געטריעבען טטעהט: „דער עוויגער ווירד חֵיטער חונט עוויג רעגֵיערען.”

וַנֵּאמָר פֿערנער חֵיסט ען: „מֵחַן טוֹיעט קיין חונדיק פֿיריעק, מֵחַן זעהט קיין ען ענד

יי אלהיו עמו ותרועת מלך בו: ונאמר ויהי בלשרון מלך
 בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: וברברי קדשך
 כתוב לאמר פי ליי המלוכה ומושל בנבים: ונאמר
 יי מלך גאות לבש לביש יי עז התאזר אף תבון תבל בל
 תמוט: ונאמר שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
 עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עזו וגבור
 יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם
 ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא
 מלך הכבוד סלה: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר
 בה אומר יי מלך ישראל וגאלו יי צבאות אגני ראשון ואני
 אחרון ומבלעדי אין אלהים: ונאמר ועלו מושבים בהר
 ציון לשפט את הר עשו והיתה ליי המלוכה: ונאמר והיה
 יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד

עלנה פיר יסכא; דער עוויגע, ויין גמטט, מיזט מיט מיהת, הקוט קתיג'לבע רע,
 וידענן ביח מיהת. "חונד חן מיינער חדרען סטעלע": דח וומרד ער קתיג
 מיבער יסרון, חן דיח הייפטער דעו פֿתֿוקו פֿערינאומעלט, מיינטיהיג וומרטן
 דיח סטטאמע יסרא'ל. "חונד חן דען ויערען דייכע הייזיגען (717) סטעהט גע
 סריענין: "דען דען עוויגען מיזט יעדען רייך, ער העררטט חונטער דען היידען."
 פֿערנער: "דער הערר מיזט קתיג, העררליך געטטיקקט; דער הערר המט ויין
 געוומקט, דיח מיינעטקט, חגעלעגט חונד פֿענט חומגירטעט; נח סטעהט יח
 דח, דיח וועלט, חונד וומקעט נייע. "חן מיינער חדרען סטעלען הייסט עו:
 "ערהעבט, מיהר טהמרט, דח: היפט! ערוויטערט דיח עוויגען פֿאָמרטען! נחסט
 מיהן מיינליעהען, דען קתיג דעו רזהו! — ווער מיזט דער קתיג דעו רזהו?
 דער רהער מיזט מיהר טהמרט, דח: היפט, ערוויטערט דיח עוויגען פֿאָמרטען!
 סטרייט! ערהעבט, מיהר טהמרט, דח: היפט, ערוויטערט דיח עוויגען פֿאָמרטען?
 נחסט מיהן מיינליעהען, דען קתיג דעו רזהו! — ווער מיזט דער קתיג דעו רזהו?
 גמטט, דען וועלטליז הערר, דער מיזט קתיג דעו רזהו! סלה. דורך דייכע
 דיענטער, דיח פֿרפֿעטען, מיזט ניעדערגעטריעבען ויח פֿתֿוקט: "נח ספריכט
 דער עוויגע, יסרא'ל' קתיג חונד ויין ערלומער, דער עוויגע לכחות: מיך בין
 דער ערשטע, מיך דער לעטסטע, חונד מייסער מיר מיזט קיין גמטט!" פֿערנער
 הייסט עו: "ערעטער ווערדען היכוּפֿטטייגען חויל' ציון' בערג, עשו' גע
 ברג'ו ריכטען; דחן ווירדרחן רייך דען עוויגען ווערדען." פֿערנער: "דער עוויגע
 ווירד קתיג ווערדען מיבער דיח גמלע ערדע; דחן ווירד דער עוויגע מייניג
 חונד

וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתָהּ כְּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
בְּכַבֻּדָּהּ וְהַפְּשִׁיאַ עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְהָהּ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גְּאוֹן
עוֹדָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ. וַיִּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
פָּעַלְתָּ וַיִּבִין כָּל יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר
נִשְׁמָה בְּאָפוֹ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלִכוּתוֹ בְּכֹל מְשֻׁלָּה:
לְשֵׁנֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנּוּחָתָנוּ

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבָּעֵנּוּ מִטּוֹבָךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ (לְשֵׁנֵי וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן
שֶׁבֶת קִדְּשָׁה וַיִּנְחֹו בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקִדְּשֵׁי שְׁמֶיךָ). וְיִזְכָּר לְבָבְךָ
לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֶמֶת וְדַבְּרֶךָ (מְלַכְנוּ)
אֶמֶת וְקִיָּם לְעַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ
עַל

חונד ויין כחוש חיינו ויין. "חונד חין דייכער זעהרע טטעהט געטריעבען:
הקרע, ישראל, דער טוויגע, חונדער גמטט, חיוט חיון חיינוגע טוויגע טווען!"
או"א. חונדער גמטט חונד גמטט חונדער פֿטטער, ח, חס דייכע וחיטטמט רעגיעט
רען חיבער דוח גמלע וועט! ערהטבער דייכע העררליכקייט חיבער דוח גמלע ערדע
חונד ערטייכע חין גמלע דייכער גמרייכען יעגע חוונט בעווחהערן דער ערדע,
דייכע: חמדערדחייט יעדען געטמפן ערקענע, דחס דוח עו געטמפֿלע, חונד יעדע
געבילדעטע וועטן חיינע, דחס דוח עו געבילדעט חוט; דמן חונד חוונט;
ווחוועבען הויכט, חוירופֿען: דער טוויגע, ישראל גמטט, חיוט קחינג, זייכע
הערטמפֿט ווחוטטע חיבער חוונט!

(לשנ). חונדער חונד חונדער פֿטטער גמטט; זייגע ווחהגעפֿחוונט חן חונדערטן
ווחטמג!) הייזגע חונד דורך דייכע געכמטע, גיב חונד חוטטחיון חן דייכער
זעהרע, חס חונד דייכע גיטע פֿערגיגען חונד דיון הייל ערפֿרייען,
(לשנ) חס חונד, חט טוויגער, חונדער גמטט, דען הייזגען שנת חין זיכע חונד פֿערע
גינגליכקייט געניעטען, דחס יך חן חיהן ערגמטטן ישראל, דח דייכען כחוטט הייזגע
גען!) הייזגע חונדער הערן, דחס עו דיר חויפֿריכטיג דיעכע! דען דוח בינט חיון
גרייט ערפֿווערער גמטט, חונד דייכע פֿערהייסונג (חונדער קחינג) בלייבט
טרייט חונד בעטמקריג חין טוויקייט, געלמט זייט דוח, גמטט, וועטט
רעגענט

על כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום זכרון:
 אתה זוכר מעשה עולם ופוקד פליצור יקדם
 לפניך נגלו כל תעלמות והמון נסתרות
 שמבראשית: אין שכחה לפני כסא כבודך.
 ואין נסתר מנגד עיניך: אתה זוכר את כל
 המפעל. וגם כל היצור לא נבחר ממך. הכל
 גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד
 סוף כל הדורות. כי תביא חק זכרון להפקד
 כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמון
 בריות לאין תכלית. מראשית בואת הודעת.
 ומלפנים אותה גלית. וההיום תחלת מעשיך
 זכרון ליום ראשון. כי חק לישראל הוא משפט
 לאלהי

רעגנט, דער (רען שנת) ישראל חוזר דען סמך דען חרענקענע היינטיג!
 אחרי. דוח גערענקוט הווער ווערקע דער וועלט חוזר עראינערנט דין
 הווער געטשפּעע יענער חורמטען לייט; דיר זיכר הווער געהיימיאכטע שפּעען, חוזר
 דוח גרשטע מענגע פּערברנגערדיגע, דוח פּתן חכעגין ווערען, בעקחנט!
 דען פּתן דעסן טהרטיע דיינער העררויכקייט פּינרעט קיין פּערגעסען טהרטיע,
 חוזר דיינען חוועגן בוויבט זיכטו פּערברנגען. דוח גערענקוט! הווער טהרטיען,
 חוזר קיין דינג ענטפּעווען דיינען גערמלטיכס; הווער חויעט בעקחנט חוזר
 שפּעענבחר פּתן דיר, עוועגער, חווער הערר, דער דוח טויעט חוזר דורכוינעחוט
 ביו לונן עכדע דעו טפּטעוועטען לייטשטענד! פּתן חכעגין סמן הווער דוח חויעט בעט
 קחנט געווענט חוזר פּתן חווער! לייטשטענד! פּתן חכעגין סמן הווער דוח חויעט בעט
 סטיוועטע לייט ווירט קחנט וועטען, חויעט לייט דעו חכעקענע, חין וועלן
 פּער יעדער גייט חוזר יעדע ווענען היינטיגע ווערען ווירד, חוזר דוח דין
 דער פּענאָלטיגען טהרטיען חוזר דער חכעגין יען מענגע דער געטשפּעע
 עראינערען ווירט. הייטע חויעט דער סמך דעו חכעקענע יענע ערועטען חויעט
 וועלכען דוח דיינע חוועטשפּעענע בעגחנט, בעטיוועט פּתן ישראל, חווער

לאלהי יעקב: ועל המדינות בו יאמר איזו
 לחרב. ואיזו לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע.
 ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמוות. מי
 לא נפקד כהיום הזה. כי זכר כל היצור לפניך
 בא. מעשה איש ופקדתו. ועלילות מצעדי
 גבר. מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי
 מעללי איש. אשרי איש שלא ישבחך. וכן
 אדם יתאמץ בך. כי דורשיך לעולם לא
 יבשלו. ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך: כי
 זכר כל המעשים לפניך בא ואמה דורש
 מעשה כלם: וגם אתנה באהבה זכרת.
 ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים כהביאה את
 מי המבול לשחת כל בשר מפני רוע

געריכטונג דען געטענע יעקב'ן. הייטע ווירד חיבער דים. (מקדער דען
 מורטייל געספרמ'ען, ווי קריעג חונד ווי פריעדע, ווי חונגעריגקייט חונד
 ווי חיבער פאוס וין וואו; יעדע חיינלענע געטען ווירד פ'רגעלנדען
 חונד, לוכן זענען קער לוכן טהדע געדעלט! ווער מיט ען, דעסטן הייטע
 ניכט ערמאכט ווירדע? דען מדרעקטן דער גמלען טעפ'ונג וואוהינן,
 מי דים המידונג יעדע חיינלענען ווענעט. חונד זיינע פערמאטונג,
 דים ווירקונג דען קיינעטען טריטען חיינען יעדען וואכען, זיינע געדענקען
 חונד ענטוויקלע חונד דים טריבען לו זיינען המידונגען ווערדען: וואוהינן
 הייטע פ'רגענקייטען! היין דען וואכען, דער דיינער ניכט פערגעסטען! וואוהינן
 דען העכענקייטען, דען זיך פ'עט מן דיק המוט! דען דים דיק זאלען, ווערדען
 נייטערמאכער פ'אלען, חונד דים חוץ דיק פ'ערטרויען, ווערדען נישט בען
 טראסט ווערדען. דען מדרעקטן דער גמלען טעפ'ונג קוואט פ'ער דיק, חונד
 דים חונגעריגקייט חיהרע ווערקע וואו. חוץ מן נח דעמ'טעטע דים מיט זייענע
 חונד בעוואהרעטעט חיהן מיט דער פ'ערהייטונג דען היין חונד דען ערבמאכען,
 מי דים זינדל'קייט ווערדען זענעט, חונד מ'וונען פ'אייט לו פ'ערדערבען,

מַעֲלֵיהֶם • עַל־בֵּן זְכוֹנוֹ בְּאֶלְפִיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 לְהַרְבוֹת זְרַעוֹ בְּעִפְרוֹת תֵּבֵל • וְצִאֲצֵאוֹ כְּחֹל
 הַיָּם: כִּכְתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נַחַח
 וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ
 בַּתְּבָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁבוּ
 הַמַּיִם: וַנֹּאמֶר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקַתְּם
 וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־דְּבָרֵיךָ אֶת־אֲבִרְתְּךָ אֶת־
 יַצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר וַזְכֹּרְתִי אֶת־דְּבָרֵיךָ
 יַעֲקֹב וְאֶת־דְּבָרֵי יַצְחָק וְאֶת־דְּבָרֵי
 אֲבִרְתְּךָ אֶת־דְּבָרֵי יַצְחָק וְאֶת־דְּבָרֵי
 כְּתוּב לֵאמֹר זְכוֹר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתֶיךָ חַנוּן וְרַחוּם יי:
 וַנֹּאמֶר מִרְפָּה נָתַן לִירְאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם דְּבָרֵיךָ:
 וַנֹּאמֶר וַיִּזְכֹּר לָהֶם דְּבָרֵיךָ וַיִּנְחֵם בְּרַב־חַסְדֶּיךָ:

וּנְעִיבֵן וַיִּינְעֵר חִיבְעוֹן הַמְּדַלְוֵכְתָּן. דְּמַהֲרָה נוֹחַגְּ הַיִּיטַע וַיִּין מְדַעֲנֵקְטֵן סְחָר
 דִּיךְ טוֹיִגְעָר, חוֹנוֹעֵר הַעֲרָר, קְחֹמֵיטֵן, זַיִיכְטֵן מְחֹמֵטֵן פֵּיטֵן וְעַרְדֵּטֵן לֹו
 לְחֵסֵטֵן, וַיִּין סְטוֹיב דַּעַר עַרְדֵּט, חוֹנֵר זַיִיכֵט כְּמֶלֶךְ מְחֹמֵטֵטֵטֵטֵט וַיִּין וְחֵדֵט מֵט
 וְעַרְדֵּט. מְטֵטֵטֵט מֵין דַּיִינְעֵר לְעַהֲרֵט גַּעֲטֵרֵיטֵבֵטֵן: „עַנְדִּיךְ דְּמֶלֶטֵט
 גְּמֵטֵט מֵן נַח חוֹנֵר מֵן מְוֹלֵטֵט טַהֲיֵעֵר חוֹנֵר מֵן מְוֹלֵטֵט פֵּיטֵה, וְעוֹלֵכֵט מַיִט חִיֵּהֵט
 מֵין דַּעַר מְרִיכֵט נוֹמֵר, חוֹנֵר גְּמֵטֵט פֵּיִהֲרֵטֵט מַיִיכְטֵן וַיִּיכֵר חִיבְעֵר דִּיחַ עַרְדֵּט, דְּמֶלֶךְ
 דְּמֵו גַּעֲחֹמֵטֵטֵט זִיךְ לְעַגֵטֵט.” פֵּעֲרֵכֵטֵט הַיִּיטַע עֵו: „גְּמֵטֵט עַהֲקֵרֵטֵט מִיִּהֵר
 יִחֹמֵטֵטֵט, גַּעֲדֶמֶטֵט חוֹיךְ וַיִּיכְטֵן בּוֹנֵר מַיִט אֲבִרְתְּךָ יִכְחֵק חוֹנֵר יַעֲקֹב.” חוֹנֵר
 מֵן מַיִינְעֵר מְדַעֲרֵן סְטֵטֵטֵט: „חֵיךְ וְעַרְדֵּט מַיִיכְטֵן בּוֹנֵרֵט מַיִט יַעֲקֹב
 חוֹנֵר מַיִיכְטֵן בּוֹנֵרֵט מַיִט יִכְחֵק חוֹנֵר מַיִיכְטֵן בּוֹנֵרֵט מַיִט אֲבִרְתְּךָ גַּעֲרַעֲנֵקְטֵן
 חוֹנֵר דְּמֵו וְחֵדֵט בַּעֲדַעֲנֵקְטֵן.” מֵין דַּעַן לְיַעֲרֵן דַּיִיכְטֵן הַיִּלּוֹגֵטֵן (דַּלּוֹ)
 טְטֵטֵטֵט גַּעֲטֵרֵיטֵבֵטֵט וַיִּין פֶּחֹגֵטֵט: „גַּעֲדֶמֶטֵטֵטֵטֵט סְטֵיפֵטֵטֵט זַיִינְעֵר וּחוֹכֵט
 דַּעַר דַּעַר גַּנְחֵרִיגֵט, בְּמַרְחַהֲעֵרִיגֵט, דַּעַר הַעֲרָר” פֵּעֲרֵכֵטֵט: „עַר גִּיבֵט
 זַיִיכְטֵן דַּיִעֲטֵרֵן חוֹטֵטֵטֵטֵטֵטֵט, דַּעֲנֵקֵט עוֹיִגְיֵךְ מֵן וַיִּיכְטֵן בּוֹנֵר.” פֵּעֲרֵכֵטֵט:
 „עַר גַּעֲרַעֲנֵקֵט זַיִיכְטֵן בּוֹנֵרֵט מַיִט חִיֵּהֵטֵטֵט חוֹנֵר מְדַעֲרֵט זַיִיכְטֵן רַחֲטֵהוּ
 טוֹטֵט כְּמֵךְ וַיִּינְעֵר גְּרַמֵטֵטֵט גִּיטֵט.” דוֹרְךְ דַּיִיכֵט דַּיִעֲנֵר, דִּיחַ פֶּרְמֶטֵטֵטֵטֵט,

ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר הלוך
 וקראת באזני ירושלם לאמר פה אמר יי
 זכרתי לך חסד נעורייך אהבת כלולתיך
 לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: ונאמר
 וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורייך
 והקימותי לך ברית עולם: ונאמר הבן
 יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מדי
 דברי בו זכר אזכרנו עוד על-בן המזמעי
 לו רחם ארחמנו נא-יי:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בפרון טוב
 לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי
 שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הברית ואת
 החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם

חיות נועדערגעטריבען וויח פֿהָגט: „געהע הין חונד רופע לויט מין דיח
 פֿהרען דער ירוסלמיטען חונד זאגע: וף טפריכט דער הערר: מיד
 געדענקע דיר דיינער וועגנליכע געפֿהָגקייט, יעגען לֿטרטליכען לוסרויענן, וויח
 דוח זיך נאך דער וויזטע פֿהָגטעט, זיכ'ל חונדֿרֿזשכּהרע זאגט: „פֿערנער
 הייסט עז: „מיד געדענקע זיינען בונדען וויס דיר מין דיינער וועגער, דען מיד
 וויס דיר טיפֿטעטע לז חיינען עוועגען בונדען: „חונד מן חיינער פֿנדערן טטעללע:
 „חיות אפריס זיר מין טהייערונטער ומהן, פֿדער זיינער טפיעלע קאכע?
 דען, וף מיד בור מין ווערטלען פֿהָן מיהן רעדט, זאכֿליכט ער זיר חייגעדענק
 מיווערער; דמרוזן מיט מין זיננערע רעגע פֿיר מיהן. ערכמחשן,
 יח, ערכמחשן ווילן מיד זיך זיינער! אפריכט דער עוועגען:”

אז"א. חונדער גחטט חונד גחטט חונדער פֿטער! געדענקע חונדער לזכן
 גוטען, חונד עאפֿפֿיעהל חונד דען מווערהפֿונטען היינאויטען הייל חונד ער;
 במחשען; געדענקע חונד, עוועגער, חונדער גחטט, דען בונד, דיח פֿריידטפֿט
 חונד דען מיד, דען דוח חונדערן חורפֿטער אכרעס חויל דען בערג מוילע לז;

אָבִינוּ בְּחַר הַמְּרִיָּה וְתָרָאָה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה
 שְׁעָקֵד אֲבֹרָהֶם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל גִּב
 הַמְּזוּבָּה וּכְבֹשׁ רַחֲמוֹי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְב
 שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסֶךָ מֵעַלְיֵנוּ
 וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יִשׁוּב־חַרוֹן אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ
 וּמִנַּחֲלָתְךָ. וְקִיִּם־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדְּבָר
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּחֹרֶתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאִשְׁגִּים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם לְהַיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה: כִּי זוֹכֵר כָּל־
 הַנְּשָׁכָחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְאִין שְׂכָחָה לְפָנֶי
 כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְעֲקַדְתָּ יִצְחָק לְזֶרְעוֹ (שְׁלַיְעָב) הַיּוֹם
 בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בְּרוּךְ אַתָּה יי זוֹכֵר הַבְּרִית:

געטווערען; סטעלען דיר דוח תפלה המכונה פֿתֿר, וויס פֿתֿטער סֿכֿרס ווייטע
 חיינליגען זעהן ילמק בֿכֿה, חויל דען חֿוטֿמֿר זענטע חונד ווייכע פֿתֿטערֿזעבע
 חונטערדריקטע, חוס דיר וויס גחלעט הערלען לז ווילזפֿתֿהרען, חונד זחטע
 דחפֿיר חויל דוין ערבֿחֿרטען דייטען חונזוילען חֿיבער חונז בעשעטען;
 דייכע גרֿחֿטע גיטע ווערדע דען ענטֿברֿחֿנטען לֿחֿן חב פֿחֿן דייטען פֿחֿקען,
 פֿחֿן דייכער סֿטֿמֿרט חונד דייטען ערבע. ערפֿילע, עוויגער, חונדער גחטט,
 דוח פֿערהייסונג, דוח חונז דייכע זעהרע דורך דייטען דיעכער מֿסֿח חויל דעס
 חונדע דייכער הערזליכקייט פֿערויכערט, חונד דוח יח זויטעט: "חך ווערדע
 דען פֿריינדסֿחֿטֿבוֿנדען מיט חירען פֿחֿרפֿתֿהרען חֿזעלייט געדענקען,
 וויס חך ויח פֿחֿר דעס חֿגעוויכט דער פֿחֿקער חויל מֿכֿרֿיס געפֿיהרט החבֿע,
 חונד חיהר גחטט לז ויין! חך, דער עוויגע!" דען דוח געדענקט פֿחֿן עוויג
 קייט הער חֿזער זמנטעפֿערֿטֿסֿכֿין דיגע; פֿחֿר דעס טהרן דייכער
 הערזליכקייט פֿידעט קיין פֿערגעסען טחטט; דוח ווירט חויל
 דער תפלה המכונה ילמק: ווייטען קינדערן הייטע וויט ערבֿחֿרטען גע
 דעקטע, גחטטע ווייט דוח, עוויגער, געדענקער דען בודעו!

אתה נגליה בענן כבודך על עם קדשך לרבר עמם מן
 השמים השמעתם קולך ונגליה עליהם בערפלי סוהר גם
 (כל) העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו ממך
 בהגלותך מלכנו על-הר סיני ללמד לעמך תורה ומצוות
 ותשמיעם את-הוד קולך ובריות קדשך מלהבות אש
 בקלות וברקים עליהם נגליה ובקול שפר עליהם הופעת:
 ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי

אחרי דוח ערשיענוט חין חיינער מייענטשטיטען וווקעט דיינעט הייזיגען
 פוקע, חוט מיט חיהן לו רעדען; פֿתחן היימען הערמח זייסעט דוח ענ
 דיינע שטימע הערטן חונד לייגטעט דין חיהן חין ערזייכטעטען נעבען.
 דחו ווענטן בעטע חונד דוח גמלע טחפפונג ערליטערטען חזו דוח
 חונדע קחינג, חיבער דעטן בערג סיני ערשיענט, דין פֿחוק מיט זעהרע חונד
 געבטעטען לו חונטעררייטען ! דוח זייסעטעט ענ דיינע מייענטשטיטעטשימע חונד
 דיינע הייזיגען רעדען חוין פֿייערפֿלוממען פֿערנעהמען. חונטער רמקנער חונד בוטן
 ערשיענט דוח חיהן חונד פֿענעבמערטעטען דין חונטער דער שטימע פֿתחן שופר.
 וך טטעהט ענ חין דיינער זעהרע געטריטעטען; ענ וויר פֿת דריטעטען טחגע, חזו דער
 חמרגען

(* בערפלי עהר, כ"כ נב' כ"י הפ' נפתח ורפה והל' בדגש חוק, וזאת היא
 הנירסא הנכונה בלי ספק, וכ"כ החכם בן מלך בעל מכלל יופי סוף פ' יתרו, וז"ל:
 „ערפלי, בסגול ובקצון ובכניו תדגש הל', ולכן האומר בתפלת ר"ה ובגלית עליהם
 פֿערפלי סהר טועה והראוי פֿערפלי". עכ"ל. וברור הוא שהמדפיס השתגש הכקוד
 וז"ל: „והראוי פֿערפלי" כגירסת כ"י, שהרי דבריו בזה הועתקו מספר מכלול
 לרד"ק ולדעתו ז"ל הל' בדגש חוק ואיך תדגש בחוק אחרי אוא? ואולם בעל ויעתר
 יחוק סי' שג' גשה בזה בהכנת ל' רד"ק ואשם במקראי קדש להחזיק הרפה שלא
 כהלכה, וכן אמר: „ערפלי רבוי מסופק, ולפי השברה היתה ראויה הל' להיות
 דגושה כמו מן פֿבל פֿבלה, אראל אראקם, פֿרפֿל פֿרפלו; וכ"כ רד"ק". עכ"ל.
 וכוננו על מה שכתב רד"ק במכלול בסוף שער דקדוק השמות ח"ל: „ערפלי
 בסגול ובקצון, ובכניו תדגש הל', וכן בבל בבלה, יורעאל יורעאלה". עכ"ל.
 והבין מדבריו כי בבלה וכן יורעאלה בדגשות הל', וזה מתנגד למציאות הספרים
 כלם, כי כל בבלה (מ"ב כ' יז, וכ"ד ע"ו ואחרים) הל' רפה, וכן כל
 יורעאלה (מ"א סי' י"ח פסוק מ"ה ומ"ו) רפה, וכן כל כרמלה (ש"א ט"ו י"ב
 גם כ"ה ה' ו' ואחרים) רפה בכל המדויקים וכ"י; והאמת שמה שכתב הרד"ק:
 „וכן בבל בבלה יורעאל יורעאלה" רמזו לאמר שגם אלה בסגול ולדוגמת
 הכתובים בסגול אמר כן כאשר יראה המעיין שם, לא לדוגמת הדגושים, ולכן
 כשמר מאוד בלשונו באמרו שם פעמים זלש: „ובקצון ובכניו תדגש הל'";
 דוקא בקצון ובכניו, אבל לא בתוספת ה' בסוף, שכלם רפויים, וכן נכון, כמו
 שארצתי לדגש בזה בנאור המכלול אשר לי; ואין כאן מקום להאריך.

קלת וברקים ועננים כבד על ההר וקול שפר חזק מאד ויחרד
 כל העם אשר במחנה: ונאמר ויהי קול השפר הלך
 וחזק מאד משה: ידבר והאלהים יעגבו בקול: ונאמר וכל
 העם ראים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השפר
 ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק: ויבדרי
 קדשך בתוב לאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר:
 ונאמר בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ונאמר
 תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא
 משפט לא יהי יעקב: ונאמר הללויה הללויה בקדשו הללויה
 ברקיע עזו: הללויה בגבורתיו הללויה ברכבותיו: הללויה
 בתקע שופר הללויה בגבל ובגור: הללויה בתף ובחול
 הללויה במנים וענב: הללויה בצלצלי שמע הללויה
 בצלצלי

והקצתן חכמתך, דח וחר דמנער חזר בויתן חזר חיינע דיכטע וחקקע חוין דעס
 בערגע, חוין וחר חוין זעהר טמקערע סופרטמון לו הקרען; דחו סמק חסן
 וזגער ליטטערטע סמק טרעקען. "פערנער הייסט עז: ", דער סופרטמון וחרד
 חיינער טמקערע; "משה טהקט דח חכרערע, חזר גחטט חכטווקרטעטע חיהסן
 חייט ויטער טטיחטע." פערנער טטעהט געטריעבען: ", דחו גחלע סמק עחפסחזר
 דח דמנערטטיחטע, דח פייערפוןחטע, דען סופרטמון, חזר דען רויכענדען
 בערג; חזר עז דחו סמק געווקהר וחרד, ערבעכטע עז חזר טמחזר סמ פערנע.
 חזר חין דען (יערען ריינע הייזגען (דול'י) טטעהט געטרעבען: ", גחטט
 סמק עחפסח חונטער'ט טרמפסטענטמון, דער עויגע חונטער דער טטיחטע
 סמק סופר. "פערנער הייסט עז: ", חמס טרמפסטעטען חזר סופרטמון
 סמק'ט הערן, דען קחיג, ערטמנטען! "חזר חן חיינער חדערן געטעלע:
 ", בחוט חסן נייחחזר דח: סופר, חסן פייערטמג חזרנע פענטע; עז חייט
 געזעטן חין ישראל, פערמרונג יעקב'י גחטט. "חזר פערנער טטעהט:
 ", הללויה. חמס גחטט חין ויינען הייזגהזן! חמס חיהן חין ויינער חון חמכט
 פעוטע! חמס חיהן חין ויינען וחזרעטהמטען, חמס חיהן חמך ויינער גרמסען
 הערלוכקייט! חמס חיהן חייט קומגע סמק סופר! חמס חיהן חייט חמר'ט חזר
 סמקטער! חמס חיהן חייט סוק' חזר רייגען! חמס חיהן חייט ויחטענטפיען
 חזר סמקטען! חמס חיהן חייט העלעטען ליחבוקמגע! חמס חיהן חייט סחטעט
 טערנדען געטמק: דער ליחכען! וחזר גור חטעהן חמק, חמס דען חון סמכרעט

בְּצַלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ: וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל־יֹשְׁבֵי תְבֵל וְשִׁבְנֵי אֶרֶץ
בְּנִשְׂאֲנָם הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ: וַיֹּאמֶר
וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ
אֲשׁוּרוֹ וְהַנְּבָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַם: וַיֹּאמֶר וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא כַּבָּרְק חֲצוֹ
וְאֲדָנִי יִהְיֶה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלְךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: וַיִּי
צְבָאוֹת יִגַּן עֲלֵיהֶם: בֶּן תִּגַּן עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמָה:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוֹתֵנוּ
וְשֵׁא גַם לְקַבֵּץ גְּלוֹתֵנוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
וּנְפִוצוֹתֵינוּ כִּנְס מִיִּרְכַּתֵי אֶרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרַבָּה
וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם גַּעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבְּנוֹת הַזְּבוּחֵינוּ כְּמִצְוָה (כ"ט כְּמִצְוָה) עָלֵינוּ
בְּתוֹרַתְךָ

בְּמַרְעָן! הַלְלוּיָהּ! דוֹךְ דִּינֵעַ דִּיעֵנֶר, דִּיח סְרַפְטֵטֶט, חִיט נִיעֵרֶגֶט
סִיעֵבֶט וּיח פְּקֹט: „חִיהַר וּנְטֵטֶט וּנְטֵטֶט וּנְטֵטֶט חוֹדַר עֵרֶדֶט וּנְטֵטֶט חוֹזֵט! חִיהַר
וּנְטֵטֶט דִּיח פְּקֹטֶט הַקְּחִי פְּקֵטֶט וּנְטֵטֶט וּנְטֵטֶט וּנְטֵטֶט חוֹדַר חוֹדַר דִּיח טְחֹז פְּקֵט
סוֹפֶר!“ פְּקֹטֶט חִיט עוֹ: „חֹז יֵעֵטֶט טְחֵט וּיֵרֶד דְּחֹ: גְּרַחֶט סוֹפֶר גַּעַ
בְּחֹטֶט וּנְטֵטֶט, דְּחֹז וּנְטֵטֶט יֵח הֵרֵב יִחְקֹטֶט, דִּיח פְּקֹטֶט חִיט
לְחֵדֶט אֶסוֹר חוֹדַר דִּיח לְטֵטֶט חִיט וְחֵדֶט מֵלְרִיט, חוֹדַר דִּיח עוֹיֵטֶט
חֵבֶטֶט חוֹיֵט דֵטֶט חִיטֵטֶט כֵּרֶג חִיט יֵרוּשָׁלַם.“ חוֹדַר חֹז חִיטֵטֶט חֵדֶטֶט
טְטֵטֶט: „דֵּר עוֹיֵטֶט וּיֵרֶד חֵיבֶט יֵח עוֹיֵטֶט חוֹדַר יֵיטֶט פְּקִיז וּיֵח
בֹּיטֶט חֵבֶטֶט חִיט וּיֵרֶד טְטֵטֶט — דֵּר עוֹיֵטֶט לְכֹט וּיֵרֶד יֵח
דְּחֵרֶטֶט חֵדֶטֶט חִיט וּיֵרֶד טְטֵטֶט — דֵּר עוֹיֵטֶט לְכֹט וּיֵרֶד יֵח
טֵטֶטֶט.“ וְחֵטֶט חִיט דִּיח פְּקֹטֶט יֵרוּשָׁלַם חִיט דִּיח טוֹטֶט דִּיעֵנֶט פְּקֹטֶט!
: אֶרֶטֶט חוֹזֶטֶט חוֹדַר גְּטֵט חוֹזֶטֶט פְּקֵטֶט! בְּחֹטֶט דְּחֹז גְּרַחֶט
סוֹפֶר חוֹזֶטֶט בְּפְקִיטֵטֶט! עֵרֶטֶט דְּחֹז פְּקִיטֶט לֹז פְּקִיטֵטֶט
חוֹזֶטֶט פְּקִיטֵטֶט עֵרֶטֶטֶט, כִּיטֶט חוֹזֶטֶט פְּקִיטֵטֶט חוֹזֶטֶט
פְּקֹטֶט חֵרֵבִיט חוֹדַר וּנְטֵטֶט חוֹזֶטֶט לְטֵטֶט חִיט חוֹזֶטֶט טֵטֶטֶט
דֵּר עֵרֶד! פְּקֹטֶט חוֹזֶטֶט דְּחֹז חִיט טֵטֶטֶט נְחֶט דִּיעֵנֶט טְטֵטֶט לִיח חוֹדַר
נְחֶט יֵרוּשָׁלַם, דֵּר טֵטֶטֶט דִּיעֵנֶט חִיטֵטֶט חוֹזֶטֶט פְּקִיטֵטֶט
דְּחֵטֶט וּנְטֵטֶט וּיֵרֶד דִּיח חוֹזֶטֶט פְּקִיטֵטֶט חֵדֶטֶט בְּרֵיטֶטֶט,

בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאָמוֹר:
 וּבִיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי הַדְּשָׁנִים
 וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי
 שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי
 יי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמְאֹזֵן
 תְּרוּעָה וְאֵין הַזְמָחָה לָךְ בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ קוֹל
 תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשִּׁיב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֶּם בְּאֶהְבָּה
 תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמְּחַיֵּר שְׁכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

זוה עו חונז דיינע (ערה דורך דיינען דיענער מזה חונו דענן חונדע
 דיינער הערנליכקייט בעפעיהוט, חונד וועלכע: יף אויטעט:

וביום, מן פריידענטקעטן, פֿענטטן חונד כייחמקערן: וזוט מיהר זיט דען
 טרומפֿעטען בלונען כייח חייערן גמלנפֿערן; יף וזולען זיח מייך לזן
 מקדענקען: זיין פֿקר מייערען גמטט! מיד, דער עוויגער, מייער גמטט! דען דוח
 הקרוט דוח טטיווע דעו זוכר! חונד הקרוט דער תרועה; כייחמקד חיוט
 דיר גוייד! געזוכט זייט דוח, עוויגער, דער דען תרועהמזון זיינע
 פֿוקען ישראל זיט ערבמחטען הקרט!

רצה לייגע ווקהגעפֿהזון, יף עוויגער, חונדער גמטט, מן דיינען פֿוקע
 ישראל חונד זיינען געבעטע; פֿיהרע דען קפֿערדיענוט וויערער מיון חיו
 דען קמר דיינע טעמפעל, ניט ישרא! קפֿער — זיינע געבעטע — זיט
 זיענע חונד ווקהגעפֿהזון מן; יף ווקטע דיר דער דיענוט דיינען פֿוקע
 ישראל מיווערדער ווקהגעפֿהזון זיין!

וחחוינה. ווקטען חונדע חויגען עו זעהען, וזן דוח זיט ערבמחטען
 כמד זיון לזריקקערוט! געזוכט זייט דוח, עוויגער, דער זיינע ווייענוט
 מיינע וויערער מן זיון טהרמקטן וקסט! זיון

מוסף ליום ראשון

מורים לרנן.

מורים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
 הוא ייִ אֵלֵינוּ וְיֵאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ. אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 גִּדְּדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 גִּשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל
 נִסִּיךָ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת
 עָרֵב וּבִקְרֹב וְצַהֲרִים. הַטּוֹב בִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם
 בִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ :

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוּת מִיָּד לְעוֹלָם וָעֶד :

(אבינו מלכנו זטר רחמיך וכבוש מעסך וכלה דבר והרב ורעב ושבי
 ומשחית ועון ורעה ומגפה ופגע רע וכל מחלה וכל חקלה וכל קטטה וכל
 מיני פורעניות וכל גזירה רעה ושנאת חנם מעלינו ומעל כל בני בריהך :)

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים (כָּל) בְּגֵי בְרִיתְךָ :

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלְהוּ הִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הַיִּשְׁעוֹתֶיךָ

מורים. וזר בעקענען דיר, דחם דוח, דער עוויגע, חונער חונד חונערער
 פֿחֿטער גחטט וייזט חין עוויגקייט. דוח ביוט דער הֿמֿרס חונערערע זעבענו,
 דער טויר חונערע היילן פֿיר חונד פֿיר. וזר דחנקען דיר חונד זעכפרייען
 דיר פֿיר חונער זעבען, דחז נור פֿחֿן דיר חכהחגט, פֿיר חונערער זעען, דוח דוח
 בעווחהרט, פֿיר דיינע ווחונדערטהחטען, דוח וזר טחגויר פֿחֿר חונד החכען, חונד
 פֿיר דיינע חונדערפֿחֿרטזעבעניטע, דערען וזרבעסטחחריג זעניעסען, דע: חכענד,
 דעו חחרגענו חונד דעו חויטחגו. חזויטיגער, דיין ערבחחוטן חיוט גרנלעג
 חח, דיינע גחֿדע חונדערזיך, חדוח חזובחחעהרלזגער, חונדערע לזעערויזט
 פֿחֿן עוויגקייט!

ועל כלם. פֿיר חזונו דיעזע וייח דיין נחשע געחֿבט חונד חחֿגיפֿרייען,
 דוח, חונער הערטער, חישער חונד עוויג!
 וכחוב. ח, טרייבע לזט גויקקזיען זעבען חיון חזונו דיינע בונדע: חויקידער!
 וכל. חונד חזונו, וחזו זעבען, וזר דיר דחנקען חונד חויפֿרייטיג
 פֿרייען דיינען נחשען, גחטט, חונער הייל חונד היזע! סלה.

ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נא להודות:
 יי אבותינו ברכנו בברכה המְשִׁלֶּשֶׁת בתורה חַכְתּוּבָה על ידי מִשְׁחָה
 עֲבָדֶיךָ הַאֲמִירָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁךָ בְּאָמֹר: יְבָרְכֶךָ יי
 וַיִּשְׁמָרְךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שְׁלוֹם:
 שִׁים שְׁלוֹם מִזְבְּחֶךָ וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאֹר פְּנִיֶיךָ כִּי
 בְּאֹר פְּנִיֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַיּוֹרֵת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָרָה בְּשְׁלוֹמָךְ:
 בְּסִפְּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנְסָה מִזְבְּחֶךָ גִּזְרֵךְ וּנְפִתָב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מִזְבְּחִים וְלְשְׁלוֹם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אלהי

גַּעְזָחֶכֶת וַיִּיט דוּחַ, עוֹזְגֶר! מְלֹגִיטְגֶר חִיט דִּין כְּחַטַּע, חוּד דִּין
 מְזוֹיִן גַּעְזִיהֶרֶט דַּר דְּמִק!

(אֵהִינוּ, חוּזַר גַּחַטט חוּד גַּחַטט חוּד גַּחַטט! וְגַנַּע חוּזַר חִיט דַּעַן דְּרִיחַו
 פְּחֶטְט וְגַעַן, דַּר חִיט גַּעַט טְכּוּבֶע דוּךְ דִּיכַעַן דִּיעַזַּר מַשֶּׁה נִיעַדַּרְגַּע טְרִיעַבַּעַן
 חוּד פְּחֹאֶרֶן? חוּד וַיִּזַּעַר קִיעַר מוּזַרַע, דִּיכַעַן הִיזִיגַעַן פְּרִיעַטַר פְּחֹקַע
 חוּיִגַּעַט פְּרִחֶטְט וּחוּדַרַּע חוּד גַּחַטט: דַּר עוֹזְגֶר וְגַנַּע דִּיךְ חוּד בַּעֲהִיטַע
 דִּיךְ! דַּר עוֹזְגֶר וְחַטט וַיִּין חַטטִיטִן דִּיר לִיכַטַעַן חוּד וַיִּין דִּיר גַּחַרִּיגַ
 דַּר עוֹזְגֶר וּזַעַרַּע וַיִּין חַטטִיטִן דִּיר לִי חוּד גַּעַבַּע דִּיר גְּזִיקַע וְזִיקַעִיטִט!)

שִׁים. בַּעֲהִיטֵהֶן חִיכַר חוּזַר דִּין גַּחַטט פְּחֹק יִשְׂרָאֵל פְּרִיעַרַעַן,
 זַעַנַּע, גְּזִיקַה הַחֹזֶע וְזִיקַעִיט, גַּחַרַּע חוּד עַרְבַּחַטַעַן! וְגַנַּע חוּזַ
 גַּחַטטִיטִן, חַטט פְּחֶטְטַר, חִיט דַּעַן לִיכַטַע דִּיכַעַן חַטטִיטִנִּין! דַּעַן
 חִיט דַּעַן לִיכַטַע דִּיכַעַן חַטטִיטִנִּין גַּחַטט דוּחַ חוּזַר לַעֲהַרַע דַּעַן לַעַבַּעַן,
 לִיכַטַע לֹר טוּגַעַר חוּד פְּחֹק חַטטִיטִיט, זַעַנַּע, עַרְבַּחַטַעַן, לַעַבַּעַן
 חוּד פְּרִיעַרַעַן. דִּיר גַּעַחֶזַעַן עַן, דִּין פְּחֹק יִשְׂרָאֵל לִי יַעַרַר לִיט חוּד
 טוּגַרַע חִיט דִּיכַעַן פְּרִיעַרַעַן לִי זַעַנַּעַן!

בְּסַפֵּר. חַטט וְחַטטִיט וַיִּיר חוּד דִּין גַּחַטט פְּחֹק, דַּעַן חוּזַר יִשְׂרָאֵל, חִיט
 כּוּבֶע דַּעַן לַעַבַּעַן, דַּעַן זַעַנַּעַן, דַּעַן פְּרִיעַרַעַן, חוּד דַּר עַרְטַפְרִיעַוִיכַעַן
 יַחַרְזוּב גַּעַרְחַטט, חוּד חִיזַעַטְרִיעַבַּעַן וּזַעַרַעַן לִי וְחַטטִיטִנִּין חוּד
 פְּרִיעַרַעַן! גַּעְזָחֶכֶת וַיִּיט דוּחַ, עוֹזְגֶר, טְרִיעַטַעַר דַּעַן פְּרִיעַרַעַן!
 חוּזַר

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מרבר מרמה ולמקללי גפשי תהום
ונקשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען
שמיך עשה למען ומינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך למען
הלצון ידידיה הושיעה מינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניה יי צורי וגואלי. עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.
וערבה ליי מנתח יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

קרובות בחזרת התפלה.

סומחן סארון.

בלחש אדני שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך:

יחזק ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה:

אלהי. חיון גחטט! בעושהרע סחר כחטטן חייכע לונגע חונד חייכע ליסבען
סחר בעטריגויך רעדטן, לחס חייכע זעענע געגען חייכע לחוטטער גע
לחטטן חונד געגען יעדטן גערודיג זיין וויח טטויב דער ערדע. קלעניע חיון
הערן דייכער זעהרע, דחם חייכע זעענע נחך ערפילונג דייכער געבחקטע
סטרעבע. פערניכטע דער כח:חפסטן ענטוויירפע ווירדער חיד חונד פערע
חייטנע. מיהר פמהחבטן. טהוע עז דייכעז כחמענז ווילונג, דייכער רעכטען
ווילונג, דייכער הייניקייט ווילונג, דייכער זעהרע ווילונג; חויל דחם עררעטטעט
ווערדטן דייכע זיבעטן, לחס וויר דייכע רעכטע בייחטטעהטן, חונד ערהרע חיד.
ווקהל ווקגען דיר געפילונגן דיר רעדטן חייכעז חונדער, דיר גערמנקען
חייכעז הערלענע, דיר, עוויגער, חיון הרט חונד חיון ערוקיער! ער, דער
חונטער וייכען היימעל:חפטרטן חיינטרמכט ערפוקט, ערהמוטע חיד חונד:
חונד גחמן ישראל חין פריערען. אמן.

עז זיח דין ווילנע, ח עוויגער, חונטער חונד חונדער פמטער גחטט,
דען הייניגען טעחפעלן בחוד, חין חונדערן טמגען, וויערער לז ער:
בויען, דחם יעדער זייכען חכטהייל חן דייכען געועטלע נעהווע!
כסוד

מסוד חכמים ונבונים • ומלמד דעת מבינים • אפתחה
 פי בתפלה ובתחנונים • לחלות ולחנן פני מלך מלכי
 המלכים ואדוני האדונים (כ"א פני מס'ה מלא רחמים):
 מוסד ע"פ א"ב סוגרין הארון.

אָפֶד מֵאֵז לְשֶׁפֶט הַיּוֹם • בְּחֹן מַעֲשֵׂה כָּל יוֹם •
גִּישַׁת יְקוּמִים פְּנֵי אֲיוֹם • דִּינָם בּוֹ לְפָלֶם
לְפָדְיוֹם: הָרֵאשׁוֹן אָדָם בּוֹ נוֹצֵר • וְצוּה חֶק
וְלֹא נָצַר • זֶה מְלִיץ כְּהֶרְחִיב בְּצַר • חֶקְקוּ
לְמִשְׁפָּט וְלִדְרוֹת מְנַצֵּר: טִיעַת הוֹצֵב גְּבָעוֹת

אפר, הוכן. מלוא, מוזן הנריאה מיום שכנס אדה"ר לדין ויבא זכאי כמאמר
 ז"ל, נר"ה כנרא אדה"ר וכו', העתקתיו לעיל באופן בבורו אהל. גי'ת, ל' הנשה
 לתפלה יקומים, נריות, הראשון אדם, טעמו האיש הראשון שמואלדס. זה מליץ,
 פי' המפרש, הקב"ה הנקרא זה המליץ בעדו והרמז לו נצ"ר, שהרמז היום
 הקצר ליומו של הקב"ה שהוא אלף שנים וכדאיתא בב"ר שכל לרוח היום, ועוד
 נראה שגלת זה כנכל על היום כמאמר הנזכר, וכן יכד הקל"ר לקמן בפיוט אומץ
 אדיריו כל חפץ, ויום זה ליושר דשוו. ואת' הרי בע"ש כנרא ויום המליצה יום שנת
 ה' א"כ לא ה' יום המליצה יום הנריאה? כנר אמרו שם בשוקר טוב במזמור ז"ב
 כי האור שמש היום הששי וליל השביעי, ול'שעות שמש האור שהיה אף לילה כולו
 יום, וכן איתא בב"ר פ' י"א ומ"ב ופ"ב ופסיקתא רבתא דף ע"ג בפ' מנה אחת
 אפיס. טיעת חונב וכו'. הדבור הזה קשה, ומה שפי' בו המפרש בלתי מתיישב
 על הלשן, והנראה ככון הוא שטיעות חונב רומז אל השיטין מוסדי הארץ שכנראו
 בשנת ימי בראשית ועליהם כנכל ל' חגיבה כמאמרס ז"ל במס' סיכה דף מ"ט א',
 אמר ר' שיטין משנת ימי בראשית כנראו דכתיב וגם יקב ח"ב בו (ישעיה ה ב) אלו

מסוד • נתך דענן רחשה דער ווייזען טריפטגע[ע]הרטען חונד נתך דער זעהרע
 דער פערנוכט טעלעע חיך ווייזען חונד מיט בעטען חונד פלעהן חונד נכהערע חיך
 דענן מגעויעטע דעו וועלטקתיג, מוולער קתיגע קתיג חונד מוולער הערן הערר.
 אבא • פון זינגען ווחרד הייטע לונ געריכט: טחגע בעטטיחוואס; חונרע טחג
 זיכען הענדל: זען וויכרדען חונטערנכט, מוולע געטחכפע נכהערן חיך דענן נגעויעכט
 דעו מוולכרעכטערען חונד פלעהן חונד דעו רעכטטיגערך לור בעפרייחונג. דער
 מינטען ערוטער (ס"ז) חונרדע הייטע ערטחפען; זיהנן ווחרד חיין מיינליגער
 בעפען חיפגעטרמגען, ער בעפעחגעטע חיין ניכט, דיעזער טחג טפרחך זיהנן דען:
 ווחרט חונד העול זיהנן מיני דער נחטה, דעהער ווחרד ער לונ געריכט: טחג
 פעטגעטעטלט חונד פיר דוח נחטועלט חייעכעוועהרט. דוח גרונדעטועט
 דוח היגן חונד דוח פעלונט, מוולע ווחרד הייטע ערליגט, דער בעידערקייט דער
 מרפחני עי'

וְצוּרִים יִלְדוּ בּוֹ מֵרֵאשִׁיצוּרִים כִּי־שְׂבִי נְטָעִים
 הֵמָּה הַיּוֹצְרִים לְלַמֵּד בּוֹ צֶדֶק לַעֲצוּרִים׃
 מִיּוֹהֵם שָׁמוּ בְּשֵׁם אֵיתָנִים גַּם לְהַתְנוּסִם
 עַל־זוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים סְפָרִים נִפְתָּחִים וּמַעֲשִׂים
 מִתְנִים עוֹבְרִים לְפָנֶיהָ וְחֻשְׁבוֹן גּוֹתָנִים׃ פְּקִיד
 הוֹבֵן לְתַקּוֹן מוֹעֲדֶיהָ צֵאן לְהַעֲבִיר בְּשֶׁבֶט
 עֲדִיהָ פ' קָרָן בְּמִשְׁכֶּם ^(בשנת קָרָן בְּזוֹכְרִים) הַיּוֹם

השיתוף וכו'. גבעות וזורים, כמשמעו. יולדו בה, צ"ה כולדו כולם בזכות האבות
 המכונים ראש זורים, וכאמרוס ו'ל כמדבר רבה דף ק"ב', כי מראש לזרים
 אראנו (במדב' כ"ט), אלו האבות, שנאמר שמעו הרים את ריב ה' והאיתנים
 מוסדי ארץ (מייכ' ו'), כשבא הקב"ה לברוא את העולם לא הי' מולא מקום לכיכב
 עולמו, משל למלך וכו' כיון שבאו האבות וזכו אמר על אלו אני מכוין את העולם
 שנאמר כילה' מלוקי ארץ וישת עליהם תבלו (ש"א ב) עכ"ל. כיוצאי נטעים המה
 היוצרים, כסוף הוא בדה"א ד' כ"ג, וז"ל (בב"ר פ' ו' וילקוט בראשית י"ג) דרשאו
 על כפשתן של צדיקים שיטבו גם בשעת נטיעת העולם והקב"ה כמלך בהם ולמדו
 צדק על הבריות, ברא את עולמו ולכן נקראו המה היוצרים ע"ג, וזה טעם ללמד בו
 לזק וכו'. ועוד איתא בפרקי דר"א פ' ג', י' דברים עלו במחשבה, ירושלים, ודוחות
 אבות וכו'. לעצורים, לבריות שהיו עצורים אז בנטן ההוי' וכדאמרן. עיין עוד
 מאמר מתיחס לזה העתקוהו לעיל בקרובות את חיל אות ק'. ועיין עוד בב"ר פ'
 מ"ג מאמרם על צדק יקראו לרגליו. מיתוס שמו, של תשרי בשם איתנים, שנאמר
 צדק האיתנים בחג בחדש השביעי (מ"א ח' ב') והוקבע לנס להתנוסס וכו'.
 וטעם איתנים מבואר מס' ר"ה דף י"א, וגם והתנוסס שניהם ל' נסיון
 על דעת רז"ל בב"ר ריש פ' כ"ה ע"ג. מתנים, מספרים כלומר הספרים ענמס
 מספרים המעשים. פקיד הוכן, ר"ה הוכן לראש לתקון המועדים. קרן במשכס....

חורף הטער ווילןטן. ויה וחרטן דיה ערוטען מיטן טחפֿאונגזאמן, וחרטן גוייכזחטן
 בייחזחטען חוגד היטטחפֿטער; דען חיהרע טוגענדען דורלסטטרהאטען גחן; דיה
 זוענענסווחגערע כחטור. חין דיעועטן חתחטע, דער דען ביינחמען איתנים*
 (טחפֿטער) פֿיהרט, ווירר דיה טחפֿטערקייט מוֹזער חבערן חוגד חוטערן וזענען געז
 פריפט; דיה ביכער ווערדען ערחפֿטעט, דיה דמרין פֿערלייכעטעטן טהחטען חויפט;
 געלנהלט, דיר פֿחרגעטרמגען חוגד דיה רעכננג חויפטגעחזחטען. עבען דיעוער חת
 נחט — דער פֿחרגעזעטלעע דער חיבריגען, נחך וועלכטן דען פֿיינערטחגע חיינע
 יכדען חתחטע בעטטייחוט ווערדען, פֿיהרט דייכע טחפֿטע (ישראל) היט דעטן חירש
 טענטחב דיר פֿחך; ויה, דיה לייגען דייכער חיינהייט, בחטען דיר הייטע דמז

החין

* דער חתחטע תשרי הייסט חויד דער חתחטע דער (איתנים) טחפֿטערן, וויין
 חוזרע חורף הטער, דיה טחפֿטערן, דמרין ערלייגט חוזרדען.

עריה. רחום זכור שביערת עבדיה;
 קהל נעלה שופר עם תחנון. שדי לפתותה בם
 בתחנון. מן תשיב לגדן (כ"ה לגדן) בָּרַק הַשָּׁנוֹן.
 תחוק מגן לגונני בגנון:

^{שמחין הארץ.}
 זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.
 למענה אלהים חיים. מלך עוזר ומאשיע ומגן.
 ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי כְמוֹד בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לָךְ מֶלֶךְ
 מְחַיֵּה וּמְחַיֵּה וּמְחַיֵּה יְשׁוּעָה. סוגרין הארון.

^{מיוסר ע"פ חש"ק.}
 תפן במקוון לכם שבת. שעזן ומוסר בעלו
 במחשבת. רם תהי אונך קשבת. קול שופר
 שעות

רחום זכור וכו', מוצר ע"פ מאמרם שהתקמי לעיל באופן כבוד אהל.
 חפן נמכו וכו', אם תפנה לזבת על כסא מכוך הייכו כסא הדין ועלו במחשבתך
 שעזן ומוסר לייסר הארץ או תהי אונך קשבת לקול שופר ותתפך מה' לרחמים,
 וכמאמרם ז"ל בילקוט, ריבן גסם חז"ל פתח, עלה אלהים בתרועה ינו', נשעה
 שהקב"ה עולה ויושב על כסא דין בדין הוא עולה... ונשעה שישראל טעלין שופר

החרן לור ערמיכנערוג. ח, זך געדענקע, ערבחרונוגוסתןזער, דענו חידענו,
 דענו רוח דיינען דיענערן (דען אנות) לוגעטשווקרען!
 דענו שופר'ן שחן שטייגט דיר חוכטער דער שטיאמע דער געבעטע חויל; זך
 זחם דרך דען ערפלועהען, חזוןחכטייגער, טשעקע דחו בוינקענרע שווערט
 וזיעדער חין רוח טייער חוכר כיס חין דיינען ומחטייגען שוטן חונז חויל!
 חפן. ווען רוח חויל דען ריכטערטטוהו ויטלעזט חוכר דיר דער געדענקע חוילע
 שטייגט, דיח ערדעלז לזכטייגען, זחן זחם דייין חחר, ערהחבענער, דען שחזן דענו
 שופר'ן

שעות מנושבת: צרתאמר לאידון. פעמים
לא תקום לאבדון. עולם אשר בארבעה גדות.
סמוך בחסדך ובאמתך אדון: נועדים ביום
קרוב ונלחמים. מול אבן נגף מתלחמים.
ליבוב תרועתם שעה ממרומים. פסא דין
להמיר בשל רחמים: יחיד אשר בעקר
נשפט. טלאיו יחננו מלהשפט. חלילה לך
אחי המשפט. זכור לא יעשה משפט: (אם
באדם עברו ברית. האל כאל הבט לברית.

דברות

ותוקעין עומד מכסא דין ויושם על כסא רחמים ונוזכאשר העתקתי לעיל באופן. אומר,
מלעיל וטעמו כמו מאמר. בארבעה דיון, כמאמר ז"ל בד' פרקים נשנה העולם
בדיון, בפסח על התבואה, בעזרת על פירות האילן, בר"ה על כל בלוי עולם, בחג
על המים, בן פי' המפסד; ויותר מהתברר שהפטיטן רומז אל ארבעת שפטים
הרעים שהקב"ה שופט בהם עולמו והכתוב קראם שפטיו של הקב"ה, כדכתיב,
אף כי ארבעת שפטי הרעים ונו' (ויחזקאל יד כא). אבן נגף, כנוי ליצר הרע.
ליבוב תרועתם, כ"כ בכ"י ליבוב והל' שמש, שהוא ל' יבבא שהוא תרגומו
של תרועה. זכור לא יעשה משפט, מובא לעיל בפיוט את חיל אלל זכר לא יעשה

סוכלו' הקרבתו, דער פתן דער ערדע לז דיר הינויפטייגט. דוח גתבוט חובב
חיינוט דיין ווקרט, דיר ערדע כיוואערטעהר לז גרודע לז ריכטען; גערענקע דעז
זען, ווען דוח חין דען פיער בעסטיאווטען לייטען* דיר ערדע ריכטענט, חונד
חונטערסטיטלע זיט זיט דיינער גיטע חונד טרויע, הערר! הייטע חוץ חיון חונט
דען קהאפפען; פערמינגט טטעהן וויר דח, ווידער דען טטיין דען ח:סטחטענ
(דען ילר הרע) לז סטרוייטען; הקרע חוין דיינען היינשוין, ח הערר, דח יחואערטערדע
סטורחבוטחונט חונד פערוועלזע דען ריכטערטטהו זיט דען טהרמן דער בתרהז
הערליגקייט! גערענקע, ח הערר דען רעכט; דיר חפפערהחונד:נג יענע חייכליז
גטן חקה: (ילק) חונד ערבחרע דוך זיינער קינדער ביי'ן געריכטע! גערעכט
קע דען פחטער: (אנרעס) ריכטיגער בעשערקונג, דחם קיינע וועלט בייח דער
טטרענגע דען געריכטע בעטטהן קחן! חונד החכען וויר חזו ערדעכט
חקהע דיינען בונד חיבערטערטען, ח חתבע דוח, הערר, גחטט, חחייכליז
חוקר

(* זיעהע חית בלור.

מ' דְּבָרוֹת אֱלֹהֵי דְבָרֵי הַבְּרִית • גִּלְגָּה (כ"ג גל) בְּזִכְרוֹן שְׁלוֹשׁ בְּרִית:

עוֹלָם בְּבִקְרָךְ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה • בְּהַכְרַעַת צֶדֶק תִּכְרַע
(כ"ג תעטר) שָׁנָה • מ' אִסוּמָה מְלוּלָה גְשׁוּמָה אִם
שְׁחוּנָה • אִטוּמִים לְהַחֲיוֹת בְּמַלְלֵי שָׁנָה (כ"ג שָׁנָה):

סומחן הארון

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים • זוֹכֵר יַצּוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

מיוסד ע"ס א"ח ב"ש

סוגרין הארון

אֶף אֲרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ קוֹיֵנוּךָ • תֵּאֲזוּת לֵב בְּצַר
פְּקַדְנוּךָ • בְּרִי לִבִּי מֵאֲחֻמּוֹל קַדְמֹנֶךָ • שׁוֹפֵר
הַרְוַעַה טָרֵם שְׁמַעְנוּךָ: גְּזֵרָה חֲקַת מִיצִירַת
בְּרֵאשִׁית • רֵאשׁ דְּבָרְךָ תִּשׁוּבָה לְהַשִּׁית • דִּין

משפט ע"ג. דברות אלה וכו', כ"י המפרש בשם ר' מנחם ב"ר חלבו ז"ל, הם תוכחות שנמשכה תורה שמסיימים באלה דברי הכרית אשר לזה ה' משה, ואתם תוכחות גלה והסדר בזכות שלשה אבות כרותי ברית. גלה ל' הסרה כמו היום גלותי (יהושע ה.ט). אסומה טלולה, שתהא מאוסה צפירות ובעללים ושתהא גשומה בזמן שמוכה היינו בזמן החוס, כדליתא בתענית כ"ד ב'. אטומים, הסגורים בקבר. בטללי שינה, בטל המסיה ישיני עפר. אף ארחו וכו', ישעי' כ"ו א'. שפצנוך, כ"כ בב' כ"י בבנין הדגוש וכן ככו. ראש דברך תשובה להשית, המשנה היא א' מו' דברים שנבראו קודם בריאת העולם, כדלית'

חונד בעוויטיגע דוח חין דער תורה חנגערדחטעטן סטרעפֿען מינדעטן דוח דעו דרייחפֿעלטן בורענו חיס דען פֿעטערן געדענקוט!
הייטע ווהנגוט דוח דוח טהחטעטן דער וועלטבירגער געגענמיינכערער חויל; ח, וחס דוח גוטען חיבערוויטעטן! סענק' חונד חוין געווענגעטעט; פֿרוטבחרענו חונד טהוהמרייבענו יפהר! — חויל רעגעטן בייח חיבעראחסיגער היטלע — חונד בעלעבע דורך דען טהווח דוח טחפֿעטערען חין מיהרעטן גריפטען!
אף ארחי חויל דען נקך העפֿעטן וויר לו דיר, עוויגער, ווירדוח טחן דוין סטרעפֿעטריכט חיבער חונד חווחט ערגעהן וחסען! ח, דוח, חונרעט הערלענו וווחוט, דוך בעוועלען וויר חין דער נחטה! חיס מיינעט הערלען מהגע פֿחוט ערטיגעטן וויר געוועטן טחן פֿחך דיר, בעפֿחך וויר דיר דוח סטירעטן דעו שופר' חחבעטן פֿערנעהעטן וחסען. פֿחן חחבעגין טחן חווחט דוח דען ענטסונס געפֿחסט, פֿחך חחזען דינגען מיינע בוטע פֿיר ווירער לו בעטטיחועטן. נקך חחטטעט דוח קיינע

טָרַם רַחֲמֵיךָ מֵרֵאשִׁית. קְדָמָה לְמַלְט
 שׁוֹבְבִים מִחֲרִישִׁית: הַיּוֹצֵר יַחַד שְׁנֵי לְבָבֵיהֶם.
 צוֹפֵה וּמַבִּיט סָרְעַף קְרִבֵּיהֶם. וְאִם אָוֶן נִרְאָה
 בְּמַחְבְּאֵיהֶם. פֶּקוּד תִּפְקֹד לָמוֹ קְרוֹבֵיהֶם:
 זָכַר הַסֶּרֶת שְׁכֶם מִסָּבֵל. עֶבֶד בְּחַפְּזֵי מַעֲנֵי
 בָּבֶל. חֲנִיטֵי אִם תִּעֲתְעוּ בְּתַבֵּל. שִׁיחוּ יַחְוֹנְגִים
 לַחֵי הַבֵּל: טְמִינַת לֵב וּנְקִימַת קֶץ. גְּדֻחִים
 לְאַסּוּף בּוֹ בְּקֶץ. יוֹם מוֹכֵן עֵתִים לְהִקְצֵן. מִיָּמִים
 יִמְיָרָה וּמִקֶּץ לְקֶץ: כָּסֵא לְהַקְפוֹת חֹדֶשׁ
 לְקוֹב. כְּסוּחִים בְּלִהְטוֹ לְהַבְהִיב לְרִקּוֹב.

צמח' כסמים כ"ד א'. אובנים, חוטאים. מחרישת, מרוח חרישת (יונה ד ט)
 סיכו דין קשה. סרעף קרביהם, מחשבה פנימית. זכר הסרת שכס וכו', רומז
 ליוסף דכתיב גבי' הסירתי מסבל שכמו וגו' (תהלי' פא ז). בתבל, כנאוף, ל' תבל
 עשו (ויקרא כ יב), כי הוא מלעיל בעדות הארז, ואלו היה ל' ישוב (תביל)
 היה ראוי להיות מלרע. שיחו, ענינו ומעשהו שלא כתפתה ליצרו. יסוקן חניטיו
 ציור חיי הבליהם האלו, כלומר זכותו יעמוד להם בחרישה. שיחו, ענינו, כמו
 שפ' רד'ק בשרשו. טמינת לב ונקימת קץ. עשה' הלא הוא כמוס עמדי חמוס
 באריותי. לי כקס ואלס וכו', דברים ל"ב ל"ד. עתים להקן, לעשות קץ לעתות
 בצרה. להקפות, לגלות. לקוב, לפרש. כסוחים, הרשעים כמשלו לקונים כסוחים.
 והמאמר מיוסד על הכתוב בסוף ספר מלאכי, כי הנה היום בא בוער כתנור והיו כל

גברי'ט:בחרקייט חייגעוועטלט, דמך דמלבענט דוח טמן חויל וויטטעל, ווהררד
 דעט זיכרער דוח סטרעפֿע קמן ערוחטען ווערדען. דוח, טחפֿעכער חונזער טריעבע,
 דער דוח חונזער מיננערענז זיעהנט חונז דורטויעט, מ, מערקע ניכט דיח
 חויפקייטענרען טוועלעהייטען חונזרענז הערלענז! געדענקע, דחם וויר' דען
 טוגענדהפֿעטעטען זעהנט ענטספרקסען! געדענקע מן יוסף, דעסטן טולטעלן
 דוח דיח ביררע חבגענחוטען, מיהן חויו דער דריקקענדען טקלחפֿערייח בעג
 פֿרייעט, געדענקע — ווען וויר פֿחץ לידענטשטוטויעלן בעפֿחלזען ווהררען
 — דעסכין קייטהייט, חונז בעמיטליידע חונזרע לידען! ברויג' מיהן, דען טחג,
 מן וועלזעטן דוח רחלע מן דען פֿרעפֿערן חויוחיבען חונז דיין פֿערטשטעכענז
 פֿחוק וויעדער חויפֿעטהעטן ווירוט, יענטן טחג, ווהרויל וויר טמן וף פֿיעלע יפהרע
 דהררען! זחם מיהן ערטיינטן, דען בעסטייהעטען אפֿחטט, מן וועלזעט דיח ניכט
 ווירדיגן חויפֿהררען חונז פֿעריגעהן ווערדען, מן וועלזעט דער בעטרוג חוי:
 דען

להסיר מכשול מלב העקוב. להחזיר
לאברהם ליצחק וליעקב:

ימלך יי לעולם אהיה ציון לדר ודר הללויה:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

אל אמונה בערכך דין. אם תמצה עמך
הדין. מי יצדק לפניך בדין. קדוש:
אם לא למענו יעש. ויסיר (מנו) חרון
אף וקעש. אין לבקר ולמצוא מעש. קדוש:

כוונת הפייטן להוכיח מאדם הראשון עד יאשיכו שכל אחד ואחד לא עמד
זכאי בדין, ומה יבינו כל ילודי ארץ, אם בנדיקים דקדק הקב"ה כד בראשית
על אמת כמה וכמה! וזהמ"ס בראשי הכרחות אלעזר ברבי קליר.

אמץ אדירי כל הפץ. בהתבקרם בדין חיבו לנפץ.
בלאנמצאבהם הפץ: אדם יציר עפר מאדמה. לאילי

ודי וכל עושי רעה קש ולהט אותם היום הבא וגו'. להסיר מכשול מלב העקוב, ע"ה
והסירותי את לב האנן ממצרכם (יחוקא לו כו) וע"ה עקוב הלכ מכל (ירמיה יז ט).
אל. אם תמנה, אם תדקק לבוא עד תמנית ועומק הדין. מי יצדק
וכו', כמאמר שלמה (מ"א ח מו) כי אדם אין זריק בארץ אשר יעשה טוב
ולא יתטא. לבקר, לחפש, מעש, מעשה ראיה לזכות אותו.
אמץ אדירי כל הפץ, גבורי הפסן וכתאזה היודעים לכפות את ידם. לבפץ,
למכות. כלא כמאל וכו', כמו אותן בני אדם שאינן שווין כלום. וכוונת הפייטן להודיע

דעו פערדחרבנען הערלען ווירד הערויגעטשפֿעט וועררען, חונד דוח חונד געט
דענקען ווירוט דער פֿרומיגקייט פֿון אנדעס, יחסק חונד יעקב!
ימלך. דער הערר רעגירט עוויגדיך, דיין געטט דורך ה'אזע לייטען, זיין! הללויה.
ואחרי, דוח, ה'אזערהייגוטער, טהרעזט חונטער ו'תכעו'תקנען ישראל! אל נא.
אל. געטט דער טרייע, ווען דוח דמי געריכט 'תכרדע'ט, חונט נחך דער טהרע
דעו רעכט: לו פֿערפֿהרען, ווער קמן דח טורקן: פֿער דיר בעטטעה? קדוש.
אם. ווילפֿהרעט ער חונד ניכט זיינעטווילען, חונט גריט חונד למן היכונעגלג
ספֿעפֿען, דמן זוכען וויר חונד פֿערגעבענו רעכטפֿערטיגענדע טהמטען. קדוש.
אומץ. דוח טפֿפֿערנטען חונד פֿערדיענטפֿען: טהכנער, ה'זי ויה פֿער
געריכטע געפֿערטע וחוורען, ערגעב עו יך, דחם חויך ויה גייטעל פֿערדיענטען,
גזיך יענט, דוח קיין פֿערדיענט טהטען. אדם, דער ערדענו'תחו, דען ענגעלן
גזייה

מרום אותו דמה. לא בן ולהכל דמה: לעבוד ולשמור
 גן הפרישו. ועבר על ציויו ויגרשו. ויום זה לישר דרשו:
 לעת העיר אורח ממאפל. עולם היה תהו ומאפל.
 עשרים דור בוזו ושפל: עקשים בארח מישור מסלול
 ידע. ועל נאכמו בפה אדע. גרון בקנידע תדע: עובדים
 בעמק הפכא להבדק. אם כפעלם פריב ידקדק. לפני
 שופט מי יצטדק: וד הפושלים בעקד נפש. בוקן לא
 מצא נפש. ותכהין עיניו בעשן טפש: זרעו רגל באהל

תורה

כי הכדיקס לא היו יכולים להבטק דין וילמדו עמי הארץ ק"ו מהס. ויום
 זה ר"ה ה' דורש בעד ישור, וכן א"י בפרקי דר"א פ"ט צ"ט בן השמעות
 גורש, בא יום השנת וכעשה כנגור לאדה"ר וכו', ועיין לעיל דף כ"א א'. לעת
 העיר וכו', רומז לאברהם שאחר עשרים דורות והאיר את כל העולם להדריכס
 בדק הישר ומ"מ נידון על אמרו כמה אדע כידוע מאמרס ז"ל במס' נדרים ל"ב
 א'. ובכ"י כהן מצאתי, "לעת העיר" בע', וזה מסתבר, ע"ה מי העיר
 ממוזת נדק וגו' (ישעיה מא ב), ור"ל דראוהו על אברהם. עונרים וכו', אלז
 עמי הארץ שילמדו ק"ו מאברהם. ועיין מאמרס ז"ל במס' עירובין דף מ"ט א'.
 זך וכו', זה יחקה. ותכהינה עיניו בעשן טפש, כדאי' בפ"י רש"י בראשית כ"ז

גלוייבגעפלטעט, וחרד חובווייגע חוכר חייטען; חיהת וחרד דמו פחרדויעו חיינגעס
 ריוויטענז חלבוויטען חוכר לז בעוואלען, חבער ער פֿלוגעטע ויינער בעמטיאווואג ניכט
 חוכר וחרד ויעדער הערוויגעטריעבען — חוכר הייטע וחרד דער טמגזיינער
 בוסע. חוז דמו גרמסע זיכט יענעז אחרגענוואנדערז (אברהם אבינו) חויפגינג
 וחרד דוח וואלט, דוח סתן לווואנליג געטלעכטער געלחאט, נחך פיינטער חוכר
 דונקעל; ער לייגטע דען פערמיררטען דוח רעכטע ביהן דער גחטטועליגקייט.
 דחך פערגינג ער זיך, דען טחפֿטער לז פֿרמגען: „וואחרוך ווערדע חיד פֿערד
 זיכערט?" חוכר ערהיעלט דוח טאפֿפֿינדליכע חנטווארט: דוח וואלזט עג
 ערפֿחרט? מערקט עז כו, חיהר, דוח חיהר חין חיערת חירדיסען טריוו
 בען פֿחרטפֿחרט! דמו געריכט ויירד חידך טחרן חוויפֿחרטען, חוכר ווער פֿחן
 חידך קחן זיך דח וואהן ענטסוואריגען? דער חונטוואריגע (יחקה) דער זיך לזת
 חפֿטערן וואלויג בינדען זיעס, החטטע דענחךך חיון חוכפֿערנגלייכעז חוטער;
 ער פֿערלחער ווין געוואלט, ווייל ער געוואסען לוגעטויט דען גחטלען רייכערן. חויד
 דעקן, דער ויינע קינדער לזת טעאפעל דער טוגענד געפֿיהרט (יעקב), סטייעס

חיינוס

(¹) ויעהע חין ס' בראשית ט"ו פסוק ס'. (²) דמועלכוט פ' י"ג. נחך דער טרמ
 דילימן ערהיעלט ער דינעז חנטווארט לזר סטרחהע חויל יענע פֿרמגע חוכר החט
 דחרוך חיינע פֿיערהונדערטויףחריגע סקאָפֿערייח חויער ויינע קינדער געברחפֿט.

תורה. ועל אמרו ברכי גסתרה. נכסה מני פורת
בסתרה: רשע אשר במחבאי יחתר. צדק לפניו יתלך
וינתר. אולי ביום אף יסתר: רעים שנים עשר פה בדיק.
כריב אותם לא הצדיק. על מכרם בפסוק צדיק: בני בלו
שים במכרם עמוסים. בוזנה ובמין ובשוד תמסים. אך
בדין יהיו נעמסים: בהתיצבו לריב בעמדו לדין. על
זאת אותם ידין. למען ידעון שדין בדין: ירד אשר הוריד
אמרים. והדריר בכור שור מתמורים. ונענש בשמעו
נא המורים: יען אשר נקש בעשור. נחרתו בו מיתות

עשור

א, והוא יותר מחולר בתחומא. דרכי כסתרה, עש"ה למה תאמר יעקב ותדבר ישראל
בסתרה דרכי מה' (ישעי' מ כו), ובכ"פ פ' נ"א ונ"ד לראוה על יעקב אבינו ע"ה. בני
צלי"ם, הכשדים. עמוסי, ישראל. בזוכה וכו', כדכתיב ויתנו הילד בזוכה גו' (יש' ד ג).
ודעון שדון, ידעו שיש דין והוא עש"ה למען תדעון שדון (איוב ט כט). ירד, זה
משה: בכור אהרן, ישראל. מחמורים, מומלרים. נוקש בעשור, המפרט פי': "בעשור
מקומות בדומה קרא משה לישראל. אלא כהוון ואלו הן שמעו נא המורים,
ממרים הייתם" וכו'; ולא ידעתי אכה מלא כן בלגדה, ובס' פננת דאז בפ' תקת פי'
ענין נאה וכו'. "וי"מ שהכעס ה' על שאמרו כו' לא לכס מים, כמדברים בעד ענמם
ותלו בגדולה בעלמס." וכן פרשתי אני כוכת הפייטן בפיוט ר"ה בלאחר על משה, יען

חייבט דער גערמקע חויל: מחגזווקהו חייכע חויפ'פ'הרנג דער גרמטשהייט ניכט
ענטגעהו? חונד דרמסן טרמלן חיהן דמו טיקקימלן, זייכטן געליבעטעוועטן געהן
(יוסף) לו חיסען. וזיח מחג עגנון דעסן פ'רעפ'אער געהן, דער זיין וועגען מיט פ'ער
במרגענען טרייבט, דיח טוגענד פ'ערפ'האגט חונד פ'הן זיך ימגט? ווירד ער ווקהל
דעסן סטרפ'געריכט פ'ערבמרגענען בווייבען? יענע לומק'לע, דיח בעריהאטען גע
ברידער, בויעבען חויך פ'הסן געריכט ניכט פ'ערס'הנט, ווייל זיח דען חונט'אדיגען
(חיהכטן ברודער יוסף) חוס גע'ר פ'ערקויפט. וזיח ווערדען נון דיח עהרלוקען חג
פ'הגען, דיח דיח טוגענד דער חונלכט, דער טוועלגערייח חונד דער רויבעגייערדע
חויפ'הפ'ערן? וועלכע בירדע ווירד חיהכטן דמו געריכט חויפ'הרען? יח, דמו געריכט
ווירד זיך חויפ'המכטע, דמו רעכט ווירד זיך עאפ'הרס ווייכטן חונד זיח געהמריג חג
סטר'מלען, דמויט זיח ער'ההרען, דמס ביי'ק געריכט גערעכטיגקייט חב'המלעטע.
דער חויבער'יערדער דען גמט'ליכטן געגעטלעג (משה), דער ישראל חויז דער סק'ל
פ'ערייח בעפ'רייטע, פ'ערגיג זיך, חידעט ער לו חיהכטן ספר'הך: "המרט, חיהר
חונגעמ'המ'הטן?" לעהכמלן סטיעס ער סעלט'מקרטע געגען זיח חויל חונד
זעהנמלן

(* ויעהע במדנד כ' י')

עֵשֶׂר. וּכְנָעַ גְבוּל כָּפַל בְּאֶמֶר: רֵאשִׁיָּה אֲשֶׁר בְּשִׁחַד
 יִשְׁפּוּטוּ. אֵיךְ בָּקוּ צָדֵק וְשִׁפּוּטוֹ. כִּי אִם כְּמוֹ שִׁפּוּטוֹ: רוֹבִים
 עָלַי אִשׁ זָרָה. פְּגַעָה בָּם בְּאֶף גְּזֵרָה. לְלַמֵּד בָּם פּוֹשְׁעֵי
 פְּזוּרָה: בְּעַר חֶמֶד מִן הַחֶרֶם. וּנְלַבֵּד הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ
 בַּחֶרֶם. מִגְדִּישׁ וְעַד קָמָה וְכָרֶם: בּוֹגֵד וְשׂוֹדֵד מִה מוֹעִיל.
 הוֹן בְּעֶבְרָה לֹא יוֹעִיל. כִּי אִם לְחִלּוֹת פְּנֵי מְלַמֵּד לְהוֹעִיל:
 יָד שְׁלַח אֶחָז בְּאָרוֹן. נַעֲשֶׂה בּוֹ מִשְׁפָּט וְחֶרוֹן. מִה יַעֲשֶׂה

אשר נוקש ב. ג. ש. ר. וכו', שר"ל בשביל שכתב ב' שאמר כוליא נב' המדברים בעצמם והיה לו לומר יוליא ב' כלפי הש"י, לכן נמדה כנגד מדה נכתבו עליו ו' מיתות בתורה" עכ"ל. ול"כ טעם נעשר בתוך העשר, והיינו ב' נסיונות שכתב אבותינו את המקום, כדליתא בערכין דף ט"ז א' נוקש גם הוא בתוכו. ועשר מיתות שנכתבו עליו מפורשים ברבות פ' וזאת הנרכה דף ט"ז א' ע"ש. רוביס, נערים ורומן נלכד ואנכיהו. ללמד גם פושעי פזורה, כמו שפ"י רש"י בפ' שמייני על ועל פני כל העם אכבד (יג) כשהקב"ה עושה דין בגדיקים מתירא מתעלה ומתקלם, א"כ באלו כל שכן ברשעים וכו'. בער חמד וכו', פ' המפרש: „זה עכ"ל שמעל בחרס כדכתיב ביהושע סי' ז'“; וקשה עכ"ל מאן דכר שמי' להמכות בהדי הגדיקים, הלא לדעת רז"ל בסנהדרין דף מ"ד א' עבר על ה' חומשי חורה, ומאי רבותא שנעבש? ויאמר הרבני הקב"ה השלם מזהר"ר יאקב גויסבורג כר"י, שהכוונה על יהושע שעל שהחרים את יריחו כפלו ל"ז איש משרא ויהושע כפל על פניו, והכי איתא בסנהדרין נדף הכל, ויאמר ה' אל עלהשע קוס לך, אתה גרמת להם שלא הי' לך לאסור עליהם בית יריחו, וא"כ תעא עכ"ל ה' עובש ליהושע, והו' שקאמ' מגדיש ועד קמה, ע"ד שאמר רז"ל בב"ק דף ס' א' וזאכל גדיש או הגדיקים וכו', כי נעבש בעבור יאיר בן מנשה ששקול כרונה לסנהדרין; ואולם בתרגומי האשכנזי ראיתי לקשר המאמרים באופן אחר גם הוא כזה. יד שלח וכו';

לעה: וחזן ווחרד חיהתן ויין טחך פערקינדעט. ער קחץן ביי חן דיה גרענלע (פ'תו. חן ישרא), ווסטע לוריקקבן וייען חזר טטערבען. ריכטער, דיה חיהתן נחך בעטטען צונג געריכטעט, קחונט חיהתן פ'תן געריכטעט וטהר גערעכטיגקייט פ'ערז'תג'ען, חזן נחך ויחטגמכע חייערען פ'ערפ'תהרענו? יענע פ'רמחטען קחבען (כדב ואניהוא) טרמ'ן יחטוער'ן דחן טטרמ'תגער'יכט, וויזן זיח פ'רעארען פ'ייער פ'תח דען עוויגען געברח'ט²; ד'תח'ן התטטע ויך ח'תכ'ער פ'רע'ל'ער ווח'זן ספ'יעגען קחנען. דעסענחונגע'תטטע ל'זיטעטרטע יענער חוכ'ערניכטיגע (עכ"ל) נחך דענת פ'ערבר'חנטען גוט²; דער ב'תנכט'תח'ן טרמ'ן חיהו, ער ווחררע חוויגער'תטטעט נעבונט פ'תח'ויע חזנד פ'ערח'תגען. דעו רייבערו גוט הי'לפ'ט חיהתן ניכט, פ'ערח'תגען קח'ן ח'ת ל'תרטתג ניכט; ניטלען; כע טע וכו' קח'ן פ'רמחטען, כעטען פ'תח דענת ח'תגעניכטע דעסען, דער חז'ן דח'ן גוטע טטיפטעט! מיט גוטער ח'ביכט רייכטע עזה נחך דער הייזיגען ח'ת³, דעננחך טרמ'ן חיהו דח'ן טטרפ'תגער'יכט; וויח ח'ת ע:

1) ויקרא י' א'. 2) יהושע ז'. 3) יעזע שמואל ב' א' ו'.
 כו

עוברי כבני מרון: יודע נגן כפץ בתנני. נבחן ונמ חנם
 חנני. ואל תבא במושפט לדינני: קוראי בגרון וקול
 שופר. אם פשעם ברין יספר. במתנת חנם היום יכפר:
 קצין בגאון לקטר לשם נגע במצחו זרח להרשם ונשפט
 בלא ידע ואשם: לעת תמוט רגל זדים. אשר באו להיכל
 מזיזים. ישפטו במכניע זדים: לעת יבקרו פעל לי שקר.
 להשפט בופות אף וחקר. יספר פי דוברי שקר: יעו
 מתהלך לפניו באמת. איך אחרי הדברים והאמת.

זה עשה הכהן כמבואר בש"ס' ו'. יודע נגן, זה דוד שאמר בזמניו' וחסד' (תהלי' כו ב) ואמר שנתכסה במעשה בשר שבע וככלל אמר ח ככי אהיה כמסדך (תהלי' כד ב) ל' מתנת חנם, ואל תבוא במושפט (שם קמג ב). קוראי בגרון, ישראל שמתפללך ותוקעין. במתנת חנם יכופר להם, כמו לדוד. קצין, זה עוזיהו המלך. שכתב את ואמר אני מלך וראוי לקטר לגבוה כלה למלך לשרת למלך ונעבד כדכתוב והשרעת זרחה בנאקו (ר"ס ב כו יט). והשפט בלא ידע ואשם, כלומר על העלם ידיעתו שהקטורה לודע אכרן דוקא. ומה שפי' המפרש שיהיה צולעם ויורד לא ידעתי מנא ליה הא, שאין עולה ויורד בלא אלא על טומאת מקדש וקדשיו ולא על זר המקריב, גם הכתוב בפרש' אלו קייב עד שזהה כדי שתקוואה ועד שהיה לו ידיעה בנתחם ובסוף והעלם בנתים. ישר מתהלך לפניו באמת, זה חוקי' שאמר התהלכתי לפניך באמת וכלבב שלם (מ"ב כ ג). אחרי הדברים והאמת, כראש שקאי על מעשה הראותו לשלוטי מלך בבל את כל בית נכותו ככתוב נמ"ב ס' כ', ועל המעשה הזה גבה לבו ככתוב דה"ב כ"ב ט"ו והי' ראוי האויב לבוא עליו כי הי' עליו קצק מלפני ה' לא שלא בא כיימו בעבור שכתב ובל דימי ככיו כמבואר שם בפ"י רש"י. והתכס הדבני מוהר"ר

בן ערוט דענתו געהו, דיה מונח'טוהקן ויה טהיערע הינלעבען? דער חקענענה
 מע היר'פענספיעלער (דוד) שפרחך חיינט לו גמטט: „פרישע חיד, ח הערר!"
 ער ווהרד געפרישט — דמן חבער שפרחך ער: „ערבחרמע דין חיינער, גמטט,
 נחך דיינער גנדרע, חונד געהע ניכט חיל' געריכט חוט מיר!" וך בעטען
 חויד וויר חונטער דענן טהון פֿחן אופר: ווערדען חונדער זינדען הייטע ביי'ס
 געריכטע חוידענלעהן, ח, וך פֿערלייטע זיח נחך דיינער גנדרע! עחיו, דען
 פֿירושען, חיבערנעהת חיינט דער שטחון, ער גלויבטע חון קחיג חויד טיכטיג
 לזן פֿריעווערדיגעטע לו זיין; דח ווהרד זיינע שטירנע חוט חוידחטל געברחט
 ווהרנט, חונד ער חוסטע זיינע חונדוויסענהייט ביסען. חויד דער פֿוס דער
 חיבערשויהגען, דיה ריין הייליגטהוט ענטווייהט, ווירד חיינט גלייטען, חונד
 געבייגט ווערדען חיהר שטחון. חיינטט ווערדען דיה טחחטען דער הייליגער חונד
 טערנשט ווערדען, וחו ווירד זיח פֿקר געריכט ווהרען חונד לזר פֿעררעכטווער;
 טוג ליעהבן, דמן ווערדען זיח פֿערטטוואוען, דיה זיגענחילוער. קחיג חוקיכו
 ווהר חוידריכטיג חונד ווהרענטע חית וועגע דער רעכטשפֿעלענהייט; דחך
 ווהרדע

חֲשַׁב פָּעֵלוּ אֱלֹהִים אֲמַת: יָדִיד אֲשֶׁר לְפָנָיו וְאַחֲרָיו. לֹא
 קָם כְּמֹהוּ בְּבַחֲרֵיו. וְאַחֲרֵי כָל זֹאת דִּקְבַּךְ אַחֲרָיו: יָבִינּוּ
 כָּל יְצוּרֵי אָרֶץ. אִם בֶּן בְּמִצְוֵי אָרֶץ. מִה יַעֲשׂוּ רִשְׁעֵי
 אָרֶץ: רָאָה יִרְאוּ יַעֲרֵי שִׁיחִים. אִם אִשׁ אֶהְיֶה בְלַחִים.
 אֲזִינּוּעוּ יְבָשִׁים כְּסוּחִים: מִי רָאָה בִּי אִין אִישׁ. לְהַפְגִּיעַ
 בְּעַד בְּנֵי אִישׁ. וְאַתָּה יָ וְלֹא אִישׁ: רְשׁוּם בְּכַתֵּב אֲמַת
 אֲשַׁנְנָה. מַעֲשֶׂה כָל יָמוֹת הַשָּׁנָה. לְרִצּוֹתֶיךָ בְּשׁוֹפָר
 (נִשְׁמַת בְּזִכְרוֹן שׁוֹפָר) בְּזֶה רֵאשׁ הַשָּׁנָה: אִם לֹא לִמְעַנּוּ יַעֲשׂוּ וְכוּ.

יִו וּבְכוּ וּמְלִיכָה מְלָךְ עֲלֵינוּ: (כ"א וּבְכוּ וְיִהִי בִישְׁרוֹן מְלָךְ:)

יאקב הנ"ל פירוט ע"פ מאמרים במסכת ברכות דף י' ב' כל התולה בזכות עצמו
 תולין לו בזכות אחרים וכו', חוקי' אמר זכור את אשר התהלכתי לפניך באמת
 ובלבב שלם, והשיבו הקד"ה למעני ולמען דוד עבדי. ידו, זה יאשיבו
 המלך שהכתוב העיד עליו וכמוהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל ה' בכל לבבו
 (מ"ב כג כה). דקדק אחריו, דכתיב ויורו המורים למלך יאשיה (ד"ה בלה כג)
 וזה מבואר במסכת מענית דף כ"ב ב' ובמדרש איכה על פסוק לדיק הוא ה'.
 ראה כי אין איש, עש"ה אם יטא אש לאש (ש"א ב' כ"ה) וע"ד שדרשונו ביומא
 דף פ"ו ב', וזהו ראש כתב אמת וכו', כלומר אודה עלי פשעי לה' כי תשובה
 מכפרת. ראש בכתב אמת וגו', אחרי שאין אש לכן אפשר בעצמי מעשה כל ימות
 השנה שהם כתובים וראשונים כבר על כפר אתך, ואודה עלי פשעי לרצותך בשופר
 וכו'. אשנה, אספר, ובל' ארמי אֲתַנְּה כחלוף הש' בת' כמכנהו.

והחודש ער, כחך יענער בעגעבע: הייט*, סְחָר גַּחְטֵט לֹר רַעֲבֵט־נְחֶסֶט גַּעַז
 לְחָגֶען. יאשיבו ומה דער זיעברייבטע קהיג, ער הגטטע זיינעגויגליכטן ניכט
 חזכטער חולטן סְחָר חוזה כחך חיהתן רעגירערנדען קהיגטן; דענכחך קהיגטע ער
 דער סְחָר־דע: געריכט: ניכט ענטקחהען. ה, חֶבֶטֶט דיוח ערדעננהקע דיענ
 חולטנו ווקהו בעהערליגטן! ערגיגט עו זח דען גרונדפליגערן דער ערדע (דען
 סְחָר־חזטען), ויח חחך עו ווקהו דען זייכט־ערטיגטן געה? טויט דְחָרֵט
 יענע בווארייכע הָיִדֶע! הָחֵט דְחָו פֿייער טָחָן דיוח פֿחֶלֶט־הָיִדֶען טְחָחֶחֶע
 פֿערלערט, ויח זיטטערער דְחָ: דיררע גענויטע! — טויע, וויר החבטן קייז
 נען מענטשן, דער פֿיר חוזה בעטען קהיגטע, חֶבֶר — דוח ביוט יח קיין מענטש,
 גַּחְטֵט! סְחָן וְחָגֶע ויבר יוח דיר פֿחֶר־גֶּלִיבֶעט, חוזהרע חֶחֶר־לִיגֶען דענ
 גַּחְלֶען יחֶהר; וויר בעקעננטן יח דיר — דוח ווירט דִּךְ חוֹךְ דְחָו שופר בעַ
 זְחָבֶטיגטן וְחֶסֶט, הייטע, חן דיענען ראש השנה.

כֹּן וְחֶלֶט וויר דיר הוֹדִיגֶען, חוֹזֶעֶר הָחֶבֶט ער קהיג!

חולט

(* חייבט געוהנדערט־נחט דען קהיג: פֿחֶן ככל חֶבֶטֶט חיהתן דיוח חוֹלֶט־טוֹג, חוזה ער ווקהר טְחָלֶן, וועסוועגטן חוֹלֶטֶט חֶבֶר דְחָו חֶחֶר פֿער־הָיִגט ווחודרע.

סוף פתחין הארון.

מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • יֵאָדָר בְּמָרוֹם • אֲדִיר בְּמָרוֹם • אֲמִין
 יְדוֹ הָרוֹם • ז' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • גְּבוּר לְהַקִּים • גּוֹזֵר וּמְקִים • גּוֹלָה
 עֲמוּקִים • ז' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • הַמְדַבֵּר בְּצַדְקָה • הַלּוֹבֵשׁ צַדְקָה •
 הַמְאַזְיֵן צַעֲקָה • ז' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • זוֹכֵר צוּרִים • זְכוֹת יְצוּרִים • זוֹעֵם
 צָרִים • ז' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:
 מֶלֶךְ עֲלִיּוֹן • טוֹב שׁוֹכֵן עַד • טוֹבוֹ לָעַד • טַפַּח
 שְׁמֵי עַד • ז' לַעֲדֵי עַד יִמְלֹךְ:

מלך עליון. הפיוט הזה עיקר יסודו ה' על סדר א"ב משולש אחר תיבת מלך עליון ומלך אביון, אלא שהקבלות הכסירו כל חרוז מלך אביון בעבור המחלוקת. צור יכ, אבות, כמנח' לעיל בפיוט אוכד אות י', כלומר זוכר זכות אבות כדי לזכות היתורים, כמאמרם ז"ל שהעמקתי לעיל באופן כבודו אהל באת נ'. לריס, המשטיני. טפח וכו', עש"ה וימיני טפחה שמים (ישעי' מח יג). כל מאורי אור,

חזן מוֹזְעֵר הַטְּבוֹט עַר קְתִיג! עַר, דַּעַר מְחַטְיָבוֹטַע הַיְחַטְעוֹבַע וְחַטְעַר, דַּעַר עַרְהַטְבַּעוֹטַע חִין יַעֲנַעַר הַחַהֵע, זַיַּנַּע מְוֹקְרַחְטַיַּגַע הַחַדַּר וְוִירַד יִדַּךְ הַחַדַּךְ עַמְפַּחְרַהֲעַכְעַן! קַהֲל. עַר וְוִירַד עוֹוִיג רַעְגִיעַרַעַן!
 חזן מְוֹזְעֵר הַטְּבוֹטַעַר קְתִיג! עַר פְּחֹלְזִיעַהַט וַיַּט מְוֹזְמַחְטַן, טַפְרִיכְט חוֹזַר פְּחֹלְזִיעַהַרְט! חוֹזַר דוֹרְדְרִיבְטַע דִּיח טַיַעֲטוֹטַעַן גַּעַהֲיְחַטְעוֹטַע! קַהֲל. עַר וְוִירַד עוֹוִיג רַעְגִיעַרַעַן.
 חזן מְוֹזְעֵר הַטְּבוֹטַעַר קְתִיג! עַר טַפְרִיכְט גַּעַרְטְכְטִיגְקִיט, חוֹחוֹוִירַעַט גַּעַר רַעְכְטִיגְקִיט חוֹזַר פְּעַרְנִיחַטַט דִּיח גַּעַבְכְטַע! קַהֲל. עַר וְוִירַד עוֹוִיג רַעְגִיעַרַעַן!
 חזן מְוֹזְעֵר הַטְּבוֹטַעַר קְתִיג! עַר גַּעַרְעַנְקַט דַּעַר חוֹרְפְחַטְטַעַר, רַעְכְטְלַעַרַט טַיַבַּט חִיהַרַע נַחְפַּקְחַטְטַעַן חוֹזַר פְּעַרְחַטְטַעַט חִיהַרַע פְּעַרְלִיחַרַעַר! קַהֲל. עַר וְוִירַד עוֹוִיג רַעְגִיעַרַעַן!
 חזן מְוֹזְעֵר הַטְּבוֹטַעַר קְתִיג! דַּעַר מְוֹגִיטִיבּוֹטַע הַיְחַטְעוֹבַע וְחַטְעַרְחַטְטַעַר, זַיַּנַּע גִּיטַע חִיזַט חוֹנַעַנְדִּיךְ; עַר הַחַט דִּיח חוֹנַעַרְחַטְטִיכְטַן הַיְחַטְטַעַן חִיזַט גַּעַטְפַּחְטַעַן!
 קַהֲל. עַר וְוִירַד עוֹוִיג רַעְגִיעַרַעַן!

מִלְךְ עֲלִיּוֹן בְּשִׁלְמָה עֹנֵטָה אֹרֶךְ כָּל מְאֹרֵי אֹרֶךְ.

בְּבִיר וְנֶאֱדָר • ז' לְעֵדֵי עַד יִמְלֹךְ :

מִלְךְ עֲלִיּוֹן מִלְךְ עֹלָמִים • מְפַעֵנָה נְעֻלָּמִים •

מְשִׁיחַ אֱלֹמִים • ז' לְעֵדֵי עַד יִמְלֹךְ :

מִלְךְ עֲלִיּוֹן סוֹבֵל הַכֹּל • סָב וּמְבַלְהַכֹּל • סוֹקֵר

הַכֹּל • ז' לְעֵדֵי עַד יִמְלֹךְ :

מִלְךְ עֲלִיּוֹן פֶּאֶרֹ עֹז • פֶּעַל יְמִינוֹ תְּעֹזֵנוּ • פֹּדֵה

וּמְעֹז • ז' לְעֵדֵי עַד יִמְלֹךְ :

מִלְךְ עֲלִיּוֹן קְדוֹשׁוֹ לְהַב • קוֹרְאֵי מִיָּרְהַב • קְרוֹב

לְקוֹרְאֵי בְּאַהֲבָה • ז' לְעֵדֵי עַד יִמְלֹךְ :

מִלְךְ עֲלִיּוֹן שִׁנְהָ אֵין לְפָנָיו • שִׁקְטָ בְּפָנָיו • שְׁבַח

הוא האור של כל המאורות. כביר ונאדר, ע"פ כבוד אלה אדיר (תהלי' עו ה) ז' אור לדעת ראב"ע וד"ק ולדעת המתרגם ז' כורא שרגמו את דחיל זה מסתבר לפי הענין. מפענח בעלמים, מגלה עמוקות. סובל, נושא. סב, ז' זקה וחיבה. סוקר, נוטה. ול' ארמי הוא. מירבה, מי הים, ובאגדה אמרו שר של ים רבה שמו. שקט בפניו וכו', ע"ד עושה שלום במרומו.

- קון מלוערה תבוסער קתיג! ער חומונירעט זיכט וויח חיינען וויכטען!
- ער, דע: זיכטען זיכט, חיוט מחפטיג חונד עהרפארצטווערטה!
- קבל. ער ווירד עוויג רעגערען!
- קון מלוערה תבוסער קתיג! קתיג מלוער וועלטען! חיהן ערשעלענען
- זיך מלוע געהיימיסעט, חיהן טפריכט דער טפריכלוקען!
- קבל. ער ווירד עוויג רעגערען!
- קון מלוערה תבוסער קתיג! ער ערהקלט דמו וועלטמולן, ער מיכערלעכט
- מלוער, ער דורכפארסט מלוער! קבל. ער ווירד עוויג רעגערען!
- קון מלוערה תבוסער קתיג! ויינע קרתיגע, חמישעטשט, ויינע טחשענערייכע
- רעכטע, זיעג! ער, דער סוטן חונד דוח לופלזכט, ק'. ער ווירד עוויג רעגערען!
- קון מלוערה תבוסער קתיג! ויינע הייזיגען זינד שייערעלחמוטען, ער
- טרעקט דוח הערע: פלוטעהען; תבער נהעה חונד זיטערייך חיוט ער
- רענען, דוח חיהן מרופען. קבל. ער ווירד עוויג רעגערען!
- מלוערה תבוסער

טוב במצפוניו. ק' לעדי עד ימלוך:

בלשכנו מ' מלך אביון. סוגרין מלך אביון. בלה ורד שחת. בשאול ובתחת.

בלאות בלי נחת. עד מתי ימלוך:

מלך אביון. תנומה תעופנו. תדרמה תעופנו.

תזהו ישופנו. עד מתי ימלוך: אבל פתח

מלך עליון. תקפו לעד. תפארתו עדי עד.

ההלתו עומדת לעד. קי"ח לעדי עד ימלוך:

סוגרין: * ויבן לה תעלה קדשה. כי אפה אלהינו מלך:

ונחנה תקה קדשת היום. כי הוא נורא ואיום.

ובר
ונחנה, וכספר. קדושת היום, היום הזה, הינו ר"ה. וכו' כפי הכשר:

סן מלך המלכות ער קחני! חונענדיך חייט זיינע אהלט, חונענדיך זיין
רהט, חונענדיך זיין זמב! קהל. ער ווירד טוויג רעגירען!
כזן ומלל זיך דיר מוילטטיגען, דיח הייזיגען, דען רוח בייט חונענדיך גהטט, מ' קחני!
ונחנה חוקה, וויר ומללען סמן דער אהלטגען הייזיגקייט דייעזע טמגען עט,
ומנו ערלעהטן: ער חייט פורלעכער חונד טרעקקניך; סן מיהט ווירד זיך דיין רייך
ערהעכען

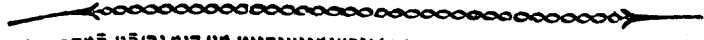
* מעשה גדול ונורא.

חונטער דען הייטערומסענטן המנדריפטען דען ר' אפרים חויג כהן
לחנר ויהן ס'מגענדע ווחונדערברע געטיכטע מוילגעלייכטע;
ר' אסנון חויג ס'אינץ ווחר חיינער דער גרמסטען זיינער לייטגענסען,
רייך, ס'מריכעהת חונד ווחהוגעבולרעט; ער ווחר ביי'ת כורלירזטליכען הקל
חיו מחינן זעהר מגעזעהען. דיח הקפלייטע ס'עראכטען עז הייפ'יג, מיהן לז
בערערען, ד'ס ער זיך בעקעהרע, ער זעהנט עז מבער מיהאער חכ. מ'ז
זיח מיהת היערמיבער מנהמלענד סטמ'ק מלמגען, חונד דער פירוט זעלבט
העפטיג חיון מיהן דרמ'יג, ג'חב ער חיינט לזר מ'טווחרעט; ג'יב מיר דרייח טמגע
בערענקלייט!" דיעז ווחר מייגענטליך חייגע מוילעכט, חונד זיך ומזלו אהלטען. מ'ז
ער מבער לזריקקניג, דריקקטע מיהן זיין געוויסען, מוילן ער חיינע זקלע מ'טווחרעט
געגעבען, דיח וויינען גלויבען גלייכומס חיון לזוויפען זיעהע, ער קחט זעהר טרויריג
חונד בעטריכט נ'ך היינע חונד ומללעט וועדער עסטן נ'ך טרינקען; זיינע
פרייערע בעוולטען חונד טרמטעטען מיהן, מבער ער נ'הת קיינען טרמטען חונד
ספרמ'ך

ובו הנשא מלכותך. ויבון בחדר בסאדי. ותשב עליו באמת. אמת כי אתה הוא דין ומזכית

ישראל מנשאים להקנ"ה במלכותי וכרוכות וזופרות, ופי' ותשב עליו באמת, למה? כי הוא דין אמת, ופי' ותפתח את ספר הזכרונות, כלאמריכון, ג' ספר'י' נפתחי' לפניי

ערה בענין, דין גנא דענטהרן געגריינדעט וועררען, חונד דוח ווירט דמן בעטשטמכדיג דמרויך ויטלען. ומהר מיוט! : דוח ביוט ריכטר חונד ענטטיידערק, לוסויער חונד לייגע, שרייבער

טפרוך : „ חיד ווערע חיבער זיינע חוכבע: מנענעהייט מין דיח גרופט פֿעהרען ! „
 ער וויינטע חונד טרויערטע זעהר. מן דריטטען טמגע זיינע קוואטע: חונד פֿערט
 דרוסע זיעס מיהן דער פֿירט לז ויך רופען, מבער ער גינג ניכט מין ; ער וואורדע
 מבערהמל: פֿריינדליך פֿהרגען מרען, מבער חויד ריעוואלן בליעבער לז הויעע חונד גינג
 ניכט היערליך וואורד דער בעפעל געגעבען, דמס ומן מיהן מיט געוואלט הערפֿיהן
 רע, חונד ער וואורדע געברחלט. דח טפֿיך דער פֿירט לז מיהן : ומן וואורד דמס
 אמנון ? ומרובן קמיוט דוח ניכט לז דער בעטטוואשען לייט, מיר לז מנטומרטיגן
 חונד לז ווילן פֿהרען? היערליך זמגע ר' אמנון, חיד ווילן מיר מיין מורטהילן זעלבט
 טפרעכען : זיינע לז גע, דיח געמגען המט, זמלן הער ווי געט ניכט ער
 ווערען. (ר' אמנון וואלטע דמרוך מקדש השם זיין חיבער זיינע פֿהרען
 ריגע חיבוע מנטומרטיג.) ניין, מנטומרטעטע דער פֿירט, ניכט דינע לז גע,
 זמערען דינע לז ע ווילן חיד דיר מכהויען זמגען, ווילן זיח ניכט נמך פֿערטערע
 כען היעהער געקממען זינד, חונד חויד דינען חיבריען קפרער ווערען חיד לז
 טיגען. ער בעפעלן, חונד ומן טייטט מיהן זמגלייך דיח דויען פֿען דען פֿהרען
 חונד פֿיסטן מבי. דמן בעפעלן ער, דמס ומן ר' אמנון נעכוט זיינע מבעטטיטט
 כען דויען לז ממהמען מין מיינען זמרג זעגען חונד מיהן זמ נמך הויעע טרמגען זמלן,
 חונד ער געטמה זמ. ר' אמנון בליעב מוזק זיינען גלייבען געטרייח חונד דויעטע
 ווילן זי דיח העפֿטיגטען טעערלען חיבער דמ: מיינע ווארט, דמ ער חוכבען זמכען
 געטפֿרמכען המטע. מן דמרויך ראש השנה הערמקמט, פֿערמגטע ר' אמנון
 פֿען זיינען פֿריינדען, דמס ומן מיהן — נעכוט זיינען מבעטטיטטען דויען
 דיח נעבען מיהן מייגעמלען זמגען — מין דיח טולע טרמגע חונד נעבען דען מן
 זעטלע. ומן ווילן פֿהרעטע מיהן חונד ברמכטע מיהן מין דיח טולע. מן גען דער מן
 מן דיח קדושה והיות קמט, ריעל מיהן ר' אמנון לז חונד טפֿיך : „ המוט!
 חיד ווילן ערט מקדש השם זיין ! „ ער פֿינג מן מיט זיינער טשיאטע : „ ובכן ולך
 חעלה קדושה . . . . ונחנה תוקף „ מו' ובי מן „ ושמט קראח בשמך „ ער
 המט דמין דיח גערעכטיגקייט פֿען גמטען טטרפֿעגריכט מגעפֿיהרט, חונד דמס
 מלען חיבער דען זענטען טען מן ראש השנה פֿעהרמגעט ווירד. מן ער דמוגמלן
 מויערעדטע המטע, פֿערטוממך ער מין מלעז געגענווארט — דען גמטע המט
 מיהן לז זיך געממען. דרייח טמגע מכהער ערטיען ער דען מלכטע דעט רבינו
 קלונימוס בן רבינו משולם בן רבינו קלונימוס בן רבינו משה בן רבינו
 קלונימוס, זעהטע מיהן דען גמלען פֿויט מויווענדיג חונד בעפעלן מיהן,
 דמס ער מיהן מלענטהמלען חוכטער ישראל הערוואסיקקע לז עוויגען מן
 דענקען לזוכה לכל ישראל, אכ"ר.

וְיִדְעוּ עַד • וְכֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה • וְחֹפֵר
 כָּל הַנְּשִׁכָּחוֹת • וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוֹרוֹנוֹת •
 וּמֵאֱלוֹי יִקְרָא • וְחוֹתֵם יֵד כָּל אָדָם בּוֹ • וּבְשׁוֹפֵר
 גָּדוֹל יִתְקַע • וְקוֹל רִמְמָה רִקְדָה יִשְׁמַע •
 וּמִלְאָכִים יִחְפְּזוּן • וְחִיל וְרַעְדָה יֵאָחֲזוּן • וַיֹּאמְרוּ
 הַנְּהַיִם הַדִּין • לִפְקוֹד עַל צְבֵאֲמָרוֹם בְּדִין • בִּי
 לֹא יִזְכוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין • וְכָל בְּאֵי עוֹלָם תִּעְבִּיר

בִּרְה"ו. ובאופר גדול יתקע, שמכריזין ותוקעין בא יום הדין וכו'"; אמנם ל' הפיוט איננו סובל פירושו, ולא מלאנו שיתקע באופר גדול כ"ל לעמיד לבוא. לכן כראה יותר, שכל הענין קאי אלעמיד, והכי פשוט: ובתנה תוקף קדושת היום כי הוא טרא ואיום, ובו בִּרְה"ו לעמיד תנשא מלכותך ויכון במסד כסאך ואז תשב עליו באמת שיהיה השם שלם והכסף שלם. וסופר ובונה, שניין אינן בני כ"י. וחותם בקמץ, כ"כ בני בכ"י וכיון הוא, והוא עש"ה ביד כל אדם יחמוס (איוב ל"ז) ועל דרך מאמרם ז"ל שהעתקתי לעיל בסלוק דף כ"ג א'. ובאופר גדול יתקע, צפראי דר"ל סוף פרק ל"א, קרן של ימין הוא גדול מהשאל ועמיד לתקוע בו לע"ל בקנה של גליות שאמר והיה ביום ההוא יתקע באופר גדול (ישעי' כו יג). עכ"ל ומלאכים יחפזון... לפקוד על צבא מרום, שאמר והיה ביום ההוא יפקוד ה' על צבא המרום במרום (ישעי' כד כא) וגם זה קאי אלעמיד, וכן איתא בסוף שיר דבה. כי לא יזכו בעיניך בדין, כדכתיב הן בקדושו לא יאמין ואמים לא זכו בעיניו (איוב טו טו). וכל באי עולם וכו', אחר שהזכיר מן הענינים המופלאים שיהיו ביום זה לעמיד, שהמה מתוקף קדושת היום הזה, חוזר לספר מעניניו של ר"ה שכל שנה ושנה, ואמר כי כל באי עולם, והיינו הראויים לבוא לעולם ועדיין הם בנתן ההויה כולם עוברים לפניו לפקדם ולגוד עליהם כל ימי סיותם. ואת איך מתקיים הגזירה הכוללת עם יום הדין של פל שנה, ומה גם לדעת האומר אדם נכון בכל יום ובכל שעה? כבר הארכו למעניות מגדולי המפרשים — עיין בכ"י הסכם אנרנבאל לב' אמור וכדברי הסכם בעל

טרייבער חונד בעויעגלער, בוכההוטער חונד רעכטונג: יחזר! דוח ערמיג
 כערנט דין חונד וקונטעררגעטענען דיגע! דחו בוך דער געטיכטע ווירד
 ערמלעכטע — דוח בעגעבע: הייטען לעטען זיך ועלבוט הערויג, חונד יעדע
 טההט חיוט וויט דעו טההטערז חייגער הענר חונטערטריעבען. דח
 ווירד חין דחו גרמסע אפר געבלחטען; חין דחופעגע גערייט ווירד לענת
 כחחחחח, דוח ענגעל גערמטען חין פעבענרע חיינעטריגיט, יח ערז
 גרייפט טרעקקען חונד ליטטערן! דחן ברעבען יח חונד: „הח! דער געריכטע
 טחג! דחו היחחחחח העער ווירד פחג געריכט געחחחחח!" חויד יח יח יח דיר
 נילט זיכערניין, חחחחח, וחחחחח דוח וועלט חייכערטען גחחחח, ווירד דיר חייטע
 גחחחח

כִּי יַעֲבֹדוּךָ לְפָנַיִךָ כְּבָנֵי מְרוֹן. כִּי בְּבִקְרַת רוּעָה
 עָדְרוּ. מֵעֵבִיר צֹאנֹו הִחַת שִׁבְטֹו. כִּן הַעֵבִיר
 וְהַסְּפוֹר וְהַמְּנָה. וְהַפְּקוֹד נַפְשׁ כְּלָחִי. וְהַחֲתוּךָ
 קִצְבָה לְכָל בְּרִיָּה. וְהַכְּתוּב אֶת גִּזְרֵי דִינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִבְתָּכוֹן. וּבַיּוֹם (צוּם) כְּפוֹר
 יִחַתְמוּן. בְּמָה יַעֲבֹרוּן. וְכִמָּה יִבְרָאוּן. מִי יִחִיה.
 וּמִי יָמוּת. מִי בְקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְקִצּוֹ. מִי בְּאֵשׁ.
 וּמִי בַּמַּיִם. מִי בַחֲרֵב. (וּמִי בַחֲזֵה). וּמִי בַרְעֵב.
 (וּמִי בַצָּמָא). מִי בַרְעֵשׁ. וּמִי בַמּוֹנֶפֶה. (מִי בַחֲנִיקָה)
 וּמִי בַסְּקִילָה. מִי יָנוּחַ. וּמִי יָנוּעַ. מִי יִשְׁקֵט.
 וּמִי יִטְרַף. מִי יִשְׁלוֹ. וּמִי יִחַסֵּר. מִי יָרוּם.
 וּמִי יִשְׁבֵּל. מִי יַעֲשֶׂר. וּמִי יַעֲנִי:

עקדה שער ס"ז פ"ה, ובמפרשי אחרים. — כבני מרון, כבני כאלן. כמה יעבדוך
 מן העולם, מי ירום ומי ישפל וכו'. כאלן מלאתי גירסות מתחלפות יש גורסי
 ירום ישפל יעני יעשר, וי"ג יעשר יעני ירום ישפל. וי"ג ירום ישפל יעשר
 יעני, וזאת גרסת כ"י של שנת י"ח; ובכ"י אחר כושן גרס יעשר יעני ישקט
 יטרף ישלו יתיכר ירום ישפל, והקבלות אלוות מכהן ואין לשנות.

גויך חיינער העערדע טחפֿע פֿהרגעפֿיהרט, חונד וויח דער הירט ויינע העערדע
 חונטער דעם הירטענטשטעב וווּטערט, זח וווּטערזט דוח, ניהאזט חויל,
 לָהֵזוּט, בעפֿיעהזוט זעעזען פֿיר יעדעז זעבענדע געטשפֿלן, בעטטיחזוט
 דוח זעבענדזוט חיינען יעדען חונד טרייבזט דעסטן פֿעהרגענגיסיע כיעדער.
 חָת רֹאשׁ הַשָּׁנָה ווירד'נ ייערערגעסריעבען, חונד חָת יום כפֿור כעויעגעזוט,
 וויח פֿיעזן חויל דער וועלט חונד וויח פֿיעזן היכין טרעטען זחזען, זוער זעבען, זוער
 טטערבען, זוער חָת ענדע זיינער בעטטיחזונג, זוער חויסער דעם ענדע, זוער
 דורך פֿיער, זוער דורך וואַסער, זוער דורך קריעג, זוער דורך חונדערוואַקטח,
 זוער דורך חונדעוווטער חונד זוער דורך פֿענט חוואַקטחזען זחזען, זוער חִיטֿטֿסֿג
 חונד זוער חונטטטט זיין זחזען, זוער חויל רעהיגע, זוער חויל חונדויהיגע,
 זוער חויל פֿערגינגעז חונד זוער חויל טאערלהפֿטעז זעבען פֿיהרען זחזען,
 זוער חָדָך, זוער כיעדריג, זוער ריך, זוער חָרָב זיין זחזען.

חִבֵּעַר

ותשובה ותפלה וצדקה

מעבירין את רוע הגזירה:

כי בשמך בן התלתיך קשה לבעים ונזח לרצות כי לא תהפוך במזות המות כי אם בשובו מדרך וחקיה ועד יום מותו תחכה לו אם ישוב מיד תקבלו: אמת כי אמתה הוא יוצרם ויודע יצרם כי הם בשר ודם: אדם יסודו מעפר וסופו לעפר בנפשו יביא לחמו מושל בחרם הנשבר בחריר ילש וכצין נבל בצל עובר וכענן פלה וברוח נושבת וכאבק פורת וכחלום יעוף:

ואתה הוא מלך אל חי וקים:

כי בשמך שם של ד' אותיות מורה על מדת הרחמים וכן תכלתך שאתה אל רחום וחנון לרצית כי כ"ב בכ"ב בנין הקל וכן נראה עיקר כי לא תאסוף וכו' ע"ה ביחוקא י"ח כ"ג יסודו מעפר וכו' ככתוב כי עפר אתה ואל עפר תאוב (בראש' ג יט) בנפשו וכו' ע"ה בליכה ה' ט' כחזיר וכו' ע"ה ביאע' מ' ו' וכלל עובר תהלי' קמ"ד ד' וכענן כלה ע"ה בהשע' ו' ד' וכחלום יעוף איוב כ' ט'

חבר — תשובה (רייע) חזר הפלה (געבעטע) חזר צדקה (תאומען) ונערען דחו במוע פעהת: גנים חב! דען ויח דיין נחמע ות דיין רוחס: טווער לו ערלירנען, וייכט לו בעומק: פטיגען. דוח פעהת: גנוט ניכט, דחם ער טערבע, דער טהרע: וטווייגע, ונדרען, דחם ער חיוניך קעהרע חזר לעבע! דוח טרהגוט מיהת געדורד ביו לו ויינען טערבע טהגע; קעהרט ער לזריקק, ונזייך ניהוט: דוח חיה ווייג חויל (חזן) וטהרה חוט! דען דוח ביוטיח טהפעהר, קענט דער מענטשן טריבע; זיח ויזר נער פלייס חזר בואט. דער ערדע: נחמה, זיין ענטשטען — חויו ערדע! זיין ענדע — לזר ערדע! חוס ספיווע וולען מיט לעבע: נוגעהר! — חיינע פעהר: טרבע סערבע חיוט ער, דיררע געהחם, חיון פעהר: וועקטער טטויב: פהרען (חיינער באומע), חיון גלייטענדער טהטטען, חיון טווינער: דער רויך, חיון טווע בענדער גיווט, חיון וולטטטויב: חיון פלחטטער: דער טרויט! —

חבר דוח קטיג, ביוט חיון חוזחפטיגען, לעבערען חזר זעלבסטמחדיגע וועזען!

אין קצצה לשנותיה • ואין קצצה (כ"ג קץ) לארץ ימיה •
 ואין לשער מרובות כבודך • ואין לפרש עילום שמך •
 שמך נאה לך ואתה נאה לשמך • ושמונו קראת בשמך •
 עשה למען שמך • וקנה את שמך על מקדישי שמך •
 (בעבור כבוד שמך הנערץ והנקדש)

בסוד שיח שרפי קדש • המקדישים שמך
 בקדש • הרי מעלה עם הרי מטה קוראים
 ומשלישים בשלוש קדשה בקדש •

בפתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר •
 קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו •
 פ' כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה
 איה מקום כבודו לעמדתם ברוך יאמרו •
 מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחנך אלעזר •

א) וחיית אשר הנה מרבעות בסא • במאתים

ואין לשער מרכבות כבודך, רבוי המלאכים, כדכתיב היש מכפר לגדויו (איוב כה ג). ואין לפרש עילום שמך, י"ג ואין שער למרכבות כבודך ואין פרוש לעילום שמך. עילום ככ"ל' אשים את שמי לעילום (ד"ה ב לג ו), ועיין דד"ק בשאר, וכן אז"ל עלם כתיב (פסחים כ' א), ועיין בחרי מ"ד ס"ל א' ו', ובראשן ממורה פרק ס"א. ושמונו קראת בשמך, כדכתיב כי שם הי נקרא עליך (דברי' כ"י), וכתיב ואתה נקרבנו ה' ושמך עלינו נקרא (ירמיה יד ט). ואי' בתנחומא פ' קדושי דף ס"א ד', ישראל נקראו בשמו של הקב"ה וכו'. וחיות אשר כנה מרובעות בסא, כן הנירכא בג' כ"י, גם נדפוס ין פרימגשע"א וכן ג' המפרש וכן ג' התום בחגיג' דף י"ג א', וטעמו מרובעו של כסא ול' מרובע נוספל על כל ענין איש לו' נלעות אף שאינן שוות משא"כ ל' רבוע שאינו נוספל כלל על

דייבט יתהרע התבטן קיין ליעול, חוכענדויך זיכר דיינער טהגע וזכגע, לתהולתך רחן געטףגעג דיינער אמינוטקט, חוכערגרינדויך דתו געהיימיספחלונע דיינע הייליגען נחשענ! דיר חיוט דיין הייליגער נחשען סיקקויך חוכר רוח דיינען הייליגען נחשען! חויך חוכו נחשענט: רוח נחך דיינען הייליגען נחשען; וך ויולףתהרע חוכ: דען, דיינע הייליגען נחשענו התבטען, חוכר ערהערענליכע חיהו חיבער רוח, וך חיהו הייליגען!

(* חין דיעועט פיוט ויורר סקן דעט טהון חוכר וועען דער היאטענלכערע, סקן

לכסא. מתעלפות מפרך רם יושב על כסא.
 נראות נושאות והם נושאות עם כסא סבולות
 מתחת זרועות עולם לכסא. עתירת זו פתעל
 תרפינה בנח כסא. פשעים אם עצמו משיקות
 כסא. צורר כי יסמין יפרשו ענן כסא. קול
 שופר לעת יעל מאחו פני כסא. רחמים ילין
 בעד רשומים בכסא. שופט אם ירצה שבת
 באולם הכסא. תבנית פסן חקוקה בכסא.

ארבע חיות נושאות ומנשאות עם כסא:

לבלתי לגבל למענו כסא עוד יפצה פה
 ויפגיע כסא. זכור ליושבי נטעים אשר
 עמך בכסא:

לפאר להקב"ה. מתעלפות, ל' חולשות הנפש מרוב הנהלה, כמו תתעלפנה הנתולות
 היפות (עמוס ח יג). סבולות, נשאות. מתחת זרועות עולם, לא כמכהג בשר ודס
 סבול משאו על גבו והקב"ה סובלו מתחת וכמו שאמרו ז"ל בחגיגה דף י"ג ב', סערה
 תלוי בזרוע של הקב"ה שנאמר ומתחת זרועות עולם (דברי' לג כו). עתירת זון תפלתן
 של ישראל. כתעל, כאשר תעלה. תרפינה, מפרידות כדי לקבל תפלתן. משיקות
 חוברות שלא יעלו. יפרשו ענן כסא, עש"ה פרשו עליו עננו (איוב כות) והוא ל'
 פרישה. בעד רשומים בכסא, ישראל חקוקי' בכסא כבוד כדאי' במדרש והביאורש"י ז"ל
 בירמי' י"ד כ"א. שופט אם ירצה וכו', בנ' כ"י גם נדפוס יסן הגירסא שופט ירצה משנת
 באולם הכסא, וכן גרס המפרש וא"כ הוא דנוק עם שלמעלה הימנו, כי לעת יעל קול
 שופר רחמים ילין ואז ירצה השופט שלא לשנת באולם הכסא, וכמאמר ז"ל שהעתקתי
 לעיל באופן, שע"י השופר יקום הקב"ה מכסא הדין לשנת על כסא רחמי', וטעם
 משנת לבלתי שנת, ואולם הכסא הוא הדין כדכתיב ואולם הכסא (מ"א ז).
 ולספרינו גורסי' שופט אם ירצה שנת וכו' יהי' דנוק עם למטה הימנו כשירצה
 השופט לשנת על כסא דין תננית תס יפן וכו' ואז יבקש רחמים על בניו. תס, יעקב
 איש תס, ותבניתו חקוקה בכסא והוא דמות אדם שנמרבנה כמו שאמרו רז"ל.
 לבלתי לגבל למענו כסא, עש"ה אל תגבל כסא כבודך (ירמי' יד כא) ופי' רש"י בשם
 המדרש אל תגבל ישראל החקוקי' בכסא כבודך, וטעם למעט למען ישראל או למען
 יעקב. עוד יפצה וכו', הכסא עצמו יפצה פיו להפגיע בעד ישראל ויאמר זכור ליושבי
 נטעים

טפחלען; וויטער געהייגטען דינגע, דיח חיינער ווייטוויסען ערווייטערונג

קִיִּירַחַם מְצוּקִים אֲשֶׁר עָלֵיהֶם שְׁמֹת הַדּוּם
 וְכִסָּא. וְאִזּוּ יִתְרַעַם הַגְּלָגֶל וְיִתְרַעַשׂ הַכִּסֵּא.
 וְאִזּוֹפֵן לְאִזּוֹפֵן וְחִיָּה לְחִיָּה וְכָרוּב לְכָרוּב (כ"א) וְכָרוּב
 לְכָרוּב וְחִיָּה לְחִיָּה) לְעֵמַת כִּסֵּא:

ס' כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה
 איה מקום כבודו לעממתם ברוך יאמרו:
 ק' ברוך כבוד יי במקומו:

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיחֲדִים שְׂמוֹ עָרֵב
 וְבָקֵר בְּכָל יוֹם תְּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

מיוסד ע"פ השר"ק ובסוף קטום שס המחנך אלעזר.

וְעַמּוּקָה תְּלוֹאִים בְּתִשׁוּבָה לְהִתְיַחַד. שְׁנֵי לְבָבוֹת לְךָ
 בְּאַחַד לְאַחַד. רַחֵץ בְּגִקְיוֹן בְּפִים נְשׂוּא לֵב אֶחָד. קוֹל
 שׁוֹפֵר כְּפוּף כְּפוּף לֵב אֶחָד. צִיּוֹן שׁוֹפֵר פְּשׁוּט פְּשׁוּט
 לֵב אֶחָד. פּוֹר יָמִים יוֹצְרוֹ בָּם לְבוֹר אֶחָד. עוֹבְרִים בּוֹ

כטע"ו וכו' והם האבות כמאמר ז'ל שהעתקתי לעיל דף כ"א. מצוקים, האבות שעליהם
 נתכונן העולם כדליתא במאמר הנזכר. ואופן לאופן וזו' לחי' וכרוּב לכרוּב,
 כן גורסים מקצת ספרים ומקצתן מהפכים ואומרים וכרוּב לכרוּב וזיה לחיה.
 ועמד תלואים וכו', טעמו עיני עמד תלואים בתשובה להתיחד לך שני לבניהם
 כאחד, לכן רחץ בנקיון כפים אותן הנושאים לב אחד, כלומר רחשם בנקיון כפים שיהיו
 נקיים מן החטא כמו שפי' רש"י בנקיון כפי (בראש' כה) נקי אכימן החטא. קול שופר
 כפוף... ציון שופר פשוט וכו', מה שפי' המפרש שנתן טעם ציון ל' מזה ככפוף
 וציון ל' מזה כפשוטין נראה דוחק דמזכא שטרא לני תרי, ונראה דקאי לדעת ר"י במס'
 ר"ה דף כ"ז ב' דאמר נר"ה תוקעין בשל זכרים (היינו כפופים) וציונות בשל יעלים
 (היינו פשוטין) ומפרש שם בנמרא טעמו דר"דס' ל' נר"ה כמה דכיון איכא דעת' טפי
 מעלי וביה' ככמה דפשט איכא דעת' טפי מעלי וע"ש פירש"י, וע' אמר הפייטן קול שופר
 כפוף דהיינו נר"ה שתוקעין בכפוף אלביא דר"י ככפוף לב אחד, כמפרש נגמ' כמה דכיון
 וכו', ציון שופר פשוט דהיינו ביה' כ' של יונל שמתו ב' פשוט מאוס פשוט לב אחד דכמה
 דפשט איכא דעת' וכו', או דקאי לשמט ר' לוי התם וקאי שופר כפוף על ד'ה' ויה"כ
 שופר פשוט על תעניות, ופי' זה נראה יותר דקיי"ל כר' לוי. כן פי' לי במכתב ידי
 ארבע השלם מוהרר יאקב נ"ב נר"ו בעל נחלת יעקב, ויפה פירש. ציון ל' אות וסמך
 כמו מה הציון הלו (מ"ב כג יז) לכן הו' שרוקה. פור ימים יוצרו וכו', עש"ה ימים

מצדו
 חונד ערקא קורנ בעדרסען, וזענ יח נור חיניגערמטען סערסטנדויך גענ

לְהִקְבִּיל פָּנָי יוֹצֵר אֶחָד. מ' סְמוּכִים בְּצַדְקַת אֵב הָיָה
אֶחָד. נִשְׁעָנִים בְּסֶבֶךְ יְחִיד וּמְיוֹחֵד. מְבַטְחִים בְּתוֹם
וּבְיֹשֵׁר אֵב אֶחָד:

לְהוֹבֵר לְפָנָי עֲנִיַּת קוֹל אֶחָד. בְּשִׁבְתוֹ בְּכַפַּא שְׁפוּט גַּי
אֶחָד. יַעֲמִיד מְלִיץ יִשָּׁר מִנֵּי אֶלֶף אֶחָד. מְזוֹבֹת לְהַגִּיד
בְּשִׁבְעֵי בְּאֶחָד. חָשׁוּב גַּר וְאוֹרַח לְמִשְׁפַּט אֶחָד. וְךָ וְרַע
מֵהַיּוֹם מוֹדַע דִּינָם לְאֶחָד. וְאֲשֶׁר מַעֲשֵׂי שְׁקוּלִים עַד
עֲשׂוֹד יֶאֱחָד. הוּא כְּהַפֵּץ לְהַצְדִּיק עֲשֵׂרֶת יָמֵי תְשׁוּבָה
יְחַד. דָּלֶת פְּתוּחָה לְשָׁבִים תַּת צָרֵי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד.
גּוֹלָה זְכוּת וְרִשְׁעָה לְהַגִּישׁ אֶחָד בְּאֶחָד. בְּקוֹר חֲשִׁבּוֹן
לְמִצּוֹא אֶחָד לְאֶחָד: מ' אִם יִשְׁקִיט וּמִי יִרְשִׁיעַ לְהַשִּׁיבֵנו
וְהוּא בְּאֶחָד. אֲמַת חוֹתְמוֹ לְרוֹדֵיעַ בִּי הוּא אֶחָד.
לַעֲת תָּמוּט וּבְכָל יָד עִם אֶחָד:

יִצְרוּ וְלֹא (וּלְקוּרִי) אֶחָד נִהְיָ (תְּחִלָּה) קָלֵט יוֹ. וְאִמְרוּ עֲלֵינוּ בְּמִדְרָשׁ, רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר מֵהוּ
וְלוֹ אֶחָד נִהְיָ? מֵיָמִים שֶׁבָרַח הַקֶּבֶ"ה בָּחַר לֹא אֶחָד מֵהֵם יוֹם הַכִּיפּוּרִים עִבְרָה, וְהָיָה מִטַּעַם
הַפְּטִיטָה שֶׁכָּל הַפּוֹר בְּכָל הַיּוֹמִים שִׁוְלוּ לְבוֹר וּלְבָחוּר בִּם אֶחָד הֵיטֵב יוֹ"כ. אֵב הֵיךְ אֶחָד,
זֶה אֲבֵרָה לְדַבְרֵי אֶחָד הֵיךְ אֲבֵרָה (יִתְקַל לֵב כָּד) וְגַם יִתְקַן נִקְרָא אֶחָד וּמִיּוֹד לְאֲבֵרָה
לְאֲבִיקוּי יִשְׁמַע וְהוּא נִשְׁעָנִי: כִּכְנֶךְ יִסִּיד וּמִיּוֹחֵד, גַּם יִעֲקֹב נִקְרָא אֵב אֶחָד כִּי הוּא הַמְיּוֹחֵד
בְּאֲבוֹת שֶׁלֹּא נִמְצָא פְּסוּל בְּזוֹרְעוֹ כִּיּוֹ אִמְרוּ רַז"ל יוֹ"ו מוֹנֵט מֵעִם בְּתוֹם וּבְיוֹשֵׁר אֵב אֶחָד שֶׁהֵם
בְּטוֹחִים עַל תְּמִימוּתוֹ וּיּוֹשְׁרוֹ שֶׁלֹּא אֶחָד הֵיטֵב יִעֲקֹב. וְהַמְפָּרֵשׁ עוֹזֵק הו' מִן בְּתוֹם
וְאִינְיֻוֹךְ וּבְכָל דְּפוּסִים וְסִי' וְכ"י בְּתוֹם כְּתִיב וְהוּא נִכְוֵן כְּמוֹ שְׁפִדְשֵׁתִי, לִכְן חִיץ לְמַתְקֵן.
לְהוֹבֵר לְפָנָי עֲנִיַּת קוֹל אֶחָד, בְּמַתָּן תּוֹרָה וְיַעֲזֵן כָּל הַעַם קוֹל אֶחָד וְיִאֲמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה (שְׁמוֹת כד ג). שְׁפוּט גַּי אֶחָד, יִשְׂרָאֵל גַּי אֶחָד בְּאֶרֶץ. יַעֲמוּד מְלִיץ
וְכו', עֲשֵׂה בְּאֵיבוֹ לֵב כָּד. בְּשִׁבְעֵי בְּאֶחָד, בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לְחֹדֶשׁ הַיִּיטוֹר' ה'. חָשׁוּב
גַּר וְאוֹרַח לְמִשְׁפַּט אֶחָד, דְּכַתִּיב תּוֹרָה אֶחָד וְיִשְׁפֹּט אֶחָד הֵיךְ לְכַסּ וְלִגְרָ (בְּמִדְרָשׁ טו יו).
וְךָ וְרַע וְכו' מֵי שֶׁהוּא וְךָ וְנִקְיָ כְּלוֹמַר דְּרִיק גִּמּוּר וְיִי שֶׁהוּא רַע רַע כְּלוֹמַר דְּרַע גִּמּוּר שְׁנֵי'
יודַע דִּינָם הו' בְּרָה וְכְמוֹ אִמְרוּ רַז"ל לְדִיקִים נִכְתָּבִים לְאַתֵּר לְיִיִם, רַעֲשִׁים נִכְתָּבִים
לְאַתֵּר לְמִיתָה וְהַבְּיָמוּסִים תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים עַד יוֹ"כ זְכוּת נִכְתָּבִים עִם הַלְדִיקִים וְכו', וְהָיָה
וְאֲשֶׁר מַעֲשֵׂי שְׁקוּלִים רַז"ל וְכוּ' וְכוּ'. גּוֹלָה וְכו', הַקֶּבֶ"ה מְגַלֵּה הַזְכוּת וְהַעוֹנוֹת וּמְגַשֵּׁם
יִתֵּן לְשִׁקְלָם בְּכַף מֵאֻזִּים וְיִהְיֶה בְּקוֹר חֲשִׁבּוֹן וְכו'. וְהוּא בְּאֶחָד, עֲשֵׂה בְּאֵיבוֹ לֵב י"ג וְאִז"ל
דְּבַרֵי רַבֵּי פ' א' מֵאִי וְהוּא בְּאֶחָד? אִמְרֵי רַז"ל שֶׁהַקֶּבֶ"ה דִּקְוֹתוֹם לְעַנּוֹ. אֲמַת סוֹתֵנוּ יְגוּ,

קן

מִקְדָּשׁ מִעֲרָבֵנוּ: מְזוּזָה, דְּמַחֲשֵׁב יוֹחַ מִן חוֹזֵר עִיר יוֹךְ טָהוֹן מוֹחֵב עֲבָדֵי יִבְרָ.

קבל וחקן עוד יזכר למו מפת שכם אחד.
זאת המחמדת שמע פה אחד. רוגזשר
נשף ושחר ליחד לאחד:

ס' מסמזמו הוא יפן ברחמים ויחזן עם המיחדים לשמו
ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אזמרים:
קו' שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ס' אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלפנינו הוא מושיענו.
והוא ישמיענו ברחמי שנית לעיני כל חי להיות לכם
לאלהים:

מיוסד ע"פ א"ח ב"ש.

ואתה אוזן קול מפאריך בכל אבריהם. תכן מצוות
מעשיהם במאיתם וארבעים ושמונה איבריהם: בזה

כן אמרו חז"ל במס' יומ' דף ס"ט ב', ש"מ סותמו של הקנ"ה אמת, והמפרש' פירשנו
אחד טעם לפי סברתו, ומאיתי בירושלמי פ"ק דסנהדרין מהו סותמו של הקנ"ה? אמת;
מהו אמת? אמר ר' בון שהוא אלהים חיים ומלך עולם, אמר ר"ש לקי"א ריש'
דאלפ"א בית"א. מ' מאלמנעיתא, ח' מסופה, לומר חני"ה ראשון שלא קבלתי מאשר
ומבלעדי אין אלהים שאין לי שותף ואת אחרונים חני הוא שאיני עתיד למוסרה לאחר
עד כאן לטינו, וכן אית' בדברי רבה פ' א'. ובעלי המספר אמרו אמת עולה במ"ק
למנין ט' ומאזנו סגולה כפלאה לעלם המספר הזה והוא שלא יקבל שנוי ע"י שום מיני
הכאה, וזה בתשוב העשרות והמאות והאלפים לאחדים והמשל בזה ב' פעמים ט' הם י"ח
שהם ט', ג' פעמים ט' הם כ"ו שהם ט' וכן תמיד לא יגרעו ולא יוסיפו על ט', וכל
האחדים יחד לא יעדיפו על ט' כי מא' עד ט' והט' בכלל הם עולים למספר מ"ה שהיא
ט' ורמו לדבר זה האמת לא ישתנה להיות מלת אמת עולה ע' וכאמר וי'
אלהים אמת (ירמ' י"ו) וזה טעם אמת סותמו להודיע כי הוא אחד, וככל עש"ה
וככלות נפן יד עם קדש (דניא י"ו) וע"ש פי' רש"י ותנין. עוד זכר למו, להם.
מטת שכם אחד, זאת המתמדת וכו', רזנונו, עוד זכור לישראל נטייתם לענדו שכם
אחד, והיא זאת המתמדת וכו'. נשף ושחר, ערב ובוקר.

ואתה אוזן וכו', ואתה שמע קול ישראל המפארים אותך בכל איבריהם, ובעבור
שהזכיר ק"ש שיש בו רמ"ח תיבות כנגד רמ"ח איבריו של אדם לכן תכנס יחד. תוכן
מזית וכו', רמ"ח מלות עשה בתור', ומנין רע"ח האיברים המנוי' כאן הלא המה שמנו
רו"ל במשנה ס' פרק א' דאהלות כמו שהם סדורים כאן אלא שצמקום שמנה שם במשנה
בפרט נ' בקנה, ב' במרפק, א' בזרוע וד' בכתף, כללם הפייטן יחד ואמר כמו משעה
שזרועותיהם. בזה חודש, ויש גורסים בכל חודש, וזתי הגירסות נכונות, ולא כמו
שפי' המפרש, כי השלשים תקיעות הם ג' פעמים קשר' קשר' קשר' אף זה מדיכא
כ"ח

ביית חזונון חכמים וזה דיעונו געהיימסי: חזונון רעט נחמען מעשה

חדש תקוע שלשים. כמו שלשים בכה רגליהם: שי
 מוספי יום עשרה. כמו עשרה בקרם ליהם: גשים פני
 תבה שהרית שתים. כמו שתים בשוקיהם: רשומים
 קרות בו חמשה. כמו חמשה על בריהם: דרושים
 תקוע בפסא באחד. כמו אחד בירכותיהם: קרן וכן שבו
 לשלש שלשה. כמו שלשה בקוטליהם: הן מוספי
 חדש עשתי עשרה. כמו עשתי עשרה צלעותיהם: צקון
 לחשם ברכת תשע. כמו תשעה שבזרעותיהם: ומלכיות
 וזכרונות ושופרות שלשים. כמו שלשים בפסת ידיהם:
 פלול תמידים שמנה עשרה. כמו שמנה עשרה חוליות
 שבשדרותיהם: ובהי תמידים תקיעות תשע. כמו
 תשעה שבראשיהם: עתירות שתים שחוחבם שמנה.

כ"א ממנהגא וכבר היו מי שנהנו לתקוע ארבעי קולות כדאי בתוספת במס' ר"ה דף ל"ג
 ז': אמנם כונת הפייטן מניארת ע"כ משנה ה' פ"ה דסוכה שאמרו אין פוסתין מכ"א
 תקיעו במקדש, בכל יום היו שם כ"א, ג' לפתיחת ערי' ע' לתמיד ש"ט וע' לתמיד שבה"ע
 ובמספין היו מוסיפין עוד ט' הרי ל' בכל חדש גם ברה"כ כי לענין התקיעות הוקשו כל
 המדשים זה לזה כדאי' במס' סוכה דף כ"ה א'. כמו שמים שבשוקיהם, שני איברים יש
 באוק כדאי' שם במשכ' ולא כמו שכתב המפרש כנגד ב' שוקי' כי המשנה גם הפייטן לא
 מנה כ"א לך אחד מן הנוף כגון יד אחד ורגל א' ורופן א' וכן כתב בהדי' הר"ש בפני המשכ'
 שלו. דרושים תקוע וכו', המלה המיוחדת לתקוע בכסא באחד למדע. לשלש שלשה
 מעתה יתן סנה על שהתקיעות הם שלש על שלש והיינו ג' פעמים תקיעה תרועה
 תקיעה כדאי' במס' ר"ה דף ל"ג ב' במשנה. הן מוספי חודש י"א, המוספין של כל חדש
 הן י"א והיינו שני פרי' ואיל אחד ושבע' כבשים לעולה ושעיר עזים אחד לחטאת הרי י"א,
 ולעיל שאמר שי מוספי יום עשר', הרצין המוספים של היום שלא היו כ"א פר אחד איל
 אחד ושבעה כבשים לעולה ושעיר עזים אחד לחטאת, והיינו י' ועיין בתום' במס' ר"ה
 דף ח' ב' ד"ה שהחדש מתכס'. קצין לחסם, תפלתם, ט' זכרות ג' ראשונות ונ' אחרונות
 ומלכיות וזכרות ושופרות באמצע. ומלכיות וזכרות ושופרות שלשים, ו' פסוקים
 לכל חד וחד. פלול תמידים, התפלה התמידה בכל יום י"א. ונקי תמידים תקיעות
 תשע, יתן סנה על שהיו תוקעין על כל תמיד תשע תקיעות דוקא והיינו הסכום
 הכולל של ג' ג' שהוא ט'. עתירות שמים וכו', רבנו ששתי תפלות הן ששמתחיים
 צס ח' פעמים, והיינו תפלת שחרית ותפלת מוסף ובכל אחת מהן יש צ'
 השתחויות

מרבבה בעקמנט, חזר חיון תפלת עטויבער פטררמג דתפלת ווירד חוירדריקק

כמו שמנה שבצואריהם: חק דתם ספרים חמשה.
 כמו חמשה שבנקביהם: שם תליכות עולם ששה.
 כמו ששה בלבביהם: טוהות וקסל ושכוי וסרעף
 ובטן וקרב ועשתנותיהם: נפש רוח נשמה יחידה
 חיה. עור ובשר וגיד ועצמותיהם:

קו' ישאו עין ויכרו און ויפצו פה ולשון וניב
 שפתותיהם מפך רגל ועד ראשנתוכחו פרוט
 מעשיהם בתקוע שופר בקול יחפרו שוטניהם.

השמות בתחלה וכו' בסוף. ספרים חמשה, ה' חומשי תורה, כמו חמשה שבנקביהם,
 כדאי' שם במשנה דהלות ופי' הרב ברטנורא שהם הניבים וגיד והאמה, והרמב"ם פי'
 שה'כלי ההולדה והאמ', וכתב עליו הרב בית דוד שזה ככון ומבואר למי שיש לו פתח בכתב'
 הכתוב כי מלמד הניבים יש שני אנבים אחרים אשר בהם יעבור הזרע מהניב' ה האמה
 עכ"ל, והמפרש פי' כאן מסגרת עלמה שהם נקבי הפה והאון והחיים ופי' האמה ופי'
 התחתון, ולא שם על לב שלא יפול שם אבר על נקב החלול שהוא העדר אבר, גם
 ל' נקובים לא יתייבש בטוב לא לפי' הרמב"ם ולא לפי' הברטנורא שהרי אין הגיד
 והאמה נמוכים בנקבים עד שיתכן לומר עליהם שהם האנבים שבנקבים. לכן נראה
 לי שרמח על איברי חמשת החושים והיינו נושאי החושים שהם מתחברין בשני נקבים
 שבמוח לדעת החכמים הקדמונים וכמו שכתב החכם ראב"ע בפי' תלבו על ועשית צין
 (שמות כ"ט ל"ו) וו"ל: דע כי בשנים הנקבים שהם נמוח על המלח שם יתחבר כח חמשה
 הרגשות ושם כח הדמית ושם תחל המחשבה וכו', וכוה כתב בפי' כי תשא (שמות לא
 ג) בפי' ההבדל שבין חכמה ותבונה ודעת, עיין עליו, וזוה מדויק היטיב ל' המחשבה
 והפייטן שאמר חמשה שבנקביהם כלומר אותם החמשה הכמוכים בנקביהם
 הידועים, והפייטן רמז בו עוד לענין נכבד שהחמשה חומשי תורה המה כנגד חמשת
 נושאי החושים לרמוז שהתורה היא החכמה וזהינה והדעת והיא מקדשת החושים
 כולם. ואחר כתני זאת מלאתי בכפר שלחן ארבע שכתב ה' חושים הם כנגד ה'
 חומשי תורה וכנגד ה' אור שפ' בראשית וה' ארבעות ביד וכו', והוא מבואר יתבר
 באריכות בם' באר מים חיים ח"ב ס"ו כ' ע"ג, וכיון צוה לדעת הפייטן, ודוק. הליכו'
 עולם ששה, סדרי משנה המוכיחים בש' הליכות עולם כמו שאמרנו ז"ל במס'
 מגילה שם, כ"ח כ"ג, כמו ששה בלבניהם, במפתח של לב. עיין בפי' הרב ברטנורא
 שם. וטוהות, אילוב הכליות. ושכוי, כני ללב, באיוב ל"א ל"ו, וכן אמרו רז"ל במס'
 ר"ה דף כ"א' ועיין בבאורי לסליחה אותך אדרוב אות כ' בערבית ליה"כ. כסל,
 ל' תולת. ברעף, ל' מחשבה. כפש רוח וכו', בבראשית רבה פ' י' ס"א, ה'
 שמות נקראו לה, כפש רוח נשמה יסודה סיה, כפש זה הדם שנא' כי הדם הוא
 הנפש

ז"ך פקן חיהנטן פערבמטען. זיעהע חיברוגענו חית בלאו.

להצדיקם ביום דין שמוע שנית מאלהיהם:

ק' אחד הוא אלהינו היא אבינו הוא מלפניו הוא מושיענו. והוא ישיטענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים:

ק' אני יי אלהיכם:

נפפדמ אין אומרין כאן אדיר אדירנו.

אדיר אדירנו יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ: והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

תהלות כבודך, אמצה מלא כל הארץ.
 שמעה דין משמים, בכן יראה ושקטו
 הארץ. רעש יום משפט, געשו (כ"ט געשו)
 תהומות הארץ. קול שופר הזק, דבר ויקרא
 הארץ. צבי לצדיק בזמר, השמיעה פנה
 הארץ. פחד ופחת ופחה, ופלצות יבעיתו ארץ.
 עת תקום למשפט, זעום כל אפסי ארץ.
 סלו פנו (כ"ט סורומנו) דרך ינובבו, חרדים
 מחרדת הארץ. נאור ואדיר, טעם תשיב
 לארץ. מהתיראי אדמה, יריעות תחית ארץ:

כנפס, רוח שהיא עולה ויורדות, נשמה זו האופ"ה (דעת) דבריימא אומרין האופימה טבא, חי', שכל האיברים מתים והיא חי' בנוף, יסידה, שכל האיברים משני' שנים והיא יסידה בנוף עכ"ל. ועיין עוד בפ"י ראש"ע בקהלת ז' ג' ובפ' משפטים בפסוק וברך את לחמך (שמות כג כה) ובספר האמונות והדעות לרבינו סעדיה הגאון ז"ל במאמר השני ודבריו הם דברי רז"ל ביתר באור.

רעש יום משפט געשו וכו', כ"כ בדפוס יטן וכו'. השמיע מכנף הארץ, ובכ"י וד"י כתוב השמיעה כנף הארץ, ובכ"י אחרת לני ללדיק השמיע זמר כנף הארץ, והוא עש"ה בישעיה כ"ד ט"ז ע"ש. פחד ופחת וכו', עש"ה שפסוק י"א. סולו פנו דרך וכו', עש"ה פנו דרך העם סולו סולו המסלה, שם ס"ב י'. ובדפוס יטן גם נב"י כ"י גרס סורו מני דרך וכו' והוא עש"ה שם ל' י"א. כאור ואדיר, תאריס לאל ית' בתהלים ע"ז ה'. טעם, ל' מטעם המלך (יונה ג ז).

ח'י'ן לה'תודע ולהגלות, כי הוא מלך על כל הארץ.
כמו פארוהו מאז בשחק, יורשו בחוניו לפארו בארץ:

אדיר אדירנו יי אדירנו מה אדיר שמה בכל הארץ: והיה
יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
ח' וברברי קדשך בתוב לאמה:

קו'ס ומלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

ח' לדר ודר נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושכחה
אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

כאזכר ח'ס' חמול על מעשיך. ותשמח במעשיך. ויאמרו לך

חזקיהו. בצדקתך עמוסיהו. תקדוש ארון על כל מעשיך:

כי מקדושיך בקדשתך (כ'ס כערכך) קדשתך. נא לה לקדוש
פאר מקדושים. ובכן יתקדש שמה יי אלהינו על ישראל
עמך. ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל
מלכות בית דוד משיחך ועל מכוניך והיכלך: עוד יזכר
לנו אהבת איתן אדירנו. ובכן הנעקד ישבית מדינו.
ובזכות התם יוציא איום (כ'ס היום) לצדק דינו. פי קדוש
היום לאדירנו: באין מליץ אשר מול מגיד פשע. תגיד
ליעקב דבר חק ומשפט. וצדקנו במשפט המלך המשפט

כי מקדישך וכו', צ' כ'י הסדר כן הוא: כי מקדישך וכו' באין מליץ יוסר וכו' עוד
יזכור וכו' ונכון יתקדש וכו' ולא כן בכל ספרי הדפוס שראיתי חלת לזכר ולמחא'כ.
צקדוהתך קדשת, דכתיב כי קדוש אבי ה' מקדשכם (ויקרא כ'ס ח') ודוגמתו בנוסחת
ותודיענו וקדשת את עמך ישראל צקדוהתך. אהבת איתן האדיר, הוא
אברהם. ובנן הכעקד, יצחק. התם, יעקב איש תם. איום תאר לאל ית', ויג'
היום, ויג' יוביא לנצח נצחין מלת איום וכן מסתבר. כי קדוש וכו' ל'ה כחמ' ח'י'.
תגיד ליעקב דבר חק ומשפט, וכן הגירסא בנ' כ'י וכן נכתב כי איכנו סומך שהוא
מיוסר ע"ה מגיד דב'ליו ליעקב סקיו ומשפטיו לישראל (תילים קטו יט)
וכנה הס' ג' כוואיס, ועל האי קרא אמרו בתכחמאל והבאל צילקוט לתורה ברמו
תרע"א אמר הקב"ה לישראל אם עשיתם חקי אין השמן נתע בכס וכו', חנה
טעם באין מליץ וכו' ואחר שקיימנו תקיעת השופר ככל חקותיו לכן ולקטנו במשפט.

מוסף ליום ראשון

פומחין סארין. חזון מיוסד ע"פ א"ב. קהל

האוחזין ביד מדת משפט: וכל מאמינים שהוא לא אמונה:
 הבוחן ובורק גנזי נסתרות: ומשהוא בוחן כליות:
 הגואל ממות ופודה משחת: ומשהוא גואל חזק:
 הדין יחירי לבאי עולם: ומשהוא דין אמת:
 ההגוי באהיה אשר אהיה: ומשהיה (היה) ויהיה:
 הודאי שמו כן תהלתו: ומשהוא ואין בלתו:
 הזוכר למזכיריו טובות וזכרונות: ומשהוא זוכר הברית:
 החותך חיים לקל חי: ומשהוא חי וקיים:
 הטוב ומטיב לרעים ולטובים: ומשהוא טוב לכל:

האוחזין ביד מדת משפט, הקב"ה אוהב מדת הדין בידו של אדם ותלמודו במשפט ידי (לדברים לביא) ואמרו עליו בשמות רבה דף קמ"ג' ודף רל"ג' אמר הקב"ה אם משכך אני מדת הדין עלי בנרק אחד אני מכלה אותך וכו' ואני איני מעביר אלא תופס אני בדין כך אתם לא תלאו חוץ לדון וכו'. ההגוי ל' דיבור גס ל' משנה. היה גיהי כ"ה בכל כ"י וכן עיקר ככל חזריו בעלי ז' תיבות. שמו כן תהלתו, וי"ג כשמו ומהר"ם אמר שמו וכן בגליון כתב יד. החותך, הגור ופוסק.

חזון האוחזין ביד ער חיות דער המנהמבער דעו רעכטן,
 קהל חונד יעדער גלויבט, דחם ער חיון גאטט דער טרייע חיוט.
 חזון ער פריפט חונד דורכפערסט דוח פערברגענוטען געהיימיסע,
 קהל חונד יעדער גלויבט, דחם ער דעו מענטען, חיינערטעו פריפט.
 חזון ער עראווס פחטן טהרע חונד בעפרייעט חיון דער גרופט,
 קהל חונד יעדער גלויבט, דחם ער חיון מחטטיגער עראווסער חיוט.
 חזון ער חיוט מוויין ריכטער מווער וועלטגעטופפט,
 קהל חונד יעדער גלויבט, דחם ער מוויין חיון טרייער ריכטער חיוט.
 חזון ער ווירד דחו חונכערמדיעריכטע עוואגע וועגען געמכנט,
 קהל חונד יעדער גלויבט, דחם ער ווירד, חיוט חונד זיין ווירד.
 חזון ער חיוט' דעסען זעהן זיינען נחמען גלייכט,
 קהל חונד יעדער גלויבט, דחם חויסער חיהטן קיינער חיוט.
 חזון ער החוט חוטן בעזעטען מרענקען, דוח זיינער געדענקען,
 קהל חונד יעדער גלויבט, דחם ער דעו בוגרעו געדענקט.
 חזון ער חיוט' דער מווען זעבערען דחו זעבען לאזיסט,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דחם ער דחו זעבערע חונד זעבערע חויסער חיוט.
 חזון ער חיוט' מווען זעבערען דער ניכטע חויסער חיוט זעבערען חויסער חיוט,
 קהל חונד יעדער גלויבט, דחם ער מווען זעבערען חיוט.

וְיִמְשָׁהוּא יוֹצֵרם כְּכַמֵּן:	הַיּוֹדֵעַ יוֹצֵר כָּל יְצוּרִים:
וְיִמְשָׁהוּא כָּל יוֹכֵל:	הַכֹּל יוֹכֵל וְכֹלֵלם יַחַד:
וְיִמְשָׁהוּא לְבָדוֹ הוּא:	הַלֵּן בְּסִתֵּר בְּצֵל שָׂרִי:
וְיִמְשָׁהוּא מְלַךְ עוֹלָם:	בְּמַמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה:
וְיִמְשָׁהוּא נוֹצֵר הַסֵּד:	הַנּוֹהֵג בְּחִסְדּוֹ כָּל דּוֹר:
וְיִמְשָׁהוּא סוֹלֵחַ סֵּלָה:	הַסּוֹכֵל וְכוֹעֲלִים עֵינַי מְסוֹבְרִים:
וְיִמְשָׁהוּא עוֹנֶה לְחַשׁ:	הָעֵלְיוֹן וְעֵינָיו אֵל יִרְאִיו:
וְיִמְשָׁהוּא פְתוּחַ הַדָּוַר:	הַפְּתוּחַ פְּתָחוֹ לְדוֹפְקֵי בֵּת שׁוֹבָה: וְיִמְשָׁהוּא פְתוּחַ הַדָּוַר:
וְיִמְשָׁהוּא צַדִּיק וְיִשָּׁר:	הַצּוֹפֶה לְרָשָׁע וְחַפֵּץ בְּהַצְדִּיקוֹ:

היודע יצר, כ"ה בכל המקרא נחמט נקודות. הכל יוכל, ע"ה ידעתי כי כל מוכל (איוונט נ) לכן העיקר כל יוכל. הלן בסתר נכל דרי ע"ה יושב בסתר גליון נכל גדי יתלונן (תיליס לא א) ומתרגמין דאזרי שכיתמי' בראש עלאה בטלל ענכא יקרא דגדי דבית, ולוה נוטה דעת הפייטן; ו 71 ל' חוק הוא כפירא, וענינו כענין ית חסך סתרו סניבותיו סוכתו חסרת מים עבי שקים (תיליס יח יב). וכל מאמינס שהוא לכדו הוא, כלל וכן כולם שהוא פתוחה ידו שהוא תמים פעלו כמבואר בסידור שלי' בסוף תפלת מוסף עיין עס, גם הדקדוק יאבה לו. הכובב בססדו כל דור, ויג הכובב ססדו בכל דור, הסוכל, ל'

ק' ער קענכט דיח כייגוגי הלווער געשטעפֿעט,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דָּחם ער זיח חיק חוטטער לויבע טמן געבילדעט העט.
 ק' ער חייט הלווער אהגענד חונד הלווחוועלסטענד,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דָּחם ער הלווחעלטיג חייט.
 ק' ער וועהנט פֿערברחגען חין יענעט חונדורכדרינגליכען סטעטען,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דָּחם ער דער הלווייניגע חייט.
 ק' ער זעלט קהניגע חין; חיהת הלוזין געהערט דיח העררשטעט,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דָּחם ער חין עווער קהניג חייט.
 ח' ער וקסט זיינע הוד וואַטטן חיבער הלווע געטועלסטער,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דָּחם ער זיינע הוד חיפלבעהתוט.
 ק' ער חייט דען ווירערטעכענוטיגען געלחטען חונד נחזיכטעלען הלווע,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דָּחם ער חויל עווג פֿערלייהעט.
 ח' ער חייט דער הלווערשטעט, חונד זיינע חויגען ווערקען חויל זיינע פֿערמחשן,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דָּחם ער געבעטע ערהערט.
 ק' ער פֿעלכעט דען בוספֿערטיגען זיינע פֿערטיטע, ווען זיח דערמן פֿעלען,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דָּחם ער זיח וויט פֿעלענען חראטן ערפֿעקניגט.
 ח' ער העט וויט דען פֿעלענען נחזיכטעט, ווינטט, דָּחם דיעוער זיך בעקעהרט,
 ק' חונד יעדער גלויבט, דָּחם ער גערעכט חונד רעדן חייט.

וְצָמִיחַת קָרְנוֹ לְדוֹד עֲבֹדָהּ וְעֵרִיבַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָהּ
בְּמַתְרָה בְּיָמֵינוּ: וּבִבְנֵי צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁמְחוּ
יַעֲלוּ וַיִּחְסְדוּ בְּרַחֲמֵי הַיְיָ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפָּץ פִּיהָ וְכָל הַרְשָׁעָה
כָּלָה כְּעֵשֶׂן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמְּשָׁלַת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ:

נ"ק פפ"ד חין אומרים ויאחיו. ודע שפיטע הזה כוסד ע"פ א"ב
אחר וי שנתא כל סרוו ולכן נ"ל ויומרו תמיד דוגמת כל אומר
ואומרה טאל ו' תעורת א' גם ויוצאו לך אינו נדפוסים יטנים.

וַיֵּאָתְרוּ כָּל לְעֹבְדָהּ. וַיִּבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ. וַיִּיָּדוּ בְּאִיִּם צְדָקָהּ. וַיִּירָשָׁהּ
עַמִּים לֹא יִדְעוּהָ. וַיִּחַלְלָהּ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ. וַיִּזְמְרוּ תְּמִיד וְגַבֵּל יָי. (וַיִּזְכְּחוּ
לָהּ אֶת זְבַחֵיהֶם) • וַיִּזְנְחוּ אֶת עֲצָבֵיהֶם. וַיִּתְפְּרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם. וַיִּשּׂוּ שִׁקְמָה
אֶחָד לְעֹבְדָהּ. וַיִּירְאוּהָ עִם שִׁמְשׁ מִבְּקָשֵׁי פְּנֵיהָ. וַיִּבְרְאוּ כַח מַלְכוּתָהּ.
וַיִּלְמְדוּ תוֹעֵים בְּעֵתָהּ. וַיִּמְלְלוּ אֶת גְּבוּרָתָהּ. וַיִּשְׂאוּהָ מִתַּגְּשָׁא לְכָל לְרָאשׁ.
וַיִּסְלְדוּ כַחֲלֵה פְּנֵיהָ. וַעֲמִדוּהָ גֵזֶר תַּפְּאָרָהּ. וַיִּפְצְחוּ הַרִים רִגְוָה.
וַיִּצְהָלוּ אִיִּם בְּמַלְכָּהּ. וַיִּקְבְּלוּ עַל מַלְכוּתָהּ עַלֵּיהֶם. וַיִּרְוּמְטוּהָ בְּקַהֲלָהּ
עִם. וַיִּשְׁמְעוּ רַחֲזִיקִים וַיִּבְאוּ. וַיִּתְּנוּ לָהּ כְּתָר מְלוֹכָה:)

וְתִמְלוֹךְ אֶתְהָ יְיָ לְבִבְרָהּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁפָּן
כְּבוֹדָהּ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁהּ בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קְדֻשָּׁהּ
יְמַרְךָ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְדָר תִּלְלוּיָהּ:
קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֹךְ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵיךָ בְּכַתוּב
וַיִּגְבֹּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמוֹשָׁפֶט וְהֵאֵל תִּקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָהּ.
כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ תִּמְלֹךְ תִּקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אַתְּהֵבָת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ •
וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִבְּרַתָּנוּ
מִלְּבָנוּ לְעֹבְדֵיךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתִקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
וְתִתְּרָלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְאֵת יוֹם הַזָּכָרוֹן הַזֶּה • יוֹם זְכוֹן הַתְּרוּעָה
בְּאַהֲבָה מִקְרָא קְדוֹשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְּרַחֲקֵנוּ מֵעַל
 אֲרֻמֹּתֵנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
 בְּבֵית בְּחִירַתְךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ:
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ מֶלֶךְ
 רַחֲמָן שֶׁתֵּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדַּל בְּכוֹדוֹ
 אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ גִלְהַבְכוֹד מִלְּכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
 וְהוֹפֵעַ וְהַנִּשְׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל־חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ בְּנֶס מִיְּרֵכְתֵי־אָרֶץ
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִוּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסְפִים
 בְּהִלְכֹתָם: וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וַיּוֹם)
 הַזֶּכֶר הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 בְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁתִּכְתֹּב עָלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאָמוֹר:

נִשְׁמַח וְכוּ' הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כַבָּשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִים
 וְשְׁנֵי עֶשְׂרֵינִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְבּוּ:
 עֵלֶת שַׁבָּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל־עֵלֶת הַתְּמִיד וְנִסְבּוּ:
 (זוֹ קֶרֶבֶן שַׁבָּת וְקֶרֶבֶן הַיּוֹם כְּאָמוֹר לִמְלַאכְכָּ' יוֹס' ט' וְאִין לֹאֲמַרוּ וְכ"ב יִכְנ"ז.)

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד רֵחֳדָשׁ מִקְרָא־
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֲלֶיהָ לְרִיחַ
 גִּיחַחֲלִי פֶר בֶּן־בְּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים
 בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה הַמִּימָם: וּמִנְחָתָם
 וְנִסְבִּיהֶם כַּמִּדְבָר שֶׁלֹּשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר וּשְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים לְאַיִל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֵּשׂ וַיִּין בְּנִסְכּוֹ.

וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לְכֹפֶר. וּשְׁנֵי
 תְּמִידִים כֹּהֲלִכְתָּם: מִלֶּבֶד
 עֲלֵת הַחֹדֶשׁ וְעֲלֵת
 הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת
 כֹּהֲלִכְתָּם לְרִיחַ גִּיחַחֲלִי:
 וְשְׁעִיר לְכֹפֶר מִלֶּבֶד
 עֲלֵת הַחֹדֶשׁ וְשְׁעִיר
 לְחַטָּאת וְנִסְבִּיהֶם
 כַּמִּשְׁפָּטִים וּשְׁנֵי
 תְּמִידִים כֹּהֲלִכְתָּם:

לֵבִי יִשְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתֶךָ שְׁמֵרֵי שַׁבָּת וְקֹרְאֵי עֲנָנִים מִקְדָּשֵׁי
 שְׁבִיעִי. כֹּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבֶךָ וּבְשִׁבְעֵי רִצְיֹת בּוֹ
 וְקִדְשֹׁתָי חֲמֹדֹת יָמִים אֶתוֹ קִרְאת זְכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
 וְעֲלִינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּהּ לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
 שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגִוַי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כַּמִּשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה
 שְׁלֹא־שָׁם חִלְקֵנוּ בָּהֶם וּגְרַלְנוּ בְּכָל הַמּוֹנֵם. וַאֲנַחְנוּ בְּרָעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יָקָר
 (כ"א וכסא כבודו) בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל וְשִׁכְנֵת עֶזוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים:

* (מוֹשֵׁב יָקָר, כ"ה נמפרינו, ונגליון כ"י ס"א וכסא כבודו וכן עיקר להר"ס.

הוא אלהינו אין עוד (כ"א אחר). אמת מלפניו אפס וזלתי
בפנתוב בתורתו וידעת היום והשבת ללכת כי יהיה
הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

השן חוד נקול רס הוא אלהינו וכו'.

בזעה שזכור אומר הוא אלהינו וכו' אומר השן חלו הפסוקים
וטוב לנטל גזרות רעות, קבלה הוא מן רבי אלעזר בעל הרקח.

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלכוד: וידעת היום
השבת אל לכת כי יי הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת
אין עוד: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: הן ליי אלהיה השמים ושמי
השמים הארץ וכל אשר בה: כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני
האדנים האל הגדל הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד:
כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

סוגרין סלרין

אלהינו ואהי אבותינו היה עם פיפיות שלוחי עמך בית
ישראל. העומדים לבקש תפלה ותחנונים מלפניך על
עמך בית ישראל: הורם מה שיאמרו. הבינם מה
שידברו. השיבם מה שישאלו. ידעם היך יפארו:
באור פניך יהלכון בדרך לך יכרעו. עמך בפיהם יברכו.
ומברכות פוך כלם יתברכו: עמך לפניך יעבירו. והם

בתוך

היה עם פיפיות וכו'. בגליון כ"י אל ק"ו כתיב מהר"מ ה' אומר פיות כי לא מאכז
פיפיות כ"א חזר וכלי זין עכ"ל. ואולם הראש"ע בפירוש קבלת ה' א' העתיק פיפיות
ואתק. הורם מה שיאמרו, כענין ואכזי אהי'עם פיך והורתיך אשר מדבר (שמות ד יב).

אלהינו. חונער גחטט חונד גחטט חונדער רעטער! וייח חייט רעטן חונדער דער
חבגעטיקטען דיינע: עמך ישראל. דיח עמך דיר חייט געבעטע טטעהען, חוכ
ערבחרונג סיר דיינ עמך ישראל לו ערפןעהען. לעהרע זיח, ווח: זיח רעדען, חונטער
ריכטע זיח, ווח: זיח חגעטן וחווען, וויזן עהרע מיהרען וויכטען חונד חונטרווייזע זיח,
וויזע זיח דייך וחבפרייזען; וחס זיח ווחדעלן חייט זיכטע דיינע: חנטוילגע! זיח
בייגען דיר דייך קיינע, חיהר חונד ועגעטע דיינ עמך; חן ועגעטע זיח ווחטוילך חייט
דעט ועגעטן דיינע חויגעטן חונדע: זיח עיהרען דיר דיינ עמך עמך, חונד חין דעסען
חייטע

בַּתּוֹךְ יַעֲבֹרוּן: עֵינַי עִמָּךְ בָּם תְּלוּיֹת. וְעֵינֵיהֶם לְךָ
 מִיַּתְּלוֹת: גְּשִׁים מִלְּ אַרְוֹן הַקֹּדֶשׁ בְּאִימָה. לְשִׁפְךָ בְּעַם
 וְחִימָה. וְעִמָּךְ מִסְּבִיבִים אוֹתָם בְּחֻמָּה. וְאַתָּה מִן
 הַשָּׁמַיִם תִּשְׁמָע אֹתָם לְרַחֲמָה: עֵין נוֹשָׂאִים לְךָ לְשָׁמַיִם.
 לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחָךְ בְּכַיִם. וְאַתָּה תִשְׁמָע מִן הַשָּׁמַיִם.
 שְׁלֵא יִבְשְׁלוּ בְלִשׁוֹנָם. וְלֹא יִבְשְׁלוּ בְשִׁנְיָנָם. וְלֹא יִבְשְׁלוּ
 בְמִשְׁעָנָם. וְלֹא יִבְלְמוּ בָם שְׂאוֹנָם. וְאִי יֹאמֶר פִּיהֶם דְּבַר
 שְׁלֵא כִרְצוֹנְךָ: כִּי חֲנוּכִיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ הַפֶּה חֲנוּכִים.
 וּמִרְחֻמֶיךָ הַפֶּה מִרְחָמִים: כִּמָּה שִׁדְעֵנו יִי אֱלֹהֵינוּ אֶת
 אֲשֶׁר תְּהוֹן יוֹחַן. וְאֶת אֲשֶׁר תִּרְחַם יִרְחַם: בְּפִתּוֹב
 בְּתוֹרְתֶךָ וְחֲנֻתִי אֶת אֲשֶׁר אֶחָן. וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֶרְחַם:
 וְנֹאמֶר

ולא ינקאו בשנונם, ולא יבשרו כספורם, כמו כן תקנא (דכרים יב ל). ע"ג
 פירש". במשענם, במשענת שלהם, היינו שלוחיהם. שאונם, העונם. ומרוחניך
 המה מרוחמים, כן הגיהו האחרונים חזר לשון הכתוב וחולס בכל כ"י
 וד"י ומלומדיך המה עלומדים. ככתוב בחורתך וכו', שעות ל"ג י"ע. אל
 יבושו, תהלי' ס"ט ז'.

מיטע טרעטען זיח חויל; דיח חויגען דיינעו פֿלֿאָקען זינר חויל זיח געו
 העפֿטעט, חזר דיח חיהריגען סאמפֿטען לן דיר. חגיגותיך טרעטען זיח
 פֿלֿאָ דען אַרױן הַקֹּדֶשׁ חין — פֿלֿאָן דיינעסן פֿלֿאָקע חויגעבען, זיח פֿלֿאָן
 חוינער רינגאזער — דיינען חונוולען לן בענאָפֿטיגען חזר דיינען גרייט.
 ח, בליקע חויל זיח ערבֿהרונגופֿלֿאָן פֿלֿאָן דיינען חמחען חערפֿב! זיח
 העבען חיהרע חויגען גען חיוועלן עופֿפֿר, סיטטען חיהר חערן פֿלֿאָר דיר
 חוי; זח ערהערע זיח חויו דיינען חיוועלן! גיב חיהרער לנגע זיכטיג
 קייט, חיהרעסן פֿלֿאָרטרַהַג חֶסֶטֿפֿחֶר, דחאזיט זיח חין חיהרעסן בייסטפֿחֶר
 ניכֿט בעספֿאָט, חזר חיהרע געזינדע ניכֿט דורך זיח לן ספֿחֶרען ווערדע!
 ח, חפֿכֿט חיהר חזר קיין ווּמֶרס חויספֿרעלען, דחן דיר חויספֿיעלע! דען
 חזר דיינע גינטיגטגע, הערר, חוינער גחטט, זיכר בעגינטיגט, חזר
 דיינע בעגנדיגטען זיכר בעגנדיגט; זייר וויסען ען, הערר, חוינער
 גחטט, דחם חזר דער בעגנדיגט חויט, דען דוח בעגנדיגט, חזר דער
 בעגינטיגט חויט, דען דוח בעגינטיגט; זח סטעהט חין דיינער זעהרע
 געסריבעטען, חיד ווערדע געוועגען זיין, וועסן חיד געוועגען ביו, חזר
 זיך ערבֿהרעו, רעסען חיד זיך ערבֿהרעו."

וּבָאָמַר אֵל יְבוֹשׁוּ בִי קוֹיָךְ אֲדֹנָי אֱלֹהִים צְבָאוֹת.
אֵל יִבְלְמוּ בִי מִבְּקִשְׁיֶךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

סגרים הארון.

אֲחִילָה לְאֵל. אַחְלָה פָּנָיו.
אֲשֶׁן-אֵלָה מִמֶּנּוּ. מַעֲנֵה לָשׁוֹן:
אֲשֶׁר בְּקִהַל עִם. אֲשִׁירָה עִזּוֹ:
אֲבִיעָה רִנּוֹת. בְּעַד מַפְעֵלָיו:
לְאָדָם מַעֲרֵכֵי לֵב. וּמִי מַעֲנֵה לָשׁוֹן:
אֲדֹנָי שְׂמֹתֵי הַתְּפִלָּה. וּפִי יִגִּיד הַהִלְחָתָךְ:

יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיזוּן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

סגרים הארון.

וּעַתָּה ר'ה חוּי' שְׁבַת פְּתוּלָה, וּמָגַשׁ מִחוּץ פִּיעוּלָה קַהְלוֹ אֹהֲלָה שְׁמִשְׁמֵט אֲנִסְכָּה.

אוחילה לאל, ע"ה על בן אוחיל לו (איכה ג כא). אחלה פניו, ע"ה חליתי פניך בכל לב (תהלים קיט כה). מענה לשון, ע"ה ומה' מענה לשון (עשלי סו א). אשר בקהל עם וכו', ע"ה בזרתי דלק בקהל רב (תהלי' ע י). אשרה עזו, ע"ה ואכי אשר עזך (שם כט יז). אביעה רכנות, ע"ה תבענה שפתי תהלה (שם קיט קעא), ואמר רכנות ע"ה ושפתי רכנות יהלל פי (שם סג י). בעד מפעליו, ע"ה כל פעל ה' למענהו (עשלי עז ד). לאדם מערכי וכו', פסוק הוא במשלי ט"ז א', ונראה מתוך אוחילה שאין ליחיד לאתרו לפי שהוא רשות לשון, שהרי אומר בו אשר בקהל עם אשרה עזו. אבודרהם.

פערנער חייטט עו (תהלי' סעו): ,,וְחָס נִכְסֵי דוּרְךָ חֵיד כַּעֲמָשׁ יִינּוּ, דִּיח דִּיר פֿערטרויען, גַּמְטט, הַעֲרַר צְבָאוֹת! וְחָס נִכְסֵי חַיִּן מִיר לֹא שְׁתַּדְרֵנוּ וְנַעֲרֹדְנוּ, דִּיח נִחַךְ דִּיר פֿרַחְגֵּנוּ, גַּמְטט יִשְׂרָאֵל'!"
אוחילה. חיד בעטע לון הערוך, פֿאָטע חיהו מן חוגר ערכעסע מיר חייטען חייטעאענרען פֿערטרויג. חונטער דיעוער פֿערטרויג ווייל חיד וייכע הערליכקייט בעווינגען, חוגר זיינער טאָמטען רוחן וְחָס פֿאָן חייטען ויפּטען פֿאָיעסען. דער מענט פֿרדנעט זיינע גערֿהֿקען, גַּמְטט חֶבֶר גִּבְט דער לִבְגֵּע דען חוידרוק. הערר, חֶפְלַעט חייטע ויפּטען, דַּמְס דייטען רוחן חיינ חוגר פֿערקידע! וְחָסוּ חֶמְדֵּנוּ דִּיר גַּעֲפֹלְטֵנוּ דִּיח רעדען חייטע חוגרען, דִּיח גערֿהֿקען חייטע חערלענו דִּיר, עוויגער, חיינ חֶמְדֵּנוּ חוגר חיינ ערֿמֶעֶר!

של ראש השנה

ע

מיוסד ע"פ א"ב מרובע. ע"פ א"ב כפול. חסן שנת ומגן וחסן דיעונו.

אֲנִסְיִכָּה מַלְכֵי לְפָנָיו
 בְּהַרְחֵלְכֵי אֲמָצוּ
 בְּהַמְלִיכֵי יֵאָזֹר עֵז
 וַיִּמְלֹךְ: יֵלִיל
 בְּהַשְׁלִיכֵי לְפָנֵי בּוֹא
 יוֹם מַלְכֵי אִישׁ מִלְאָכֵי
 יִשְׁלַח וְאֵן יִמְרָךְ:
 כְּבוֹא לְחֵלֶךְ נְחֹשׁ
 אֲסַפְרָה כְּבוֹדוֹ • אֲאֶפְדְּנוּ
 מְלוּכָה: אֲשׁוּב לְפִיעֵל •
 אֲשֶׁר שָׁח וּפְעֵל • אֲנִהוּ • בִּי
 לֹו יֵאָתֶה מְלוּכָה: בְּעֵזוֹ נִצַּח
 אֲשַׁנְן • בִּי צָבָאוֹ אָנִי • וְלִי
 נֶאֱדָה שִׁיחַ • גְּדֹל הַמְלוּכָה:
 בְּקָהֶל אַבְשֵׁר • בְּרַב עִם

אדבר

חנה

אנסכיכה מלכי וכו'. כתב החכ' ראש"ע כפרשו לס' קהלת סי' ה' וז"ל: "אמר אברהם
 הטחנר וכו', וכלל אומר שיש בשינוי ר' אטור הקליר מ"ב ארבעה דברים קאים, הדבר
 האחד כי רוני פיוטיו חידות ומשלים וכו', והדבר השני שפיוטיו מעורבים בלשון תלמוד
 וכו', והדבר השלישי שפי' המלות שהם בלה"ק יש בהם טעיות גדולו' כמו אנסכיכה מלכי
 לפכיו ובהתלכבי, והנמשל מזה הענין ואני נכבתי מלכי (תהלים ב' 1) והוא מן הכנין
 הקל על טעקל כפלתי ונדרתי, והעתיד חסוך או אנסוך כמו אבול ואדור (ז"ל ואנדר
 כמו לנדור נדר), וטן הכנין הכבד יאמר הפיל והעתיד אפיל וכן מן חסיד יאמר חסיד או
 אנסוך בהראות הנ' כמו ולכפיל ירך (צמד' ה בנ) והנה יהיה פירוש אנסכיכה מלכי
 אעשה טעמו נסוך, כל חסיד נכביה' מרס (תהל' יוד), וי"מ נכבתי מלכי (ב' 1) כמו
 טחתי, ואם היה הפרוש אמת תהי' טעות שקית ולמה לא יאמר ארוטס מלכי?" וכו'.
 עכ"ל. ואחרי מחילת כבוד חכמתו אומר אני שהוא לא דק היטב בכוונת הקליר ואין
 אנסכי' מל' נכבתי מלכי שאלו כן וודאי שהי' נאחו בנכבי קושיותיו, אמנם הוא ל' כל
 חסיד נכביה' ובהוכחת הראש"ע ולא כטעמה שפרש אותו אעשה ממנו כן כ"א
 אעשה ל פכיו נסך ויחסר הל' כענהגו במקרא בהר"ב מקומו' ככתוב בטבלול וכן כתב
 הוא בעלמו כפרסו מאזני' דקמ' א' (מדפו' אופינאך) וז"ל: "ופעמי' יחסרו אות ענין
 בעבור שהוא ידוע אמרו ויבוא ירושלים, (דה"א בא ד) וכו' עכ"ל; גם אנו נאמר שכה
 אנסכיכה מלכי אנסכיכה לפכיו ובהתלכבי, ורלוכו אעשה לפכיו נסך בהתלכבי לפכיו
 לשמוע כקולו וכענין הנה שמוע מוזח טוב (ש"א טובב). לכן לדקו מאמרי המקליר וישרו
 חרוזותיו כחבור ודק טוב. ודע כי במקרא ב"י ככתב בגליונו י"א אֲנִסְיִכָּה וְגַם הַגִּירָסָא
 האת מטכמת עם פירושי. אליל בהשליכי, עש"ה בישיע' צ' ב'. לפכיו בוא וכו' עש"ה

אנסכיכה. חיד רייכע ויינטען קתיגעט ספיינעםפער דחר, ווען חיד ייינטען וועג
 וזמנלע, חונר ווען חיד זיינער מללחפס חולריגע, זי ערשיינט ער חין מייענטעם
 שיעטען געוואנד, חונר ווען חיד דען געטלענדיענטס חבסחפסע, זי שיקטע ער
 איר, נאך פֿער דעט בעסטיאמטען טיג, דען פֿערהויטענטען בחטען (אלי' הנביא)
 חונר דען רעגערט ער עלבוט, מיט דער מֿיקנלפס דיעונו בחטען ווירד ער ריח

חֲנֻכָּה מְמֻלָּךְ • בִּירַת
 גְּאִים בְּלִי מְלוּךְ • יִסַּח
 לְבַל יִמְלֹךְ: בְּתוֹכִי
 יִהְיֶה לֹךְ • בְּרֹזְפִיעוֹ
 לְמֻלֹךְ • בְּמִלְכוּתוֹ
 אֲמֻלֹךְ • וְאִזּוּ יִמְלֹךְ:
 גְּבֵרַת מְמַלְכוּת •
 בְּמִנְרוֹ מְמַלְכוּת •
 גּוֹיִם וּמְמַלְכוּת • יְהוּם
 וְרוּא יִמְלֹךְ: גְּלִיוֹן
 הַחֲלִיבוֹת • וְסִפֵּר
 תְּחִלּוֹת • גַּל הַיּוֹם
 לְזֹכוֹת • חוֹבִיו לְמֻלֹךְ:
 אֲדַבֵּר • לְמִי שְׂאֵת וַיִּתֵּר עֵזוֹ •
 וְלְמִי הַמְּלוּכָה: גּוֹשׁוּ גּוֹיִם •
 וּבֵאוּ מִמְּלָכוֹת • רְאוּ מַה
 בְּהִדְר • בְּמַנּוּחַ הַמְּלוּכָה:
 גְּדֻלְהוֹ אֵתִי • וּגְרוֹמִמְגֵּהוּ
 יַחַד • וְאֵל תִּתְנָאוּ • בְּבִגְד
 הַמְּלוּכָה: דְּרָכִים בְּעֵת
 גְּעִשְׁתָּהּ מְצוּלָה • הִתְבַּיְבְּנוּ
 יַחַד • לְמִי גִירָקָה מְלוּכָה:
 דְּרֹךְ סוּם בָּיִם • בְּנֶגֶד נִשְׁשׁ
 מֵאוֹת רֶכֶב • וּמַה יוֹעִיל
 גְּבֵר • עֵז בְּמְלוּכָה: הַיָּאֲזִיבוּ
 רוֹזְנִים
 דּוֹרְכַת גְּסוּבוֹת • בְּחֻנּוֹן
 קוֹל

בסוף מלאכה חתן, עש"ה בחיוב ל"ד ל'. בית גאים וכו', עש"ה בית גאים
 יסח ה' (משלי טו כה). בתוכי יהלוק, עש"ה והתלכתי בתוככם (ויקרא כ"ו
 י"ב). גברת ממלכות, תאר למלכות כשדים ביטעו' מ"ו ה'. נגמרו, נהפילו, ל'
 לארץ מנרתה (תהלים פט מה). יהום, ל' מהומה. גליון הליכות, המגלה שבה
 נכתבו הליכות עולם, ל' קח לך גליון (ישעי' ח' א') והל' בקטן כנ' כ"י
 וכראה שז"א כי הוא סמוך. ופטר תהליכות, הפטר שרועים זו תהליכות
 בני אדם. גל, ל' גלוי, חוביו, ישראל החובים לו. דורכת נסיכות, גם זה
 רומז לבת כשדים שהיתה גברת ממלכות והיתה דורכת ממלכות אחרות בחלקלקות;
 והו בחנון קול בכות. והפטר ש'י, וכל זה שמשכה מלכותם אינו אלא כשכר

שחייעלוייח חֲתָן סַחֲרָנֵע טַחֲסֵטן, דמו חויו דער סטחלען לערסטטרען, דחם ענ
 ניוואערשעהר העררסט. חין חיינער מיטטע ווירד ער ווהנדען, ווירד חל: קחכיג
 ערסוינען, וויר דמו רייך געבען, חוהר דמן רעגיערט ער חלויין. ער ווירד דיח
 בעהעררסטערין דער רייכע (ככל) דעמיטהיגען, פֿחֶאָקער חוהר רייכע לערסטטרען
 חוהר חלויין רעגיערטן. חייטע וועררען חייכט דיח פֿערלייכניסט דער בעגעכעכחיי
 טען, דיח בייכער דער געטיכטע חויפֿגעסחֶאָגען; דיח ווינער חמררען, וועררען טוהר-
 וָחן געטפֿרֶחֶטען חוהר לור רעגיערוג לוגעחֶסֶטן וועררען. יענע חייכערמיטהיגע

קול בכות. דברה אני
 במלכותי. ומי יוכל
 למלך: דבאי רוח
 נמיכות. מחפשי ביום
 דין זכות. דשה בעל
 מלכות. עד צור
 ימלך: הלך מלך.
 חמש מאות הלך.
 הדור עד המלך.
 בעוז למלך: הבל
 המלך. על מה
 מלך. הלא במי מלך.
 בי אץ למלך: ומלפני
 מלך מלך. חי מלפנים
 מלך

רזנים. אז וירגו. הביטו
 חתת. ומאסו מלובה:
 הגידו כחו. לאפים ודברו.
 לזה יכתב. שם המלובה:
 ונלחם ראשית גוים ואבד.
 כי נשבע חי בכסא מלובה:
 וילעג בכר הזר. פי לא
 למד. מי נלחם בים. ועטה
 מלובה: וד על אדוניו. עבד
 ישב נגב. בזאת תרגו ארץ.
 בשאת עבד מלובה: זרע
 ברוכים. החרמו ארורים.
 פי נתנו קול. לאדיר
 במלובה: השבון ובשן.
 עזרו מלחמות. בלי לתת
 דוד

דמעה שלכה עשו שלש דמועות כשקבל יעקב הכרכות, וכן חית' כזוחר טוב מנמור פ'.
 דבר' חני במלכות וכו', עש' ה' דישי' מ' זהלומרה כלככה חני ואכס' עוד. דכא' רוח וכו',
 תאר לישראל והד' ל' כפתח כלישנא דקרא תהלי' ל' ד' י' ט'. דשה, הממלכה הכוכרת
 דשה חת ישראל. דשה, ל' דישה. הלך מהלך חמש מאות וכו', משמים לארץ ה' מאות
 פרסה. הדור, הקב"ה. הכל המומלך, חליל כשדים בל שמו, ע"ל כפיוט אדרת

כהעדררעיון — דוח רעו לעפטער דרך נור ערבעטטעלט חמט — חמט חדרערע
 קרמקעו לערטערטען חונד סטמאן געספרמקעטע: „ויר חלוין געביהרט דער
 לעפטער, קיינער זאכט חיוט שיכטיג לור קתינגוויררע!“ ויה חמט חיוטען
 נייעדרגעטאנגעטען פמקע, דחו נור נמך רייכחייט סטרעכט (ישראל),
 חיון שווערעו ימך חויפגעלטעט — ענו חוס עז ערטמקעט, כיו חייכט דער
 סחפפער וויערער דוח רעגערונג חלוין חיבערנעהמען ווירר. זיה, דוח דעס
 גמטלען בל געהולדיגט, וומלן דוח רעגערונג חיהר? חמט יעאמנד ויה בע-
 פוגט, זיך דוח העררשפמט מללוומסען? רעו לעבעניגען גמטעט: חלוין
 וחר

מֶלֶךְ. וְעַד תִּכַּל כָּל
מֶלֶךְ. הוּא לְבַדּוֹ
יִמְלֹךְ: וּמִה יַעֲזֵ מֶלֶךְ.
בְּעֵז מוֹשֶׁשׁ מֶלֶךְ.
וְכַעֲבוֹר סוּפָה בְּהַגְדָּךְ.
יַחְלוּף מִמְּלוּךְ: זֶךְ דִּין
בְּעַרְבוֹ. יֵאָחֵז דַּרְפוֹ.
זָדִים בְּדַרְכוֹ. נָקָם יַעֲטֵ
וַיִּמְלוֹךְ: זָרִיד בְּשִׁלְכוֹ.
יִתֵּן עֵז לְמַלְכוֹ. זָפִים
בְּרִזְמָלִיכוֹ. עַל כָּל
יִמְלוֹךְ: חֲדָשׁ מְלוּכָה.
בְּדַת וּכְהֻלָּה. חֲטָר
מִמְּלֻכָּה. בְּמִשְׁזֹר
יִמְלֹךְ: חֲבֵשׁ אַרְוּכָה.
וְאַרְךְ יוֹם מְבוּכָה.
חַתְּלָה

מטלכה. ועד תכל, ועד תכלית, ויג' תכל כחולס כזקל תסב. מולך, האליל הידוע.

וומר דמו רייך, בעמק נחך חיון קתיג וומר; ער ווירר חויך דער חזוייניגע
קתיג ויון חסן ענדע דער ערדע:קתיגע. ווחו סטחזירט דער גחטלע מולך מיט
זיינער קתיגליצטן ריכטערמחט? זיינע העררסחטט ווירד פערסוויכען וויה
חיון פֿרחיבעררויסענרער סטוראווינד; גחטט ווירד דמו ייגוסע געריכט חזי
מרדען, נחך וועלכען ער דיח פֿרעפֿאָער לערטרעטען, רחטע חוי:חיבען, דיח
קרתיגע דער חיבערוויסחיגען פֿערניכטען חונד רען לעפטער זיינען קתיג (טזיח)
חיבערגעבען ווירד; חיחן ווערדען דיח פֿרחאווען (יזרף) חולריגען, חונד ער ווירד
חיבער חוֹנעו רעגערען. ער ווירד דמו רייך דורך חויניפֿיהרוג פֿון רעכט חונד

חתלה למפה. יעל
 בערת ומלך: טרח
 מלכיות. עובדי
 משכיות. טמאו חמד
 שכיות. בנאוה למלך:
 טרח זכיות. ושאו
 קול בכיות. טבע צול
 דכיות. יפן ובהם ומלך:
 יחב משלויים. עליו
 בני מלכים. יום זה לו
 מחבים. בו יבא למלך:
 נמכרו

יעברו מתהלכים. לפניו במלאכים. יחד
 ממליכים. יי ומלך: בתים בכחתו. איים
 בהבתו. גם ממלכתו. יבון וימרו: כבוד

מלכות

חתולה, ל' חניטה ועטוף. טכיות. לורות טכירות. חמד שכיות, כלי כהמ'ק.
 טבע לול לכיות יפן וכו', העבועים בטולות ים על קדושת שמו יפן. לכיות, ל'
 ישאו כהרו' לכים (תהלי' לג.). כתיים, גם אומר דכתי' ולים מיד כתי' (כמדכ' כד כד).
 בכתהו, ל' כתימה ורלילה. איים, גם הוא כתיים, דכתי' טחי' כתיים (יחוקא' ו),

חרדנוג וייערער נייחעלעבען חונר רען קתיגליבען לעפטער לור גערעכטיגקייט
 סוויקען. דיח חונג טיעפגעסלחגענע. ווחוכרע ווירד דרן חוויגעהייט ווערען
 חונר וויר גקלויך געבעטן חונטער ווייער רעגיערונג. יענע אָוויגטן רייכע,
 לערעהרער דער גקטלעכזילרער, הקבען דיח חונטערהיגע גקטטליכע ווחחונג
 ענטווייט חונר חיהרע סטפולע חעררס:לכט חוויגעמייכט. מקער דער חערר
 ווירד דרו וויאשערער געהיין דער טיען לערענעקטען פֿרחהטען סויען חונר
 יעלכט וויערער חיערע יח רעגיערען. חיחט חיערעלחטען יח יך גמל, החי
 בען פֿערטרויען, דחט ער חיינט מן דיעעט טחגע קחחטען חונר רען קתיג:
 ליבען לעפטער חוויין חיערענעהטען ווירד. יח ערטיינען פֿחך חיחט, רען געגעלן
 גלייך, חונר רופטן פֿערחיינט: „דער עוויגע ווירד רעגיערען!“ יח, ער ווירד דיח

מְלֹכֵי-אֱלֹהִים • וְקִדְוֵי-אֱלֹהִים • לְבַנְיָמִן יְוֹנִים •
 הַלְלוּ אֱלֹהֵי-אֱרֶצְיָם • בְּגִמְרוֹ • וְרַחֲמֵי-מַעַל גְּבוּל מְלֹכֵי-אֱלֹהִים •
 מְלֹכֵי-אֱרֶצְיָם • לְעֵינַי כָּל-יְמֵי-חַיֵּי • וְהַמְרִידֵי-אֱלֹהִים •
 יִמְלֹךְ: לְכָל-גִּבְהַת יִפְּלוּ • עַם בְּיָאֵל • וּמְגֹרֹם בְּלֹא-כֶתֶד •
 וְהַרְוֵנְבַע יִשְׁפִּיל • לְכָל-מִכְבְּרֵי מְלֹכֵי-אֱלֹהִים: שְׁעֵיר •
 אֹם יִאֲפִיל • וְכִי-אֲדַר • חֲחִינִיף • לְהַזְרִיחַוּ בְּצִדּוֹ •
 זָרוּעַ יִמְלֹךְ: לְרֹאשׁוֹ • וַיִּירֶשׁ בְּקוֹל בְּכִי • חֶרֶב •
 יִקְפִּיל • וְחֻדְשֵׁי-יִבְפִּיל • מִן שְׁגָב חֶלֶק •

ליום

ובשל ענין צמלות שנות. וקדוש הליכותו, כ"כ כב" כ", והוא ע"ה הליכו' י' מלכי
 בקדש (תהי' מח כה). בגמרו מלכותו, נקמת ה' נחויביו נקראת מלאכה דכתיב
 כי מלאכה היא לאדני אלהים לכחות (ירמ' נ כה). לכל גובה וכו', עש"ה כי יום
 לה' ככחות על כל גאה ורם ועל כל נשא ונשא, ועל כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות
 הנשאות וגו' (ישעי' נב), והוא משל על השמים והשלמונים שיכלו ליום הדין לעתיד
 כמו שפי' עליו רש"י ז"ל. לכל אום ואפיל ובאור וכו', דכתיב כי החך יכסה ארץ
 וערפל לאומים ועליך יזרח ה' (ישעי' סג). לראש, ככוי לשמים נחיונ' ל"ז י"ח.
 יקפיל, ל' קפול הוא ל' גלילה כידוע ורומז לככחות ישעי' (לד ד) וכעקו כל ככחות
 השמים וכגלו כספר השמים. וחדשים יכפיל, דכתיב כי הנני בורא שמים חדשים
 (שם מהיז) ועל הדבר הנשנה נוכל ל' כפל וכן אי' בפרקי דר"א ס"א שמים וארץ
 עתידין ליעבר ולהתחדש; מהכתוב עליהם? ונגלו כספר השמים, כאלו שהוא
 קורא כספר וגולל אותו כך עתיד הקב"ה לגלל את השמים וכך הוא עקש ל' את
 הארץ וחזור ומחדש אותה. ר"א אומר בית המקדש עתיד להעלות ולהתחדש וכו'.
 ליום זה פור הפיל, פי' המפרש לר"ה כפל הגורל שבו יושעו ויגאלו בני ישראל.
 והראש"ע בפרשו לס' קהלת במקו' הכוזב לעג על החרוז הזה ואמר שזכנו ככון לומר
 על המקום ליום זה פור הפיל כי המגליך גורל לא ידע מה יהיה וכו' עכ"ל. ולדעתי
 גם בחרוז הזה לא נח הראש"ע אל תוך כוונת החכם הקליר ולא ראה כי בלחותה
 הנכזאה עלמה שכתוב בה ונגלו כספר השמים והיינו ליום הדין לעתיד, בלחותה
 הנכזאה עלמה כתיב והוא הפיל להן גורל (שם פסוק ד'); וחל זה רמז הפייטן
 באמר ליום זה פור הפיל, ובעבור שיום הדין הכורא ההוא יתי' ברה"ה ויתקיים בו ענין

כחים חו"פריבטו, חירע חיבטו לערסטערען, דען טהרן וייגען חייגענען
 רייכען בעגרידען חונר ועלבוט רעגערען. רמן ווירר ווחן דוח מחיעוטחט וייכען
 רייכען, וייכען פרחכטלוג מיכ' חייגיטחוק טויען, חונר ער ווירר — נחך פחללעכע
 דוג וייכען גרשטען ווערקן — פמר מאלער חויגען רעגערען. מאלען, ווחן טחמן
 עאפערדאט, ווירר ער דמן בייגען, בערג חונר היגען ערכיערדויען, חוט דוכען דוח
 פחלקער דעקקען חונר מאלען: בעוילכטען חוט דעקן סטרמח וייכער מחיעוטחט, ווירר
 דוח היאמלן חו"פחללען, וייכען חו"פחללען, חו"ל ריעוען טחך חמט ער דמן ומחך בען
 טחיווחט

לחים זה פור הפיל. היות גביר לאחיו. ועוד
 מציון למלך: ממו. תשוב. לשרון מלוכה:
 גוים. המונאים. מערו. עשה לך בציון. שם נזראת.
 מתנאים. נאה בבאו. באו תצליחה. בכפא
 למלך. מלכו דגוים. מלוכה: עורר והקין.
 נטלו סגוים. מלך. משוש כל הארץ. וכונן
 הגוים. עת אתה. בסאך. בקרית מלוכה:
 למלך: גריבי עמים. יאכפו מעמים. נשוא
 מעמי עמים. יאל מקומם ימלך: נגון
 געמיים. למלם מנעימים. נשואם
 מעממים. עליהם למלך: סבות אלילים.

הפלת הגורל הנזכר לכן יפה אשר הפייטן ליום זה פור הפיל, ורזונו שהגורל הנזכר
 הפיל לכן ליום זה. מניין למלך, כ"ב בספרינו, וכ"י גרם מליון ימלך,
 והראש"ע בעקום הנזכר היה גרם ומליון ימלך והגריסא הזאת טסתרת יותר.
 ממו גוים המווכו, ע"ש המו גוים ממו ממלכות (תהלי' מו ז). גאה, תאר לאל
 יתעלה כדכתיב אשרה לה' כי גאה גאה (שמות עו א) וכמו ש"א. דגוים, ל' וידגו
 לרוב (בראשית מח טז) והוא ל' רבו וכן סגוים ל' רבו. מלך הגוים, הקב"ה שנאמר
 מילא יראך מלך הגוים (ירמיה' יז). כדבי וכו', עש"ה כדבי עמים נאספו (תהלי' מו ז).
 כשא מעוטי עמים, לכשא ישראל אל מקומם, והוא עש"ה כי אתם המעט עמל
 העמים (דברי' ז ז) וע"ש והניחו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה' בסוסים וכרכב
 ונצבי' ונפרדים וכרכרות על הר קדשי ירושלים (ישעי' סו ב), וזה טעם נגון
 נעימים... נשאה מעממים וכו', כלומר כשישאו אותם עמל הגוים ונגנו לפולם
 נגוים נעימים. סבות אלילים כיון גלולים, כ"ב כדפוסים ישנים וכ"י ושניהם
 שמות עמלים ושניהם כפסוק אחד נעמום ה' כ"ז, וכשאתם את סבות מלככם ואת

סטיווטס — חזר וירר עמן ליון חויו רעגערען. חיירען ווערען סטירלען
 חיבערהיטהיגע עהווען, סטעלע גלייטען, ווען ער, דער הווערעהעכענטע,
 קהווען ווירר, ריח רעגערונג לו חיבערעהטען. רען ווערען ויח לונחוי
 ווענטרסטען, ריח פירושען דער עהקער ווערען רען קליינע עהק
 (ישראל) היכויעטרעגען חזר חיחס ויינע הייגענע סטערס (ירושלי') וויעדער
 חיכרייטען. היט ליעבליעטן געיקגען ווערען ויח עו היכנייעהירען חזר
 ויינעט כערהויער (טעיה) חיכעטייווייג הוירגען. רען געטלען סבות, רען
 ס'פ (Tom 4.) יט 19. סיווה

כיון גלולים • סחוב כמו
 חללים • ישלכו בלי
 למלוך: סוד יאלים •
 הבו בני אלים • שאו
 זמרה והלולים • לארון
 פי ימרוך: עוזו יד

בהשוא • להרים נשואו • עמסו בנשואו • יעז
 וימלוך: עלרום משאו • ידיו בנשואו • על הוד
 בסאו • ישב וימלך: פור תפורר ארץ • בכליון
 וחרץ • פח ביושבי הארץ • ירגיו וימלך: פחד
 שופרות ערץ • ישלש ובם ירץ • פאר מבנה
 הארץ • יעלו פי ימלך: צבי מהדם יעל • ואדר

משעל

כיון כלמכס וגו' • סחוב כמו חללים ישלכו וכו' • והיינו לעתיד כדכתי' כיום ההוא יסליך
 האדם את אילי כספו ואת אילי זבדו וגו' (ישעי' כ ב) ובתיבגני והאלים כליל יחלוף •
 עוזו יד בהשואו • ע"ש תעוז ידך תרום ימניך (תהלי' פט יד) • נשואו • נשוא שלו היינו מלך
 הנשוא • עמוסין • תאר לישראל העמוסי' מני בטן (ישעי' מו ג) • על רום משאו וכו'
 כענין כי אשף א שמיים ידי (דברי' לכו נ) וע"ש רום ידיו כשא (תקוק ג י) • פור וכו'
 עש"ה פור התפוררה חרץ (ישעי' כד יט) • פחד שופרות ערץ ישלש ובם ירץ פחד וכו'
 מבוחר לעיל בסלוק אלל ובכך ישלש שופרות ערץ ... ויעלו זמירות מבכף הארץ וכו'
 והוא עש"ה מבכף הארץ זמירות שבענו ל כי לכדיק וגו' (ישעי' כד י), וזהו לבי מהדום

סיומל כיון ווערדען יוח דמן לערטערען, ויח חיון חמו דמחינווערען
 חוכר חיחרעו טחרעטען עטעטען. חוכר חיחר, וקהנע דער גרמטען, חויריגט
 דעק גרמטען דער גרמטער, שטיוואס דעק העררן ומיטענטפעל חוכר ומבגעימקגע!
 ער מלויין ווירד רעגערען, ער ווירד ריח חוכר וויכער מלואמכט חויוסטערעקען,
 ויינען פירושטען עמפחרעהבען, יראל ערהעבען חוכר מיט מיעוטסט דען
 טחרמן בענטעטען. ער ווירד ריח ערערען ומחוט דערען שטאלטען בענומחיערען ער
 שטעטען חוכר דמן מלויין רעגערען. דריימחל ווירד ער חיון דמן גרמטען שופר
 כחוען חוכר טערעקען פערברויטען; חיון מלוען ערדענדען ווירד ויין רוחט
 ערטמלוען, ווען ער רעגערען ווירד. ריח עררע, דמן מעער, ריח היימען, מלוען
 ווירד

משעל. צהל משמי מעל. ירננו כי ימלך:
 צבאות כל פעל. לשעל. צפו ברוח שקל. אנה
 ינטעו. ויקבלו מלכה:
 קבמוו שערי זבול. בית
 עולמים. פי מבינימו.
 שבתה מלכה: מ קדוש
 יבאבם. לעלמים. ואזישאו
 ראשו. בחדשו מלכה:
 רבצה עדינה. שקנה
 מאלמון. פי ארץ להיקן
 המלכה: מ ריבו מושיעים.
 שאו אדר מאדום. לשית
 על
 רז המבמן. ליום זה מומן. רשום למועד

חמן

יעל. וחדר משעל, וזכה משעלי הים. וזהל, וזהלה משמי מעל. לכלעס, למומס. ירטי, ל' רטיה. מעל, ל' רפוחות תעלה (ירמי' ל' יג). רז המוכט, הסוד הכלום וחתום והיינו הקץ. ליום זה מומן, בר"ה יחי' יום הדין העתיד וקבוץ גלויות. רועה

וייר פרתהקקטן קב ויינער רעגירונג. ער וייר חלוע ערסחשפענע ווענען
 פון חיהרען געברעכטן חונד וחקגעלן פעפרייען, חונד חלוע ווערדען חין
 רער וחקגע חיהרער פרייער חוירופען: „חח, דער גערעכטע רעגירער!“
 חלוע רעגענטען ווערדען דמן חיהר פירטענגעוונד פון זיך ווערען,
 חיהק חורגען חונד לויט חוירופען: „דער הערר חויט קתיג!“ ער וייר
 דמן רייך וייכען בערופענטען, דיח חיהק פחגען, געבען; זיח ווערען חויפי
 רעכט רחערליעהען, חונד חן חיהרער ספיעלע ער, דער וואטקתיג!
 דער טחג דער ערוחקונג, דעסען בעסטיוואטע לייט חוין חונדורכרינג
 זייען רונקעל פערחילוט, וייר עבען הייטע קוגר ווערדען חונד חייטע

וּזְמַן. וְבוּ נִזְקַם יְמִלְךָ: עַל אֲדוֹן. הוֹד הַמְּלוּכָה:
 הוֹעֵה נְיָאֵמָן. בְּבֹאוֹ שׂוֹא שָׂנֵא אֵל. וְהוּא עַל
 מַתְיָאֵן. רוּחַ יִסְעִיר לְשׁוֹנְגוֹ. בְּקֶשׁ אֲמַת וְאֵין.
 בְּתִימָן. בְּגִלְעָד יְמִלְךָ: וְרַחֲקָה מְלוּכָה: מִי שְׂדֵי
 שְׂנֵאֵן עֲלִיזָה. וְסוֹד הָסֵר אֲזֵן מִצְבְּאִיד. וְרִיעוּ
 פְּלִיאִיּוֹת. (כ"א פְּלִיאִיּוֹת). לָךְ. תְּרוּעַת מְלוּכָה:
 שִׁיר מִתְּרוּלִיזָה. תְּחַגְּרֵנָּה. תְּתַאֲדֵר
 יִפְצְחוּ כִי יְמִלְךָ: עוֹ. לְבַל יִשְׁתַּגְּרֵר. זֶר
 שְׂאִיּוֹת תְּחַתִּיּוֹת. וְהוֹד בְּמְלוּכָה: מִי תְּפוּן תְּבַל. כִּי
 אֹתִיּוֹת. שְׂאֵזֵן הַמֶּזֶן יִנְעַר רִשְׁעֵי. וְשֵׁם צֶדֶק
 בְּרִיּוֹת. יִרְיעוּ כִּי יְמִלְךָ: לְרִגְלָיו. וְיִצְנֹף מְלוּכָה:
 הַבֵּן בֶּם בְּשִׁמְשׁוֹ. שְׂמוֹ לְפָנָי שְׂמֹשׁ. תְּקוּם
 בְּצִאֲרָה הַשְּׂמֹשׁ. בְּמִלְכוֹ יְמִלְךָ: תְּאָרוֹ

תומך

כאמון, הקב"ה. מתיין, דכתיב אלה מתיין יבוא (חנקוק ג ב) וכתיב והלך בצערות
 תיטן (זכרי' ט יד) וזהו רוח יסעיר בתיטן. בגלעד, כנול לירושלים בירעי' כ"ב ו'
 שאלן עליות, העלאתים השאלנים הדריס בשמי עליות. וסוד פליאיות, קבוץ
 העלאתי' ששם פלאי. מתולוליות, טגבהי טרונוים. שאיות תחתיו', הארלות התחתיות.
 אותיות, אותות השמים. וכל המאמר הוסד על הכתוב בישעי' מ"ד כ"ג רבו שמים
 כי עשה ה' הריעו תחתיות ארץ פלחו הרים רנה יער וכל עץ בו כי גאל ה'
 יעקב. תכן וכו', עש"ה לפני שמש ינון שמו (תהלי' עב יז) וע"ז כסאו בשמש

וזיר דער מייסערפֿאָלע רעגירערען. ער, דער טרייע הירט, וזיר פֿון תיטן חנקער
 זיילען סטיראטען רחערפֿהיען חזר ויינען טהרפֿן חין גלעל חייפֿסאָמגען. דיח
 ערהמבענען שאלנים חזר ומוואַסילע היאטלכערע וועררען דפֿן חויו חיהרען
 חמהען אָכוינגען דען קחייג, ווען ער רעגירט דיח עררע, דח: היאטליסע העער
 חזר דער געשפֿעטע הענגע; מואַעו וזיר חין פֿריידע חויברעכען: „דער הערר
 רעגירט! „חייטע וזיר ער (משיח), דעסען טהרפֿן, רעסען רוחן חזר בילרנג
 דער נקנע פֿערגליכבֿער זיר, חין ויינע רעגירענג חויגעוועטלט חעררען,

י' ר' אומך ממזרח תקום גוים תוכיח לאמים.
 שמש ועד מבואת תשבור ממה רשע מושל
 שמש תמה ברה המלוכה: מ' תחליף
 בשמש ירחם וימלך: תפרא נצח יחיד במלוכה:

על כן נקה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת ענה
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יברתון לתקן
 עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות
 אליך כל רשעי ארץ יבירו וידעו כל יושבי תבל כי לך
 תברע כל ברה תשבע כל לשון: לפניה יי אלהינו יברעו
 ויפולו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם את על
 מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות
 שלך היא ולעלמי עד תמלוך בכבוד: בפתוב בתורתך
 יהיה וימלך לעלם ועד:

ונאמר לאהביט און בי עקב ולא דאה עמל
 בישרא יהוה היו עמו ותרועת מלך בו: ונאמר
 ויהי בשרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד
 שבטי ישראל: ובדברי קדשך כתוב לאמר כי
 ליי המלוכה ומושל בגוים: ונאמר יי מלך גאות
 לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תכל כל תמוט:

ונאמר

מדי (פטרלו) וידעו למטות. תמה, תאר לישראל כשיר ו' ט', וכן כרה כשמש סס מסוק י'
 חוגר ער, דער ערהנאטער סתת חויפגמג בו לונן ניטערענגמג, ווירד דרו
 פרומוט חוגר וקנענרייכע סתק עאספרהעבען חוגר ועלכות רעגערען.

וַנֹּאמֶר שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ פִתְחֵי
 עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי
 עוֹזֵז וְגִבּוֹר יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים
 רְאִישֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד סֵלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַגְּבִי'אִים כָּתוּב
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגִבּוֹר יי צְבָאוֹת
 אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים:
 וַנֹּאמֶר וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹט אֶת־הָרֶ
 עֲשׂוּ וְהִיתָה לִי תְּמִלּוּכָה: וַנֹּאמֶר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ
 אֶחָד: וּבַתּוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ
 בְּכִבּוּדְךָ וְהַנְּשֹׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָתְךָ וְהוֹפֵעַ
 בְּהַר גֹּאזֵן עוֹף עַל כָּל־יוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֲרֶצְךָ.
 וַיֵּדַע כָּל־פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעַלְתָּו וַיִּבֵן כָּל־יִצְוֹר
 כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ
 יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמְלִכּוֹתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה:
 (לעזכר אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחָתֵנוּ:)

קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורה
שבענו מטובה ושמחנו בישועתה

(לשנה ותהיילגו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשך ויגדורכה ישראל מקדשי שמך)

וטהר לבנו לעבדך באמת כי אתה אלהים אמת
ודברך אמת וקיים לעד • ברוך אתה יי מלך על
כל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הופרון:

ותוקעין — וכשת חין תוקעין.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

יש קהלות שאין חוגרים בשבת לא היום ולא ארשה, ויש שאומרים
היום אבל לא ארשה. ויש שאומרים שניהם אבל חין הש"ץ חוזר, ויש שה"ץ
חוזר היום ואינו חוזר ארשה, ויש שה"ץ חוזר שניהם וכן מנהג ק"ק פ"ד מ.

בתב הרב חבן הירחי במסר המנהיג צדיני התקיעות טען כ': ,ולסדר מוסף
יש לעשות אלו השלש הסמנים תז"ת תז"ת תז"ת פעם אחת לעלבויות וכן
לזכרונות וכן לשפרות והבו חכמים לעורח הזכור ואחרי שעזאום מיושב נמנעו
לעשותן מעומד על סדר נרכות אע"פ שעל סדר נרכות הוא העקר. ומנהג ספרד
ופרוכאל (Provence) כד: תז"ת למלבויות תז"ת לזכרונות תז"ת לשפרות
וכן כלם שלשים, אך נכרפת יש מקומות שבושן תז"ת למלבויות וכן לזכרונות וכן
לשפרות ע"פ רבנו יעקב מ"ב וכן עושין לכל קנפתיא (Champagne) וברגוניא
(Bourgogne) דעונ לבו לחוש על הספקות ולא לחוש על ההפקות דאח"י
שנע ע' תקיעו' בע' שעות ביו' ולא, זו היא סדרת ר' יעקב וכן עקר (ועיין בא"ח טען
הק"כ). ושמעתי כי במדינת כבל עושין מאה קולו' וכן בערוך ערך פע (בערך ערב)
ק' פעיות דפשיא חמי' דמיכרא, וכן מנהגם: מיושב ל' קולות במנהג כל הגולה
וכן מעומד למוסף כשהיחידים מתפללים חזר תוקע להם על סדר הנרכות
ל' קולות שלש הסמנים למלבויות וכן לזכרונות וכן לשפרות, וכשליח נכור חומר
המוסף בקול רם להוליא את שאינו בקי, שלשים על סדר הנרכות הרי ל' קולות
ולאחר כיום התפלל לבני קדיש בתרא תוקע להם היחיד עשרה קולות בראטר לא
שנע חייניש קול חודני' מקל התקיעות דברושלים, הריק' קולות כנגד ק' פעיות
דפשיא חמי' דמיכרא. כך קבלתי ומלאתי כמך לדבר בילענו כפ' אזור
וכו' ושלום. אבן הירחי. ועדין המנהגים חלוקים.

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפטם. כל יצורי
 עולמים. אם בכנים. אם בעבדים. אם בכנים רחמנו
 ברחם אב על בנים. ואם בעבדים ענינו לה תלויות.
 עד שתתגנו ותצא כאור משפטנו איום קדוש:

ואומרים ארשת והש"ן חוזר, ויש קהלות שא"ל בשנת, ויש שאין הש"ן חוזר.
 ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם וגשאל. מבין
 ומאזין מביט ומקשיב לקול (בשנת זכרון) תרועתנו
 ותקבל ברחמים ובציון סדר מלכותנו:

היום הרת עולם, ע"ה ורחמה הרת עולם (יגנו' ביו) כי נחשתי נכח העולם
 והי' הריונו כי ההריון יאמר גם על עת הלידה כעו הורה גבר (איונו 3), ואמרי'
 צד"ה במאן מלכין האידכא זה היום תחלת נשטך? כמאן בר"א דאמר ככ"ה באלול
 נכח העולם וביום הששי הוא ר"ה נכח אדם הראשון, כנולד אהיום נגער הריונו של
 עולם ולכך כל העולם כדון ביום זה, והיינו דאמרי' נני בפסיקתא לעולם ה' דדרך
 כלב בשמים ר"א דאמר צד"ה ככ"ה אדה"ר וכו' כמו שהעתקתי לעיל באופן. היום יעמיד
 בטפט כל יצורי עולמים, ע"ה גולך במשפט יעמיד ארץ (נשלי כע"ד) וכתוב
 למשפטך עמוד היום (תהלי' קיט ג). אם בכנים אם בעבדים, כלומר לא ידענו
 אם תדיכנו על ענין שאנו בניך שנא' בנים אתם לה' אלהיכם (דברים יד) או אם
 תדיכנו על ענין שאנו עבדיך שנאמר בי לי בני ישראל עבדים (ויקרא כה כה) ואין דרך
 לרחם על העבד כעל הבן. אם בכנים, אם זכינו שתידיכנו בכנים רחמנו ברחם אב
 על בנים, אלא לא זכינו שתידיכנו בכנים אלא בעבדים הכה יש הרבה אדוכים ברחמים
 על עבדיהם ועיני העבדים תלויות אל אדוכיהם שנאמר הנה בעיני עבדים אל יד
 אדוכיהם.... כן עינינו א ה' אלהינו עד שיחנכו (תהלי' קבג 3). ותוליד כאור וכו',
 ע"ה והוליד כאור לדרך ומשפטך (תהלי' לזו) וכתוב ומשפטך אור ילא (הושע ה).
 ארשת, ע"ה ורשת שפתיו (תהלי' באג) ל' דבור. יערב לפניך, ע"ה יערב עליו איתי
 (קד לד) ולעדות ראב"ע בפרו לחות ריש שער הסעלים הל' הניבורר יערב עליך או לך.

היום. חייטע חייט דער געבורטסמאג דער וועלט, חייטע ווערען
 פאר געריכט געלחגען הלוט וועלטגעטעפסע; יח ויחגען ויח קינדער
 מרער ויח. קעכטע מנגעוועהען ווערען. יעחוט רוח חוננו מלו קינדער
 מן, וף ערבמחע דך חוננער, ויח זך דער פֿחטער ויינער קינדער ערו
 כמראט; יעחוט רוח חוננו מלו קעכטע מן, רמן סאמלסטען חוננערע
 חויגען המררער לו דיר, ביו רוח דך חוננער ערבמראוט חונר חוננער
 רעכט חוויפֿהירוט ויח ויחנעליכט, מן רוח חיליגער, פֿורכטמערן
 ארשת. אפֿטע רמן רעגען חוננערער ליפען דיר מנגעוועהען זיין, מלוגר
 חפֿנטער חונר מלוגרמחכונטער גחטט! רוח מערקט, חפֿרכוט, שויט
 חונר פֿערניוואוט דיר סטייווע חוננערע ררועה באווענט; וף ניט חויך
 איט ערבמראען חונר ויחמלוגעמלוגען מן חוננער סדר מלכות!

של ראש השנה

עז

בחול.

מיוסד ע"פ חשר"ק מרונע אחר זכר.
 זכר תחלת כל מעש.
 אשר בכל שנה נעש.
 תחלתם למאם. ויצר
 כל יזכור: תזכרת
 מעש. אם יצאה
 קבעם. תזמך למענו
 יעש. ויצורים יזכור:
 זכר שמבראשית.
 תבואת ראשית.
 שרש בבור ראשית.
 ירא ויזכור: שצף
 חרישית. להם חר
 להשית. שובה אשר
 השית. לשזכבים יזכר:

בשבת.

מיוסד ע"פ א"ב כפול כראשי התרומות.

אפחד במעשי. אדאג
 בכל עת. אירא ביום דין.
 בבואי לזכרון: אדרוש
 לחנון. אחלה לרחום. אחנן
 לחק לי. יום לזכרון: בבואי
 למשפט. במי אשען. ומי
 יחפש לי. צדק לזכרון:
 באבות במחתי. ופעלם
 אבלתי. והם היו לי. קדם
 לזכרון: גברה זרועי. בשח
 מחני נא. לבל יפח מני.
 שם וזכרון: גבר אם יעמוד
 לפניו היועיל. בעת יבקש
 מני. זכות לזכרון: רצתי
 ברובש אפור. וחשן
 המשפט. אשר בם הוחק.

זכר

שמי

זכר תחלת כל מעש וכו', דוגמת זה היום תחלת מעשיך וזכרון ליום ראשון, וטעמו
 היום הזה שהוא בכל שנה זכר לתחלת כל מעשה בראשית ובו מיחלים ישראל להיות
 כזכרים לכניו לטוב, יזכר כל יזכור למאם תחלתם, וכו' של געש למי' כנין כפעל
 שאילו הוא למי' המדברים לא יכון כטוב ככוי המ' של תחלתם. תוכחת מעש וכו',
 טעמו אם בכר ילאה הנזירה כבעם להוכיחם ולייסקר אות' על מעשה', הקצה שהוא
 תוטן הכל, יעשה למען שמו ויזכור יזכרו מעשה ידיו, וכענין שאמר (ישע' סד ז)
 ועתה ה' אבינו אתה אהבנו החמר ואתה יזכרנו וטעמה ידך כלנו אל תקיף וגו'. זכר
 שמבראשית וכו', ישראל נקראו ראשית ואזכרו עליו בתחומה לא כנרא העולם אלא
 כשזיל ישראל שנה' (ירמ' ב' ג') ראשית תבואתה ובתיב בראשית ברא אלהים. שורש
 בכור ראשית, אלו האבות שנה' בכבורה בתאכה בראשית ראית אבותיכם (הושע
 ע י). שף חרישית, קלף חוק. אם חר, אם חרה. שובה וכו', יזכור התשוב' אשר

זָכַר רֹאשׁ עֲפָרוֹת. • שְׁמִי לְזָכְרוֹן: דִּלְג בְּמַחְתָּה.
 וְתוֹלְדוֹת סְפוּרוֹת. • עַד יַעֲזָר נְנִיף. בְּגִשְׁת זָר
 רְשׁוּם סְפוּרוֹת. • מִבְּהִין. יְקוּד לְזָכְרוֹן:
 לְמִסְפַּר חוֹל יוֹבוֹר: • הַבִּיטָה יֵא. בְּעַמְדֵי לְפָנֶיךָ.
 רְבַע מִסְפָּרוֹת. מְחַנְנֵי • אֵין בְּקַרְבֵי יֵאנֹשׁ. תְּוִי
 לְבִפְרֹת. רְגֵשׁ שׁוֹפְרֹת. • לְזָכְרוֹן: בְּיֵשׁ מִי יִפְלֵל.
 לְשִׁפְרָרִים יוֹבוֹר: זָכַר • וְיָשִׁיב חֵימָה. וְיִוְחַק לְדוֹרֹת.
 קְרִיאַת סֵפֶר. אֲשֶׁר • שְׁמוֹ לְזָכְרוֹן: וּמִי שׁוֹנֵא בְצַע.
 גְּלָמִי שִׁפֵּר. קָצַב לוֹ • יְדַבֵּר עֲנוּ בִי. וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
 בְּסֵפֶר. בְּכָל דוֹר וְדוֹר • עַד. אֲדוֹן לְזָכְרוֹן: וּבְטָלָה
 לְזָבוֹר: קָצַף אִם • חֶלֶב. יִבְפֹּר בְּעַדְנֵי. וּבְנִגְד
 חֲרַט בְּסֵפֶר. לְבִלְתִּי • שְׁנֵי עֲפָרִים. יַעַל לְזָכְרוֹן:
 מְצוֹא כֶּפֶר. קִיּוּם • זַעַף יֵרָא וַיֹּאמֶר. תְּהִי יָדְךָ
 זָכְרוֹן זֶה סֵפֶר. לְפָנָיו יוֹבוֹר: זָכַר צְפוֹן מְרִדֵי
 אֹר. תְּמִים דוֹר בְּאֹר. צִיָּה בְּחָר לְאֹר. קְנוֹיִין

יזכור

הזית לשוכנים, והוא ע"ש שוכני כניס שוכנים (ירמ' ג יד). ראש עשרות, כינוי
 לאדה"ר שהזכר עפרו מכל העולם כמו שאמרו רז"ל בסנהדרין דף ל"ח, וגם הוא היה
 ראש לתולדות הספורות בתור' שנה' זה ספר תולדות אדם. ראש וכו', מעשיה' של
 שדיקים ראשי' שהם ספורות למספר חול, כמו שאמרו ז"ל במס' ב"ב דף ז' על פסוק
 אשכנזי מחול ירביון (תהלי' קלט יח) אותם יזכור הקב"ה. רובע משפחות. כנוי
 לזכרון בס' במדב' כ"ג י"ד. לשפיר, ליפות ולהשפר ביעור מעשיה', כמי' רד"ק
 ירמ' ע"ג י'. זכר קריאת ספר, בפסיקתא רבתא אמרו גלמיו ראו עיניך (תהלים
 קלט יז) מלמד שהרא' הקב"ה כל הדורות ונתנם בספרו שנה' זה ספר תולדות אדם,
 ואמר רשב"ל מלמד שהראה הקב"ה לאדה"ל עד שהוא גולם דור ודור ודורשיו דור ודור
 וחכמיו וכו'. זכר לפון וכו', זכרונו של כח שהיה לפון בדור עורדי אור והיינו דור
 המבול שנאמר עליהם המה היו במורדי אור (איו' כד יג). תמים דור וכו', כח אש
 שדיק תמים היה בדורותיו. ל' בחר לאור, כאשר יחרה אפו של הקב"ה לקלל את
 האדמה, קנויו יזכור. ל' זה חמה. לאור, ל' לכה ארה לי יעקב (במדב' כג ו).

יזכר: צפופים פני
 נאור. משפטם תת
 לאור. צחורוע שאור.
 בריב כל יזכור: זכר
 פעלת אורה. הערתה
 מפורח. פעלו יזרח.
 בקרב שנים יזכר: פח
 אם הטרח. פרחיו
 למרח. פלולו יצרח.
 בעדם יזכור: זכר

עקדת מוריה. בהית ראיה. עדי ערום
 ועריה. סבוכו יזכור: עצי מריה. אם
 בואכה פוריה. עתרו לראיה. ולזכות יזכר:
 זכר סלם חלם. ועליו מחוללם. שרי ארבע
 ועלם

קניו, בילקוט משלי ברמז תתקמ"ב אמרו ד' נקראו קנין, ישרא' וא' וכית המקדש
 וכו'. נפוסים וכו', העומדים לפוסים לחלות פני כאור שזולא לאור משפטם. לזק
 רוע שאור, טנוף של יזר הרע הוא השאור שנעיסה. זכר פעולת אורח וכו',
 אנרסם נקרא איתן האזרחי ובתינו עני העיר ממזרח לזק (ישעי' טא ב) ודרשוהו על
 אנרסם. פעלו וכו', עש"ה פעלך בקרב שנים (חבקוק ג ב). פח, ל' מוקש. פרחיו,
 בניו. למרח, למעך ולבמת, ל' מרוח אשך (ויקרא בא ב). פלולו וכו', תפלתו
 שהוא מתשלל בעדם יזכור. בהית ראיה, ילחך בהו עיניו מראות. עדי ערום וערי',
 כניו לישראל הם ערומים טמנות. סבוכו, אילו שנאחו בסנדך ועדיין. עפרו כבוד
 תחת כסא כבוד. ענכ טריה, עלכונו של מכה טריה. פוריה. תאר לישראל, והעטם
 אם נגזר על ישראל שתלקה במכאוב ענכ טריה, אז יזכור עתירתו ותפלתו לראיה
 ולזכות, ונקט ל' לראיה לרמזו על מה שאמרו בב"ר פ' כ"ו דף ס"ג ויקרא אנרסם
 שם המקום ההוא ה' יראה אמר לפניו רבש"ע.... יהי רצון בשעה שיהיו בניו של
 ילחך באים לידי עברות ומעשים רעים תהא נזכר להם אותה עקידה ותתמלא עליהם
 רחמים עב"ל. וזהו טעם עתירתו לראי' כלומר תפלתו ה' יראה תהי' לו לראי' ולזכות.
 מחוללם, יזכרם, עש"ה והכה ה' נכב עליו וגו', ואמרו עליו רז"ל שהראהו הקב"ה

וְעֵלָם. בּוֹ כָּמֵן. בְּשִׁחַד לְזִכְרוֹן: מָרָה גִרְדָּה
 יִזְכֹּר: שְׂרִינְיוֹ בְּמַעְלָם. וְסַמִּים. לְמִסְבַּחְדָּרָיו. דָּם
 וַיֹּאמֶר לְגַעְלָם. שִׁחַד וְחִלְבֵּ לְגִיחַח. וְלַחֵם תִּפְגִּים
 יִזְעִילָם. בְּרִית לְזִכֹּר: לְזִכְרוֹן. יִצְגָתִי עַל גַּחְלִי
 זָכַר נְקוּבֵי מִטּוֹרֵת. רִיקָה. פִּי לֹא אֶלְמָן. שְׁתִּי
 שְׁבוּעוֹת מִטּוֹרֵת. לְזִכְרוֹן: יֵה אֶבְטַחְכָּה. וְלֹא
 גִּדְהוֹרֵת הַמִּטּוֹרֵת. בְּגִדֵיבִים. פִּי הֵם פִּקְבָּר.
 לְאַמְצָם יִזְכֹּר: גִּשְׂאֵי וְלִגְצָה שְׁמָה לְזִכְרוֹן: כָּל
 עַל מוֹמֵת. אִם פֶּן אֱלֹהֵי סִמְכוּנֵי. וְרַחֲמֵי
 לְחַמְטוֹת. נֶפֶץ חֲדָר וּבִקְשָׁתִי. לֹלֵא הֵם תִּמְתִּי.
 הַמִּטּוֹת. לְכַפּוֹר יִזְכֹּר: וַאֲיֵנִי לְזִכְרוֹן: כִּי הֵם בְּרוּעֵ.
 זָכַר מְצוּקִים. יִסוֹד עֵרֵד
 לְצַעֲקִים. בְּפוֹט חָשׁ לְזִכֹּר: מִפִּי יוֹנְקִים.
 אֲשֶׁר

שיהיו בניו נשוענדים תחת עול ד' מלכויות שיאלעו עליהם ולכסוף יכלו, כדאי' בכ"ר פ' ס' ח', וכן אית' בפרקי דר"א פ' ל"ה הראהו הקב"ה ד' מלכויות מושלן ואזכרון. שיתו יועילם, תשלחו של יעקב סנא' ויסגע במקום ואין פגיעה אלף תשלה. ברית לזכור, סנא' וזכרתו את בריתי יעקוב. זכר נקובי מטות, זכרונם של סני' עשר שבעי יה. שבעות מטות, כעבודת בכ"ר פ' מ"ו אמר ר"י כתיב כל אלה שבעי ישראל שנים עשר (בראשית מט כח) וישמעאל אינו מעמיד שנים עשר? (נתמיו' הלך כתיב שנים עשר כשיאי' יולדי!) אלא אותם נשיאים (כלומר ענכים ובענין יכלו) כד' א' נשיאים ורוח וגם אין (משלי כה יד) חבל אלה טעות (כלומר חזקים) כד' א' שבעות מטות אמר סלה (תהקוק ג ט). נדירות העטות, כ"כ כ"ב כ"י המ' נשתח, וטעם נדירות גלות, ומטות חזק לישראל, כושאי וכו', ישראל שושאים עול מוטות, ל' מטת עלבם (ויקרא כו ג). אס פן להטעות, אס אמר לכלות יזכור לכפורם נפן וכו'. להטעות, מוגרת טעה, ל' הטעה. וכפן חדר הטעות, פרוש חרפן נה' מ' כמו שפרש"י ט"ז י"א' וד"ה כ"כ י"א. מווקים, האבות שגלי' הוסד העול' כמבוא' לעיל בקרובות אובסד מוז. מפעלם וכו', מעשיהם הטובים עמדו לישראל כשצטקו בעלמם עד שמהר הקב"ה חס לזכור אותם ולגאם. פוע, טגרים. מפי יונקים וכו', היונקים חנרו זירה על הים. מאמר ברית וכו', עש"ה וי' אמר אלהים לאברהם ואתה את בריתי תשמר

אשר בסוף נאקים • עדיך לא באו • רוממותיך
מאמר ברית וחקים • כפיהם • שמו לזכרון: ליום
דבר קדשו יזכר: זכר • זה הנכבד • סבב השבונות •
לזכרון: להקרא בו • פתב עט • תחלה לימים • וראש
לשמי • לשמיר • גלוי ובאר • וידוע •
פרים • בשפה יזכר: • לזכרון: מות וחיים • שלום
לעת בקור ספרים • ומלחמות • צחצחות ושבע •
סתרים מספרים • באים לזכרון: מעל לגבר •
לשני עפרים • למצדק • ומספר צעדי • בשבח
יזכר: זכר בכוד • מאנש • ולא לזכרון: •
משכן • מקום הוד • נסתרה דרפי • מי יוכל
שבן • ברובים בו שבן • שיה • לשוא נכתב לי • חמא
חסד געורים יזכר: • לזכרון: נגד פני גבר •
ביור עם בן • ונעסקול • מעשיו יוכיחו • ויענה בו
דוכן • כבוד ביום מוכן • כחשו
יליד נון • ומשפטי אורי אפנון • יזכרו פרנון •
פלאם

גו' (בראשית ח ט), ובתיבי כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו ויוליא עמו ....
בעבור ישמרו חקיו (תהלים קה) וזהו דבר קדשו יזכור. זכר לין כפרים, זכרונם של
לין כפרים והיינו ת"ח העוסקים בתורה מתוך הדחק כמו שאמרו רז"ל על פסוק
כלינה כפרים (שיר ז יב). ואמרי שפרים, גם הוא ירמוז לתורה. למשלמי זכר,
לישראל המשלמים פרים בשפתם ע"ה ונשלמה פרים שפתינו (הושע יד ג) וע"ד
שפיראזהו רז"ל. לעת וכו' בר"ה שהוא יום בקור הספרים המשפטים סמרי בני
אדם יזכור לכדק וכותן של שני עפרים היינו טעה וההרן כדאיתא במדרש על שני
שדיך כשני עפרים (שיר ד ה). ביור עם בן, ע"ש ביור נחשת וכו' (שמות ל יח).
כניר, תאר לא ית'. זכר יליד נון, זכרוננו של יהושע בן נון. ומשפטי אורי אפנון,
שדנור הזה קשה מאוד. ונראה שפירוש אורי אפנון אורי היפנה והיינו כלללל בן אורי

פלאם לזכור: יקש
 בָּרַק הַשָּׁנוֹן. אִם
 הַשֶּׁלֶף לְחַגְגֵנוּן.
 יִקְשִׁיב תַּחֲנוּן. חֲנוּנֵיו
 לְזִכּוֹר: זִכְר טַעַם
 שִׁפְטִים. וְאוֹת קָצִיר
 חֲטִים. מִפֶּשׁ שׁוֹטִים.
 יִחַתַּל מִלְזִכּוֹר: מִרַח
 אַרְבַּעַת שִׁפְטִים. אִם

נֶעֱנְשׂוּ נִשְׁפָּטִים. טַבַּע מִשְׁפָּטִים. אֲשֶׁר שָׁם
 יִזְכּוֹר: זִכְר חֲצוֹת לַיְלָה. וְתוֹדוֹת מִשְׁפָּטֵי לַיְלָה.
 חֲשָׁד בְּאִישׁוֹן לַיְלָה. גִּנּוּנוֹ לָמוֹ יִזְכּוֹר: חֲקָר
 מִפְקָד לַיְלָה. יִגִּיה בְּלֶחֶב לַיְלָה. חֶק הַנֶּחֱת
 יִזְמַם וְלַיְלָה. לְגִיהֶם יִזְכּוֹר: זִכְר זֶה זָכוֹל.

אשר

כן חור כן כלב הימנה כידוע מיוחסי בני יהודה נדברי הימים ח' ד', וכנ"י כתוב
 איפנון כי' להורות על גזרתו, ואל תתמה על תוספת הנ', שהיא בדגשות הנ'
 של יקצ"ה שדגש לעולם להורות על כפלו: ויתכן עוד שאיפנון רומז לכלב הימנה, כי
 יפכה מאר לכלב כי גם חכיו הי' חזרון כמו שאמרו ר"ל בפ"ק דתמורה דף קט"ז א' על
 וכני כלב בני יפכה (ד"ה ח' ד' ט"ו) וכמו שמי' עליו רש"י ו"ל. וזאת קליד חטים, רומז
 לשמואל שנאמר הלא קליד חטים היום (ש"א יב י). טפז שזעים יתחל, טפזותם של
 שזעים ירפא. שזעים, חוטאים שאין אדם חוטא אח"כ ככנס בו רוח שעות, והחטא
 נקרא טפזות. ארבעת שזעים, הם ארבעת השפטים הכתובי' ביהו"ק י"ד כ"א. אם
 נעכא, אם ילאה הגזירה לעכא גם ישראל הנשפטים היום, יזכור טעם של המשפטים
 אשר גם לפניהם והיינו התורה העללת והעגנת. זכר חלות וכו', דוד שאמר חלות
 לילה חקום להודות לך על משפטי דדקך (תהלי' קיט סג). חקר מפקד לילה, ע"ה
 נחנת לני פקדת לילה (תהלי' ג' 1) כלומר החקר על מפקד לילה והיינו העצירות
 הנעשים בלילה. יגיה בלהב לילי, כלומר בזכות העולה שנאמר היא העולה על מפקדה
 על המוצא כל הלילה (ויקרא א' 3) ועכ"ז שאין קרבן יכפר בזכות הנר' הדולקו' בלילה
 נ"ה. חוק האה וכו', הזכות שהגיס בתורה יועם ולילה יזכור לגיחה, לשון

אֲשֶׁר בִּכְצֵעֵי חֲבֹל. אִוּ בַּפֶּעַל. עוֹרְרֵנוּ בְּרֵא
 זְדוֹנוֹת סְבֹל. עוֹד בֵּל פֶּעַל. הֲלֵא לְנִפְלְאוֹתֶיךָ.
 יִזְכֹּר: זַעַם בְּמִבּוֹל. תַּעֲשֵׂ לְזִכְרוֹן:
 אִם יִצְאָה לְחֲבֹל. זָכַרן פְּנֵה אֱלֹהִים. בְּיוֹשְׁבֵי גְנִים.
 יֵרַח בּוֹל. לְחֻמְלָה מִקְשִׁיב לְגַדְפְּרִימוֹ. בְּדַת
 יִזְכֹּר: זָכַר וְכַח בֵּל לְזִכְרוֹן: פֶּעַל לְפִנְיֶךָ.
 פֶּעַל. בָּקוּ וּפְלִם יַעַל. וּשְׁכַרְם אֶתְךָ. אוֹכְלֵי לֶחֶם
 וְאִם בְּמִדָּ וְאִם בְּמַעַל. רַבְחָסְדִּי זָכַר:
 וְאִם טוֹב וְאִם רַע. שְׁרֵשׁ וּזְכָרוֹן: צָרְרוּם
 אֲשֶׁר בּוֹ יֶאֱרַע. וְסִתּוֹ בְּפֶרֶךְ. נִבְאָקוּ וְנִשְׁעוּ.
 יֶפְרַע. בְּסִתְּאֵהוּ בְּכֹשֶׁר תְּבַרִי קְדָם. הוֹחֵק
 מִלְּזָכוֹר: זָכַר חַיִּים. לְזִכְרוֹן:
 עַד בְּמַחֲהֵם חַיִּים. הֵן קְדָם בְּנִתְּהָ לְדוֹרוֹת. אֵין
 לַמּוֹת אִם לַחַיִּים. חֵי בָרְהִם חֶפְזִן. חֲלַפְתָּם
 חֵי יִזְכֹּר: הַמּוֹן שֵׁאוֹן וְאַבְדַתָּם. מוֹדוֹת לְזִכְרוֹן:
 בְּרוּאִים קַתְתָּה

לֵב שֶׁמֶת יִיטִיב גַּהֵה (מִשְׁלֵי יוֹכֵב) וְעִנְיֹנוּ רַחוּמָה. זֶה זְכוּל, כֹּה"מ. אֲשֶׁר בְּנִבְעֵי
 חֲבֹל, שֶׁמֶת־שֶׁבֶן בְּנִבְל עוֹנוֹתָי, כִּי שִׁירָשׁ"י עַל אֵלֶּה פְקוּדֵי הַנֶּשֶׁבֶן עֲשֵׂן
 הַעֲדוֹת. זָכַרְנוּ יֵרַח בּוֹל, הֵיכֵן מִרְחָשׁוֹן שֶׁנֶּה נִשְׁלַמָּה מִלִּחְבַת הַבַּיִת כְּכַתִּיב וְנִשְׁנָה
 הַחַחַת עֲשֵׂה בִירַח בּוֹל הוּא הַחֲדָשׁ הַשְּׁמִינִי כִּלְסֵה הַבַּיִת לְכָל דְּבָרָיו (מ"א ו' לֵח)
 וְיִזְכֹּר זְכוּת הַשְּׁלֵמַת הַבַּיִת לְחֻמְלָה. אִוּ טַעֲמוֹ שִׁזְכוּר יֵרַח בּוֹל שֶׁנֶּה פִּסְקוּ מִי הַמְּבֹל
 וּבְחֻמוֹ חֲדָשׁ צָהֵה הַנֶּשֶׁבֶת הַשְּׁ"י שֶׁלֹּא לִשְׁחַת עוֹד הָאָרֶץ. זָכַר וְכו', זָכַרְנוּ וְכוּת שֶׁל
 בֵּל הַיִּזְרִי' יַעֲלֵה בָקוּ הַעֲדָה וּבְפִלִם וּמֵאוֹזֵי מַשְׁפֵּט. רַב חֲסֵד, הַקְּבִי"ה שְׁהוּא רַב
 חֲסֵד מְטֵה כִּלְפֵי חֲסֵד. וְסִתּוֹ יֶפְרַע בְּמִסְחָה מִלְּזָכוֹר, שֶׁלֹּא יִזְכֹּר לַפֶּרַע וְסִתּוֹ,
 הֵיכֵן לְרַכּוֹ. בְּמִסְחָה, כְּלוּמֵר בְּמִדָּה כִּנְגַד עֲדָה. וְסִתּוֹ ל' דָּרַךְ וְנִשְׁנָה, וּמִסְחָה
 ל' עֲדָה. זָכַר חַיִּים... חֵי חֵי יִזְכֹּר, עֲשֵׂ"ה חֵי חֵי הוּא יוֹדֵךְ (יִשְׁעִי לַחֵי) וְהַעֲשֵׂם
 שֶׁהַקְּבִ"ה יִזְכֹּר זָכַר כֹּל חַיִּי לְעוֹלָם בְּלִשׁוֹן חַיּוֹת בֵּין שִׁגְזוֹר עֲלֵיהֶם חַיִּים בֵּין שִׁגְזוֹר

בְּרֹאִים. יַעֲבְרוּ לְפָנָיו
 בְּמַרְיָאִים. הֲלֹא כִמוֹ
 רְאֵיִים. לְכָל אֶחָד
 יִזְכֹּר: זָכַר וְדָלוּת
 וְעֵשֶׁר. בְּצֹרֶת וְחֹשֶׁר.
 דּוֹפִי וְגַם יִשָּׂר. בְּדִין
 הוּא יִזְכֹּר: דְּבַר גְּלוּי
 נִסְתָּר. בְּנִינּוֹת וְסוֹתָר.
 דִּי חֶסֶד וְיִתְרֵי. לְקַצֵּב
 יִזְכֹּר: זָכַר גְּנוּנִים
 לְיֹשֵׁב. בְּמַדְבָּר וְיֹשֵׁב.
 בְּשָׂם וְרוּחַ לְנִשְׁבֵּי.
 מַחֲיוֹם יִזְכֹּר: גְּרוֹן
 לְחֻקְשֵׁיב. מַעַם שָׂמוֹ
 חוֹשֵׁב. גְּלוּיֹת לְחֻשֵׁב.
 בְּיוֹם תִּקַּע יִזְכֹּר: זָכַר
 בְּחַל וְחִימָה. קָרֵב
 חוֹמָה. לְחוֹמַת יָם יִזְכֹּר: בְּאֲדָם וּבְבִתְחָמָה.
 אִם הִקְנִם מְחוֹמָה. בְּצוּר קוֹל חוֹמָה.

לארמה

עיתה, כי גזרתו היא עד כמה הם חיים, ואף על הראוי למיתה יגזור שית' עד הזמן
 הקרוי הקלוב מאתו. כעריחים, ל' וחלב מריחים, (ישעי' א' יא). בצורת וחוש, רעב
 ואובע. גכונים לטע, להושיב גנות ופרדסים כמדבר או בישוב. מעם שמו חושב,
 ישראל. בקוץ חומה, חורבן ירושלים. לחומת ים, לצור שהים חומה לה דכתיב
 מ'

לְאֲדָמָה וְזָכָר: זָכָר
 אֲמוֹנָה וְסָקָר. אֲזוּן
 שִׁיחַ וְסָקָר. אֲזוּרָה
 פְּקֻדַת בְּקָר. לְרִנְעִים
 וְזָכָר: ח' אִם לְזוּל אִם
 לְיָקָר. אֲזוּ לְטַעַת אֲזוּ
 לְעַקָר. אֲזוּשׁ בְּדַקְדוּק
 וְחֶקָר. לְמִשְׁפָּט וְזָכָר:
 נִמְאָם. הוֹר וְשִׁבְחָה קַחְתָּ.
 קִנְנוּ שְׁנִית. בִּי שִׁבְחָנוּ
 מִזְבָּרוֹן:
 ח' הָרַר אִישׁ הָאִם.
 בְּמִי יָרְעוּ יִבְנֶה. שִׁבְלֵי יָדָיו.
 לְאוֹת וְזָכָרוֹן: תְּרַפֵּק מִשׁוּל
 אֲפָרִים. בְּשַׁעֲשׁוּעַ יִלְד וְיִבֵן
 יָקִיר. הֲלֹא בְכוּרֵי הוּיָא.
 חֲקַת לְזָכָרוֹן:

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך
 נגלו כל תעלומות והמון נסתרות שמבראשית: אין
 שבחה לפני כסא כבודך. ואין נסתר מנגד עיניך: אתה
 זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור לא נכחד ממך. הפל
 גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד סוף כל
 הדורות. פי תביא חק זכרון להפקד כל רוח ונפש.
 להזכר מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית. מראשית
 כזאת הודעת ומלפנים אותה גלית. זה היום תהלת
 מעשיך זכרון ליום ראשון: כי חק לישראל הוא משפט
 לאלהי יעקב: ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב. ואיזו
 לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע. ובריות בו יפקדו.

מי כבוד כדומה נמוך הים (יחוק' כז לב). כבוד קול הוטה, חוק הקול הוטה, ובינו
 טעקת של ישראל. כ' ז' ח' מעשר לשונות של תפלה כדאי' נכבות ריש' פ' וחסכן.
 חזון, השמעת חזון. שית, דבור. וסקר, ראייה. אות פקדת נקר לרגעים, עש"ה
 ותפקדו לנקרים לרגעים תחנכו (חיונ' זית) ואמרינן במס' ר"ה דף ט"ז ח' ר"י אומר
 חס כרון בכל יום שחמר ותפקדו לנקרים, ר' נתן אומר בכל שעה שחמר לרגעים
 תחננו, ע"ע דר"י? וכו', וכראה שלדעת הביטוי תהיה הפקידה בכל נקר והנחיה
 על סקידת הנקר תהיה בכל רגע וזהו שחמר אות פקודת נקר לרגעים יזכור.
 ועיין במ' פנחס רזא בפ' בשלח דף ל' ח' מדכוס אמטערדס מרוז אחר.

לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמֵּוֹת. מִי לֹא נִפְקַד בַּחַיִּים הַזֶּה.
 כִּי זָכַר כָּל הַיְצוֹר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָתוֹ.
 וְעֲלִילוֹת מַצְעָדֵי גֹבֵר. מַחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתַחבֹּלוֹתָיו.
 וַיִּצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ. אֲשֶׁרֵי אִישׁ שָׁלַא יִשְׁכַּחֲךָ. וּבֶן
 אָדָם יִתְאַמֵּץ בְּךָ. כִּי דוֹרֶשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִבְשָׁלוּ.
 וְלֹא יִבְלָמוּ לַנֶּצַח כָּל הַחוֹסִים בְּךָ. כִּי זָכַר כָּל
 הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלֵם:

וְגַם אֶת נֶחַם בְּאַהֲבָה וְכִרְתָּ וְתִפְקְדֵהוּ בְּדַבָּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים בְּהִבְיָאֵךְ אֶת
 מִי הַמִּבּוּל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי רֹעַ מַעֲלָלֵיהֶם. עַל כֵּן זָכְרוּנוּ בָּא
 לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְחַרְבוֹת זָרְעוֹ כַּעֲפָרוֹת תִּבְל. וְצִאֲצָאוֹ כַּחוֹל הַיָּם:
 כַּפְתּוֹיב בְּתוֹרְתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֶחַם וְאֶת כָּל הַתִּיָּה וְאֶת כָּל הַפְּתֻמָּה
 אֲשֶׁר אֵתוֹ בַּתְּבַח וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ וַיִּשְׁכַּח הַמַּיִם: וְנֹאמֵר
 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נֹאקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת
 יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב: וְנֹאמֵר וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי
 יִצְחָק וְאֵף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב
 לֵאמֹר זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲמֵן וְרַחוּם יְיָ: וְנֹאמֵר טָרַף גִּתָּן לִירְאֵי
 יְזַכֵּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֹאמֵר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחַם כָּרֵב חֲסִדָּיו: וְעַל
 יְדֵי עֲבָרֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר הִלֵּךְ וּקְרָאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר
 כֹּה אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֲסִד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵת כְּלִילוֹתֶיךָ לְכַתֵּף אַחֲרֵי
 בְּמִדְבַר בְּאָרֶץ לֹא זָרְעָה: וְנֹאמֵר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתְךָ בֵּימֵי
 נְעוּרֶיךָ וְחֲקִימוֹתַי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמֵר חֲבוּ יִקְרֵי לִי אֶפְרַיִם אִם יִלְד
 שְׁעִשׂוּעִים כִּי מֵדֵי דַבְרֵי בּוֹ זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מַעֲי לֹו
 רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נָאִם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרוּנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֻדָּנוּ
 בְּפְקֻדָת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם וְזָכַר לָנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֲסֵד וְאֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
 עֲקָדָה שְׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גִּב הַמְּזוּבָח

וּכְבַשׁ רַחֲמָיו לְעִשׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבְּךָ שְׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ
 אֶת פְּעִמְךָ מֵעַלְיָנוּ וּבְטוֹבֶיךָ הַגָּדוֹל לְשׁוֹב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ
 וּמֵעִירְךָ וּמִמַּחְלֶיךָ וּקְיָם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מוֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ
 כְּאָמֹר: וּזְכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאשִׁים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי:

(כ"ט ברית מילה כותמים חרון הקודש וטוביפים זה.)

זְכוֹר בְּרִית אֲבָרְהָם וְעַקְדַת יִצְחָק וְהָשִׁיב
 שְׂבוֹת אֱהִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְכַעַן שְׁמֶיךָ:

כִּי זֹכֵר כָּל הַנְּשֻׁכָּחוֹת אֶתְּהָ הוּא מְעוֹלָם וְאֵין שְׂכָחָה
 לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְעַקְדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ (שָׁל יַעֲקֹב)
 הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר: בְּרוּךְ אַתָּה יי זֹכֵר הַבְּרִית:

ותוקעין — וכשנת חין תוקעין.

תְּקִיעָה: שְׁבָרִים: תְּרוּעָה: תְּקִיעָה:

הַיּוֹם הַזֶּה עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמוֹשָׁפֶט. כָּל יִצְרָי
 עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים. אִם כְּעַבְדִּים. אִם כְּבָנִים רַחֲמָנוּ
 בְּרַחֲם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ לְךָ תְּלוּיּוֹת.
 עַד שֶׁתִּחַגְּנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר מוֹשָׁפֶטֵנוּ אִיּוֹם קָדוֹשׁ:

אַרְשֶׁת שְׂפָתֵינוּ יַעֲרֹב לְפָנֶיךָ אֵל רֵם וְנִשְׂאָ. מִבֵּין
 וּמֵאֲזִין מִבֵּיט וּמִקְשִׁיב לְקוֹל (כשנת זכרון) תְּקִיעַתְנוּ
 וְרִתְקָבֵל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן סֵדֵר זְכוֹרֵנוּ וְהַגְּנוּ:

אִשָּׁא וְכַשֶּׁת אֲנוּסָה

ארשתי וכו' לקול תקיעת כו וכו', כתב הרב חנן הירחי וז"ל ומונהג לרשת לומר
 ה"ץ אחר המלכין' ארשתי וכו' מאזין ומקשיב לקול תרועת כו ומתקבל וכו' וכן לזכר כו'
 וכן לשפירו' עכ"ל וז"ל המהרי"ל במנהגי' לקשר"ק הי' אומר לקול תרועת כו דוודאי
 איש עם תרועה הן שהיא שברי' הן שהיא תרוע', אבל לקש"ק וקר"ק לקול תקיעת כו
 דשמה האידך היא תרועה עכ"ל וכן נוהגין רוב בני אשכנז. לכן קשה על אותן הקהל'
 הנוהגין לתקוע קשר"ק בכל ג' הסדרים כדעת ר"ת ועמ"ג בזכרונות ושוכרות
 אומרים לקול תקיעת כו כפי הנוסחא הנדפסת במחוזים וזה יתנה.

מוסף ליום ראשון

בשבת.

מיוסד על ט"ס א"ב כפול בלשון התנועות.

בחול.

מיוסד על ט"ס א"ב מרובע.

אֲשֶׁר אֲדַע בְּצֶדֶק. תַּת
 לְפִעֲלֵי צֶדֶק. אֲשֶׁר אֲלֹהֵי
 מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק. קוֹל
 לְהַרִים בְּשׁוֹפָר: אִין
 קוֹרֵא בְּצֶדֶק. רוֹדֵף
 צֶדֶק צֶדֶק. אֲקַרֵּא
 שְׁמֵעָה צֶדֶק. בְּקוֹל
 בְּלוֹל בְּשׁוֹפָר: בְּנִתִי
 בְּמַדְעִי. לְמַרְחֹק
 שְׂאֵרַת דְּעִי. בְּטוֹי
 תְּרוּעָה בְּיַדְעִי. בְּקוֹל
 מִתֵּן שׁוֹפָר: בּוֹ בְּהַרְיַעִי.
 אֲרַצָּה לִירוּעִי. בְּאֲמָצוֹ
 זְרוּעִי

אֲנוּסָה לְעֹזְרָה. אֲמָצָא
 נְגִדִי. אֵל קָרוֹב לִי. בְּעֵת
 קְרָאִי בְּקוֹל: אֲשֶׁר בְּעֵדַת
 אֵל. בְּקִרְבִי נָצַב. וּפֹה
 בְּמִקְדָּשׁ מְעֻט. אֲצַפְצֵף לוֹ
 בְּקוֹל: בְּקִרְבִי דְרִשְׁנִי. שִׁיחַ
 פְּזוּרָה אֲנִי. נְגִדְרִי
 וְנִאֲלַמְתִּי. בְּלִי לְהַרִים קוֹל:
 בְּאֲמֹר גּוֹזִי. בְּדַחָה הִיא.
 שׁוֹמְרָה וְצִלָּה. לֹא יִשְׁאֵג
 בְּקוֹל: גִּלְתִּי שִׁיחַ בְּחֻקֵּי.
 וְחִפִּי עָרַב. הִטָּה אִין וְשָׁח.
 הַשְּׁמִיעֵנִי אֵת קוֹלְךָ קוֹל:
 גּוֹזְבְּרַח מְנִי. כְּעַפְרָעַל הָרִי
 בְּתַר. בְּבִקְשׁוֹ דָרַח וְאוֹת.
 כְּמִשְׁכַּנּוֹתִי

אֲשֶׁר דְּעִי וְכו', ע"ה אֲשֶׁר דְּעִי לְמַרְחֹק וּלְפִעֲלֵי אֵתֵן לְדַק (חִיּוֹב לו' ג). אֲשֶׁלְּהָ וְכו', ע"ה יִשְׁאֲלוּנִי מִשְׁפְּטֵי לְדַק (יִשְׁעִיָה נח ב). אִין קוֹרֵא בְּלִדָּה, שֶׁס כ"ע ד'. כִּתִּי בְּמַדְעִי, חֲשַׁבְתִּי בְּדַעְתִּי. לְמַרְחֹק שֶׁאֵת דְּעִי, אֵל הַקְּבִ"ה אֲשֶׁר דְּעִי, וְהוּא ע"ה אֲשֶׁר דְּעִי לְמַרְחֹק (חִיּוֹב לו' ג) וּבְמַדְרַשׁ דְּרַשׁוּהוּ כִּלְפִי הַקְּבִ"ה עֵינֵן עֲלוּי. בְּטוֹי, ל' הַכְרַה וְקוֹל. תְּרוּעָה בְּיַדְעִי, ע"ה אֲשֶׁרִי הַעֵם יַדְעִי תְּרוּעָה (תְּהִלִּים פט יו) וּפְרַשׁוּהוּ בְּמַדְרַשׁ אֲשֶׁרִי הַעֵם שִׂוְדַעִים לְשִׁתּוֹת אֵת בּוֹרַחַם בְּתְרוּעָה, וְהוּו בּוֹ בְּהַרְיַעִי אֲרַלָּה לִי רוּעִי וְכו'. מִתֵּן שׁוֹפָר, כִּרֹא' שֶׁהוּא ל' הַמֵּתֵךְ וְהַמַּשְׁכָּה וְיַעֲמֵמוּ מַשִּׁיכ' שׁוֹפָר כְּעֵנִין בְּמַסָּךְ הַיּוֹכֵל (שְׁמו' טז)

אֲשֶׁא. חִיד וַיִּכְנַע כִּמֵּךְ גַּעֲרַעְבְּטִיגְקִיט, כִּחְחַעֲרַע וַיִּינַעַן טַחְפַּעֲרַע חִיד רוֹדֵף גַּעֲרַעְבְּטִיגְקִיט חוֹכֵר בִּיטַטַע חוֹסֵן גַּעֲרַעְבְּטִיגְקִיט, לוֹיט, וַיִּחַד דְּעִי שׁוֹפָר'וֹ טַטִּיחוּטַע. קִינַעֲרַע פִּיחַרַט וַיִּינַע וַחֲכַע כִּמֵּךְ גַּעֲרַעְבְּטִיגְקִיט, כִּיעַחְחַחֲרַע פִּחְאָט דַּעֲרַע גַּעֲרַעְבְּטִיגְקִיט — וַח עֲרַחְחַעֲרַע חִיד דַּעֲו, גַּחַטַט דַּעֲרַע גַּעֲרַעְבְּטִיגְקִיט, וַעֲוֵן חִיד דִּיד חֵגַע רוֹבַע חוֹכְמַעֲרַע דַּעֲנַן טַחְאָן פִּחְחַן שׁוֹפָר! חִיד וַיִּכְנַע כִּמֵּךְ, טַיַע חוֹן רִיחַ פַּעֲרַנַע לוֹרִיקַק, דַּח וַעֲרַדַע חִיד גַּעֲוֵחְחַחֲרַע* דַּעֲן תְּרוּעָהֲחַחֲרַע, דַּעֲן טַטְרוּחַחַטַחְחַן דַּעֲו שׁוֹפָר'וֹ. חוֹטַעֲרַע

(* ביח מהן תורה.)

זרועי. בקול בַּח שׁוֹפֵר: בְּמִשְׁכַּנֹּתַי וְאִין קוֹל: הִלַּג
 בְּשִׁרְתִּי בְיוֹם הַיּוֹם. מִבְּתֵר לְבִתְרִי. הַשְּׂיִבְהוּ אֲלֵי.
 לְהַתּוֹכַח בְּדִין. גּוֹלָה אֵילֵי יִשָּׂא פְּנֵיהֶ: עֶקֶב שְׁמִיעָה
 עִמָּק הַיַּדִּין. בְּקוֹל: הַרְדֵּשׁ מִזְבֵּחַ לְמוֹ.
 קַפְאוֹן שֹׁפֵר: גְּזֵרְתֵּת וְדִין. וְרָאָה שׁוֹה מוֹרְיָה. אֲלֵם
 וְדִין. אִם חִיבְתִּי בְדִין. פִּיהוּ יְהִי צֶדֶק. לְלֹא שְׁמִיעָה
 גְּרוֹנִי יַעֲבֹב מוֹרַע דִּין. בְּקוֹל עִם שׁוֹפֵר: הַרְדֵּשׁ
 מְרִיָּה. דַּעַת לְמְרִיָּה. וְחַעַל רְמִיָּה. לְפָנַי
 קוֹל חֲבֵשׁ שׁוֹפֵר: דְּחוּי. מְרִיָּה. דַּעַת לְמְרִיָּה.
 לְכַרְוִיָּה. בְּעַד נְכַרְוִיָּה. קוֹל לְכָל בְּרִיָּה. בְּקוֹל
 וְרַעוּ. לֹא יִסוּף קוֹל: וְחוּזִי
 וּמְלִיצִי. הֵם בְּגֵי אֲפִי. וְאִז
 גְּהַרְוִי בִי. לְמַעַן אֲשִׁמַּע קוֹל:
 וְעַל מִשְׁמֵרְתָם. יַעֲמְדוּ
 ויזעקו
 הַעֲבֵרַת

יע יג). קפאון, ל' גלוי כעו אור יקרות וקפאון (זכרי' יד ו). והעל רעי' לפני טרי',
 והעלה רפואה לפני הטכה. למרויה, תאר לישראל הערוי' והחכמה. בקול חובש זופר,
 כ"כ כ". חובש, ל' ולא חכשו (ישעי' א). דחוי לכרוי' בעד ככרי', מי שנדחה להיות
 נמכר לכבדי ילא לחכשי בדורו לכל בריה. כרוי', ל' מכירה, כשרש"י בראשית כ' ה'.
 בקול העברת זופר, דכתי' והעברת זופר תרוע' .... וקראת' דרוור נאחץ (ויקר' כה ט).

מוכטר דיעונט טמן וחר חיין טחפער חיר געפֿחֿוֹג, ער פֿערלויט חיר
 קרפֿט דורך דוח חֿפֿטיגע שטימוע דעו שופר'ג. חור ווען חֿיד חֿס
 געריכטונג פֿחֿר געריכט טרעטע, דמן ווירר חֿיד דוח טטרענגע דעו
 רעכט וויילען דורך דען ריינען טמן דעו שופר'ג. — חור מיט דער
 רעכטונטרין טמן ערגחנגען חור חֿט חֿיד טוירג געטפֿרעכען, זך ווירר
 דען חיבעל דעו טטרפֿגעריכט: מיינחאט געטחמן דורך חֿין בעטען מוכטר
 דער שטימוע פֿחֿטן שופר. דוח חוגי טייל געטחנגענען ווחורען ווערדען
 חויגעחילט חור מוכערע קווחען פֿערטוינרען דורך דוח חֿילענדע
 שטימוע דעו שופר'ג. דוח מוכטר פֿערעדער כֿטחֿטיגקייט שטעחען,
 ווערדען, זך ווירר חֿולע דיענוטכערע געטפֿעטע, כעפֿרייט ווערדען דורך
 דען

הַעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר: וַיִּזְעַקוּ וַיִּגַּל לָהֶם סוּד. וְהוּא
 הַבָּשָׂל בְּנֵי-בָפוּה. יַעֲנֵם בְּקוֹל: זֶה חֲמֹק מִנִּי.
 בְּזֶרֶת גַּפְוּה. הַצַּג בְּרִיב. אֲסוּבֶכּ וְאֲבִקְשׁוּנִי. בְּכָל
 צַפּוּה. בְּקוֹל חֲרָדֶת. מְקוֹם הוּא. אֲנָה אֲשָׂא קוֹל:
 שׁוֹפָר: הַעֲנֵשׁ בָּאֲפוּה. וְכִר דוּדִי לְמִטָּה. אֲדִיר
 וְשֵׁב הַיּוֹרֵת חָפוּה. בְּמָרוֹם. מְלֵא כָל הָאָרֶץ
 הַזְעִילוּ לִבְכָּפוּה. בְּקוֹל. לְמַעַלָּה קוֹרְאִים
 בְּפִיפֶת שׁוֹפָר: וְאִם. בְּקוֹל: חֲלִי מִים. אֲשֶׁר
 שׁוֹד יַעֲלוּזוּ. וּבְדִין יִלְיוּזוּ. בָּם שְׁבִילוּ. דְּבָרוֹ תְמוֹנָה
 וְצַדֵּק יִרְוִץ לְאֶחָזוּ. לֹא רָאִינוּ. זוֹלָתִי קוֹל:
 וְצַדֵּק יִרְוִץ לְאֶחָזוּ. חַפְשֵׁתִי יְשִׁימֵן הַיֵּשׁ. וְאָמְרוּ
 בְּקוֹל חֵיל שׁוֹפָר: וּכְמוֹ. אֵין. קָדָם תַּתּוּ עוֹז. בְּעַתְנִי
 מְבָנִים בְּזוּ. וּמוֹצִיא בְּזוּ. בְּקוֹל: טָהוֹר דְּלָג. הָרִים
 וְעֵבֶר

ובן

הכּסל כּכּאֲפוּף, הַכּסל כּכּאֲפוּף. כּזֶרֶת גַּפּוּף, כּזֶרֶת גַּפּוּף אֵשׁה זֶרֶה. גַּפּוּף, חֲבוּק.
 הוֹלֵג בְּרִיב וְכוּ', כּלוּמֵר ע"י קוֹל חֲרָדֶת שׁוֹפֵר יוֹגֵג לְפוּף וְדַחֲוֵק בְּרִיב, כּלוּמֵר שִׁיחֲרָד
 וּיחֲרָט. הַעֲנֵשׁ בָּאֲפוּף וְכוּ', הַעֲנֵשׁ בָּאֲפוּף וְחִיפֵה וְשׁ כַּתְּסוּב' לְהִיּוֹת חָף וּזָךְ מַעֲוֹן
 יוֹעִילוּ לִבְכָּפוּף, כּלוּמ' הַכּנַעְתּוּ. בְּקוֹל כּפִיפֶת שׁוֹפֵר, מְבוֹחֵר לְעִיל בְּקוֹדֶשׁה אֲלֵל
 קוֹל שׁוֹפֵר כּסּוּף כּסּוּף לִבְ אֲחֵד. חֲבוּף, ל' חָף אֲכִיבִי וְלֹא עוֹן לִי (אִיּוֹב לֵב ט). שׁוֹד,
 כּנִי לְיֵרֵר הַרַע. יַעֲלוּזוּ, יִשְׁמַחוּ בַּהֲסִימִתּוֹ לְדַבֵּר עֲבִירָה וְאֲח"כּ עֲקָרַג עֲלִיו בְּדִין, כַּעֲשׂ"א
 רז"ל יוֹרֵד וּמִסִּית עוֹלָה וּמְקַרַג. יִלְיוּזוּ, ל' כַּעֲשׂק וּכְלוּז (יִשְׁעִי ל' יב) עֲנִין עוֹתֹת.
 וּכְמוֹ מְבָנִים כּזוֹ וְכוּ', כַּמ"ט רז"ל הוֹכֵחַ כִּילְקוּט תְּהִלִּים פ"א עַה שׁוֹפֵר זֶה אֲדָם תּוֹקַע
 כּזֶה וּמוֹלִי' כּזֶה כֵּךְ כָּל הַקְּטַגְרוּיִן הַמְקַרַגְרִין עֲלֵיכֶם אֲנִי שׁוֹטֵעַ כּזוֹ וּמוֹלִיא כּזוֹ. יִגִּיוּ,

רַעַן טְחָלוּ רַעַן: פֶּעֶרְקִירַעֲנַטֵּעַן שׁוֹפָר'. יַעֲלוּזוּ רַעַן חוּיִנְעוּלְחַסְעִנְטַע סוּעֵלְגֵיבֵר,
 רַעַן רִיחַ קִיטְטֵהִיט טְחָן וְתַגְוֹט פֶּעֶרְוֵעֲטַלֵט, גַּעֲהַט מִין יוּךְ דוּךְ דִּיחַ פֶּרַעֲקִקֵעֲכֵס טִיחֵה
 רַעַן שׁוֹפָר'. טְחָן חָמַט מִיחֵה רַחֵ: גַּעֲרִיכֵט פֶּעֶרְרַחְמוּט; עַר קַעֲחַרֵט לֹר רַעַן
 מוּטָה לֹרִיקֵק, כִּיִּגַט יוּךְ חוּגֵר ווִירֵר גַּעֲרַעֲטַטַעַט דוּרֵךְ דִּיחַ סִיחֵה רַעַן: חִיִּיב
 גַּעֲבַחְגַּעֲנֵקֵט שׁוֹפָר'. חוּגֵר חָמַט חוּיךְ רַעַן פֶּעֶרְפִּיחֵרַעַר מִיחֵה טְחָן גַּמְלִילֵךְ מִיִּיגַעַי
 לְחֵהטֵעַן חוּגֵר כִּיּוֹ לִכֵּן פֶּחָלוּ גַעֲבַרְמַכֵט, וְחַ קְחֵהט רִיחַ מוּגַעֲכֵר כַּעֲהַעֲכֵר, מִיחֵה
 חוּיִפֶּרַעֲכֵט לֹ חָלְטֵעַן, וּעַן דִּיחַ עֲרִטְטַעֲרַכֵרַע טִיחֵה רַעַן שׁוֹפָר'. עַרֵטֵחָלוּט.
 וְחַ ווִיחַ רַחֵ שׁוֹפֵר רַעַן טְחָלוּ נִכֵט חוּיִפִּיחֵהט, וְחַרַעַרֵן כּוֹר דוּרְכַּפְחַרַעַן וְחָסְט,
 וְחַ ווִירֵר חוּיךְ גַּמְטַט רִיחַ סִיחֵה רַעַן פֶּעֶרְוִיחֵרַעַר: (טַעַן) נִכֵט חוּיִפִּיחֵהט; יִיחַ

ועבר. ומפועזן יהר מזר.
 אז נתן קול: טמאתי ידידות
 שכנו ועלה. ליום פסא יבא.
 באוני קול: יקרתי בעיניו.
 ונלוה לי בשבי. עמו אנכי.
 אז הבטיחני בקול: ירד
 לשנער. ושם פס בעילם.
 השמיע פארי. ובנהש קול:
 בלה מני דוב. בהתרפה
 ממלאכת. חק במכתב.
 ויעבר
 שנה מראשונה.

וכן מני יגיוז. בקול רוח
 שופר: זה מכל קלות.
 אשר במקלות. זקק
 לקלות. קול תקע
 שפר: וממי עקלקלת.
 מחיבי סקילות. זעו
 בגדוע מקלות. בקול
 שמע שופר: חי מכל
 שנה. יום זה שנה.
 חקוק לשושנה. לקול
 חרות שופר: חבתו משנה.

המא

ועבירו, ל' כג וז ועבר (כחוס חי יב). זה מכל קולות וכו', מה שפי' המפרש בלתי
 עתייד לא על הלשון ולא על הענין, ונראה שגמלת זה רומז א' היום, ורלונו שביום זה
 זקק והכריך לקהלות לתקוע קול תקע שופר דוקא, וזה משונה מכל שארי קולות אשר
 היו במקלות שהיו תוקעין בחולות ולא באשר וכדאי' בסוף ר"ה. ועוד יש לפרש זה
 כמו לזה והיינו בעבור פשיטות יותר משארי מיני זמרים ומעטם הנוכר, ועד"ל
 תרגמתי. זוממי עקלקלות.... זעו בגדוע וכו', הכוונה על יום מתן תורה שהוגבל
 ההר ונתחייב סקילה כל מי שהלך והרם ממלכו בדכתיב לא תגע בו ד כי סקל יסקל
 (שמו' יט ג) וכתיב קול ה' שופר ארום (תהלי' בט) והיינו בשעת מ"ת, ויאמר הפייטן
 כי זוממי עקלקלות והיינו החושבים ללכת בדרך עקלקלו' להרום מוטבם עד שיתחייבו
 סקילה, גם המה נודעו לאחור בסבת גדוע מקלות שנשברו בקול שמע שופר, וגדוע
 המקלות היינו שרית הארזי' בקול ה'. חקוק לשושנה, הושם לחוק לישראל המכונה
 שושנה. לקול חרות שופר, שא' ביום ההוא יתקע באשר גדול (ישעי' כו יג). חבתו
 משונה שניה מראשונה וכו', כלומר עוד חבה יתירה שניה ומשונה מראשונה כודעת

יח וירד פערטווינדען ווי ריח דורכ' פֿהרערנרע זאָלט דען שופר'. דהרוק
 חמט גחטט מוכטער מוֹלען לור געווינדע פֿערו: מהאונג חיבליטען סטיאמען
 פֿיר הייטע ריח סטיאמע דען סטיאמען שופר': געוויקוואט. מוכטער מוֹלען
 פֿחגען דען ימחרען הָטט ער עוויגלעבערע דען הייטיגען טחג חוויגעלייכעט;
 ער חמט מיהן פֿיר יזראל בעסטיוואט, מן מיהן מיינט דען שופר מיהרער
 בעפֿרייחונג ערסמוֹלען לוֹ (חמטען). נחך מיינען ריהאליטען פֿערלוג חמט דינעער
 טחג: מן מיהן ווערען ריח זיכרען דען גחלען ימחרען פֿערניכטעט

מוסף ליום ראשון

ויעבר קול: כבש לי ארבעה
ראשי נמר. וגם אני
בהודיות סלה. אשמיע לו
קול: לחית קנה. או מבר
ארץ. מי לי בשמים. או
הרימה קול: לאהי ישעי.
משני ברזל שועתי. ומרגל
עבטי. הצרתי בקול:
מדת קצי. לא הודיעני.
מתי בארצי. תור ישמע
קול: מיודעי ספר. חתם
קצי

המאכל השנה. דחות
בקול שופר: טבע
ברכות השע. מול
שופרות השע. מהור
מהם ישע. בקול דת
שופר: טנה צחוני
ישע. בשובם מפשע.
מריחם השעשע.
בקול שוע שופר: ייטב
משור פר. ומאיל
המשפר. יום המספר.
לקול חדוש שופר: יקש יופר. וסומן יחפר.

ישור

ליום זה והיינו לדחות בקול שופר החטא של כל השנה. נבטע ברכות תשע, פירושו כמו
לפון לחטא ברכות תשע שהזכור לעיל בקדושה. מול שופרות תשע, גם זה מנותר סם.
עבור מהם ישע, פי' המפרש הקב"ה שהוא עהור ישע ויקבל מישראל אלונו בתורה לשמוע
קול שופר, ודומה לו ישע ה' א הכל (בראשי' ד' ע"ל; וזה דחוק. ויותר מסתבר
לפרש ע"פ דרכו, הקב"ה יפן מהם כלומר מברכת תשע והיינו מתפלה א קול דת שופר
בעבור שהם מכוונות אלה כנגד אלה לבן אחר קבלו זאת יפן א זאת. אמנם בכל ספרי
הדפוס גם ככ"י נדגש ש' של ישע לבן חין להוליוו כלל מגזרת וישע ה' א הכל, לבן
נראה שהוא מכנין נפעל ומגזרת ושוע א ההר (ישעי' כב ה) ל' שועה ולעקה ויהי' טעמו
הקב"ה יתפייס מהם בקול דת שופר. טקף לחוני רשע, וזהמת מגועלי רשעות והיינו
המלוכלכים בעוונות. עריתם, מכתם. תשעשע, תהרה, מגזרת וכמים לא רוחלת
ל ע ש ע (ויחזקאל יו ד) שהוא ל' עהרה לדעת ונותן ולדעת ר"י הביאו הרד"ק נראה
שוע. ייטב וכו', כג"ל בבנין הקל, שהוא עומר, וטעמו יהי טוב מתקרבן, וכמו
ותיטב לה' משור פר (תהלים סט לב). ומאיל המספר, ומאילו של ילחך שהיה
מאסר בקרבן שופר. המספר, פעל נגזר מן שופר. יום המספר לקול וכו',
זה ר"ה שהוא ממונה ומזומן לקול חדוש שופר. יוקש, תחד לילך הרע. וסומן, תחד

דורך דעו שופר'י סומן. ועלכט יענע, דיה גתן' מיט וינרען בענדערטאט
זינר, וועררען — וף יוח דיה וינרען. פערלחטען — פתולקוואען געווייניג
וועררען דורך דמן' חמולטן דעו שופר'י. דער פערפריהרער ווירד בעטקוואט,
דער

קָדְדִי לְבַל דַּעַת צוֹפִי עַת
 יִשְׂאוּ קוֹל: בָּא הַבַּט וְרֵאָה.
 עֲנִי וּמְרֹדִי אֵינְ לִי מִבִּיר.
 לְמִי אִשְׂא קוֹל: בְּצַח אֶקְוֶה.
 כִּי לֹא יִפֹּל דְבַר מִמִּקְשִׁיבִי.
 דְּמָמָה וְקוֹל: שׁוֹשׁ יִשְׁשׁ.
 לִבִּי בְּקִרְבִּי בְּשִׁמְעֵי דוֹדִי
 דוֹפֵק עַל פֶּתַחִי קוֹל:
 סְלָה יִשְׁמְעֵנִי בַּחֲזוֹתֶם עַל
 לִבִּי בְּאֵז תַּחַת הַתְּפוּחִים.
 עוֹרְרֵנִי בְּקוֹל:

יִשְׂר לֵב יִשְׁפָּר. בְּקוֹל
 לְשׁוֹר שׁוֹפָר: בְּעֵת הֵם
 תִּקְעִים. גִּיּוֹ מִבְּקִיעִים.
 כְּרָבִים מִשְׁקִיעִים.
 בְּקוֹל שְׂאוֹן שׁוֹפָר: בְּל
 חֲמוֹן מְרַעִים. בְּחֹל
 מִתְרַנְּעִים. בְּאִשְׁר
 הֵם מִתְרַעִים. קוֹל
 יִרְעַע בְּשׁוֹפָר: לְקוֹלוֹ
 בְּיִקְשֵׁב. יִבְעַת בְּל
 מוֹשֵׁב. לְאֲמִים בְּסַעַר
 יִנְשֵׁב. בְּקוֹל סַעֲרָה

עליתני

לְיִוְדְעֵי וְיֹשְׁבֵי.
 לְיִוְדְעֵי וְיֹשְׁבֵי
 לְאֹת

למקטרג, ועיין בערוך ערך ערב א'. כעת הם תוקעים וגו', ראונו לספר כמה גדול כחו של אופר שהרי בעת שהם תוקעין בו ענכתיים הארץ כדכתיב ויתקעו באופר.... ותקע הארץ בקולם (ע"א ח לז וכו'), גם מנכתיים בקול שאון אופר, וזה היה בחומת יריחו שהיתה משוקעת בארץ כדכתיב ויתקעו באופרות ותבול החומה תחת' (יהושע ו כ). כל העון מרעים וכו', רוצו לכני כשדים שיחילו וזיתרעו עקול תרועת אופר כדכתיב תקעו אופר בגוים.... ותרעש הארץ ותחול.... אנשי המלחמה נבהלו (ירמ' כ"א, כ"ו וכו' וכו' וכו') גרם בהילול מתרועעים והיינו בחילול של אופר, וכדכתיב אם יתקע אופר בעיר ועם לא יחרדו (עמוס ג' ו') וכתיב וה' אלהים באופר יתקע והלך כבערות תיטן (זכרי' ע' י"ד), וזהו לקולו ביקשש.... לאומים כסער יבש וכו'. ליודעיו, ליודעי תרועה היינו ישראל. יושב, יוא האופר משובה ונחת כדכתי' (שם: סוף עו) ה' לבא' יג עליה וגו', או יהיה טעם יושב, שיושבים בנחמה, שאל' (י ו) והאבותים כירחמים. ואמרינן במילתא

דער פֿענלוינדער לוס אַנדער, דמן רעליזש הערן חֶבֶר חוֹפְעֵתְהִיטֶרֶט, דורך דים חייטערע סטייטער דעו אופר'ג. חיינוט ויירד דים עררע קרְחֵטְעוּ, סטֶטֶרֶטע וועררעו פֿערווינקען דורך דען וּפֶלֶטִיגֶען טהיל דעו אופר'ג. וּפֶלֶטִיגֶע פֿרעפֿערֶי רחטטע ויירד דמן כעטען חֶבֶר טֶפֶכֶבֶר חוֹפְעֵתְהִיטֶרֶט פֶּתֶן אופר'ג טהיל. יעדע סטֶטֶרֶט ויירד זיך עיטֶעטֶען, ווען זיך רעטען סטייטע פֿערווייטש; נחליחטען וועררען חֶבֶר טֶפֶכֶבֶר דמחֶפֶתְהִיטֶרֶט, ביי'ט טעירטען דעו אופר'ג. חֶבֶר דים

לאות טוב יתחשב. עליתני אל. על כל פנות.
 לעת יתישב. בקול. כי בעבורי. בחורב תפה
 טעם שופר: מואסו. קול: על כל אלהים מאד
 להזקיע. בונדיו. נהעלית. נצח תתעלה.
 לקעקע. מורדיו. בתרועת קול:
 להזקיע. בקול. פעה ממדבר. צפור
 חזק שופר: מאריך. ממצרים. וינהה השמיעה.
 בהזקע. מקצר. מאשור קול: פקוד צפור
 בקול שלוש שופר: בית. דרש יונת אלם. תקע
 גותן אימות. מחפז. למו בשופר. ושרק למו
 אמות. גוסו נואמות. מקול בוך שופר:
 גותן חומות. משבית מלחמות. גותם

כהמות

פ' יתרו ויהי קול השופר, כל מקום שאל שופר הרי זה סגן יפה לישראל וכו',
 וזה טעם לאות טוב יתחשב. לעת יתישב, עש"ה וישב ועשל על כסאו (זכרי' ויג').
 מאריך וכו', כדאי' במס' ר"ה דף ל"ג ב', סדר תקיעות ג' של ג', שער תקיעה כג'
 תרועות וגו', ול' תרועה הוא ל' בקוע ושכירה כמו רועה התרועעה הארץ
 (ישעי' כד"ט), תרועם בשבט ברזל (תהלי' ב ע). כותף אימות, השופר יתן אימה
 ויחפזו האומות עד שינאמו ויקראו: כוסו מלטו כפסכס! כותף חומות, שאל' וכל
 חומה לארץ תכול (יחזקאל לח ב). משבית מלחמות, כי לא ישל עוד גוי אל גוי חרב

פערטערער גחטטענע ווערדען רוח'ג כלייבען, מיהענען ווירד'ז חיון גוטענע
 לייבען זיין, זיח ווערדען מויערעהייטערט ווערדען ביי'טן זיח'לסטען טון
 דענען שופר'ז. כור יענע, דיח דיענע פערשטעטן, ווערדען חונטערנעטען,
 דיח טרויח'ח'ו חן מיהענען געהערנעט, ווערדען מויערעהייטענען, חונר דיח יד
 ווירער זיח מויערעהייטענעט, ווערדען פערזוינקען דורך דען מויערעהייטענען סגן
 דענען שופר'ז. ע: ווירד חיון סרעקקען פערברייטעט ווערדען, כמלייבענע
 ווערדען ערבעטען חונר חין דיח פלוכט געטרעיענען דורך דיח רייטענערע
 שטיווענע דענען שופר'ז. שטולווערע ווערדען לערסטערט, קריעגווענערע
 לערסטערייט

חֲצוֹר שׁוֹפֵר: פִּנֵּר
 וְהַסְעִיר. מִמְּלִכּוֹת
 שְׁעִיר. פִּשְׁעָה תְּעִיר.
 בְּקוֹל קוֹלוֹת שׁוֹפֵר:
 פִּתְחֵי הַעִיר. הַשְּׁקִיעַ
 וְרַבְעִיר. פִּחַד רַב
 וְצִעִיר. מִקּוֹל הַמַּיִת
 שׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת.
 בְּקוֹל שְׁתּוֹף שׁוֹפֵר:
 פְּלֵאוֹרֹת. צוֹר בְּעֵשׂ
 שׁוֹפֵר

מגזרת והיא כחצור למחלצים (דה"ב ה יג). שחר, כ"כ בכ"י ל' לווי וככוון הוא.
 רב ולעיר, קטון וגדול. ליון רעו אות, שלשתם ל' סטן ואות הן, וירמוז על
 מעשה גדעון במלחמת מדין; וחשש שלכך קצו ג' לזכות של ל' חות לרעו על
 שלשה אותות שנעשו לו, ה' בגוה וה' כלרוף העלקקים וה' בחלוס לליל לחם שעריס.
 שפרות .... לוחה וכו', כדכתיב ויתקעו שלש מלות השופרות וישם ה' את חרב איש
 ברעהו וככל העמכה וינס העמכה וגו' (שופעי' ז כב). דאות, ל' כאשר ידלח
 הנשר (דברי' כח טז) שהיתה לוחה שלהם פורחת באויר עד למרחוק; וי"ג ראות
 בר'. בקול שתוף שופר, לוחת מדין היתה משתתבת ומטורבת עם קול השופרות.
 לפלפו וכו', שטורו לזאות ישראל כאשר ראו הפלאות והנפלאות שעשה לזרם
 לפלפו בקול ערב שופר. כאשר, נגזרת אשרנו (במדבר כ"ד י"ז), ולפלפו,
 נגזרת וסוכה פה ומלכף (ישעי' י יד) והוא ל' דבור ורנן לקוח מלכוף

חויגעתחטען חונר יע-עטן זיון חויגעטחוטן וויעדערגעגעבעטן דורך דען שופר:
 קלמיג¹). דמי ריך שעייר ווירר לו גרוגע געהן חונר פערנוויטעט וועררען;
 וייגע פֿרעטלוחטחטטען חולע וועררען זיך געגעטן ען עופערען, ווען דיח סטייחוע רעו
 שופר'ז ערטהולען ווירר, דיח פֿערטען וייכער שטרטע וועררען חונטערגעהן חונר
 פֿערווינקען; דער ופֿלטיגע ווירר ליטטערן וויח דער סונקלויג, דורך דיח טחבענרע
 סטייחוע רע: שופר'ז. חיון לייכען מינד בעלעגלו דיעיערערטיימונגליעפֿערט חוכי יענע
 געטיכטע דער דרייחחונרערט שופרות²). וועלך חיון יחויחוערגעטייח דער מליכיס
 ערשטחון חונטער דער סטייחוע פֿחטן שופר! דמי: העער גחטטען (ישראל) זחח
 וחונרערטחטטען, דיח דער שפֿעער מיחטן געטהחון, חונר זחנג דמי:קויערער
 חונטער

¹ חטן גרמטען מבעלחמה. ² דער קריעג גדעונו' וויט מדין. שופעי' קמס' 7.

שׁוֹפָר: קוֹל חֲלוּשָׁה • וְקוֹל שׁוֹפָר בְּאַרְצוֹ • לְהַשְׁמִיעַ
 רִנָּן • מִדְּמוּמֵי קוֹל:
 שְׁנַגְגַּי לֵב הוֹתֵל • עוֹד בֵּל
 יִשְׁנֹנוּ • בְּלִי לְהִכְפִּיד אֶזְנוֹ •
 מִשְׁמוֹעַ קוֹל: שׁוֹכֵב לִי
 בְּקִדְמָם • דַּת מוֹרְשָׁה • אֲשֶׁר
 בָּהּ עֲלַפְתִּנִּי • בְּלִפְיָדִים
 וְקוֹל:
 כְּנֹסם גְּלוֹת • בְּקוֹל גְּדֵל
 לִיקוּד לְחַיּוֹת • רֶשֶׁף
 שׁוֹפָר: שְׁנָה תְּעוֹרֵר •
 שְׁאֵנוֹ תְּפוֹרֵר • בְּקוֹל
 תְּדָרֵר • גְּאֻלָּה תְּבָרֵר •
 שׁוֹפָר: רְחִשְׁתִּי לְעֵלִית •
 וְעֵינֵי הַלַּיּוֹת • רְאוֹת
 שׁוֹפָר: רְבִיעֵית חַיּוֹת •
 שְׁלֵהֲבֵיּוֹת • בְּקוֹל לֶחֶב
 לְשֵׁלֶם גְּמוּל לְצוֹרֵר •
 גְּבוּרוֹת שׁוֹפָר: שׁוֹשֵׁן

שׁוֹכְנִים

העוסות. בארץ חולשה, בארץ חולשה, ל' חולש על גוים (ישעי' יד יב).
 קולות מתן שלשה, קולות ולפידים וקול זופר. קרן עזובה וכו', הכלין שתוקעין
 היום ג' קולות לזכר שלעתיד יהיו עוד קריאת ג' קולות כוטרן קבוץ הגלויות,
 כמבואר לעיל בסלוק אצל זכרן שלש זופרות ערך, וזהו סמך אחריו רחש וכו'.
 לעליות, כלשי מעלה. רביעית חיות וכו', רשומה החי' הרביעית שראה דניאל. שנה
 תעורר וכו', וזהו כניכול יעיר משנתו לשלם גמול לזכר וכו', והוא ע"ש ויקץ כישן
 ה' כגבור מתרונן עיין ויך לריו אחר וגו' (תהלי' ע"ח ס"ה). שזן, תאר לישראל.

חונטער דער חקנעטעהאטן סטייטע פֿהןן זופר. דרייחאטן וויערעהאטנער באַמיען
 וויר הייטע דיח טמנע דעו זופר'ו; חייך דמן ומוזיגלייטען מוזיערער כע
 פֿרייחוגג ווירר חיינט געטעהען דורך חייך דרייחאטניגע זופר'מיען. דמירן
 פֿלעטע חייך חונר חעבע חיינע חויגען גען חייטען עהפֿמך; ח, חמפֿטען ייח עו
 דמך זעהען דמס חונעבע לערסטרייטען וויערער געמחאטעט ווערען דורך דיח
 סטייטע דעו גרמטען זופר'ו! דמן פֿיערטע טהיער ווירר דמן חין פֿלחמחטען חוילע
 חרדען חונר פֿערלעהרט ווערען חונטער דער סטייטע דעו פֿלחמחטען זופר'ו.
 דמן חירט דוח דייך חוילחמטען, דיינען וויערענחמלעך פֿערנעלטען, מיחר טמכען
 כרעכען דורך דעו זופר'ו; געונומליטגע סטייטע. דיח היט חיינער לוליע פֿערנליינע

שׁוֹכְנִים תּוֹזֵרֵר • בְּקוֹל
הַעֲרַת שׁוֹפָר: תִּישָׂר
מִחֲרָמוֹן • לְרוֹעֵע
אַחֲרָמוֹן • תִּשְׁלֵג
בְּצִלְמוֹן • בְּקוֹל חָמוֹן
שׁוֹפָר: מִן הַצֵּעַד
בְּכִישִׁמוֹן • בְּמַרְהוֹן
אַמּוֹן תִּשְׁמִיעַ בְּאַרְמוֹן •
קוֹל קוֹרָא בְּשׁוֹפָר: אִו יִלְךְ קוֹל:

אַתָּה נְגִלִית בְּעֵנֶן כְּבוֹדְךָ עַל עַם קְדֹשְׁךָ לְדָבָר עֲפָם מִן
הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ וְנְגִלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעָרְפְּלֵי טְהוֹר גַּם
(כֹּל) הָעוֹלָם כְּלוֹ חָל מִפְּנֵיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית תִּרְדוּ מִמֶּךָ
בַּהֲגִלוֹתֶךָ מִלְּבָנוּ עַל־הַר סִינַי לְלַמֹּד לְעַמְּךָ הַזֹּהֵר וּמִצְוֹת
וּתְשִׁמְיעֵם אֶת־הַזֶּה קוֹלְךָ וּדְבָרוֹת קְדֹשְׁךָ מִלְּבָבוֹת אִישׁ
בְּקִלּוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נְגִלִיתָ וּבְקוֹל שֹׁפָר עֲלֵיהֶם הוֹסַעְתָּ:

תדרה, תקרא דרוה. אוכניס תוזרר, אוכני עשר תעיר להחיות, ל' ויזרר (ע"כ ד' ל"ה). הערת שופר, ל' העירה והקילה. תישר מחרמון, תבוא בדרך ישר מחרמון, ויסודו על הכתוב אתי מלבנון תבואי תשורי מלאש אמנה מלאש שכיר וחרטון (שיר ד ח) וכדאי' עליו בשמות רבה פ' ב"ג דף ק"ע א'. לרועע, לרלץ ולשכר. אחרמון, מאר לעשו. תשלג כללמון, תלנן הגיהנס כדי שיעלו הכתובים שם, וכל זה לעתיד בשעת התחיה, והוא ע"ה בשם שדי מלכים כה תשלג כללמון (תהלי' סטו) ועיין בתנחומ' דף ל"ג ג'. תלעד בכישמון, תחזור ללכת בימינו כמו שהלכת בישימון כמדבר בשעת מתן אמון היא התורה, ותשמיע בארמון קול קורא באופר לקנן כדאי ישראל ולהחיות המתים כמהרה בימינו אמן.

וירוש דוח רמן בעל־פרייען; דער טחג דער ערלויבונג וויר ערשיינטן חונר ריח טחרטען ערוועקטן דורך ריח חוילפוזטערנדע שטיימע רעו אופר'י. פמן חרטון וירוש דוח רעו וועג כחהען, אלמון לערטשחירען דורך רעו אופר'י שטיימען, וירוש וויערער פֿחַר חונז רחעערטרייטען וויי רחמאָז חין דער פֿייטע בייה מיכעלויע־ערגנג רעו געועטלעו חונר וירוש חונז מיט טעאסעל וְחִמְאַעוֹן ויט אויטער שטיימע, גלייך דער שטיימע רעו אופר'י.

בְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהֵיטֵב הַבְּקָר וַיְהִי
קָלָת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּחַרַד
כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחֲנֶה: וַנֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ
וְחֲזָק מְאֹד מִשֶּׁהָ יִדְבַר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל: וַנֹּאמֶר וְכָל־
הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלְפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר
וְאֶת־הָהָר עֵשָׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמֵדוּ מֵרֶחֶק: וּבְדַבְרֵי
קְדֻשָּׁה כָּתוּב לֵאמֹר עָלֶה אֱלֹהִים בְּתוֹרָעָה יִבְקָל שׁוֹפָר:
וַנֹּאמֶר בְּחַצְצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: וַנֹּאמֶר
תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם חֲגֻגוֹ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לֹא־הִי יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ בְּקֻדְשׁ הַלְלוּהָ
בְּרִקְיעַ עוֹז: הַלְלוּהָ בְּגִבּוֹרֹתָיו הַלְלוּהָ בְּרַב־גְּדֹלוֹ: הַלְלוּהָ
בְּתַקַּע שׁוֹפָר הַלְלוּהָ בְּנִבְל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהָ בְּתֶף וּמְחוּל
הַלְלוּהָ בְּמִנִּים וְעִנָּב: הַלְלוּהָ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ הַלְלוּהָ
בְּצִלְצְלֵי־תוֹרָעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל יְיָ הַלְלוּהָ: וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ
בְּנִשְׂאֲנִים הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ: וַנֹּאמֶר
וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וְכָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ
אֲשׁוּרוֹת־הַנְּבָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַם: וַנֹּאמֶר וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ
וְאֲדָנִי יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלְךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: יי
צְבָאוֹת יְגַן עֲלֵיהֶם: כֵּן תִּגַן עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמֶךָ:
אֱלֹהֵינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ תִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל
לְחִירוֹתֵנוּ וְשֵׁא נִם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵנוּ וְקָרַב פְּזוֹרָנוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפִוצוֹתֵינוּ כִּנְס מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ

והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית
 מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את
 קרבנורח חובותינו כמצוה (כ"ב כמצוה) עלינו
 בתורתך על ידי משה עבדך מפיו כברך כאמור:
 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חרשכם
 ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי
 שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני
 יי אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין
 תרועה ואין דומה לך. פרוך אתה יי שומע קול
 תרועת עמו ישראל ברחמים:

ותקעין — וכשנת
 חין ותקעין.

תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

היום הרת עולם. היום יעמיד בפושפט. כל יצורי
 עולמים. אם כבנים. אם בעבדים. אם כבנים רחמנו
 ברחם אב על בנים. ואם בעבדים עינינו לך תלויות.
 עד שתהנו ותוציא כאור מושפטנו איום קדוש:

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא. מבין
 ומאזין מפיט ומקשיב לקול (כשנת זכרון) תקיעתנו
 ותקבל ברחמים וברצון סדר שופרותנו:

רצה, סדר רובן ח"ו טטעהט חס ענדע סתם בחזור.

כחך דיעשת סתגט חסו ויטערר היער חן:

ונאמר פי כי ירבו ימיה ויזכיפו לך שנות היים: לחיים

טובים

(*) כ"י טל י"ח וטל ק"ג גורם לקיל תרועתנו חלל מלכות ואלל זופרות מסא"כ
 חלל זכרונות גרם תקיעתנו, וסדר התקיעות כפי שהם כשנים טס:
 קשר"ק למלכות, קש"ק לזכרונות וקר"ק לזופרות.

של ראש השנה

כט

שׁוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ: אֱלֹהִים חַיִּים כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים:
פְּתוּב וְאַתֶּם תִּדְבְּקוּם בְּיַי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם:

כותמים הארון.

הַיּוֹם הַתְּאֲמַצְנוּ: אמן

הַיּוֹם הַתְּכַרְכְּבוּ: אמן

הַיּוֹם הַתְּגַדְּלוּ: אמן

הַיּוֹם הַתְּדַרְשְׁנוּ לְטוֹבָה: אמן

ויש מוספים: היום הכתבנו לחיים טובים: אמן

הַיּוֹם הַתְּשַׁמַּע שְׁוַעֲתֵנוּ: אמן

הַיּוֹם הַתְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: אמן

הַיּוֹם הַתְּתַמְכְּנוּ בַיּוֹם צְדָקָה: אמן

סוגרים הארון.

בְּהַיּוֹם הַזֶּה תִּבְיָאֵנוּ שְׂשׂוּיִם וְשִׂמְחִים בְּכַנְיַן שְׁלָם. פְּתוּב
עַל יַד גְּבִיאָךְ וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קְדוֹשִׁי וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית
תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם הִבְחִיחָם לְרַצוֹן עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי
בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: וְנֶאֱמַר וַיִּצְוֵנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת
וְהִבִּיאֹתִים וְגו' יִשְׁעִיה כ"ו ז' וְיִלוּכוּ ה' — וְלִדְבָרָה וְגו' דְנָרִים ו' כ"ד.

הייטע אַמֶּטעט: דוח חונו קרמֶטט פֿערהייצו, אמן.

הייטע אַמֶּטעט: דוח חונו זעגנען. אמן.

הייטע אַמֶּטעט: דוח חונו עמפֿרהעכען. אמן.

הייטע אַמֶּטעט: דוח חונו היט גֶליק בעוולען. אמן.

הייטע אַמֶּטעט: דוח חונוער פֿלעהען מֶחמֶרען. אמן.

הייטע אַמֶּטעט: דוח היט ערכֶרעטן חונו וּמֶחלֶגעפֿחֶלֶטן

חונוער געבעט פֿערנעהעטן. אמן.

הייטע אַמֶּטעט: חונו דוח רעכטע דיינער גערעכטיגקייט חונטערסטעט: אמן.

מֶחן הייטֶגען טֶגע ווירט: דוח חונו פֿרייריג חונו פֿרֶחֶחֶךְ היינפֿלֶהרען חונו רען
טעמפֿעל שלם, ויח כילעדערגעסרעבען חונו דורך דיינען פֿרֶחֶפֿעטען (ישע"י כ"ו):
„חך ווערע: יח חילייטען נחך היינעטן הייליגען בערגע, ווערע: יח טרֶפֿרייען חונו
היינעטן בעטחויטע; חיחרע כרֶחֶרפֿעטער חונו ספֿיי: עמפֿעטער ווערען מֶגענעחטן
זיין חויל היינעטן מֶטֶמֶר! רען מֶיין הייז ווירר חונו בעטחויז הייסען פֿיר מֶלֶע
פֿמֶקער.“ פֿעררער הייסט עז (דנריס ו' כ"ד): „רֶח געבֶטט חונו רער עוויגע,

את כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו . לטוב לנו כל
 הימים לחיותנו כהיום הזה: ונאמר וצדקה תהיה לנו כי
 נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי אלהינו
 באשר צונו: וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום יהיה
 לנו ולכל ישראל עד העולם . ברוך אתה יי עושה השלום:

ועתה יגדלנא כח אדני כאשר דברת לאמר.

זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם הטה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא כרעותיה
 וימליך מלכותיה בתיכון וביומיכון ובחיי דכל בית
 ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו

אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר וירתעלה
 ויתהלל שמה דקידשא בריך הוא לעלא ולעלא מן
 כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן
 בעלמא ואמרו אמן: ק' קבל ברחמים ובכבוד את הפלחנו:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די
 בשמיא ואמרו אמן: ק' יהישם יי מברך מעתה ועד עולם:
 יהא שלמא רבא מן-שמיא וחיים עלינו ועל-כל-

ישראל ואמרו אמן: ק' עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
 עשה שלום במדומיהוהו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

הואו ריעו: געוועטען נחבלאטעוון, חיהו, דעו עוויגען, חונערן גחטט,
 לו פירכטען, דהויט ע: חוכו לו הווען לייטען ווקה'געחט, חוכר וויר זיך
 זעבען ווקגען, ווייט יעלט געטיעחט. "דערנער הייסט עז דמועלבוט: "חיד
 וויר ע: חוכו דחבייח לור גחטטועל-גקייט גערעכטע, וועו וויר דסך דעס
 עוויגען, חונערטן גחטט, הווע ריח געבחטע חחטטען, ווייט ער זיח חוכו
 פהרגעטריעבען חחט. "גערעכטיגקייט, זעגען, ערבחראען, זעבען
 חוכר פריערען ווירר חוכו חוכר גחטט יסחלל בעטיערען וועררען חין
 עוויגקייט. געחבט: ווייט דח, עוויגער, סטייטער דעו פריערען!

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ • אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ • אֵין כְּמִלְכֵנוּ •
 אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאֱלֹהֵינוּ • מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ • מִי
 כְּמִלְכֵנוּ • מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ • נוֹדָה
 לְאֲדוֹנֵינוּ • נוֹדָה לְמִלְכֵנוּ • נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ • בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ • בְּרוּךְ מִלְכֵנוּ •
 בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ • אַתָּה הוּא
 אֲדוֹנֵינוּ • אַתָּה הוּא מִלְכֵנוּ • אַתָּה הוּא
 מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא שֶׁתְּקַטְרוּ אַבֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת קְטָרַת הַסַּמִּים:

פְּטוּם הַקְטָרַת הַצָּרִי וְהַצָּרָן וְהַחֲלִבָּנָה
 וְהַלְבוּנָה • מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנֶה: מוֹר
 וְקִצְיָעָה שְׁבֵלֶת גֶּרֶד וְכֹרֶם מִשְׁקַל שֵׁשׁ
 עָשָׂר שֵׁשׁ עָשָׂר מָנֶה • הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר •
 וְקִלּוּפָה שֵׁשׁ שָׁה • וְקִנְמוֹן תְּשַׁעָה • בְּרִית
 בְּרִשְׁיָנָה תְּשַׁעָה קִבִּין • יֵין קְפָרִיסִין סְאֵין תִּלְתָּא
 וְקִבִּין תִּלְתָּא וְאֵם אֵין לוֹ יֵין קְפָרִיסִין מִבֵּיא תְּחִמָּר
 חוֹרְדִין עֵתִיק: מִלַּח סְדוּמִית רַבַּע (הַקֶּב) • מִעֵלָה
 עֶשְׂרֵן כָּל שָׁהוּא: רַבִּי נֶתָן אוֹמֵר אֶף כִּפְתַת הַיֶּרֶדָן
 כָּל שָׁהוּא וְאֵם נֶתָן בַּה דְּבִש פְּסָלָה • אִם חִסָּר
 אַחַת מִכָּל סְמָנֵיהָ תֵּיב מִיָּתָה: רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר • הַצָּרִי אֵינוֹ אֱלָא שְׂרָף הַנוֹטָף
 מִעֵצֵי הַקֶּטֶף: בְּרִית בְּרִשְׁיָנָה שְׁשִׁפִּין בַּה אֶת

הצפּוֹרֵן. כִּדִּי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יִינְקְפְרִיסִין שְׁשׁוֹרִין
 בּוֹ אֶת הַצְּפּוֹרֵן. כִּדִּי שֶׁתְּהֵא עֲזוּה: וְהֵלֵא מִי
 רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֶלֶּא שְׁאִין מְכַנְיִסִין מִי
 רַגְלִים בְּעֲזֵרָה מִפְּנֵי הַכָּבֵד:

מִזְכֵּה סוּף טַס' תַּמִּיד, וּמוֹפְרִים פִּילֵת.

הַשִּׁיר שֶׁהַלּוֹיִם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
 בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים, לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיוֹשְׁבֵי בְתֵי:

בְּשָׁנֵי הָיוּ אוֹמְרִים,

גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַרְקָדְשׁוּ: (מ"ח)
 בְּשָׁלִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרִים,

אֱלֹהִים נֶצְבַּב בְּעֶדְת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט: (פ"ב)

בְּרִבְעֵי הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הַזֹּפִיעַ: (צ"ד)

בְּחִמְשֵׁי הָיוּ אוֹמְרֵי הַרְגִּינוּ לֵאלֹהִים עֲוֹנוֹנוּ הִרְעוּנוּ לֵאלֹהֵי עַקֵּב: (פ"ה)

בְּשֵׁשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מִלֶּךְ גִּאוֹת לְכֶשׁ לְכֶשׁ יְיָ עַז הַתְּאֹרֶר אֶף־

תִּכּוֹן תִּבְלֵ בַל-תְּמוֹט: (צ"ג)

בְּשֶׁבַע הָיוּ אוֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: (צ"ב)

מִזְמוֹר שִׁיר לְעֵתִיד לְבֵא. לְיוֹם שֶׁכָּלוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעֲלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תִּלְמִידֵי חֲכָמִים

מִרְבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם: שְׁנַאֲמַר וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב

שְׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵל תִּקְרָא בְּנֵיךְ אֶלֶּא בּוֹנֵיךְ: שְׁלוֹם רַב

לְאֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכֻשׁוֹל: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ

שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם

בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ: יְיָ עַז

לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ וְיִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית

שלא עשנו כגווי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה
 שלא שם חלקנו בהם וגרלנו בכל המונם. ואנחנו פורעים
 ומשתחווים ומודים לפני מלך המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו
 (כ"א וכסא כבוד) בשמים מפעל ושכינת עוזו בנגדי מרומים:
 הוא אלהינו אין עוד (כ"ב אחר). אמרת מלכנו אבם וזלתו
 בפתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבך פי ידוה
 הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מחרה בתפארת עוק
 להעביר גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתון. לתקן
 עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות
 אליך כל רשעי ארץ. בפירו וידעו כל יושבי תבל פי לך
 תברע כל ברוך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו יברעו
 ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על
 מלכותך. ותמלוך עליהם מחרה לעולם ועד. פי המלכות
 שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד: בפתוב בתורתך
 יהיה וימלך לעלם ועד: ונאמר יהיה יי למלך על כל
 הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: קדיש יחום.

שיר היחוד, ואחר שיר של יום נהגים לאמר מוזמר פ"א והוא זה.

פא למנצח על הגתית לאסר: הרנינו לאהים עזנו הריעו
 לאלהי יעקב: שארמרה ותגרתה פנור נעים עם נבל:
 תקעו בחדש שופר בפסת ליום חגנו: פי חק לישראל
 הוא משפט לאלהי יעקב: עדותו ביהוסף שמו בצאתו
 על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי

מִסָּבֵל שִׁבְמוֹ כַּפָּיו מְרֹד תַּעֲבֹרָנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ
 וַיֶּחֱלָצֶנָּךְ אֶעֱנֶה בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנֶה עַל־מִי מְרִיבָה סִלָּה:
 שָׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה
 בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֹּבֵר: אֲנֹכִי וַיְהִי אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב־פִּיךָ וַאֲמַל־אֱהוּ: וְלֹא־שָׁמַע
 עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וַאֲשַׁלַּחֵהוּ בַּשְּׂרִירֹת
 לְבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹעַמִי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי
 יִהְלֹכוּ: בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲבַנִּיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אֲשִׁיב־יָדַי:
 מִשְׁנֵאֵי יִהְיֶה יִכְחַשׁוּ־לּוֹ וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיֵּאֱכִילֵהוּ
 מִחֶלֶב חֶטְאָה וּמִצֹּר דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעֶה:

ותוקעים שלשים קולות כדי לערנב את הצען טיבו חזן מעבדות שחם לא יעשו בן חזן עבד נדבר שהרי כנר ילאו ידי חונתם. ואם כ נכטרים לנתיה' לשלום.

תפלת מנחה.

למנחה נכנסים לניהכ"ל ולזערים אשרי ובא לציון ח"ק.
 אשרי מיט לו פֿינרען נדף י"ג; דמרוץ ובא לציון.

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבְי פִּשְׁעֵ בַּעֲקֵב נְאֻם יי: וַאֲנִי וְאֵת
 בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יי רֹחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי
 בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וְרַעַד אָמַר יי
 מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאֵתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
 וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא
 כְּלֵי־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאָמְרֵי קְדִישׁ
 בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁבִינְתָה קְדִישׁ עַל אֶרְעָא עוֹבֵד
 גְּבוּרְתָה קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יי צְבָאוֹת מְלֹא
 כְּלֵי־אֶרְעָא וַיּוֹ יִקְרָה: וְתִשְׁאַנְי רֹחַ וְאֲשַׁמַּע אַחְרֵי קוֹל
 רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רִחְמָא

ושמעת בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ויאמרין בריך
 יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי ומלך לעלם ועד:
 יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמאי: יי אלהי אברהם
 יצחק וישרא אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מהשבות
 לבב עמך והכן לבכם אלקי: והוא רחום יכפר עון ולא
 ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: פי אתה
 אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת: תתן אמת לעקב חסד לאברהם
 אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: בריך אדני יום ויום
 יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי עקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך:
 יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: בריך (הוא) אלהינו
 שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת
 אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו
 וישם בלבנו אהבתו ויראנו ולעשות רצונו ולעבדו
 בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלך לבחלה: יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שגשמו חסדך
 בעולם הזה ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה
 לשני ימות המשיח ולחי העולם הבא: למען ימרה
 כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך: בריך הגבר אשר
 יבטח ביי והיה יי מבטחו: בטחו בני עדי עד פי ביה יי
 צור עולמים: ובטחו בך יודעי שמך פי לא עובת
 דרשיך יי: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: ח"ק
 (לכת) ואני תפילתי לך ייעת רצון אלהים בךב חסדך ענני באמת ישעך:

בשנת מולידים ס"ת וקוראים ג' אנשים כפי האינו.

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְיִי פִי:
 יַעֲרָה בַּמָּטָר לְקַחֵי תִגֹּל בְּפֹטֵל אֲמַרְתִּי בְּשִׁעְרֵיכֶם עַל־יַד־שָׂא
 וּכְרִבִיבִים עַל־יַעֲשֹׁב: כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גִדְל
 לְאֱלֹהֵינוּ: לוי. הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל־דַּרְכָיו מִשְׁפָּט
 אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עֹל צְדִיק וְיֵשֶׁר הוּא: שְׂחַת לוֹ לֹא בָּנִי
 מוֹמֵם דּוֹר עֲקָשׁ וּפְתִלְתֵּל: הֲ לִיהוָה תִּגְמְלוּרְחֹאת עִם נִבְל
 וְלֹא חֲכָם הִלּוֹא־הוּא אָבִיד קִנְיָה הוּא עֹשֶׂה וַיִּכְבְּדָהּ: יִשְׂרָאֵל.
 זְכֹר יָמוֹת עוֹלָם בָּנֵינוּ שְׁנוֹת דְּר־וֹדֵר שְׂאֵל אָבִיד וַיִּגְדָּהּ
 וְקִנְיָה וְיִאֲמְרוּ לָהּ: בְּהִנָּחֵל עֲלֵינוּ גוֹיִם בְּהַפְרִידוּ בָּנֵי אָדָם
 יַצִּיב גְּבֻלַת עַמִּים לְמִסְפָּר בָּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי חֲלַק יְהוָה עִמּוֹ
 יַעֲקֹב חֶבֶל נִחַלְתּוֹ: יִמְצָאֵהוּ בְּאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתֵהוּ יִלְל
 יִשְׁמֹן יִסְבְּכֵהוּ יִבְנֶנְהוּ יַצְרֵנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו: כְּנֶגֶשׁ
 יַעִיר קִפּוֹ עַל־גְּזֻלּוֹ יִרְחֹק יִפְרֵשׁ בְּנַפְיוֹ וְיִקְהֵהוּ יִשְׂאָהוּ עַל־
 אֲבָרְתּוֹ: יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נִכְרָ:

(* ה' רכתי
 והיא מלה לבעזרה

נגזרים וגוללים ומחזירים ס"ת להיכל ואומרים ח"ק, ומתפללים תפלת לחם
 והש"ן חזר התפלה. ק"ת, עלינו, ק"י. ואין אומרים בשנת לא א"מ ולא צ"ץ.

אחר פסקה קודם שקיעת החמה | כמד מנחה פטר ותכנע כחונט ערגמנג געשט
 כולכים על שפת נהר שיש בו דגים | אחרון חיינו בחך, וזה פיסע ויכר, חרער פו
 לו נאר סיס חיים ואומרים: | חיינו לעבענדיגע קוועלע חזר וחגש:

כִּי אֵל בְּמוֹדֵה נִשְׂא עוֹן וְעָבַר עַל־פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית נִחַלְתּוֹ
 לֹא־דִחְזִיק לַעַד אַפּוֹ כִּי חִפְץ חֶסֶד הוּא: יֵשׁוּב וְרַחֲמֵנוּ
 יִכְבַּשׁ עוֹנֵתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְרוֹתֵיכֶם כָּל־חַטָּאתֵם: וְכָל־
 חַטָּאת עִמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר לֹא־זִכְרוּ
 וְלֹא־יִפְקְדוּ וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לַעֲלוֹם: תַּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב
 חֶסֶד לְאֲבָרְתָּם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתֵינוּ מִיְמֵי קָדָם:

שיר היחוד ליום ראשון . א

א ש י ר ה וְאֶמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוּדֵי . הָאֱלֹהִים הַרוּעָה אוֹתִי מֵעוּדֵי :
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַחֲזוֹקֶת בְּיָדַי . חַיִּים וְחֶסֶד עֲשִׂיתָ עִמָּדֵי :
בְרוּךְ יְיָ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ . כִּי עַל עֲבֹדוֹ הִפְלִיא חֶסְדּוֹ :
אֱלֹהֵי מְרוֹם בְּמָה אֶקְדֶּם . וּבְמָה אֶכַּף לֵאלֹהֵי קֳדָם :
אֱלוֹ הַרִים לְמַעְרָבָה . וְכָל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכַל עֲרוּבָה :
וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים . נִתְחִים עֲרוּכִים עַל הָעֵצִים :
וְאֵף זְוִיּוֹת מְזֻבָּח מְבוֹסִים . דָּם כְּמִים לִים מְכֻסִּים :
וּכְחֹל סִלַּת דִּשָׁן וְשֶׁמֶן . כְּלוּל בְּרִבְבוֹת נִחְלֵי שֶׁמֶן :
וְלֶאֱזַבְרָה לְכוּנֵה וְסַמִּים . וְלִקְטוֹרֶת כָּל רֵאשֵׁי בְשָׂמִים :
(וְאֵלוֹ נְרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת . יְהִיוּ מֵאִירוֹת כְּשֶׁנִּי הַמְּאֹרוֹת :)
(וּבְהַרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים . עַל שְׁלֵחֲנוֹת עֲרוּכִים בְּפָנִים :)
וַיִּין כַּמְטֵר הַשָּׁמַיִם . וְשָׁכַר לְנֶסֶךְ כְּעִינוֹת מַיִם :
וְאֵלוֹ כָּל בְּנֵי אָדָם כְּהַנִּים . לְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בְּכִנֹּף רִנָּנִים :
וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יַעֲרִים . כְּנוֹרוֹת וְנִבְלִים לְשָׁרִים :
וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם . וְהַבּוֹכִים מִטְּסָלוֹתָם :
וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחַיָּה בְּלָה . אִין דִּי בְעַר וְאִין דִּי עוֹלָה :
הֵן בְּכָל אֱלֹהֵי אִין דִּי לַעֲבֹד . וְאִין דִּי לְקַדֵּם אֵל הַכְּבוֹד :
כִּי נִכְבְּדָתָּ מְאֹד מִלְּכַנּוּ . וּבְמָה נִכַּף לְאֹדוֹנֵנוּ :
אֲמַנָּם לֹא יוּכְלוּ כִּבְדָּךְ . כָּל חַי אֵף כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ :
וְאֲנִי נִכְזָה וְחַדֵּל אִישִׁים . נִמְאָם כְּעִינֵי הַשֶּׁפֶל אֲנָשִׁים :
וְאִין לְעֲבָדְךָ כָּל לְכַבְּדָךְ . לְהַשִּׁיב לָךְ נְטוּל עַל חֶסְדִּיךָ :
כִּי הַרְבִּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי . כִּי הִגְדַּלְתָּ חֶסְדְּךָ עֲלָי :
וְרַב שְׁלוּמִים לָךְ תִּיבְתִי . כִּי עֲשִׂיתָ טוֹבוֹת אֵתִי :
וְלֹא חִיבְתָּ לִּי גְמוּלָיְךָ . כָּל טוֹבְתִי כָּל עֲלִיךָ :
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבָדְתִּיךָ . אַחַת לְרַבָּא לֹא נִמְלַתִּיךָ :
אִם אֶמְרָתִי אֶסְפְּרָה נָא כְּמוֹ . לֹא יִדְעָתִי סְפוּרוֹת לָמוֹ :
יִסָּה אֲשִׁיב לָךְ וְהַכֵּל שְׁלָךְ . לָךְ שְׁמִים אֵף אֲרַץ לָךְ :
יַמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בִּיבְדָךְ . וְכָלֶם יִשְׁפְּעוּן מִיבְדָּךְ :
וְאִנְחֵנוּ עִטָּה וְצִאֲנָה . וְחַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ :

ואיך נעבד ואין לאל ידנו • ולשפרת אש בית מקדשנו:
 ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה • כי לא באנו אל המנוחה:
 ומים אין להעביר טמאה • ואנחנו על ארמה טמאה:
 שש אנכי על אמריה • ואני קאתי בקריה:
 כי כתוב לא על זבחה • ועולתי אזכיחה:
 על דבר זבח ועולותיכם • לא צויתי את אבותיכם:
 מה שאלתי ומה דרשתי • ממה כי אם ליראה אותי:
 לעבוד בשמחה ובלבב טוב • הגה שמוע מנבב טוב:
 ולב נשפר ממנחה טהורה • זבחי אלהים רוח נשברה:
 זבח ומנחה לא הפצת • חטאת ועולה לא שאלת:
 מזבח אבנה בשכרון לפי • ואשברה אף רוחי בקרבי:
 רום לב אשפיל ואת רום עיני • ואקרע לבבי למען ארני:
 שברי רוחי הם זבחה • יעלו לרצון על מזבחה:
 ואשמיע בקול הזיוטה • ואספרה כל נפלאותיה:
 אשר ידעה נפשי אחבירה • אמלל גבורות ואדברה:
 ומה אערוך ולא ידעתי מה • תיכול אוכל דבר מאוטה:
 כי אין חקר לגדלתו • וגם אין מספר לתכונתו:
 תכם לבב הוא מי כמוהו • שגיא כח לא מצאנוהו:
 עושה גדולות ורב נוצאות • גדול אתה ועושה נפלאות:
 עד אין מספר ועד אין חקר • ולא נודע כי לא יחקר:
 איזו עין אשר תעירה • ואיזה פה אשר יגידה:
 מי לא ראה ולב לא ידעה • ואיזה שבת אשר יציעה:
 גם משרתיה לא ראה • וכל חכמי לב לא מצאה:
 אתה לבדה מכיר שבחה • ואין וולתה יודע כחה:
 ואין יודע בלעדיה • שבחות ראיות לכבודה:
 על בן תבדו פראוי לה • כפי קדשה כבודה ונדרה:
 ומפי הכל בכל אילותם • כפי מדע אשר אתה חננתם:
 יודו פלאה השמים • ויאדורה קולות טים:
 ויריעו לה כל הארץ • יודוה כל מלכי ארץ:

אף ירוּהַ כָּל הָעַמִּים . וַיִּשְׁבַּחֻהָ כָּל הָאָמִים :
 כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיהָ . כִּי עָלִיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיהָ :
 אֵת שָׁם יִי הִחְלֹו כָּלֶם . אֵל אֱלֹהִים אָמֵת וְטָלָה עוֹלָם :
 כְּרוּךְ אַחֵהּ יְחִיד וּמְיוֹחַד ה' אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד :

לְיוֹם שֵׁנִי.

וַאֲנִי עֲבָדָהּ בְּזֶן אֲמָתָהּ . אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶיהָ :
 דְּרָכֶי שִׁבְחָהּ קִצְתָם אֲסַפְּרָה . מַעֲשֵׂיהָ מִה נִזְרָא אוֹמְרָה :
 אֵין אֵלֶיהָ עֲרוּךְ בַּסֵּפֶר . אֲנִידָה עֲצֻמוֹ מַסְפָּר :
 חֲקַר אֱלֹהִים לֹא יִמְצֵא . וְתַכְלִית שְׂדֵי לֹא תִקְצֶה :
 וְלִתְבוֹנָתוֹ תֵּלֵא אֵין חֲקַר . וּמַסְפֵּר שְׁנֵי לֹא יַחְקַר :
 וְגַם אֵין מַסְפֵּר לְגְדוּדֶיהָ . בְּצַבְאוֹתֶיהָ אוֹת כְּבוֹדָהּ :
 אִיוּז עֵין אֲשֶׁר תַּעֲיִדָהּ . וְחֵי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדָהּ :
 גְּבוֹן וְחֲכָם הֵן לֹא יִדַע . רְאִיָּה אֲעֲרוּךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֲדַע :
 וְאִם יֹאמֵר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ . אֲעֲרוּךְ אֵלָיו וּבִמְתַבְּנָתוֹ :
 אָבֵא וְאִמְצֵא תַכְלִית שִׁבְחוֹ . לֹא נִאֲמַנָה אֵת אֵל רִחוּ :
 יִכְלַע בִּי לֹא יִדַע עֲרֹבוֹ . אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ :
 וְעַמּוּדֵי לֹא בֵן אֲנֹכִי . וּפִי לֹא אֲתֵן לַחֲטוֹא וְחֲכִי :
 אֲסַפְּרָה לְאֲחֵי קִצּוֹת דְּרָכֵי אֵל . וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל :
 כְּכַתוּב אֲמָרוּ לְאֱלֹהִים . מִה נִזְרָא מַעֲשֵׂיהָ אֱלֹהִים :
 וְאָמַרְתָּ עִם זֶו יִצְרַתִּי . לִי יִסְפְּרוּ שְׁמִי וְתַהֲלִתִּי :
 בְּמִצְרַיִם שְׁמַתִּי עֲלִילוֹתִי . לְמַעַן תִּסְפֹּר אֵת אוֹתוֹתִי :
 וְאִנִּי עֲבָדָהּ עַל בֶּן אֲסַפֵּר . כַּאֲשֶׁר אֲדַרּוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר :
 תַּהֲלֵל נַפְשִׁי כַח מַעֲשֵׂיהָ . וְכָל קִרְבִּי אֵת שָׁם קָדְשָׁהּ :
 וְאֲכַרְכְּבָהּ בְּכָל עַנְיֵי . וּבְכָל לְפִי אוֹדָה אֵת אֲדָנָי :
 גַּם בְּנִרוֹנֵי רוּמְמוֹתֶיהָ . וְאֵת פִּי אֲמַלֵּא תַהֲלִתָּהּ :
 כִּי פִי יִגִּיד תַהֲלִתָּהּ . כָּל הַיּוֹם אֵת תַּפְאֲרֶתָהּ :
 (וְאָמַרְתָּ גַּא עֲזוּזוֹ נִזְרָאוֹתֶיהָ . וְאֲשִׁיחָהּ דְּכַרִּי נִפְלְאוֹתֶיהָ) :
 וְאֲזַכִּיר טוֹבָהּ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ . חֲסָדֶיהָ וּגְבוּרוֹתֶיהָ :
 יִדְעֵתִי כִי גִדּוֹל אַתָּה . עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גְּדֻלָּתִי :

כִּי כָל אֱלֹהֵי הַעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אֲלֹטִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:
 הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גַּמּוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלִמָּה לָהֶם הַמָּה מְשִׁיבִים:
 וּבָעֵת צָרָה אִזּוּ יִתְפַּלְלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:
 דוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יִי אֵל עִם קָרוֹבוֹ:
 הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ לְבַר אָנַחְנוּ:
 עִם מִרְעִיתוֹ וְצֵאן יְדוֹ. נִבְרָךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
 כִּצַּר לָנוּ מָאֹד נִמְצָאתָ. כִּי דוֹרְשִׁיךָ לֹא עֹנֶכֶתָ:
 וְתַמִּיד בְּפִינוּ תִּהְלֶתְךָ. וּמַהֲלָלִים לְשֵׁם תִּפְאֶרְתְּךָ:
 עַד אַתָּה בָּךְ וּבְכַבֹּדְךָ. וּמְשֻׁרְתֵיךָ אַף עֲבָרֶיךָ:
 אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מִלֹּא כָל הָאָרֶץ. וּבְכַבֹּדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:
 וְאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתְךָ. לְבָרְךָ לְעַבֹד וְאֵין לָךְ אֶתֶּךָ:
 גַּם אָנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבָרְךָ. נַעֲבֹד כִּבְּן אָב וּנְכַבְּדְךָ:
 וְהִנֵּנוּ עַל יְחֻדְךָ. יוֹסֵם וְלִלְחָה עֲרִיךָ:
 בְּפִי כָלְנוּ וּבְלִבְכֵנוּ. שְׂאֵתָה לְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ עַל יְחֻדְךָ. עַדִּים אָנַחְנוּ וְעֲבָרֶיךָ:
 אֵין תִּחְלָה אֵל רֵאשִׁיתְךָ. וְאֵין קֶץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתְךָ:
 רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלֵי רֵאשִׁית. וּמִבְּלֵי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהִשִּׁית:
 אֵין קֶצֶף אֵל גְּבוּהוֹתְךָ. וְאֵין סוּף לְעַמֶּק מְדוּתְךָ:
 אֵין לָךְ סוּכָךְ וְאֵין לָךְ פֶּאֶה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חֵי לֹא רָאָה:
 אֵין צַד וְצִלְעֵי וְצִלְעֵי עוֹד. וְרוּחֲבֵי וְאֶרֶץ (כ'ל'עוֹסֵם) לֹא יִמְצָעוּךָ:
 (אֵין פֶּאֶה לְסִבְיֹתֶיךָ. וְאֵין תּוֹךְ מִכְבִּיל בֵּינוֹתֶיךָ):
 אֵין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּרְעֶךָ. וְאֵין מַדַּע אֲשֶׁר יִגִּיעֶךָ:
 וְלֹא יִשְׁיֵג אוֹתְךָ כָּל מַדַּע. וְאֵין שֶׁבֶל אֲשֶׁר יִכִּין וְיִרַע:
 מִמֶּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלֵי מְאוּמָה כֹּל בְּרֵאתָ:

ליום שלישי

אַטְנֵם וְדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יִצְרָתָ:
 אַתָּה בּוֹרֵא וְלֹא נִבְרָאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נּוֹצְרָתָ:
 אַתָּה טַמִּית וְאֵת כֹּל תִּכְלָה. אַתָּה מוֹרִיד שָׁאוּל וְאֵף תַּעֲלָה:

ונאמן להחיות מתים אמה . ועל ידי נביאה בן הודעת :
 ולא תמות אל חי ולא מטה . מעולם ועד עולם אמה :
 משפיר ומוליד ולא נולדת . מוחץ ורופא ולא חלית :
 מנת ומדנה אין לפניה . תנוקה ושנה אין לעניה :
 הלא מקדם אל חי אמה . מאשר בה לא נשתנית :
 ועד העולם לא תשתנה . מאלהותה לא תתננה :
 חדש וגושן לא נמצאת . חדשת כל ולא חדשת :
 לא יחולו זמנה ובחרות עליה גם שיבה ושחרות :
 ולא חלו בה שמחה ועצב . ודמיון נוצר וכל דבר קצב :
 כי לא יסובב אותה גשם . אף לא תדמה אל כל נשם :
 כל היצורים גבול סבבתם . אל ראשיתם ולאחריתם :
 כי הכרואים בגבול שמתם . ולימי צבאם גבול הקפתם :
 וקה אין גבול ולמיה . ולשנותיה ולעצמה :
 על בן אינה צריה לכל . ליהרה ולחסדה צריכים הכל :
 הכל צריכים לצדקותיה . ואינה צריה לבריותיה :
 כי שרם כל יציר היית . לכדה מאומה לא נצרכת :
 ראשית ואחרית ביה ערוכים . אמה כם והם ברוחה שרוכים :
 כל אשר הנה בראשונה . ואשר יהיה באחרונה :
 כל היצורים וכל מעשיהם . וכל דבריהם ומחשבותיהם :
 מראש ועד סוף תדע כלם . ולא תשכח כי אמה אצלם :
 אמה בראתם ולבה ערכם . לבה תדע מקומם ודרכם :
 הו אין דבר ממך געלם . כי לפניך נבונים כלם :
 אין חשקה ואין מנום וסתרה . לנוס שמה ולהסתרה :
 את אשר תבקש אמה מוצא . בלי נשות אליהם בעת שתקצה :
 כי את הכל כאחת תראה . לבה תעשה ואינה נלאה :
 כי על גוי ועל אדם יחד . על כל תדבר ברנע אחד :
 השמע ברנע כל הקולות . ועק ולחש וכל התפלות :
 אף תבין אל כל מעשיהם . ברנע תחקור כל לביהם :
 ולא תאריה על מחשבותיה . ולא תתמהמה על עצתה :
 אצל

אצל עֲצָתָהּ גִּוְרָתָהּ. לִקְצוֹ וּלְטוֹעַד קְרִיאָתָהּ:
 וְכֹלֶם בְּאֵמַת בְּתוֹם וּבִישׁוּר. מִבְּלֵי עוֹרָהּ וּמִבְּלֵי חוֹסֶר:
 מִמָּה דָבָר לֹא יֵאבֵד. וְדָבָר מִמָּה לֹא יִכְפֹּר:
 כָּל אֲשֶׁר תַּחֲפוּץ תּוֹכֵל לַעֲשׂוֹת. וְאִין מִי מוֹחָה בְּיָדָהּ מַעֲשׂוֹת:
 יְכוּלֹת ייִ בְּחִפְצוֹ קְשִׁירָה. וּבְרִצּוֹת ייִ לֹא אֲחֻרָה:
 אִין דְּבַר סִתְר מִמָּה נִכְחַד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לָהּ הֵם יַחַד:
 אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כָּלֶם בְּךָ וְאַתָּה כָּלֶם:
 תְּדַשׁוֹת תִּגִּיד וְסוֹד דְּרַכִּיָּהּ. אֶל עַבְדֶּיָּהּ וּמַלְאָכֶיהָ:
 וְאִיָּהּ צְרִיָּהּ לְהַשְׁמִיעָהּ. דְּבַר סוֹד וְסִתְר לְהוֹדִיעָהּ:
 כִּי מִמָּה כָּל סוֹד יִגְלָה. בְּשִׁרָם עַל לֵב כָּל יִצִּיר יַעֲלָה:
 בְּלֵב כָּל נִבְרָא לֹא תִמְצָא. מִפִּינֵי עַתֵּק לֹא יֵצֵא:
 בְּאִין לוֹ קִצָּה וְלֹא יִחְצָה. לֵב לֹא יִתּוֹר וְאִין פֶּה פּוֹצֵחַ:
 בְּאִין לוֹ רוּחוֹת וְאִין כּוֹ רוּחוֹת. אִין לוֹ שִׁיחוֹת כּוֹ מוֹכִיחוֹת:
 לְמַרְחֹזֵק מִי יִשָּׂא רַעֲו. לֵלֵא תַחֲלָה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעֵו:
 אֲנֻדִים אֲחֻדִים תּוֹד וְסוֹף וְרֵאשׁ. פֶּה וְלֵב אֲבָלוֹם מְדַרְשׁ וּמְחַרְשׁ:
 גְּבִיהַ וְעַמֵּק נְעוּצִים כְּסוֹבְבֵי. חֲכָם לֵב וְנִבּוֹן לֹא יִלְכַב:
 סוֹבֵב (כִּי סוֹבֵב) הַכֹּל וּמִלֵּא אֵת כֹּל. וּבְקִיּוֹת הַכֹּל אֵתָהּ בְּכֹל:
 אִין עֲלֶיהָ וְאִין תַּחְתֶּיהָ. אִין חוּץ לָהּ וְאִין בִּינּוֹתָהּ:
 אִין טְרָאָה וְנֵב לְאַחֲרָהּ. וְאִין גּוֹף לְעוֹצָם יַחְדָּהּ:
 וְאִין בְּתוֹךְ מִמָּה נִכְדָּל. וְאִין מְקוֹם רַק מִמָּה נִחְדָּל:
 וְאִיָּהּ נֶאֱצַל מִכֹּל וְנִכְדָּל. וְאִין מְקוֹם רַק מִמָּה וְנִחְדָּל:
 מִקְרָה וְשִׁנְיֵי אִין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמַן וְעֵרַעֵר וְלֹא כָּל שִׁמְצָא:
 כָּל זְמַן וְכָל עַת אֵתָהּ מְכִינֵם. אֵתָהּ עוֹרְבֵם וְאַתָּה מְשַׁנֵּם:
 כָּל מַדְע לֹא יִשְׁיג אוֹתָהּ. אִין שׁוֹכֵל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתָהּ:
 כְּמַדְעָהּ חֲקִמְתָּהּ. כְּגִרְלָתָהּ תְּכַוֶּנְתָּהּ:
 חֲכָם אֵתָהּ מֵאֲלֶיהָ. חִי מַעֲצָמָהּ וְאִין כְּגִלְיָהּ:
 זוֹלַת חֲקִמְתָּהּ אִין חֲכָמָה. בְּלִתֵּי בִינְתָהּ אִין מְזוּסָה:
 חֲלֻקָתָהּ בְּלֵב חֲכָמִים שׁוֹכֵל. וְרוּחָהּ הַמְלֵאָם וְרַעֲתָם תִּשְׁכֹּל:
 מְבַלְעֵי כֶתֶף אִין גְּבוּרָה. וּמְבַלְעֵי עֵדֶה אִין עֲזָרָה:

שיר היחוד ליום שלישי

אין נכבד כי אם כבודו . ואין גדול כי אם גדלותו :
 כל יקר וכל טוב מידו . לאשר תחפוז עשות חסדיו :
 אין חקר לגדלתו . ואין מספר לתבונתו :
 אין עוד זולת הנייתו . חי וכל תוכל ואין בלתו :
 ולפני הכל כל היית . ובהיות הכל כל מלאת :
 לא לתצוק ולא הטוה . יצנניה אף לא מעטוה :
 בעשותה כל לא נבדלת . מתוך מלאכתה לא נחדלת :
 בעשותה את השמים . ואת הארץ ואת המים :
 לא קרבוה ולא רחקה . כי כל קירות לא יחלקוה :
 זרם מים לא ישטפה . ורוח כפיר לא יחדפה :
 אף כל טנופת לא תטנפה . אש אוכלה אש לא תשרפה :
 להנייתה אין חסרון . וליחודה אין יתרון :
 כמו היית לעולם תהיה . חוסר ועורף בה לא יהיה :
 ושמה מעידה כי היית . והנה ותהיה וככל אשה :
 הנה לעולם וכן נודעת . נעידה וכן בה העידות :
 שאתה הוא והנה בכל . שלח הכל ומטה הכל :
 שמות יקרה יענו ויעידו . בתוקף יקרה בה יסחידו :

ליום רביעי

ארומם אלהי אבי ואלי . אגנה אלהי צורי ונאלי :
 איחד אלהי השמים והארץ בכל יום פעמים :
 אל חי אחר הוא ברענו . אכיר ישראל אב לכלנו :
 אדוננו ארון כל הארץ . מה אדיר שמה בכל הארץ :
 אין כאל אש אוכלה ומנא . לעולם יי אמת אל אמונה :
 אורי וישעי מעוז חיי . עליו תלוים כל מאוני :
 אלהים אמת הוא אלהים חיים . לא כילו ועמו גוים (ואינם) :
 אדיר ואמין כח ורב אונים . אלהי האלהים ואדני האדונים :
 אלה עושי אישי וכוועלי . אלוף געורי שומרי וצלי :
 כורא כל וישראל גואל . כרוף אלהים אלהי ישראל :

בורא רוח קרים יוצר . מטף מוטה לא יבצר :
 גאה משיב גמול על גאים . על הרמים ועל הנשאים :
 נכור בקומו לערוץ בעברה . מהדר גאונו מי לא ירא :
 גבוה כל אשר תחתיו נושא . וגדל כח גדולות עושה :
 גדול הוא ושנו בגבורה . אריה שאג מי לא ירא :
 דודי גדול הוא מרכבה . אל גערץ בסוד קדושים רבה :
 רגן יתיב בעתיק יומין . וצבאו על שטאל ועל ימין :
 הדרו והודו על בני עבריו . הדר הדר הוא לכל חסדיו :
 הוא אל אלהי הרוחות לכל בשר שומע תפלה מכל :
 ודאי ותיק יודע ועד . יי ימלוך לעולם ועד :
 (ואשר חרב גאותנו . להלחם מלחמתנו) :
 זוכר לעולם ברית ראשונים . כיום אתמול לו אלה שנים :
 זה אלהינו ולו קנינו . וזכרת זה הוא מושיענו :
 חלק יעקב יוצר הכל . חנון יי וחסיד בכל :
 חי העולם יי חלקי . חכם הרוים יי חוקי :
 שוב ומטיב המלמד רעה . טהור עינים מראות ברעה :
 ישר יי וישר דברו . יריבי ידירות משכנות דבירו :
 יועץ וגוזר מי יפירכה . ויחתוף ויפעל מי לשיכנה :
 (יפה דודי יפיו וטובו . יראו ויחוו ציון בשוכו) :
 בגבור יצא כאיש מלחמות . יעיר קנאה לעשות נקמות :
 (בגשר על פני נשרים . גשא עבריו וישר הדורים) :
 כדוב שפול ובנמר שחל . כרקב וכעש ורוחו בנחל :
 (כדוב שפול ובנמר שוקד . דברו לעשות כמקל שקד) :
 כביר כח לב כמו שחל . כלביא וכארי ורוחו בנחל :
 (כארו בחור בנדלתו . ככרוש רענן ענותנותו) :
 (כתפוח בדיחו עוז אהבתו . על ישראל גאותו) :
 (כתפוח בעצי הער . כן דודי עם יושבי שער) :
 (ככביר כח למרגיני אל . נוקם וכטל הוא לישראל) :
 (כפסי טנת חלקי וגורלי . אני לדודי נחלה ודודי לי) :

(כְּבוֹדִי יי לא אֶמִירְנוּ. הָאֶמְרָנוּהוּ וְהָאֶמִירְנוּ):
 (כְּאֲרִיָּה יִשְׂאֵנּוּ וּכְכַפִּיר יִנְהֵם. אֵל יִהְיֶה כִּנֹּר וְכֵאִישׁ נִדְהֵם):
 (כְּרוּעָה גְבוּר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל. צִאֲנוּ לְהַצִּיל וְהָיָה לְמֵאֲכָל):
 (גְּבוּר אֵין אֵיִל וְכֹאֲרַח. נִם וּבֹרַח מִר צֹרַח):
 (כְּאֲרִיָּה מִשְׁחִית וּכְכַפִּיר לְעֹזְבֵיו. כְּרֻקֵב גַּם כַּעַשׁ לְאוֹיְבָיו):
 (כְּפִיר כַּח כְּשִׁמִּיר וְשׂוֹת. וְלֹא יִשְׁאִיר כְּנוֹקָף זֹת):
 (כְּשִׁמִּיר וְשׂוֹת צָרִים יִמְגֵן. כְּצַפְרִים עֲפוֹת לְעִירוּ יִגֵן):
 (בְּגִשְׁמֵי נִדְכָּה לָנוּ יֵבֵא. כְּמִלְקוֹשׁ וְכַסֵּל לְדַבְקִים בּוֹ):
 (כְּנֶשֶׁךְ יִרְחַף עַל גּוֹזְלָיו. וּבְצֵל כְּנָפָיו יַחֲסוּ מִיַּחֲלָיו):
 (כְּצַפְרִים עַל עִירוּ יִגֵן. וּבְצֵל כְּנָפָיו רִנְנוֹת נִגְנֵן):
 (לְכֹדוֹ יי) הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת. עוֹשֶׂה אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת):
 לְצָבִי וְעוֹפֵר הַזֹּמָה דוֹדִי. כִּי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי:
 לְפָנַי עֲמוּ יִישָׁר הַדְּרוֹרִים. וַיִּנְשָׂאֵם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים:
 לְעוֹלָם חֲלָקֵי הוּא וְצוּר לְכָבִי. בָּלָה שְׂאֵרֵי לֶף וּלְכָבִי:
 (לְכֹדוֹ יי) הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה וְרַב נוֹרָאוֹת):
 טָקוּם אַתָּה לְעוֹלָמְךָ. וְאֵין יוֹדַע אֵת טָקוּמְךָ:
 מוֹדָאֵי אֵל רוֹעֵי וַיּוֹצְרֵי. צוּר יִלְדְּנֵי מַחֲוֹלָלֵי וְצוּרֵי:
 טָרוּם וְטַעוּז הוּא לִי וּמְחַסִּי. מִגְּדַל עוֹז שֵׁם יי מְנוּסִי:
 מְלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׁגֵּב לָנוּ. הוּא מַחֲוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:
 מִגְּדוֹל יִשׁוּעוֹת מִשְׁעַן יְהִי לִי. מִכְּשַׁח אֱלֹהִים יי חִילִי:
 מוֹשֵׁל עוֹלָם מִלְכוּתְךָ. בְּכָל דוֹר וְדוֹר מִמְּשַׁלְתְּךָ:
 מִי יִתְנֶךָ בְּאֵחַ לִי לְצָרָה. הוֹשֵׁעַ (יי) כִּי יִדָּה לֹא קָצָרָה:
 מְקוֹר חַיִּים מִקְּנֵה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מַעֲזֵי אֵל:
 מִגֵּן יִשְׁעֵי וְחֶרֶב גְּאוּה. לְשִׁטָּה וּלְזִכְרָה נֶפֶשׁ תִּתְּנֵה:
 מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אֲשֶׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בּוֹ:
 גְּבַר וְנָעִים נְאוֹר וְנוֹרָא. נֶאֱדָר וְנֶאֱדָר שְׂמוֹ בְּגְבוּרָה:
 נֶאֱמָן נֶצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ. לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁרֵי כָל חוֹכֵי לוֹ:
 נֶצַח יִשׁוּרוֹן הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֱלֹהֵי יְהוָה לֹא אֶלְמָן:
 נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלְאִים. וּמִתְנַשָּׂא עַל כָּל הַנְּשָׂאִים:

נקדש ונערץ אלהי קדושי . נכון ונשגב יי נפי :
 נוקם ונוטר ובעל חימה . לצריו לאויביו איש מלחמה :
 גרי יי כהלו גרו עלי ראשי וגר לרגלי דכרו :
 סומך וסועד יי סלעי . סובל וסולח ונושא פשעי :
 סתרי יי סלעי וסתרי . סולח וסובל פערי וסכרי :
 סלענו (יי) ומצודתנו . עזרתנו ומפלטנו :
 עוזו ונבור עזי ועזרי . עליון עוז לי אל יהי ערי :
 עיר וקדיש שש סביביו סתר . אכן אתה אל מסתתר :
 עד מטהר לשלם גמול לאויביו . שומר ברית וחסד לאוהביו :
 פדה את אברהם ידו . הוא יפדה ישראל עבדו :
 פחד וצחק יתן פחדו . על צרי בני יעקב עבדו :
 פועל וחוקר ודורש ובורק . כל לכבות לו אתן צדק :
 צרור המור אשכול הפזר . נותן לעמו צריו כופר :
 צח וארום דוד בצבאיו אות . על כן נקרא יי צבאות :
 צדיק יי הצור תמים . אקטח עבי עד בצור עולמים :
 צבא השמים משתחיים לו . שרפים עומדים ממעל לו :
 קדוש הוא בכל מיני קדשות . כמות שלש קדוש משלשות :
 קים לעלמין אלהא חיא . מרא דארעא ומרא דשמיא :
 קוני מרחם מקנא לשונאיו . קרו ישעי וקרו ל קוראיו :
 רחוק מפל ואת כל רואה . כי רם יי השפל יראה :
 רועי יי לא אחקר כל . ורב כח ורב חסד לכל :
 רחום יי רופא ומחפש . לשבורי לב ועון כובש :
 רעי בלו הוא מחמדים . משפשוו אמת מתוקים וחמורים :
 ראשון ואחרון מעולם ועד עולם אתה אל שוכן עד :
 שליט מלך שמיא בכל דר ודר . ליה אנא משבח מרומם ומתהדר :
 שמש ומגן יי אלהים . שופט צדק ומשפיל גבוהים :
 שגיא כח לא מצאנהו . ושגיב בכחו ומי כמהו :
 שלמה שמו כי שלו שלום . כי ידבר אל חסידיו שלום :
 שם יי אהיה אשר אהיה . תועפות ראם לו בכפיר ובאריה :

ו שיר היחוד ליום רביעי

שְׁרֵי מְאוּרֵי מַלְכֵי וְאֵלֵי . הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נְפֹשֵׁי הַלְלֵי :
 תַּפְּסֹם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים . הַשְׁרִינִים שְׁלֹשֶׁת הַרְזָעִים (נִאֲרָעִים) :
 הַתְּחַסְדּוֹ תִתְּכַר עִמָּם . וְעַם עֲקוּשִׁים תִּתְּכַל לְהַמָּם :
 תַּטְּמִים בְּרָכָה תִּסְקֹן מִכָּל . תִּזְכַּל לְכַדָּה לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל :
 תְּחַלְּתֵנִי וְסִבְרֵי וְתִקְוֹתֵי . תִּאֲוֹת נְפֹשֵׁי וְתִשׁוּקֹתֵי :
 תִּתְּחַלְּתֵנִי וְתִפְאַרְתֵּי וְעֵי . מִמְּעֵי אֲמִי גִזְחִי וְגִזְחֵי :
 הַמַּיִם בְּעֵינַי אֵל רַעוּת אֶחָד . כָּל הַלְּבָבוֹת הַדּוֹרֵשׁ יַחַד :

ליום חמישי

מִי כְמוֹדָה בְּרַעַה מְזֻרָה . נִיב שְׁפֹתַיִם אֵתָה בּוֹרָא :
 מִחֻשְׁבוֹתֶיךָ עִמְקוֹ וְרָמּוֹ . וְשִׁנּוֹתֶיךָ לֹא יִתְמּוֹ :
 לֹא לְטָרוּף תִּכְמַתֶּךָ . וְלֹא תִבְיַנְנֶךָ תִּבְנִינְתֶךָ :
 לֹא קִבְלָתָ מַלְכוּתֶךָ . וְלֹא יִרְשָׁתָ מִמְּשַׁלְּתֶךָ :
 לְעוֹלָם יִהְיֶה לְךָ לְכַדָּה . וְלֹא לְאַחֵרִים כְּבוֹד הַדּוֹדָה :
 וְלֹא תִתֵּן לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים . תִּתְּחַלְּתֶךָ לְפִסְלִים וְזָרוּסִים :
 וְכְבוֹד וְנֶם כָּל יִקָּר מֵאֵתָךְ . וְכִכְבוֹדָה לֹא לְזָרוּסִים אֵתָה :
 אֵתָה תַעֲדִיר בְּיַחְדֶּךָ . וְתוֹרַתֶךָ וְעִבְרֶיךָ :
 אֱלֹהֵינוּ עַל חֻדְךָ . אֵתָה עַד אֲמַת וְאַנְחֵנוּ עִבְרֶיךָ :
 לְפִנֵּיךָ לֹא אֵל הַקְּדוּיָמָה . וּבְמַלְאכְתֶּךָ אֵין זָר עִמָּךְ :
 לֹא נִזְעַצַּת וְלֹא לְמַדָּת . בְּתַרְשִׁישָׁה בְּרִיאוֹת פִּי נִבְיָנוֹת :
 מִמְּעַמְמֵי מִחֻשְׁבוֹתֶיךָ . וּמִלְבָּבָה כָּל פְּעֻלוֹתֶיךָ :
 קִצּוֹת הַרְבִּיבָה הִלֵּא הַכְּרֵנוּ . וּמִמְּעֻשְׂיָהּ הֵן יִרְעֵנוּ .
 שְׂאֵתָה אֵל כָּל יִצְרָת . לְכַדָּה מְאוּמָה לֹא נִבְרַעַת :
 לַעֲשׂוֹת מִלְאכְתֶּךָ לֹא לְחֻצָּת . וְגַם לְעוֹר לֹא נִצְרַכְתָּ :
 כִּי הָיִיתָ לְפָנַי הַכֹּל . וְאִזּוּ בְּאֵין כָּל לֹא נִצְרַכְתָּ כָּל :
 כִּי מֵאֵתָתֶךָ עִבְרֶיךָ . כָּל בְּרִאתָ לְכִכְבוֹדָה :
 וְלֹא נִזְרַע אֵל זִוְלָתֶךָ . וְאֵין כְּמוֹדָה וְאֵין כְּלָתֶךָ :
 וְלֹא נִשְׁמַע מִן אִזּוּ וְהִלְאָה . וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה :
 וְגַם אֲחֵרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל . רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ וּמְיוֹתֶךָ . יי אֶתְּר וּשְׁמוֹ אֶתְּר :
 אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כַּמְּלֵאכֶתֶךָ . כְּמַעֲשֵׂיֶיךָ וּכְגִבּוֹרוֹתֶיךָ :
 אֵין יִצִּיר וְזֹלַת יִצִּירְתֶּךָ . וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתְךָ (כֹּל־מֵלֵאכֶתֶךָ) :
 כָּל אֲשֶׁר תַּחֲפוּץ תַּעֲשֶׂה בְּכֹל . כִּי אַתָּה נִעְלִית עַל כֹּל :
 אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין כְּלִתְךָ . כִּי אֵין אֱלֹהִים וְזִלְתְךָ :
 אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶלֶא . וְדָבַר מִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא :
 מִי כְּמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת . אֱלֹהִים לְבָרְךָ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת :
 אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ . אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ :
 אֵין תְּבוּיָה כְּתְבוּיָתְךָ . אֵין גְּדִלָה כְּגְדִלְתְךָ :
 כִּי מְאֹד עֲמָקוֹ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ . וּגְבוּהוֹ דְרָכֵי אֲרָחוֹתֶיךָ :
 אֵין גְּאוּהַ כְּמוֹ גְּאוּתְךָ . אַף אֵין עֲנוּהַ כְּעֲנוּתְךָ :
 אֵין קִרְשָׁה כְּקִדְשֶׁתְךָ . אֵין קִרְבֵּית כְּמוֹ קִרְבוֹתְךָ :
 אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צְדָקָתְךָ . אֵין תְּשׁוּעָה כְּתְשׁוּעֶתְךָ :
 אֵין זְרוּעַ כְּזְרוּעוֹתֶיךָ . אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ :
 אֵין רַתְמִים כְּרַתְמֵינֶיךָ . אֵין תְּיַנּוּת כְּתְיַנּוּתְךָ :
 אֵין אֱלֹהוֹת כְּאֱלֹהוֹתֶיךָ . וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תְּפָאֲרוֹתְךָ :
 כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֱלִים מְרוֹצִים . בְּזִכְרְךָ לְחוֹצִים לְהַפְלִיא נְחוֹצִים :
 וְאִשָּׁף וְתַרְשִׁים לֹא יִלְחָצוּךָ . וְכֹל שֵׁם וְלֵהַט לֹא יִנְצָחוּךָ :
 לֹא יִנְצָחוּךָ כָּל הַתְּכַמִּים . כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחֲרָטְטִים :
 אַתָּה מְשִׁיב לְאַחֹר חֲכָמִים . לֹא יוֹכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים :
 לְהַשִּׁיב לְאַחֹר מְזֻמּוֹתֶיךָ . לְהַפֵּר עֲצַת סוֹר גְּזֵרְתְךָ :
 מִרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ . לֹא יִמְחָרוּךָ וְלֹא יִאֲחִירוּךָ :
 עֲצַתְךָ תִּפְרַע עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים . וְעִזָּה מִחֲלִישׁ לֵב אֲמִיצִים :
 אַתָּה מְצַוֶּה וּפְחָדְךָ מְשׁוּהַ . וְאֵין עֲלֶיךָ פְקִיד מְצַוֶּה :
 אַתָּה מְקַנֶּה וְאֵינְךָ מְקַנֶּה . לְךָ כָּל מְקַנֶּה נֶפֶשׁ תִּתְּנוּהַ :
 וְכֹל הַיְצוּרִים וְכֹל עֲנִיָּם . וְכֹל יָקָר אֲשֶׁר בָּהַ אֵין דְּמִיּוֹנָם :
 לֹא מַחְשׁוֹבוֹתֶם מַחְשְׁבוֹתֶיךָ . כִּי אֵין בּוֹרָא וְזִלְתְךָ :
 וְאֵין דְּמִיּוֹן נִפְלֵא אֲלֵהֵינוּ . וְאֵין חֶקֶר נִשְׁגָּב אֲדוּנָנוּ :
 סְתוֹר מְכַל סְתוֹר וְעָמוּס . מְכַל עָמוּס וּמְכַל כְּמוּס :

דָּק מִכָּל דָּק וְצָפוֹן מִכָּל. צָפוֹן וַיְכוּל מִכָּל יְכוּל :
 נִשְׁתַּבַּח מִכָּל נִשְׁתַּבַּח וְנִעְלָם. מִכָּל נִעְלָם וְשִׁמּוֹ לְעוֹלָם :
 גְּבוּהָה מִכָּל גְּבוּהָה וְעֵלְיוֹן. מִכָּל עֵלְיוֹן וּמִכָּל חֲבִיזוֹן :
 חֲבוּי וְעִמוּק מִכָּל עִמוּק. לֵב כָּל דַּעַת עָלָיו חֲמוּק :
 שְׂאִיִן שׂוֹכֵל וּמִדַּע וְחֻכְמָה. יְכוּלִים לְהַשְׁוֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה :
 לֹא מְשִׁיגִים לוֹ אִיךָ וּכְמָה. לֹא מוֹצֵאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמָה :
 מְקַרְהָ וְעֵרְעֵר וְשִׁנּוּי וְשִׁפְלָה. וְחֻבְרָה וּמְסַמְּהָ אֹרֶךְ וְנִגְמָה אוֹפֵל :
 וְלֹא מוֹצֵאִים לוֹ מְרֵאָה וְצָבֵעַ. וְלֹא כָּל טָבֵעַ אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשִׁבְעֵה :
 לְכֵן נְבוֹכֻזַדְנֶשֶׁת כָּל עֲשָׂתוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֲשֻׁבוֹנוֹת :
 וְכָל שִׂרְעָפִים וְכָל הַרְהוּרִים. גְּלָאִים לְשׁוֹם בּוֹ שִׁיעוּרִים :
 מְלִשְׁעֵרְהוּ וּמְלַחְגְּבִילְהוּ. מְלַחְאֲרַהוּ וּמְלַפְרֶסְמַהוּ :
 בְּכָל שִׁכְלָנוּ חִפְשָׁנוּהוּ. בְּמִדַּעְנוּ לְמִצּוֹא מַה הוּא :
 לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יִדְעֵנוּהוּ. אֵיךְ מִמַּעֲשֵׂיוֹ הִכְרַנוּהוּ :
 שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֲחֵר. חַי וְכָל יוֹכֵל וְחָכֵם מִיּוֹחֵד :
 כִּי הוּא הָיָה לְכָל קוֹדֵם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קוֹדֵם :
 בְּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָּל מְאוּם אֶת כָּל. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא כָּל יְכוּל :
 בְּאֲשֶׁר מַעֲשֵׂיוֹ בְּחֻכְמָה כָּלָם. יִדְעֵנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעֻלָּם :
 בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּחִרְשׁוֹ כָּלָם. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם :
 בְּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֵם לְכָלָם. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם :
 וְאִין לְהַתְּהַר אַחֵר יוֹצֵרְנוּ. בְּלִבְנֵנוּ וְלֹא כְּסַפּוֹרְנוּ :
 לְמִמָּשׁ וְגוֹדֵשׁ לֹא נִשְׁעֵרְהוּ. לְטַפֵּל וְתוֹאֵר לֹא נִרְמַהוּ :
 וְלֹא נְחַשְׁבָּהוּ לְעִקָּר וְנִצְבֵי. וְלֹא לְטִיִן וְכָל אוֹן וְלִקְלָה נִקְצָב :
 כָּל הַנְּרָאִים וְהַנְּשֻׁכָּלִים. וְהַמְּדַעִים בְּעֵשֶׂר כְּלוּלִים :
 וְשִׁבְעַת בְּמִיּוֹת וְשִׁשֶׁת נִדּוֹת. וְשִׁלְשׁ גְּזוּרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת :
 הֵן בְּבוֹרָא אִין גַּם אֲחֵר. כִּי הוּא בְּרֵאֵם כָּלָם יַחַד :
 כָּלָם יְכַלּוּ אִף יַחְלוּפוּ. הֵם יֵאבְדּוּ וְאִף יִסּוּפוּ :
 וְאַתָּה תַעֲמוּד וְתִבְלָה כָּלָם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם :

(* כל הנראי וכו' כל' כזה בעלמסוואל' ר' סעדי' גאון' ל' במאמר שני מספרו סאטוני',
 וגלסו ספרמשי'ס כולם לעמוד על סודו ולהעדר ידיעתם כמכמת בהגיון, לכן אנלכרסו: ידוע

7 שיר היחוד ליום ששי.

א ת ה ל כ ב ד ה י ו צ ר כל הוא . ולא ידמה מעשה לעושהו :
 כל הארצות לא יכילוה . ואף שמים לא יכלכלוה :
 או (נ"א אף) יחילו מים מים . מפניך אלהים חיים :
 רעשה ארץ ונסו מים . ונטפו (מים) מן השמים :
 נוטה לכהן השמים . רוקע הארץ על הפנים :
 עשית כל חפצה לכהן . ולא נצרכת עור בנגדה :
 סוער אין מי יסערה . הכל טפה ומידה :
 ככהה או בן עתה ודעתה . ולעולם כל כבודך אתה :
 ולא יעפת ולא ינעת . כי במלאכתך לא עמלת :
 כי בך ברה כל יצוריה . ומעשה חפצה במאמריה :
 ולא אחרתו ולא מהרתו . הכל עשיתו יפה בעתו :
 מבלי מאומה כל חדשת . ואת הכל בלי כל (נ"א בלי) פעלת :
 ועל לא יסוד הכל יסדת . ברצון רוחך כל תלית :
 זרעות עולם את כל נושאות . מראש ועד סוף ואינם נלאות :
 בעינה לא דבר הוקשה . רצונה כל דבר רוחך עושה :
 לפעלתה לא דמית . אל כל תואר לא שוית :
 ולא קרמה למלאכתך מלאכה . תקמתה היא הכל ערכה :
 לרצונה לא קדמו ואחרו . ועל חפצה לא נוספו וחסרו :
 מכל חפצה לא שכחת . ודבר אחר לא חסרת :
 לא החסרת ולא הערפת . ודבר רק בם לא פעלת :
 אמה תשבתם ומי התעיבם . ושמן דבר לא נמצא בם :
 החלות בחכמה עשיתם . בתבונה וברעת כליתם :
 מראשית ועד אחרית עשויים . באמת וכיושר וטוב ראויים :

כי כל הנמלאים לא ימלטו מהיותם או עלם או מקרה, ומנאר בהניון להרמ"ס שער י'
 וברוך חן לבן נתון פ"י ובמירושא למלות זרות למורה כי הסוגים העליוני' לכל הנמלאי' הם
 י' מיני' אשר קראו עשר' מאמרות, והסוג העליון והראשון הוא העלם, והשעיה האחרים
 הם מקרים המשיגים לעלם והם הכמות והאיכות והמצטרף והאגה והמצב
 והמחוי הוא הזמן והלו הוא הקנין והפועל והמחפעל; ויאמר בן רשד כי נמאמר הכמות
 מלאו שבעה מיני' והם המספר, והגשם, והשעת, והקו, והמאמרים, והזמן, והמקום;
 ומספר מיני' הפועל והמחפעל הם ששה כמספר מיני' המנועות והנדידות המשיגים
 לעלם נהשמתו, שנים מהם נמאמר העלם והסוג ההווי' וההמסדר ששם שנוי ימלאו בעלם

הקדמת במעשי יריה . רוב רחמיה וחסדיה :
 כי רחמיה ותסדיה . הלא מעולם על עבדיה :
 ועד לא כל חי הוכן לכלכל . לפני אוכל תהן אכל :
 ומזון ומכון תעשה בפי כל . צרכי הכל באשר לכל :
 שלשת ימים הראשונים . או הכינותם לאחרונים :
 או עשית אור בשלמה . אדר מאורות ממול שלמה :
 בשתם כל יצור מאוד גדלת . ואחר כל מאוד נתגדלת :
 או באין לבוש הוד והדר לובש . עד לא אורג גאות לבש :
 אור בשלמה וכמעיל עושה . שמים ביריעה נוטה :
 עשית כס לאורים דרכים . ורצוא ושוב פנתת מהלכים :
 הגדלת בין מים למים . במתיחת רקיע השמים :
 מזונות מעונות לשרץ מים . ועוף יעופף על (פני רקיע) השמים :
 עשב וחיציר לבשה אדמה . מאכל לחיה ולכל בהמה :
 בקרו שמו גו נטעת . אל האדם אשר עשית :
 עזר כנגדו עשית לו . די מחסורו אשר יחסר לו :
 כל מעשיה בידו תתה . ותחת בגליו הכל שתה :
 להעלות מהם בקר וצאן . על מזבחה ועלו לרצון :
 עשית לו פתונת לשרת . להדרת קודש ולתפארת :
 שמת בקרבן חכמת אלהים . כי יצרתה לה בצלם אלהים :
 לא טנעת על פני אדמה . צרכי אדם וכלם בתחמה :
 מעשיה מאד רבו וגדלו . ושמה יי כלם יהללו :
 רבו וגדלו מאד מעשיה . יודוה יי כל מעשיה :
 כל פעלת למענה . ולכבודך כל קנינה :

מדר עלמו והוא שיפוטו טורה וילנוט טורה אחרת וכשתנה מעלם אל עלם אחר , ושני מהם
 במאמר הכמות והם הצמיחה והיינו השינוי מקטנות לגדלות , וההיחוד והוא שינוי
 מגדלות לקטנות , ואחד במאמר האיכות והוא השינוי בתכונותיו ממראה אל מראה או
 מקור אל חוס וכדומה , והוא הנקרא שינוי בסתם , ואחד מהם במאמר האכה והוא
 ההעחק ממקום אל מקום ; ויאמר עוד כילכל גזירה ר"ל לכל מאמר גזר וסותק יתכנו
 ג' מיני ניאור , ביאור בגדר והוא אשר יתחבר מסוג והנלל כאמרנו האדם הוא חי מדרב ,
 וניאור בחוק והוא המתחבר מסוג וסגולה או מקרה כאמרנו האדם הוא חי צוחק או חי
 כוחב וכדומה , וניאור אינו לא בגדר ולא בחק והוא המתחבר מסין ומקרה כאמרנו
 כראובן

שיר היחוד ליום השבת.

אז כיום השביעי נחת. יזם השבת על בן ברכת:
 ועל כל פועל תהלה ערוכה. חסדיה בכל עת יברוכה:
 ברוך יי יוצר כלם. אלהים חיים ומלא עולם:
 כי מעולם על עבדיה. רוב רחמיה וחסדיה:
 ובמצרים החלות. להודיע כי מאד געלית:
 על כל אלהים בעשות בהם. שפטים גדלים ובאלהיהם:
 בקבעה ים סוף עמך ראו. תיר הגדולה וייראו:
 נהנת עמך לעשות לה. שם תפארת להראות גדלה:
 ודברת עם מן השמים. ונס העבים נטפו מים:
 ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
 תמה לעמך דגן שמים. וקעפר שאר ומצור מים:
 תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:
 בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות תהורות:
 ויתעדנו במרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:
 בנחם בנו עיר קדשה. ויפארו בית מקדשה:
 ותאמר פה אשב לארץ. ימים צדה ברה אברה:
 כי שם יזכחו וזכתי צדק. אף כהניו ילכשו צדק:
 ובית הלוי געימות יזמרו. לה יתרועעו אף ישירו:
 בית ישראל יקראי יי. יכברו ויודו שמה יי:
 הטיבות מאד לראשונים. בן תטיב גם לאחרונים:
 יי תשיש נא עלינו. באשר ששת על אבותינו:
 אותנו להרבות ולהטיב. ונודה לה לעולם כי תטיב:
 יי תבנה עירך מהרה. כי עליה שמה יקרא:
 וקרן דוד תצמיח בה. ותשכון לעולם יי בקרבה:
 וזכתי צדק שמה נזכחה. וכימי קדם תערכ מנחה:

כראובן שהוא אדם לבן או סופר מהיר; ושלש עתות הם המולף והכוה והעמיד,
 ושלש מדות הם הסידועות נשג' רמקיס שהם האורך והרוחב והעומק, וחס לורת
 סקו והעטק והגס; והנה הענינים הנזכרים הם מקיפים כל הנמלאות עם משיגיהם
 ומשיגי משיגיהם וכולם שנויים בגשמים ונמקריהם לכן אין גם אחד מהם נזורא ית' כי
 הוא זורא כל עלם וכל מקרה והוא מרום מכל שינוי והסתמות ואין כח ברעיון לתפוס
 בו כל מאומה.

וּבְרָךְ עִמָּךְ בְּאוֹר פְּנֵיךְ • כִּי חִפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ :
 וּבְרְצוֹנְךָ תַעֲשֶׂה חִפְצֵנוּ • חֲבַט נָא עִמָּךְ בְּלִנּוּ :
 בְּהִרְתַּגּוֹ הַיּוֹת לָךְ לְעַם סִגְלָה • עַל עִמָּךְ בְּרִכְתֶּךָ סְלָה :
 וְתִמִּיד נִסְפָּר תִּהְלֶתְךָ • גִּהְלֵל לְשֵׁם תִּפְאֶרְתֶּךָ :
 וּמִבְּרִכְתֶּךָ עִמָּךְ יִבְרָךְ • כִּי אַתְּ כָּל אֲשֶׁר תִּבְרָךְ מִבְּרָךְ :
 וְאֲנִי בַעֲדֵי אֶהְלֶלָה בּוֹרְאִי • וְאֶבְרַכְּכָה כָּל יְמֵי צְבָאִי :
 יְהִי שֵׁם יי מְבֹרָךְ לְעוֹלָם • מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם :
 כִּכְתוּב בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם • וַיֹּאמְרוּ כָּל
 הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לַיי : עָגָה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוֹא שִׁמְחָה דִּי אֱלֹהֵא מְבָרַךְ מִן
 עֲלְמָא וְעַד עֲלְמָא דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא דִּי לֵהּ הִיא : וְנֹאמְרוּ וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם
 יִשׁוּעַ וְקַדְמֵיָאל בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרָבְיָה הוֹדִיָּה שְׂכַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בְּרַכּוּ
 אֶת יי אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדְךָ וּמְרוֹמְךָ עַל כָּל
 בְּרַכָּה וּתְהִלָּה : וְנֹאמְרוּ בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר
 כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ : וְנֹאמְרוּ וַיְבָרַךְ דְּוִיד אֶת יי לַעֲיִנֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמְרוּ
 דְּוִיד בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם :

שיר הכבוד.

כַּמְשֹׁתִים אֶרֶן כִּקְדַשׁ לֹאנְעִים וּמִירוֹת יֵשׁ לְאֹמֶר ד' פְּמוֹקִים סְלוּ •
 שְׂאוּ שַׁעֲרֵים רֹאשֵׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ פַתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עוֹז וּגְבוּר ה' נֹבֵר מִלְחָמָה :
 שְׂאוּ שַׁעֲרֵים רֹאשֵׁיכֶם וְשֹׂאוּ פַתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סְלָה :
 אֲנַעִים וּמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוּג : כִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תַעֲרוּנִי :
 נִפְשֵׁי חֲמֻדָּה בְּצֵל יְדִיָּה • לְדַעַת כָּל רִז סוֹדְךָ :
 מִדֵּי דְבָרֵי בְּכֹבֹדְךָ • הוֹמָחַ לְבִי אֶל הוֹדִיָּה :
 עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּרוֹת • וְשִׁמְךָ אֶכְבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת :
 אֲסַפְּרָח כְּבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ • אֲרַמֶּךָ אֶכְנֶה וְלֹא יִדְעָתִיךָ :
 כִּיד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ • דְּמִית הַדָּר כְּבוֹד הוֹדְךָ :
 גְּדִלְתֶּךָ וּגְבוּרְתֶּךָ • כִּנּוּ לְתַקַּף פְּעֻלְתֶּךָ :

רמו אותך ולא כפי ישך. וישווך לפי מעשיך:
 המשילוך ברוב חיונות. הגה אחד בכל המינוח:
 ויחוו קה זקנה ובחרות. וישער ראשך בשיבה ושחרות:
 זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. פאיש מלחמות ידיו לו רב:
 חבש כבע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
 טללי אורות ראשו נמלא. וקוצותיו רסימי לילה:
 ותפאר בי כי חפץ בי. והוא יהיה לי לעמרת צבי:
 פתם טהור פו דמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו:
 לחן ולכבוד צבי תפארה. אמותו לו עטרה עטרה:
 מחלפות ראשו כבימי בחרות. קוצותיו תלתלים שחרות:
 נוה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו:
 סגלתו תהי כידו עטרת. וצניף מלוכה צבי תפארת:
 עמוסים נשאם עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו כבדם:
 פארו עלי ופארי עליו. וקרוב אלי בקדאי אליו:
 צח ואדום ללבושו אדום. פורה בדרךכו בבואו מאדום:
 קשר תפליו הראה לענו. תמונת יי לנגד עיניו:
 רוצה בעמו ענוים יפאר. יושב תהלות בם להתפאר:
 ראש דברה אמת קורא מראש. הור נדוד עם הורשך הרוש:
 שית המון שירי נא עליך. ורנתי תקרב אליך:
 תהלתי תהי לראשך עטרת. ותפלתי תכון קטורת:
 תיקר שירת רש בעיניך. בשיר יושר על קרבניך:
 ברכתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק כביר:
 ובברכתי תגענע לי ראש. ואותה קח לך בבשמים ראש:
 יערב נא שיחי עליך. כי נפשי תערוג אליך:

סדר נשיאת כפים.

במהלך זמן ארוך ומפני הטאנו תאמר זה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה קרי שיצא ממני לכטלה ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מצוה בין באונס ובין ברצון והנשמות העשוקות בקליפות הנפוצים מארבע כנפות הארץ והנשמות דאולין ערטלאין הנפורים בין הגויים ועל ידי זה הרב עירנו ושמש בית מקדשנו וגלה יקרנו ונטל כבוד מבית חיינו הפליטם הקליפות כל הניצוצות הקדושות שבעולם ויחזרו לקבצם בקדושה שנית וקרב פוורנו מכין הגויים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ ויקים בנו מקרא שכחוב ושב ה' אלהיך את שבתך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נרחק בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך ויקים בנו באהבתו ובהמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם בכח השם הקדוש הזה ב"ט ובשם הקדוש הזה חב"ו היוצא מפסוק "חיל בלע" ויקיאנו שתחזירם למקום קדושה ויגאלנו גאולת עולם לחבר האוהל להיות אחד:

אין נשיאת כפים בשמות מעטרה והכהנים מן המנין. אפי' מתפללין בבית שאין עם ס"ת נושאין כפיהם. כתפשט המכהג צאלו המדיכות שאין הכהנים נושאים כפיהם אלא צימים טובים שהם ימי שמחה וטוב לב הוא יצרך כי לריך שיהיה המצרך בשמחה, וטעם זה האכל אינו נושא את כפיו, ונריך האכל לזאת מצ"הכ כשהכהנים רומזין ידיהם לעלות לדוכן, שלא יחא צנ"הכ כשהש"ן קורא בה כ"ס שלא יעבור צג' עשה. כהן שמועד בתפלה והחזן מגיע לרצה פוסק ועולה, ואם יש עם כהנים אחרים אינו פוסק. לא יעלו הכהנים לדוכן צמנעלים. ואע"פ שנטל ידיו שמרתי חזר ונטעל ידיו. והלוי ייקק עים על ידיו, אם אין לוי צנ"הכ יעפכו בצכורים המים על ידיהם, ואם אין צכור צנ"הכ ולא לוי יטפוך הכהן ענמו על ידיו ולא ישראל. בשמתחיל הש"ן לצה יעקרו הכהנים שצנ"הכ רגליהם לעלות לדוכן, וכשעומדין על הדוכן יאצרו זה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

שצויתנו לברך את עמך ישראל | ^{לכהנים} שצוית הכהנים לברכנו ^{להעם}

ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם:

ומאריכין בתפלה זו עד שיכלה עפי הכיבור אע"ן שלאחר הטוב שטך וכו' כדי שיענו הכיבור אע"ן על תרואיהו. ועומדים הכהנים עם פניהם כלפי היכל עד שיתחיל הש"ן כה כ"ס צקול רם וואו מחזירין פניהם כלפי העם ולא יחזירו פניהם בין בתפלה בין צסוף אלא דרך יעין וענרכין.

ומגנביהן ידיהם כנגד כתפיהם ופושטין ידיהם וחולקין חצנעותיהן, ומכווכין לעשות ה' אוריים בין שני חצנעות לשני חצנעות אור אחד ובין חצנע לגדל ובין גדל לגדל לקיים מצין מן המרכים. אין לכהנים לנגן אלא כיגון אחד מתחלה ועד סוף, כדי שלא יצואו לידי טירוף דעת. גשעה שהכהנים ענרכין את העם לא יציעו ולא יסיהו דעתם אלא יחא פניהם כלפי מעט כעו שעומדין בתפלה. אלו עקושות שהכהנים הושכין עניהם

נְסִיף שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל לַיְלָה
עָרַב וּבִקְרָר וְצָהָרִים • הַטּוֹב בִּי לֹא כְלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם
בִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ :

וְעַל בָּלָם יִתְפַּרֵּךְ וַיִּתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּבַנּוֹת מִיָּד לְעוֹלָם וָעֶד :

גמ' ו' י"כ וקתוב לחיים טובים כל בני ברייתך :

וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּקְסָלְהוּ הַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמְתְּהָא יִשְׁוּעָתְנוּ
וְעִזְרָתְנוּ סְלָה בְרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ הוֹלֵךְ נְאֻה לְהוֹדוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּכַרְכָּה הַמְשַׁלֵּשֵׁת בַּתּוֹרָה הַפְּתוּכָה עַל יְדֵי
מִשְׁחַ עֲבָדְךָ הַאֲמִירָה מִפִּי אֲהֵרֹן וּבְנָיו וְכָל בְּהֵמָּה עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֵמִירָה :

וּסְכָהנִים מְנַכִּיז בְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אֲהֵרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

כ"ז מקל

יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

יי אֲדוֹנָנוּ מַה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

וַיִּשְׁמְרֶךָ וְשָׁמְרֵנִי אֲבִי חֲסִיתִי בְךָ : כַּסְּכָהנִים עַנְנִים וּשְׁמֵרְךָ חֹמְרֵי זֶה .

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שְׁלֶךְ וְחִלּוּמוֹתֵי שְׁלֶךְ חִלּוּם חִלְמֵי וְאֵינִי יוֹדַע מַח
הוּא יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵי שִׁיְהִי כָּל חִלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחִלְמֵי עַל עֲצָמַי וּבֵין שְׁחִלְמֵי עַל אַחֲרַיִם וּבֵין
שְׁחִלְמוֹ אַחֲרַיִם עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקִים וְאִם צָרִים וַיִּתְקַיֵּם כִּי וּבְהֵם
כַּחֲחִלּוּמוֹת יוֹסֵף הַצַּדִּיק . וְאִם צָרִים רְפוּאָה רְפוּאָה בְּחִזְקֵהוּ סְלֶךְ יְהוֹדָה
מִחֲלוֹ וּבְמֵרִים הִנְבִּיאָה מְצַרְעָתָהּ וּבְנֵעַמֹן מְצַרְעָתוֹ וּבְכַמִּי מְרָה עַל יְדֵי
מִשְׁחַ רְבִינוּ וּבְכַמִּי יִרְחוּ עַל יְדֵי אֱלִישֵׁעַ . וּבְשֵׁם שְׁהַפְּכָת אֶת קַלְלַת בָּלָעַם
הַרְשֵׁעַ מִקַּלְלָה לְבָרְכָה בֶן תְּהַפֵּךְ כָּל חִלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצֵנִי : אֲמֵן .

יָאֵר אֱלֹהִים יְחַנְּנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סְלָה :

יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֶּת :

פָּנָיו אֵלֵי וְחַנְּנֵנוּ בִּי יְחִיד וְעַנֵּי אָנִי :

נשמעין לעבודתך. כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו
 אביו כתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו.
 ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות. ותצליחני בדרכי ותן בלבי
 בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך.
 ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי
 (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי)

בשוב ובנעימות ברוב עוז ושלום. אמן סלה:

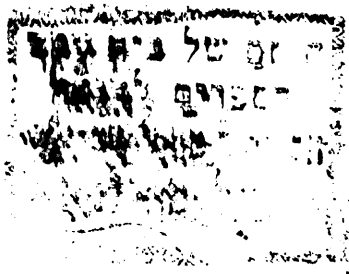
ויכוין לסיים עס הסכנים כדי שיענו הקהל **אמן**:

אֲדִיר בְּמָרוֹם שִׁיבֹן בְּגִבּוֹרָה. אַתָּה שְׁלוֹם וְשִׁמְךָ שְׁלוֹם. יְהִי רְצוֹן
 שְׁתִּשּׁוּם עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וְכִרְבָּה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם:

וּסְכַסְכִּים מְחִירִין פְּנִיֶס כִּלְפֵי סִיכֵל וְאוֹמְרִין:

רַבּוֹן הָעוֹלָם עֲשֵׂינוּ מַה שְׁנִזְרַתָּ עֲלֵינוּ אִף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר
 הִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן וְקַדְשֵׁה מִן הַשָּׁמַיִם וְכַבֵּד אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל
 וְאֵת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם וְצַדִּיק וְכַלְבִּירְכָשׁ

הַכֹּהֲנִים יִזְכְּרוּ בְּנֵי עֵלִית מִכְּעֵלִיֶס שֶׁלֹּא יִגְעוּ בַּסִּידִים וְאִם נִגְעוּ יִחַזְרוּ לִיטוֹל יְדֵיהֶם.
 שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וְכִרְבָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה בִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וְכִרְבָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב
 כְּעִנְיָה לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה בְּשִׁלּוּמָה:

אוהרה לאחינו ב'י ה'י .

למשוך ידיה' פתן' רען חין חין נחגגעד רוקטן סחזורי' אשר קללת סחרמות רנוכה עלים'.

כרח סוכרו נק'ק פ'סדמיי' יע'אל בשס האנ'ד רניכו הזקן הגאון המפורס' הססיד והעניו סופת דורינו וכליל' מפארטנו אדוכינו מורינו ורנינו מוהר' ר פינחס הלוי איש הורוויץ זלוק'ל .

שומעו נא אחינו בני ישראל !

עו חייט בעפֿטהן חוילורופֿן בשס הגאון אב'ד כר'ו, מלחר דחם איש אחד דורך פֿענט' זיכן דרוק בעקמנטט געמחלט המט דחם ער המחזורים הנחמדים הנדפסי' ברערלהיים עם הביאור והפירוט אשכנזי אשר ייסר סחורני סר' וואלף היידנהיים נחגגעד רוקטן וויזן חויל' וועלכע מחזורים הגאון אב'ד כר'ו נקדש אלול חקס'ג הענר לא לנד הסכמה והחרם געגעבן המט שלא ישיגס אדס גנולס לרפוס או להדפיס או חס סשך כ"ה שני' אף גס זאת המט סגאון אב'ד כר'ו וזומן ההסכמות והחרמות מכמה גאוני ארץ אשר קדימה בהסכמות יסס' ה"ה הרב הגאון מוהר' נח חיים צבי זל"ג אשר ה' אב'ד נק'ק א' ה'ו, והרב הגאון אב'ד דק'ק ראטטערדאם מוהר' ארי' ליב ברעסלוי כר'ו, והרב הגאון אב'ד דק'ק האני מוהר' משה טובי' כר'ו, והרב הגאון אשר ה' יושנ מקדס על כס הסוראס נק'ק פֿש'דא מוהר' נפתלי הירש לבית קאצנאילנבאגען כר'ו.

כל אה דברי ההסכמות והחרמות המט הגאון אב'ד כר'ו דורכגעעטן חויר עם חרם שלו מלחר ומקיים געווען. ואלחריהס החזיקו אב'ד דק'ק א' ה'ו ה"ה הרב הגאון מוהר' ר צבי הירש מואטשט כר'ו, ואב'ד דק'ק לונדן הרב הגאון מוהר' ר שלמה כר'ו בן הגאון מוהר' ר צבי זל"ג, ואב'ד דק'ק פֿש'דא הרב הגאון מוהר' ר יהודה ליב מרגליות כר'ו.

ע"כ זקסט הרב הגאון אב'ד כר'ו עוד פעס סבריו ומודיעי' זיין בחרם הגדול ספרס יהושע זכ"ד חס' זיך קיינר חוכטרטטעהן זמון לא ע'גייר' זיגיר' גייר' דלי' המחזורי' סכל' בשוס אוסן נחגגעד רוקן, ולא לנד זמון' החרם סכל' על המדפיס כל זיין, זמנערן ווער נור חיון ססייע דמ'ו זיין חגג לתמוך יד עוברי ענינה וחרמים, ומכ'סכ ווער זיך חויל' וזלכע מקוזרים פרחנו וערירט חדר חממט חדר וזלכע קויפֿן וויזן כלמור צפירוס בהסכמות מגאוני ארץ סכל' שהסרס יסול לא לנד על המדפיס והמסיעי' לו והמתעסקי' עמוכ'א גם על הקונה או חס, ומי שיעבור על זה עכוש יעכס בעכך אשר מעל בחרם ויסולו עליו כל האלות והקללות סכמות סספר סמורה הזאת, וכל ישראל ישמעו וייראו ולא יזידון לעשות כדבר סרע סזהס ויהיו נקיים וחבוא עליהם בר כח טוב.

אוהרה אחר אוהרה

לרבינו הגדול הגאון האמתי עטרת תפארת ישראל אב'ד
ור'מ דק'ק פֿס'דמ יע'א בנו של הרב הגאון הנ"ל.

ואלה מוסיף על הראשונים. יען כי שמענו בקול סבשר מדפיס אחד עם בעל סנהס שלו אשר הודיעו לרביס איך שהמה נכנסו למלאכה להדפיס המחזורים סכל' בלי רשות סחכס המסבר כר'ו ונדו לעלמ' סחרות במקו' איסור ושאל יתפתו מן בני עמנו א דברי זאל ומדוקיס וינואלו לקחיס מן המחזורים מהדפסה האסור' וילכדו ס'ו צמטודות סחרמות והסממות ספרוסות עליהס ו ראיתי שמוטל עלי ועל כל העומד ספרן להודיע לרביס כי ההסכמות והחרמות סכל' כולס סחקסס עומרים סכל' מקוס ואין רשות לשוס אדס לעבור עליהס בשוס סממלס שנעולס, והכני מזיכר סכלתי קחת מן המחזורים סכל' סכדפסיס שלא נרשות, ושלא להיות סהס שוס עם ס המחפלת סחוכס ספלתו סחי' לחטאה ולשומעיס יונעס ועליהס סנוול נר כח טוב .

הק'ק פֿס'דמ יע'א יו' ב' ד' אלול תקס"ז לפ"ק . Sept. 1807 .

הק' צבי הירש הלוי איש הורוויץ .

חותם של בית עקד
הספרים להגאון